

EUROOPAN OIKEUSASIAMIES

FI

vuosikertomus 2006

EUROOPAN OIKEUSASIAMIES

vuosikertomus 2006

© Euroopan oikeusasiamies 2007

Kaikki oikeudet pidätetään.

Kopiointi on sallittu ei-kaupallisiin ja opetustarkoituksiin, kunhan lähde mainitaan.

Oikeudet kaikkiin valokuviiin, ellei toisin ole ilmoitettu, omistaa Euroopan oikeusasiamies.
Etukansi: © iStockphoto.com/urbancow

Kertomuksen koko teksti on julkaistu Internetissä osoitteessa: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Belgium

PAINETTU KLOORIVALKAISEMATTOMALLE PAPERILLE

EUROOPAN OIKEUSASIAMIES

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Hans-Gert PÖTTERING
Euroopan parlamentin puhemies
Rue Wiertz
1047 Bryssel
BELGIA

Strasbourgissa, 12. maaliskuuta 2007

Arvoisa puhemies,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 195 artiklan 1 kohdan sekä oikeusasiamiehen tehtävien hoitamista koskevasta ohjesäännöstä ja yleisistä ehdoista tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti esitän täten vuosikertomukseni 2006.

Kunnioittavasti,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

JOHDANTO	15
1 TIIVISTELMÄ	21
2 KANTELUT JA TUTKIMUKSET	35
2.1 OIKEUSASIAMIEHEN TYÖN OIKEUSPERUSTA	35
2.2 EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHEN TOIMIVALTA	35
2.2.1 Kantelut ja oma-aloitteiset tutkimukset.....	36
2.2.2 Yhteisön toimielimet ja laitokset.....	36
2.2.3 "Hallinnollinen epäkohta"	37
2.2.4 Euroopan hyvän hallintotavan säännöstö.....	38
2.3 KANTELUJEN OTTAMINEN TUTKITTAVAKSI JA TUTKIMUSTEN PERUSTEET	38
2.4 VUONNA 2006 TUTKITUT KANTELUT	39
2.5 SIIRROT JA NEUVONTA	40
2.6 OIKEUSASIAMIEHEN MENETTELYT	42
2.6.1 Tutkimuksen aloittaminen	42
2.6.2 Oikeudenmukainen menettely	43
2.6.3 Asiakirjojen tarkastaminen ja todistajien kuuleminen.....	43
2.6.4 Avoin menettely	43
2.7 TUTKIMUSTEN TULOKSET	44
2.7.1 Ei hallinnollista epäkohtaa	44
2.7.2 Toimielinten sopimat asiat ja sovintoratkaisut	44
2.7.3 Kriittiset huomautukset ja suositusluonnokset.....	44
2.7.4 Erityiskertomukset Euroopan parlamentille.....	45
2.8 TAPAUKSIA KOSKEVAT PÄÄTÖKSET VUONNA 2006	45
2.8.1 Avoimuus, yleisön oikeus saada tietoja ja henkilötietojen suoja.....	46
2.8.2 Komissio perussopimusten vartijana	48

2.8.3	Tarjouskilpailut, sopimukset ja avustukset.....	49
2.8.4	Henkilöstöasiat	51
2.8.5	Muut asiat.....	52
3	PÄÄTÖKSET TUTKIMUKSEN JÄLKEEN	57
3.1	EI HALLINNOLLISTA EPÄKOHTAA	57
3.1.1	Euroopan parlamentti	57
	PARLAMENTTI EI PYYTÄNYT SELVENNYSTÄ TARJOUKSEEN.....	57
3.1.2	Euroopan komissio.....	58
	226 ARTIKLAN MUKAISEN KANTELUN ASIASISÄLLÖN KÄSITTELYN VIIVÄSTYMINEN.....	58
	KOMISSION ARVIOINTI HÄRKÄTAISTELUJEN TELEVISIOLÄHETYKSIÄ KOSKEVASTA ESPANJAN LAINSÄÄDÄNNÖSTÄ.....	58
	PITKÄAIKAISEEN SOPIMUSSUHTEESEEN PERUSTUVAN YHTEISTYÖN PÄÄTTÄMINEN	59
	ASiantuntijoiden valinta kuudennessa puiteohjelmassa	60
	Standardointitoiminnan rahoituksen peruuttaminen.....	60
	Käännösohjelman teollis- ja tekijänoikeuksien väitetty rikkominen	61
3.1.3	Euroopan yhteisöjen tuomioistuin.....	62
	Käännöspalveluja koskeva hankintailmoitus.....	62
3.1.4	Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimisto	62
	Väitetysti virheellinen kilpailukokeiden arvoselu	62
	Päätös olla hyväksymättä hakijaa valintakokeeseen	63
	Hakemuksen sai esittää vain yhdessä kolmesta samanaikaisesta kilpailusta.....	64
	Koekysymykseen annetun hakijan vastauksen arvoselu	64
	Avoimen kilpailun väitetysti kehnot järjestelyt	65
3.1.5	Euroopan investointipankki.....	66
	Kieltäytyminen toimittamasta tietoja hankkeen mahdollisesta rahoittamisesta ehdokasvaltiossa	66
3.1.6	Euroopan petostentorjuntavirasto	66
	Väitetty jättäminen vastaamatta tiedusteluun.....	66
3.2	TOIMIELIMEN SOPIMAT TAPAUKSET	67
3.2.1	Euroopan parlamentti	67
	MAHDOLLISUUS TUTUSTUA EP NEWSHOUND -LEHDEN ARTIKKELIIN.....	67
3.2.2	Euroopan komissio.....	68
	KIELTÄYTYMINEN MAKSAMATTOMIEN PALKKASAATAVIEN JA NIIDEN KORKOJEN MAKSAMISESTA	68
	TYÖHAKEMUKSEEN VASTAAMINEN ERI KIELELLÄ.....	68
	YSTÄVYYSKAUPUNKITOIMINTAA KOSKEVAN AVUSTUKSEN MAKSUN VIIVÄSTYMINEN	69
3.2.3	Euroopan komissio ja Euroopan ympäristökeskus	70
	NOPEAT ANTEEKSIPYYNNÖT VIRHEIDEN JOHDOSTA.....	70
3.2.4	Alueiden komitea	70
	TYÖHAASTATTELUN MATKAKULUJEN KORVAAMINEN	70

3.3 SOVINTORATKAISUT	71
3.3.1 Euroopan komissio	71
TIETOSUOJADIREKTIIVIN TULKINTA RIKKOMISTA KOSKEVAN KANTELUN YHTEYDESSÄ.....	71
3.3.2 Euroopan investointipankki	72
KIELTÄYTYMINEN TILINTARKASTUSKERTOMUKSEN LUOVUTTAMISESTA - 1.....	72
3.3.3 Euroopan lentoturvallisuusvirasto	73
KOEAJALLA MAKSETTUVEN ASETTAUTUMISKORVAUSTEN TAKAISINPERINTÄ.....	73
3.4 OIKEUSASIAMIEHEN KRIITTINEN HUOMAUTUS	74
3.4.1 Euroopan parlamentti	74
OIKEUS TUTUSTUA HAKIJALUETTELOON VALINTAMENETTELYSSÄ.....	74
3.4.2 Euroopan unionin neuvosto	75
TIEDONSAANTIPYYNNÖN KÄSITTELY.....	75
3.4.3 Euroopan komissio	75
KANSALLISTEN ASIANTUNTIJOIDEN EPÄOIKEUDENMUKAINEN KOHTELU.....	75
OIKEUS TUTUSTUA ASIAKIRJOIHIN: KANSALLISEN LAIN MUKAISET VELOITUKSET JA SYYT EVÄTÄ OSITTAINEN TUTUSTUMISOIKEUS.....	76
OIKEUDELLISTEN KULUJEN MAKSAMISESTA KIELTÄYTYMINEN.....	77
KIELTÄYTYMINEN TILINTARKASTUSKERTOMUKSEN LUOVUTTAMISESTA - 2.....	78
JÄTTÄMINEN VASTAAMATTA HENKILÖSTÖSÄÄNTÖJEN 90 ARTIKLAN 2 KOHDAN NOJALLA TEHTYYN VALITUKSEEN.....	79
SYRJINTÄ KÄSITELTÄESSÄ HAKEMUSTA JA ASIAKIRJOIHIN TUTUSTUMISTA KOSKEVAN PYYNNÖN EPÄÄMINEN.....	80
MUUTOKSENHAKUKEINOJEN PUUTTUMINEN EUROOPPA-KOULUISSA.....	81
KIELTÄYTYMINEN MAAILMAN KAUPPAJÄRJESTÖN RIITOJENRATKAISUPANEELILLE ESITETYN KOMISSION KANNANOTON LUOVUTTAMISESTA.....	82
KANSALLISTEN ASIANTUNTIJOIDEN ERITYISLOMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖT.....	82
TOIMIEN JÄTTÄMINEN TOTEUTTAMATTA SAKSAN SAAMISEKSI NOUDATTAMAAN TUOMIOISTUIMEN TUOMIOTA.....	83
KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖOIKEUKSIEN JAKAMISTA KOSKEVIEN ASIAKIRJOJEN SAAMINEN TUTUSTUTTAVAKSI.....	84
VIRASTON TYÖNTEKIJÄSTÄ ANNETTUA KIELTEISTÄ ARVIOTA EI PERUSTELTU.....	85
AVUSTUSTA KOSKEVIEN ALUSTAVIEN EHDOTUSTEN LÄHETTÄMISPÄIVÄN TARKISTAMINEN.....	86
3.4.4 Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimisto	87
RIITTÄMÄTÖN TIEDOTTAMINEN HAKIJALLE HÄNEN KÄÄNNÖSKOKEESSA TEKEMISTÄÄN VIRHEISTÄ.....	87
MUITA HAKIJOITA LYHYEMMÄSTÄ VALMISTAUTUMISAJASTA SUULLISEEN KOKEESEEN JOHTUVA VÄITETTY SYRJINTÄ JA EPÄOIKEUDENMUKAINEN KOHTELU.....	88
TIETOJEN EPÄJOHDONMUKAISUUS AVOIMEEN KILPAILUUN LIITTYNEESSÄ KOKEESSA.....	89
3.4.5 Alueiden komitea	89
OSITTAINEN MAKSU VÄITETYSI EPÄTÄYDELLISESTÄ TYÖSTÄ.....	89
3.4.6 Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus	90
JOHDON JA VIRKAMIESTEN VÄLINEN SUHDE YHTEISÖN LAITOKSESSA.....	90
3.5 TOIMIELIN HYVÄKSYI SUOSITUSLUONNOKSEN	91
3.5.1 Euroopan komissio	91
SAKSALAISEN YHTIÖN YKSITYISTÄMISTÄ KOSKEVA VÄITETTY VALTIONTUKI.....	91
KOMISSIO EI TEHNYT PÄÄTÖSTÄ RIKKOMISTA KOSKEVASTA KANTELUSTA.....	92

3.6	ASIAN KÄSITTELYN LOPETTAMINEN MUISTA SYISTÄ	92
3.6.1	Euroopan unionin neuvosto	92
	NEUVOSTON PUHEENJOHTAJAKAUDEN SPONSOROINTI	92
3.6.2	Euroopan komissio	93
	PERUSTEETON VIIVE KAHDEN RIKKOMISMENETTEYN KÄSITTELYSSÄ	93
	YLIMÄÄRÄISEN KONFERENSSITULKIN VIRHEELLINEN LUOKITTELU	94
	VASTAUKSEN VIIVÄSTYMINEN VIISI VUOTTA	95
3.6.3	Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimisto	95
	ARVIOINTIVIRHETTÄ KOSKEVAN ANTEEKSIPYYNNÖN LAIMINLYÖNTI	95
3.7	ASIAN KÄSITTELYN LOPETTAMINEN ERITYISKERTOMUKSEN JÄLKEEN	96
3.7.1	Euroopan unionin neuvosto	96
	PUHEENJOHTAJAKAUDEN VERKKOSIVUILLA KÄYTETYT KIELET	96
3.7.2	Euroopan komissio	97
	POLIITTISESTI ARKALUONTEISEN JA KIISTANALAISEN KANTELUN KÄSITTELYN VIIVÄSTYMINEN	97
3.8	OIKEUSASIAMIEHEN OMA-ALOITTEISET TUTKIMUKSET	98
	TUTKIMUS KOMISSION VALMIUDESTA KÄYTTÄÄ SOVITTELUA TOIMEKSISAAJIEN KANSSA SYNTYVISSÄ RIIDOISSA	98
	TEOLLISUUSATAMAN RAKENTAMISTA ESPANJASSA KOSKEVAN KANTELUN KÄSITTELY	99
	YLÄIKÄRAJAT TYÖHARJOITTELUOHJELMASSA	99
3.9	OIKEUSASIAMIEHEN HOITAMAT TIEDUSTELUT	100
	JÄSENVALTIOIDEN HARKINTAVALTA MAATALOUSASIOISSA	100
	TAVAROIDEN VAPAA LIKKUVUUS	100
4	SUHTEET EUROOPAN UNIONIN TOIMIELIMIIN JA LAITOKSIIN	103
4.1	EUROOPAN PARLAMENTTI	105
4.2	EUROOPAN KOMISSIO	107
4.3	MUUT TOIMIELIMET JA LAITOKSET	108
5	SUHTEET OIKEUSASIAMIEHIIN JA VASTAAVIIN ELIMIIN	111
5.1	EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHISTEN VERKOSTO	111
5.2	MUUT OIKEUSASIAMIEHEN SEMINAARIT JA KONFERENSSIT	116
5.3	MUUT TAPAAMISET OIKEUSASIAMIEHISTEN JA HEIDÄN HENKILÖSTÖNSÄ KANSSA	117

6	TIEDOTUSTOIMINTA	121
6.1	VUODEN TÄRKEIMPIÄ TAPAHTUMIA	121
6.2	TUTUSTUMISMATKAT	123
6.3	MUUT KONFERENSSIT JA TAPAAMISET	128
6.4	SUHTEET TIEDOTUSVÄLINEISIIN	137
6.5	JULKAISUT	141
6.6	SÄHKÖINEN VIESTINTÄ	143
7	LIITTEET	145
A	TILASTOTIETOJA	147
B	OIKEUSASIAMIEHEN TALOUSARVIO	154
C	HENKILÖSTÖ	156
D	PÄÄTÖSLUETTELO	165
	EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHEN YHTEYSTIEDOT	169

JOHDANTO

Jokaisen vuoden lopulla istun laatimaan Euroopan oikeusasiamiehen tärkeintä julkaisua – vuosikertomusta. Keskeytymätön keskittyminen tämän asiakirjan laatimiseen on äärimmäisen tärkeää, jotta pystyn paitsi arvioimaan kuluneen vuoden saavutuksia myös tunnistamaan alueita, joilla tarvitaan parannuksia. Seuraavilla sivuilla esittelen teille tämän pohdintani tuloksia.

Oikeusasiamiehen ensisijainen tehtävä – kantelijoiden auttaminen

Euroopan oikeusasiamiehelle tulleiden kanteluiden määrä säilyi vuonna 2006 lähellä vuosien 2004 ja 2005 ennätysmääriä, mikä osoittaa, että oikeusasiamiehelle tehtävien kanteluiden määrä on vakiintunut erittäin korkealle tasolle, 320 kanteluun kuukaudessa. Valtaosassa vuonna 2006 vastaanotetuista tapauksista pystyin auttamaan kantelijaa joko käynnistämällä tutkimuksen, välittämällä asian toimivaltaiselle elimelle tai neuvomalla kantelijalle, kenen puoleen tämän kannattaisi kääntyä löytääkseen ongelmaansa sopivan ratkaisun mahdollisimman nopeasti. Vuosikertomuksen tiivistelmässä esitetään yleiskatsaus vuonna 2006 käsiteltyihin tapauksiin, ja itse vuosikertomuksen 2 ja 3 luvussa ne analysoidaan ja esitetään yksityiskohtaisemmin.

Paljon hyviä tuloksia – hyviä toimintatapoja esittelevät tapaukset

Tämän kertomuksen tapausyhteenvedoissa on useita esimerkkejä siitä, miten EU:n toimielimet ja laitokset ovat suhtautuneet myönteisesti esiin tuomiini ongelmatilanteisiin. Tässä kertomuksessa olen ensimmäistä kertaa yksilöinyt kuusi mallitapausta, joita haluan korostaa esimerkkeinä hyvistä toimintatavoista. Niihin kuuluu tapaus, jossa Euroopan komissio suostui tarkistamaan tulkintaansa tietosuojadirektiivistä vastauksena kansalaisten huoliin, tapaus, jossa Euroopan investointipankki vastasi rakentavasti pyyntöön tutustua erääseen asiakirjaan, ja tapaus, jossa Euroopan parlamentti päätti poistaa ikärajat harjoittelijaohjelmastaan. Haluan näiden tapausten kautta tuoda esiin hyvän hallinnon malleja, joita kaikki EU:n toimielimet ja laitokset voivat seurata ja joihin ne voivat verrata omia käytäntöjään. Näitä kuutta mallitapausta käsitellään tarkemmin tässä tiivistelmässä. Ne löytyvät myös vuosikertomuksen liitteestä D.

Joitakin menetettyjä mahdollisuuksia

Olen siitä lähtien, kun aloitin Euroopan oikeusasiamiehenä 1. huhtikuuta 2003, pyrkinyt parhaani mukaan edistämään palvelukulttuuria EU:n hallinnossa. Kansalaisten kuuluu saada hyvää palvelua. EU:n perusoikeuskirjaan sisältyy oikeus hyvään hallintoon, ja meillä on velvollisuus täyttää tämä Euroopan kansalaisille annettu lupaus.

Kuten olen usein sanonut, tapa, jolla julkishallinto käsittelee kantelut, kertoo, kuinka kansalaiskeskeinen se on. Vaikka joillakin aloilla on tapahtunut edistystä, on valitettavasti todettava, että vuonna 2006 niiden tapausten osuus, joiden käsittelyn olen päättänyt kriittisen huomautuksen esittämiseen, kasvoi ja niiden tapausten määrä, jossa on päästy sovintoratkaisuun, laski yhtä merkittävästi. Myös oikeusasiamiehen toimielimille esittämien suositusluonnosten entistä alhaisempi hyväksymis- ja täytäntöönpanoaste on valitettava.

Tämän kehityssuunnan pitäisi huolestuttaa kaikkia, jotka haluaisivat parantaa Euroopan unionin ja sen kansalaisten välistä suhdetta. Kantelut tarjoavat mahdollisuuden korjata epäkohtia ja osoittaa, että asianomainen toimielin tai laitos suhtautuu vakavasti hyvää hallintoa koskevan kansalaisten perusoikeuden kunnioittamiseen. Kansalaisten voi olla vaikea ymmärtää, miten samat

toimielimet, jotka toistavat usein haluavansa tulla ”läheemmäs kansalaisia”, todellisuudessa torjuvat oikeusasiamiehen tarjoamia mahdollisuuksia suhteiden parantamiseen.

Ongelmana vaikuttaisi olevan osaksi se, etteivät kaikki hallintoviranomaiset ole vielä täysin ymmärtäneet ja riittävästi sisäistäneet sitä, että hyvän hallinnon periaatteet edellyttävät toimielimiltä ja yksittäisiltä virkamiehiltä enemmän kuin pelkkää lainsäädännön noudattamista. Aion jatkaa tämän keskeisen näkökohdan painottamista vuonna 2007. Aion myös teettää ja julkaista vuonna 2007 selvityksiä kaikkien vuonna 2006 esitettyjen lisähuomautusten ja kriittisten huomautusten jatkotoimista varmistaakseni, että tutkimuksillani on konkreettisia ja pysyviä vaikutuksia. Toivon tämän kannustavan asianomaisia toimielimiä parantamaan toimintatapojaan kansalaisten eduksi.

Työskenteleminen toimielinten kanssa palvelukulttuurin parantamiseksi

Noin 70 prosenttia oikeusasiamiehelle tulevista kanteluista koskee Euroopan komissiota. Siksi on ratkaisevan tärkeää, että komissio näyttää mallia palvelukulttuurin parantamisessa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olen käynnistänyt kahdenkeskisten tapaamisten kierroksen, jonka aikana painotan kullekin komission jäsenelle niitä hyvän hallinnon pääperiaatteita, joita komissiossa on noudatettava kaikilla tasoilla, ja keskityn niihin alueisiin, joilla kanteluja koskevissa tutkimuksissa on tullut esiin huolenaiheita. Toistaiseksi tapaamieni 11 komission jäsenen avoin ja sitoutunut asenne on selkeä osoitus siitä, että he ymmärtävät, kuinka tärkeää on suhtautua rakentavasti kanteluihin. Tapaamiseni muiden EU:n toimielinten ja laitosten kanssa ovat olleet samalla tavalla kannustavia, ja käsitellen näitä tapaamisia tarkemmin tämän kertomuksen 4 luvussa.

Läheisyysperiaatteen edistäminen oikaisukeinojen alalla

Minulle tulee joka vuosi merkittävä määrä kanteluja, jotka eivät kuulu toimivaltaani, ja siksi pyrin edelleen vuonna 2006 edistämään läheisyysperiaatteen noudattamista oikaisukeinojen alalla. Monet kantelijat eivät tunnu tietävän, että heillä on jäsenvaltioissaankin tuomioistuineläytöksen ulkopuolisia oikaisukeinoja tai että kansalliset ja alueelliset oikeusasiamiehet saattavat olla toimivaltaisia käsittelemään heidän kantelujaan myös tapauksissa, jotka koskevat EU:n lainsäädäntöä. Euroopan oikeusasiamiesten verkosto on keskeinen voimavara, joka auttaa kansallisia ja alueellisia oikeusasiamiehiä käsittelemään EU:n lainsäädäntöä koskevia kanteluita mahdollisimman tehokkaasti. Vuonna 2006 yli 75 prosenttia saamistani kanteluista jäi toimivaltani ulkopuolelle pääasiallisesti siksi, että ne koskivat jäsenvaltioiden kansallisia tai alueellisia hallintoelimiä. Valtaosassa näistä tapauksista toinen Euroopan oikeusasiamiesten verkoston jäsen oli toimivaltainen käsittelemään kantelun kohteena ollutta asiaa. Kaikissa näissä tapauksissa minä joko siirsin kantelun kantelijan suostumuksella toimivaltaiselle oikeusasiamiehelle tai neuvoin kantelijaa kääntymään oikean tahon puoleen. Vaikka tällainen siirto tai neuvonta varmasti auttaa kansalaisia, olisi selkeästi parempi, jos kansalaiset ottaisivat jo ensivaiheessa yhteyttä oikeaan oikeusasiamieheen.

Entistä paremmin kohdennettu viestintästrategia

Olemme tehneet Euroopan oikeusasiamiesten verkoston kautta paljon työtä kansalaisten ohjaamiseksi toimivaltaisen oikeusasiamiehen puoleen tarjoamalla selkeää ja helposti ymmärrettävää tietoa niistä erilaisista muutoksenhakukeinoista, joita kansalaisilla on käytössään Euroopan tasolla sekä kansallisella ja alueellisella tasolla. Tämän tiedon tarjoamiseksi kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten sivustoille on linkkejä verkkosivustoltani, jolla käytiin viime vuonna yli 44 000 kertaa. Lisäksi julkaisuissani on tietoa verkostosta, ja pidämme kansallisten tai alueellisten oikeusasiamiesten kanssa yhteisiä esitelmiä tutustumismatkoillani jäsenvaltioihin.

Verkoston kautta toteutettavien toimintojen lisäksi olemme tehostaneet viestintäämme yleisesti. Kehitimme vuoden aikana kolme keskeistä strategiaa kansalaisten tavoittamiseksi – kattavan mediastrategian, suunnitelman oikeusasiamiehen Internet-sivuston perusteellisesta uudistamisesta sekä huolellisesti tutkitun toimintalinjan, jolla parannetaan toimien kohdentamista mahdollisiin kantelijoihin ja näiden tavoittamista. Viimeksi mainittu strategia on ratkaisevan tärkeä toimivaltani ulkopuolelle nykyään jäävien kanteluiden osuuden vähentämisen kannalta. Kaikkien kolmen strategian tavoitteena on varmistaa, että ne henkilöt, jotka haluavat tehdä Euroopan

oikeusasiamiehen toimivaltaan kuuluvan kantelun, tietävät, miten heidän tulee toimia, ja että ne henkilöt, joiden kantelu jää toimivaltani ulkopuolelle, tietävät, kenen puoleen heidän tulee kääntyä. Näillä viestintätoimilla on myös tarkoitus lisätä suuren yleisön tietoisuutta Euroopan oikeusasiamiehen roolista EU:n hallinnon vaatimisessa tilille.

Henkilöstön retriitti

Lokakuussa 2006 ensimmäistä kertaa järjestetyssä Euroopan oikeusasiamiehen henkilöstön retriitissä pohdittiin muun muassa, mitä hyvä hallinto tarkoittaa käsitteenä ja toiminnassa, miten palvelukulttuuria voitaisiin parantaa ja edistää oikeusasiamiehen toimistossa sekä miten voitaisiin tavoittaa mahdollisimman suuri yleisö ja kohdentaa toimia tiettyihin erityisryhmiin. Retriitti on itsetutkiskeluharjoitus, johon osallistuu koko toimielimen henkilöstö ja jonka tavoitteena on kehittää ja vahvistaa toimielimen arvojen ja tehtävän ymmärrystä sekä edistää niiden tehokasta toteutumista. Kaikkia henkilöstön jäseniä kannustettiin osallistumaan aktiivisesti keskusteluihin ja esittämään oma kantansa erilaisiin aiheisiin. Retriitin jälkeen vallitsi laaja yksimielisyys siitä, että kokemus oli selkeästi ollut erittäin tuottoisa ja hyödyllinen ja että se oli syytä toistaa.

Kaikkia tässä johdannossa esittelemiäni toimintoja käsitellään yksityiskohtaisemmin vuosikertomuksessa. Oikeusasiamiehen työ käydään lyhyesti läpi tiivistelmässä ja tilastotiedoissa, jotka julkaistaan myös erillisenä julkaisuna. Toivon, että nämä julkaisut antavat teille kattavan kuvan Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta vuonna 2006 ja innostavat tutustumaan tarkemmin tähän toimielimeen, jota minulla on kunnia johtaa. Odotan jo vuoden 2007 haasteita, joissa painottuvat yhtäällä hyvän hallinnon edistäminen yhteistyössä toimielinten kanssa sekä toisaalla oman viestintäni kehittäminen niin, että kaikki Euroopan oikeusasiamiehen palveluja tarvitsevat henkilöt saisivat asianmukaista ja täsmällistä tietoa siitä, miten tällöin on meneteltävä.

Strasbourgissa, 22. helmikuuta 2007

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 TIIVISTELMÄ

Euroopan oikeusasiamiehen kahdennessatoista vuosikertomuksessa Euroopan parlamentille annetaan selonteko oikeusasiamiehen toiminnasta vuonna 2006. Vuosikertomus on P. Nikiforos DIAMANDOUROSIN neljäs; hän aloitti Euroopan oikeusasiamiehenä 1. huhtikuuta 2003.

VUOSIKERTOMUKSEN RAKENNE

Vuosikertomuksessa on kuusi lukua ja neljä liitettä. Vuosikertomus alkaa oikeusasiamiehen alkusanoilla, joissa hän tarkastelee vuoden keskeisiä toimia ja saavutuksia ja hahmottelee näkemyksiään tulevaisuudeksi. Tämä tiivistelmä muodostaa ensimmäisen luvun.

Toisessa luvussa kuvataan menettelyt, joita oikeusasiamies soveltaa käsitellessään kanteluita ja suorittaessaan tutkimuksia. Siinä tehdään yhteenveto vuoden aikana käsitellyistä kanteluista sekä temaattinen analyysi tutkimuksen jälkeen päätettyjen tapausten tuloksista. Analyysi käsittää tärkeimmät oikeusasiamiehen vuonna 2006 tekemiin päätöksiin sisältyvät oikeudelliset seikat ja tosiasiat.

Kolmanteen lukuun on valittu yhteenvetoja oikeusasiamiehen vuonna 2006 tekemistä päätöksistä, jotka kattavat monipuolisesti kanteluissa ja oikeusasiamiehen omasta aloitteesta suoritetuissa tutkimuksissa käsitellyjä aiheita ja osallisina olevia toimielimiä. Kanteluja koskevien päätösten yhteenvedot on luokiteltu ensin tuloksen perusteella ja sitten asianomaisen toimielimen tai laitoksen perusteella. Luvun lopussa esitetään yhteenvedot päätöksistä, jotka ovat seuranneet omasta aloitteesta suoritetuista tutkimuksista, sekä esimerkkejä kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten tekemistä tiedusteluista.

Neljännessä luvussa käsitellään suhteita muihin Euroopan unionin toimielimiin ja laitoksiin. Siinä selostetaan ensin, millainen merkitys on ollut oikeusasiamiehen rakentavalla yhteistyösuhteella toimielimiin ja laitoksiin, ja luetellaan sen jälkeen tapaamisia ja tilaisuuksia, joita näissä puitteissa järjestettiin vuonna 2006.

Viidennessä luvussa esitellään Euroopan oikeusasiamiehen suhteita Euroopassa ja muissa maissa toimivien kansallisten, alueellisten ja paikallisten oikeusasiamiesten yhteisöön. Euroopan oikeusasiamiesten verkoston toimintaa kuvataan yksityiskohtaisesti, ja lisäksi selostetaan oikeusasiamiehen osallistumista seminaareihin, konferensseihin ja tapaamisiin.

Kuudennessa luvussa tarkastellaan yleisesti oikeusasiamiehen tiedotustoimintaa. Luku on jaettu kuuteen osaan, joissa käsitellään vuoden kohokohtia, oikeusasiamiehen tutustumismatkoja, konferensseja ja tapaamisia, joihin oikeusasiamies ja hänen työntekijänsä ovat osallistuneet, suhteita tiedotusvälineisiin, julkaisuja ja online-tiedotusta.

Liitteessä A on tilastotietoja Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta vuonna 2006. Liitteissä B ja C on yksityiskohtaisia tietoja oikeusasiamiehen talousarviosta ja henkilöstöstä. Liite D käsittää hakemistot kolmannen luvun päätöksistä jaoteltuina tapauksen numeron, aiheen ja väitetyn hallinnollisen epäkohdan mukaan. Siinä myös luetellaan mallitapaukset ja kaikki tapaukset, joiden käsittely päättyi vuonna 2006 kriittisen huomautuksen esittämiseen.

YHTEENVETO

Euroopan oikeusasiamiehen toimenkuva

Euroopan oikeusasiamiehen toimisto perustettiin Maastrichtin sopimuksella, jossa se liittyy kansalaisuuteen Euroopan unionissa. Euroopan oikeusasiamies tutkii hallinnollisia epäkohtia yhteisön toimielinten ja laitosten toiminnassa lukuun ottamatta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä. Oikeusasiamies on määritellyt ”hallinnollisen epäkohdan” tavalla, joka edellyttää ihmisoikeuksien kunnioittamista sekä oikeusvaltion ja hyvän hallinnon periaatteiden noudattamista. Euroopan parlamentti on hyväksynyt määritelmän.

Oikeusasiamies tutkii yksityishenkilöiden, yritysten ja yhdistysten tekemiä kanteluja ja käynnistää lisäksi tutkimuksia omasta aloitteestaan. Hän myös tapaa EU:n toimielinten ja laitosten jäseniä ja virkamiehiä ja pyrkii tiedottamaan kansalaisille heidän oikeuksistaan sekä siitä, miten he voivat käyttää niitä.

Kantelut ja tutkimukset vuonna 2006

Vuonna 2006 oikeusasiamiehelle tuli yhteensä 3 830 kantelua. Määrä on hieman (2 prosenttia) alhaisempi kuin vuonna 2005¹, mutta se vahvistaa, että kantelujen määrä on vakiintunut vuoden 2004 ennätystasolle. Yhteensä 57 prosenttia oikeusasiamiehen vuonna 2006 vastaanottamista kanteluista saapui sähköisesti, joko sähköpostitse tai kantelulomakkeella, joka on oikeusasiamiehen verkkosivustolla. Kanteluista 3 619 oli yksityisten kansalaisten suoraan lähettämiä ja 211 yhdistysten tai yritysten lähettämiä.

Lähes 70 prosentissa tapauksista oikeusasiamies pystyi auttamaan kantelijaa joko käynnistämällä tutkimuksen, välittämällä asian toimivaltaiselle elimelle tai neuvomalla kantelijalle, kenen puoleen tämän kannattaisi kääntyä löytääkseen ongelmaansa sopivan ratkaisun mahdollisimman nopeasti.

Vuoden aikana käynnistettiin kaiken kaikkiaan 258 uutta tutkimusta kantelun perusteella. Oikeusasiamies käynnisti myös yhdeksän tutkimusta omasta aloitteestaan. Euroopan oikeusasiamies käsitteli vuonna 2006 yhteensä 582 tutkimusta, joista 315 oli siirretty vuodelta 2005.

Edellisten vuosien tapaan suurin osa tutkimuksista, eli 387 tutkimusta tai 66 prosenttia kaikista tutkimuksista, koski Euroopan komissiota. Komissio tekee yhteisön toimielimistä eniten sellaisia päätöksiä, joilla on suoria vaikutuksia kansalaisiin, joten on luonnollista, että se on kansalaisten kantelujen pääasiallinen kohde. Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistosta (EPSO) tehtiin 74 kantelua (13 prosenttia kaikista kanteluista), Euroopan parlamentista 49 (8 prosenttia) ja Euroopan unionin neuvostosta 11 (2 prosenttia) kantelua.

Pääasialliset hallinnolliset epäkohdat, joista kanneltiin, olivat avoimuuden puute sekä kieltäytyminen tietojen antamisesta (25 prosenttia tapauksista), epäoikeudenmukaisuus tai vallan väärinkäyttö (19 prosenttia), epätydyttävät menettelyt (12 prosenttia), vältettävissä ollut viivästys (9 prosenttia), syrjintä (9 prosenttia), huolimattomuus (8 prosenttia), oikeudellinen virhe (5 prosenttia) ja se, että jäsenvaltion velvollisuuksien täyttämistä ei ollut varmistettu, ts. Euroopan komissio ei ollut hoitanut tehtävänsä ”perussopimusten vartijana” (4 prosenttia).

Oikeusasiamies vastaanotti sähköpostitse yhteensä 3 540 yksittäistä tiedustelua, kun niiden määrä oli vuonna 2004 ja 2005 noin 3 200. Kaikki saivat yksilöllisen vastauksen asianomaiselta oikeusasiamiehen toimiston työntekijältä.

¹ On syytä tuoda esiin, että vuonna 2006 näistä kanteluista 281 koski samaa asiaa ja käsiteltiin yhteisenä tutkimuksena, kun vuonna 2005 samaa asiaa koski 335 kantelua.

Oikeusasiamiehen tutkimusten tulokset

Vuonna 2006 oikeusasiamies sai päätökseen 250 tutkimusta, joista 247 oli kantelun perusteella käynnistettyjä ja kolme omasta aloitteesta käynnistettyjä tutkimuksia. Seuraavassa esitetään katsaus tuloksiin.

Ei hallinnollista epäkohtaa

Oikeusasiamiehen tutkimusten perusteella 95 tapauksessa ei tullut ilmi hallinnollista epäkohtaa. Tällainen tulos ei ole aina kielteinen kantelijan kannalta, sillä kantelija hyötyy ainakin saadessaan täydellisen selvityksen asianomaiselta toimielimeltä tai laitokselta sen toiminnasta sekä oikeusasiamiehen näkemyksen asiasta. Seuraavassa on esimerkkejä tapauksista, joissa ei todettu hallinnollista epäkohtaa vuonna 2006:

- Oikeusasiamiehelle tehtiin kantelu tavasta, jolla Euroopan investointipankki (EIP) oli käsitellyt pyyntöjä saada tietoja sen mahdollisesta hankkeen rahoituksesta Tšekissä. EIP oli alun perin vastannut tietopyyntöihin toteamalla yleisesti, että sen kieltäytyminen tietojen antamisesta oli silloisen toimintalinjan ja sääntöjen mukaista. Oikeusasiamiehen tutkimuksen kuluessa EIP antoi yksityiskohtaisemman selityksen, jossa se viittasi yleiseen etuun kansainvälisten suhteiden alalla. Oikeusasiamies katsoi, ettei EIP ollut rikkonut tietojen saatavuutta koskevia sääntöjään, ja hän päätti tapauksen tutkimuksen toteamalla, ettei hallinnollista epäkohtaa ollut ilmennyt. Tulevaisuutta ajatellen hän kuitenkin kehotti EIP:tä perustelemaan mahdollisen tietojen epäämisen asianmukaisesti tietoja pyytäneelle henkilölle, ennen kuin ongelma johtaa kanteluun oikeusasiamiehelle. (3501/2004/PB)
- Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston (EPSO) avoimeen kilpailuun osallistunut henkilö kanteli oikeusasiamiehelle, ettei kilpailu ollut riittävän avoin ja hyvin järjestetty ja että valintakokeisiin rekisteröitymisen aikataulua ei ollut noudatettu. Oikeusasiamies totesi tutkimuksensa päätteeksi, että EPSO oli antanut hakijoille säännöllisesti ja kiinnostuksen ilmaisupyynnön mukaisesti tietoa valintamenettelyn eri vaiheista. Hän katsoi, että EPSOn antamat tiedot olivat olleet selkeät ja riittävät ja että asiassa ei ollut ilmennyt hallinnollista epäkohtaa. (472/2006/DK)
- Ruotsalainen käännöstoimisto kanteli oikeusasiamiehelle yhteisöjen tuomioistuimen esittämästä tarjouspyynnöstä. Pyyntöön sisältyi vaatimus, jota ei mainittu alkuperäisessä hankintailmoituksessa ja jota toimisto ei voinut täyttää. Oikeusasiamies katsoi, että asiaa koskevien sääntöjen mukaan tietyt vaatimukset voitiin esittää vain tarjouspyynnössä eikä myös hankintailmoituksessa. Hän totesi, ettei yhteisöjen tuomioistuin ollut muuttanut ehtoja menettelyn aikana, kuten kantelija väitti, ja että asiassa ei näin ollen ilmennyt hallinnollista epäkohtaa. (2523/2005/TN)

Vaikka oikeusasiamies ei havaitse hallinnollista epäkohtaa, hän voi huomata, että toimielimellä tai laitoksella on tilaisuus parantaa hallintonsa laatua tulevaisuudessa. Tällaisissa tapauksissa oikeusasiamies esittää lisähuomautuksen. Näin tehtiin esimerkiksi seuraavissa tapauksissa:

- Oikeusasiamies ei havainnut hallinnollista epäkohtaa parlamentin päätöksessä hylätä kantelijan tarjouspyynnön johdosta esittämä tarjous. Hän kuitenkin kiinnitti parlamentin huomion lausumaan, jonka se oli esittänyt harkintavallastaan tarjouspyyntömenettelyissä. Oikeusasiamies toi esiin, ettei lausuma vaikuttanut yhdenmukaiselta kyseisen tarjouspyynnön kanssa tai harkintavallan käyttöä koskevan hyvän hallinnon periaatteiden kanssa. (1315/2005/BB)
- Oikeusasiamies ehdotti Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistolle (EPSO), että aina kun nimittävä viranomaiso olettaa vastaavansa henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla esitettyyn valitukseen vasta määrätyn neljän kuukauden määräajan jälkeen, sen pitäisi lähettää väliaikainen vastaus. Tämän taustalla oli tutkimus, joka koski avoimessa kilpailussa hylätyn hakijan kantelua. EPSO pahoitteli kyseisessä tapauksessa tapahtunutta viivettä. Oikeusasiamies käytti tämän kantelun tarjoamaa tilaisuutta selventääkseen, että hänellä on valtuus tarkastella valintalautakunnan päätöksen lainmukaisuutta. EPSO oli kyseisessä tapauksessa kiistänyt oikeusasiamiehen valtuuden tehdä niin. (1217/2004/OV)

Toimielimen sopimat asiat ja sovintoratkaisut

Oikeusasiamies pyrkii – aina kun se vain on mahdollista – saavuttamaan myönteisen tuloksen, joka tyydyttää sekä kantelijaa että kantelun kohteena olevaa toimielintä. Yhteisön toimielinten ja laitosten yhteistyö on välttämätöntä, jotta voidaan päästä tällaisiin tuloksiin, jotka auttavat parantamaan toimielinten ja kansalaisten välisiä suhteita ja voivat tehdä kalliit ja aikaa vievät oikeudenkäynnit tarpeettomiksi.

Vuoden 2006 aikana toimielin tai laitos sopi itse 64 tapausta oikeusasiamiehelle esitetyn kantelun seurauksena. Esimerkkejä:

- Komissio sopi maksuviivästystapauksen, joka koski Berliinin (Saksa) ja Haltonin (Yhdistynyt kuningaskunta) välistä koululaisten vaihto-ohjelmaa ja josta Berliinin paikallisviranomaisen oli kannellut oikeusasiamiehelle. Komissio myös ilmoitti ryhtyneensä toimiin parantaakseen hallintoaan ystävyyskuntatoiminnan alalla. Oikeusasiamies ilmaisi tyytyväisyytensä tästä vastauksesta, mutta hän lisäsi, että tällaisissa tapauksissa olisi asianmukaista maksaa myös korkoa. (3172/2005/WP)
- Komissio suostui oikeusasiamiehen tutkimuksen jälkeen maksamaan palkkasaatavat erälle virkamiehelle. Kyseinen virkamies oli sairastunut pian sen jälkeen, kun hän oli aloittanut tehtävässään, ja hänet päästettiin lopulta sairauseläkkeelle. Komissio kieltäytyi maksamasta hänelle palkkaa tietyltä ajalta sillä perusteella, ettei hän ollut esittänyt mitään näyttöä siitä, että hänen poissaolonsa oli johtunut lääketieteellisistä syistä. Oikeusasiamiehen tutkimuksen seurauksena komissio suostui maksamaan palkkasaatavat ja kantelijan vaatimat korot. (106/2005/TN)
- Alueiden komitea korvasi matkakulut työhaastatteluun osallistuneelle hakijalle ja suostui maksamaan korkoja, sen jälkeen kun oikeusasiamies oli tutkinut tapausta. Kantelijan valitettua, että korvausmenettelyä tulisi parantaa, alueiden komitea vastasi, että viive oli johtunut poikkeuksellisista olosuhteista ja että sen menettelyjä ei tarvinnut tarkistaa. Lisähuomautuksessaan oikeusasiamies ehdotti, että maksuasiakirjojen – kuten sen, jota tapaus koski – järjestelmällinen seuranta voisi parantaa komitean hallintokäytänteitä. Tämä voitaisiin toteuttaa ottamalla hakijoihin yhteyttä, jos tietyt tarpeelliset asiakirjat puuttuvat, ja ilmoittamalla hakijoille viiveistä ja niiden syistä. (800/2006/WP)

Kun oikeusasiamies toteaa tutkimuksen seurauksena hallinnollisen epäkohdan, hän pyrkii mahdollisuuksien mukaan aina löytämään sovintoratkaisun. Joissakin tapauksissa sovintoratkaisuun voidaan päästä, jos asianomainen toimielin tai laitos tarjoaa kantelijalle korvausta. Tällaiset tarjoukset ovat aina vapaaehtoisia, eli niihin ei liity oikeudellisen vastuun tunnustamista eivätkä ne luo ennakkotapauksia.

Vuonna 2006 ehdotettiin 28:aa sovintoratkaisua. Kolmea tapausta, joista kahdessa ehdotus oli tehty vuonna 2005, päättyi sovintoratkaisun hyväksymiseen. Vuoden 2006 lopulla oli vielä harkittavana 27 sovintoratkaisuehdotusta. Vuonna 2006 tehtyjä sovintoratkaisuja olivat esimerkiksi seuraavat:

- Euroopan investointipankki (EIB) suostui julkistamaan osia tilintarkastuskertomuksesta oikeusasiamiehelle tehdyn kantelun seurauksena. Lisäksi se antoi asianomaiselle yritykselle mahdollisuuden tutustua tiettyihin kertomukseen osiin, jotka koskivat yhtymää, johon yritys kuului. Kertomus koski EU:n Afrikassa rahoittamaa hanketta, jossa yhtymä oli ollut mukana. EIP oli alun perin kieltäytynyt luovuttamasta kertomusta. Oikeusasiamies oli tyytyväinen EIP:n rakentamaan lähestymistapaan, jota hänen mielestään voitaisiin käyttää jatkossa esimerkkinä asiakirjojen saatavuutta koskevilla tapauksilla. (1776/2005/GG)
- Saksan kansalaisen tekemän kantelun seurauksena komissio suostui tarkistamaan tulkintaansa tietosuojadirektiivistä². Kantelijan mukaan Hampurin osavaltion viranomaiset

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, EYVL 1995 L 281, s. 31.

olivat luovuttaneet henkilötietoja lainvastaisesti yrityksille, vaikka ne tiesivät, että yritykset käyttäisivät tietoja suoramarkkinointitarkoituksiin. Komissio oli alun perin ilmoittanut, ettei tietosuojadirektiiviin sisältynyt mitään suojaa kyseisen tilanteen varalta. Oikeusasiamiehen puututtua asiaan se suostui tarkistamaan arviotaan. (2467/2004/PB)

- Oikeusasiamiehen väliintulon jälkeen Euroopan lentoturvallisuusvirasto (EASA) suostui luopumaan kantelijalle myönnetyn avustuksen takaisinperinnästä. Oikeusasiamies katsoi, että EASA:n kantelijalle antamat tiedot olivat olleet puutteellisia ja mahdollisesti harhaanjohtavia, ja hän ehdotti sovintoratkaisuna, että EASA harkitsisi luopuvansa edes osaksi avustuksen takaisinperinnästä. EASA oli vakuuttunut, ettei mitään hallinnollista epäkohtaa ollut ilmennyt, mutta ”tapauksen ainutlaatuisuuden perusteella ja syvästä kunnioituksesta oikeusasiamiehen näkemystä kohtaan” se perui takaisinperinnän kokonaisuudessaan. (1729/2005/(PB)JF)

Kriittiset huomautukset, suositusluonnokset ja erityiskertomukset

Jos sovintoratkaisu ei ole mahdollinen tai jos sellaista ei saada aikaan, oikeusasiamies voi päättää asian käsittelyn antamalla asianomaiselle toimielimelle tai laitokselle kriittiseen huomautukseen tai antamalla suositusluonnoksen.

Kriittinen huomautus annetaan yleensä, (i) jos asianomainen toimielin ei enää pysty korjaamaan hallinnollista epäkohtaa, (ii) jos hallinnollisella epäkohdalla ei näytä olevan yleistä merkitystä ja (iii) jos oikeusasiamies ei katso jatkotoimien olevan aiheellisia. Kriittinen huomautus vahvistaa kantelijalle sen, että hänen kantelunsa on oikeutettu, ja kertoo asianomaiselle toimielimelle tai laitokselle sen, mitä se on tehnyt väärin. Näin se voi välttää syyllistymästä hallinnolliseen epäkohtaan tulevaisuudessa. Oikeusasiamies antoi 41 kriittistä huomautusta vuonna 2006. Esimerkkejä:

- Oikeusasiamies moitti komissiota siitä, ettei se ollut toteuttanut riittäviä toimia saadakseen Saksan noudattamaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota, joka koski Saksan pakkausjäteasetusta. Tämän taustalla oli useiden eurooppalaisten juoma-alan yritysten kantelu komission toimettomuudesta asiassa. Yhteisöjen tuomioistuin oli päättänyt, että Saksan tiettyihin juomiin soveltama asetusta rajoitti yhteisön sisäistä kauppaa. Kun otetaan huomioon, että yksi Saksan asetusta koskeva rikkomismenettely oli käynnissä, oikeusasiamies katsoi, että komissio voisi ottaa hänen kriittisessä huomautuksessa esittämänsä näkemykset huomioon kyseisessä menettelyssä. (1037/2005/GG)
- Oikeusasiamies moitti EPSOa siitä, ettei se ollut antanut avoimeen kilpailuun osallistuneen hakijan pyytämää tietoa, jotka olisivat auttaneet häntä ymmärtämään hänen saamiaan pisteitä käännöskokeessa, jota hän ei läpäissyt. EPSO ei väittänyt, että kyseisten tietojen antamisesta aiheutuisi kohtuutonta hallinnollista rasitusta, eikä se esittänyt mitään pätevää selitystä sille, miksei se ollut antanut näitä tietoja kantelijalle. (674/2004/PB)
- Oikeusasiamies moitti komissiota siitä, ettei se oli evännyt Maan ystävät -ympäristöjärjestöltä oikeuden tutustua tiettyihin asiakirjoihin. Asiakirjat koskivat muuntogeenisten elintarvikkeiden turvallisuusnäkökohtia, joista komissio oli esittänyt kannanoton Maailman kauppajärjestölle. Oikeusasiamies muistutti, että asiakirjojen julkisuutta koskevaa poikkeusta on tulkittava ja sovellettava suppeasti, ja hän totesi, että komissio oli kyseisessä tapauksessa tulkinnut asiaa koskevia säännöksiä luvattoman laajasti. (582/2005/PB)

On tärkeää, että toimielimet ja laitokset noudattavat oikeusasiamiehen kriittisiä huomautuksia ja ryhtyvät toimiin ongelmien ratkaisemiseksi, jotta ne voisivat tulevaisuudessa välttää hallinnollisia epäkohtia. Oikeusasiamies aikoo vuonna 2007 teettää ja julkaista selvityksen kaikista jatkotoimista, joita asianomaiset toimielimet ovat toteuttaneet vuonna 2006 esitettyjen kriittisten huomautusten johdosta. Samankaltainen selvitys tehdään 38 tapauksessa vuonna 2006 esitettyjen lisähuomautusten jatkotoimista.

Tapauksissa, joissa oikeusasiamiehen jatkotoimet ovat erityisen tarpeellisia, eli tapauksissa, joissa toimielimen on edelleen mahdollista korjata hallinnollinen epäkohta tai joissa ilmennyt hallinnollinen epäkohta on erityisen vakava tai yleisesti merkittävä, oikeusasiamies antaa yleensä

suositusluonnoksen, johon asianomaisen toimituksen tai laitoksen on vastattava yksityiskohtaisella lausunnolla kolmen kuukauden kuluessa.

Vuonna 2006 annettiin 13 suositusluonnosta. Lisäksi kymmenen vuonna 2005 annettua suositusluonnosta johti päätökseen vuonna 2006. Neljän tapauksen käsittely saatiin päätökseen vuoden aikana, kun toimitus hyväksyi suositusluonnoksen. Kaksi tapausta johti Euroopan parlamentille osoitettuun erityiskertomukseen. Yhdeksän tapauksen käsittely päätettiin muista syistä. Vuoden 2006 lopussa oli vielä harkittavana yhdeksän suositusluonnosta, joista yksi oli annettu vuonna 2004. Vuonna 2006 annettuja suositusluonnoksia olivat esimerkiksi seuraavat:

- Oikeusasiamies kehotti komissiota käsittelemään mahdollisimman nopeasti valituksen, joka koski eurooppalaista työaikadirektiiviä. Saksalainen lääkäri oli valittanut Saksan rikkovan direktiiviä lääkäreiden sairaalatyöskentelyn ja päivystyksen alalla. Komissio vetosi siihen, että direktiiviä oltiin muuttamassa. Oikeusasiamies kuitenkin katsoi, ettei komissio voinut lykätä valituksen käsittelyä loputtomasti sillä perusteella, että direktiiviä saatettaisiin muuttaa joskus tulevaisuudessa. (3453/2005/GG)
- Oikeusasiamies pyysi komissiota korjaamaan lentomatikustajien oikeuksia koskevissa lehtisissä, julisteissa ja videoesityksessä olleet virheelliset ja harhaanjohtavat tiedot. Tämän taustalla olivat kahden lentoyhtiöyhdistyksen tekemät kantelut. Ne moittivat komission antamia tietoja matkustajien oikeuksista saada korvauksia ja apua heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta. Oikeusasiamies ei pitänyt kaikkia kantelijoiden väitteitä perusteltuina, mutta hän totesi, että tiedotusmateriaalissa oli joitakin virheellisiä ja harhaanjohtavia väittämiä, ja hän pyysi komissiota korjaamaan ne. (1475/2005/(IP)GG ja 1476/2005/(BB)GG)

Komission oli tarkoitus antaa yksityiskohtainen lausunto oikeusasiamiehen suositusluonnoksesta tapauksessa 3453/2005/GG joulukuussa 2006 ja tapauksissa 1475/2005/(IP)GG ja 1476/2005/(BB)GG maaliskuussa 2007. Koska nämä tutkimukset olivat edelleen kesken vuoden 2006 lopulla, niitä ei käsitellä vuosikertomuksen 3 luvussa.

Vuonna 2006 hyväksytyjä suositusluonnoksia olivat esimerkiksi seuraavat:

- Komissio hyväksyi oikeusasiamiehen toteamuksen, että sen olisi hyvän hallintotavan mukaan pitänyt pyytää selvitys Saksan alueellisen parlamentin valiokuntakokouksessa esitetyistä lausumista, ja se vahvisti aikovansa tehdä niin. Tämän taustalla oli suositusluonnos, jossa oikeusasiamies kehotti komissiota ryhtymään asianmukaisesti toimiin varmistamiseksi, oliko saksalaisen valtionyhtiön myyntiin liittynyt valtiontukinäkökohtia. Kantelijan mukaan tämä edellytti selvitystä alueellisen parlamentin valiokuntakokouksessa esitetyistä lausumista, jotka viittasivat siihen, että asiaan liittyi valtiontukea. (642/2004/GG)
- Komissio hyväksyi suositusluonnoksen, jossa oikeusasiamies pyysi sitä tekemään mahdollisimman pian päätöksen kantelijan rikkomista koskevasta valituksesta ja välittämään päätöksen kantelijalle. Tanskalainen autonmyyjä oli väittänyt oikeusasiamiehelle, ettei komissio ollut noudattanut sitoumustaan tehdä päätös rikkomista koskevasta valituksesta Tanskan tuontiautojen verotuksen alalla. (956/2004/PB)

Jos yhteisön toimitus tai laitos ei vastaa tyydyttävällä tavalla suositusluonnokseen, oikeusasiamies voi lähettää Euroopan parlamentille erityiskertomuksen. Se on oikeusasiamiehen viimeinen keino ja viimeinen varsinainen toimi, johon hän ryhtyy asian käsittelyn yhteydessä, sillä parlamentti tekee poliittisen arvion päätöslauselman antamisesta ja parlamentin valtuuksien käyttämisestä. Vuonna 2006 annettiin kaksi erityiskertomusta:

- Oikeusasiamies pyysi neuvostoa harkitsemaan uudelleen neuvoston puheenjohtajavaltioiden verkkosivustoilla käytettäviä kieliä. Tämän taustalla on saksalaisen yhdistyksen kantelu, jonka mukaan näiden verkkosivustojen sisältö tulisi esittää englannin ja ranskan kielen lisäksi saksaksi. Neuvosto väitti, että puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa verkkosivustostaan.

Oikeusasiamies oli eri mieltä, ja neuvoston hylättyä hänen suositusluonnoksensa hän saattoi asian Euroopan parlamentin käsiteltäväksi. (1487/2005/GG)

- Parlamentille antamassaan erityiskertomuksessa oikeusasiamies väitti, ettei se, että komissio ei päässyt poliittiseen yhteisymmärrykseen menettelytavasta, vapauttanut sitä vastuusta käsitellä asianmukaisesti rikkomista koskeva valitus. Saksalainen urheiluvetonlyöntipalvelujen tarjoaja oli tehnyt komissiolle valituksen, kun Saksan viranomaiset olivat määränneet hänet lopettamaan palvelujen tarjoamisen ja siten pakottaneet hänet luopumaan liiketoiminnastaan. Kantelijan mielestä tämä rikkoi palvelujen tarjoamisen vapautta. Erityiskertomuksen antamisen jälkeen komissio ilmoitti parlamentille ja oikeusasiamiehelle, että se oli tehnyt päätöksen rikkomista koskeneesta valituksesta. (289/2005/GG)

Tutkimukset omasta aloitteesta

Oikeusasiamies käyttää valtuuttaan suorittaa tutkimuksia omasta aloitteestaan lähinnä kahdessa yhteydessä. Ensinnäkin hän voi tutkia mahdollisen hallinnollisen epäkohdan ilmenemistä, kun kantelun on esittänyt henkilö, jolla ei siihen ole oikeutta (esim. jos kantelija ei ole unionin kansalainen tai unionissa asuva henkilö taikka oikeushenkilö, jolla on rekisteröity toimipaikka jossakin jäsenvaltiossa). Tällaisia omasta aloitteesta suoritettavia tutkimuksia käynnistettiin vuonna 2006 viisi. Oikeusasiamies voi myös käyttää valtuuttaan tehdä omasta aloitteesta tutkimuksia, jotka kohdistuvat toimielimissä esiintyviin järjestelmällisiltä vaikuttaviin ongelmiin. Vuonna 2006 hän teki näin neljässä tapauksessa, joihin kuuluivat seuraavat kaksi tapausta:

- Oikeusasiamies pyysi komissiota tutkimaan, voitaisiinko sovittelumenettelyä käyttää nykyistä useammin sen rahoittamiin sopimukseen liittyvien riitojen ratkaisemisessa. Komissio vastasi myönteisesti sitoutumalla edistämään vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenetelmiä siten, että se sisällyttää vakiomuotoisiin hankintasopimuksiinsa vapaaehtoisen sovittelulausekkeen. Tutkimuksensa päätteeksi oikeusasiamies pyysi komissiota tiedottamaan hänelle 30. kesäkuuta 2007 mennessä edistymisestä sekä sovittelulausekkeen alalla että ponnistelussa sovittelumenettelyn ulottamiseksi avustuksia koskeviin riitoihin. Oikeusasiamies myös korosti, kuinka tärkeää on suositella sovittelua toimeksisaajien ja alihankkijoiden välisissä riidoissa. (OI/1/2006/TN)
- Oikeusasiamies käynnisti tammikuussa 2006 omasta aloitteestaan tutkimuksen Euroopan parlamentin harjoittelijaohjelman ikärajoja koskeneista säännöistä ja toimintalinjoista. Oikeusasiamies viittasi suosituksessaan (i) Euroopan unionin perusoikeuskirjan syrjäntäkieltoa koskevaan 21 artiklaan, (ii) yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaiseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan ikään perustuvan syrjinnän kieltä on yhteisön oikeuden yleinen periaate, sekä (iii) komission oikeusasiamiehen suosituksen perusteella tekemään päätökseen poistaa ikäraajat harjoittelijaohjelmastaan. Parlamentti ilmoitti oikeusasiamiehelle, että se lakkasi 15. helmikuuta 2006 soveltamasta ikärajaa harjoittelijaohjelmassaan. (OI/3/2006/BB)

Hyvän toimintatavan mallitapaukset

Edellä mainitut vastaukset, jotka **Euroopan komissio** antoi oikeusasiamiehen omasta aloitteesta tekemään tutkimukseen sovittelumenettelystä (OI/1/2006/TN) ja **Euroopan parlamentti** antoi omasta aloitteesta tehtyyn tutkimukseen mahdollisesta ikään perustuvasta syrjinnästä (OI/3/2006/BB) ovat malliesimerkkejä hyvästä hallinnosta ja ansaitsevat siten tulla mainituiksi ”mallitapauksina” oikeusasiamiehen vuosikertomuksessa 2006. Muut EU:n toimielimet ja laitokset voivat ottaa niistä mallia, kun ne käsittelevät oikeusasiamiehen esiin tuomia asioita. Komissio osoitti halukkuuttaan tehdä rakentavaa yhteistyötä oikeusasiamiehen kanssa myös edellä mainitussa tapauksessa, jossa se suostui tarkistamaan tulkintaansa tietosuojadirektiivistä (2467/2004/PB). Tarttumalla oikeusasiamiehen toteamuksiin ja kantelijan huoliin komissio osoitti olevansa halukas asettamaan kansalaiset toimintansa keskipisteeseen. Oikeusasiamies on erittäin iloinen tästä asenteesta.

Toimielinten rakentavasta suhtautumisesta vuonna 2006 on esimerkkinä myös edellä mainittu tapaus 106/2005/TN, jossa komissio suostui maksamaan virkamiehelle palkkasaatavat ja korot.

Euroopan lentoturvallisuusvirasto (EASA) osoitti esimerkillistä palvelukulttuuria, kun se hyväksyi oikeusasiamiehen sovintoratkaisuehdotuksen, vaikka se pysyikin kannassaan, ettei mitään hallinnollista epäkohtaa ollut ilmennyt (ks. edellä tapaus **1729/2005/JF**). Lopuksi innovatiivinen tapa, jolla **Euroopan investointipankki** (EIP) suostui tapauksessa **1776/2005/GG** kantelijan pyyntöön tutustua tilintarkastuskertomukseen ja samalla turvasi kolmansien osapuolien oikeutetut edut, on esimerkillinen vastaus, jota voidaan jatkossa käyttää mallina asiakirjojen saatavuutta koskevissa tapauksissa.

Tarkempi analyysi

Näitä ja muita tapauksia tarkastellaan vuosikertomuksen toisen luvun viimeisessä osassa seuraavista temaattisista näkökulmista: (i) avoimuus, asiakirjojen ja tietojen saatavuus mukaan luettuina, sekä tietosuoja, (ii) komissio ”perussopimusten vartijana”, (iii) tarjouskilpailut, sopimukset ja apurahat sekä (iv) henkilöstöasiat, työhönnotto mukaan luettuna.

Kertomuksen kolmas luku sisältää yhteenvedon 59 päätöksestä, jotka on valittu 250:sta tapauksen käsittelyn loppuun saattavasta päätöksestä vuonna 2006. Yhteenvedot edustavat oikeusasiamiehen tutkimusten eri aiheiden ja toimielinten monipuolista kirjoa ja tuloksia.

Tapauksen käsittelyn loppuun saattavat päätökset julkaistaan tavallisesti oikeusasiamiehen kotisivustolla (<http://www.ombudsman.europa.eu>) englanniksi ja kantelun alkuperäisellä kielellä.

Suhteet EU:n muihin toimielimiin ja laitoksiin

Rakentavat suhteet Euroopan unionin toimielimiin ja laitoksiin ovat ehdoton edellytys sille, että oikeusasiamies voi työskennellä tehokkaasti kansalaisten hyväksi. Yhteistyö sisältää säännöllisiä tapaamisia ja yhteisiä kokouksia. Nämä tapaamiset tarjoavat oikeusasiamiehelle tilaisuuden selittää, miten hän omalta osaltaan edistää hyvän hallinnon toteutumista toimielimissä ja laitoksissa.

Vuonna 2006 erityisen tärkeitä olivat kahdenkeskiset tapaamiset Euroopan komission jäsenten kanssa. Näissä tapaamisissa keskusteltiin siitä, miten toimii marraskuussa 2005 käyttöön otettu uusi menettely, jolla komissio käsittelee oikeusasiamiehen tutkimuksia. Oikeusasiamiehellä oli myös kesäkuussa erittäin tuottoisa tapaaminen oikeusasiamiehen tutkimusten käsittelyä koordinoivan komission henkilöstön kanssa. Keskeisessä asemassa näiden tapaamisten järjestämisessä ovat olleet komission varapuheenjohtaja Margot WALLSTRÖM, joka vastaa muun muassa suhteista oikeusasiamieheen, ja komission pääsihteeri, Catherine DAY. Margot WALLSTRÖM myös puhui oikeusasiamiehen toimiston henkilöstölle joulukuussa Strasbourgissa ja kertoi lyhyesti, mitä komissio on tehnyt parantaakseen suhteitaan kansalaisiin.

Oikeusasiamies lujitti vuonna 2006 rakentavaa työsuhdetta Euroopan parlamentin jäseniin. Sen lisäksi, että P. Nikiforos DIAMANDOUROS tapasi yksittäisiä parlamentin jäseniä, hän osallistui vuoden aikana neljään vetoamusvaliokunnan kokoukseen, joissa hän esitteli vuosikertomuksensa ja erityiskertomuksia useilta eri aihealueilta. Valiokunnan pyynnöstä kaikkiin valiokunnan vuoden aikana pitämiin kokouksiin osallistui joku oikeusasiamiehen henkilöstön jäsen.

Oikeusasiamies jatkoi vuonna 2006 suhteiden rakentamista muihin toimielimiin ja laitoksiin. Marraskuussa hän tapasi yhteisöjen tuomioistuimen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja virkamiestuomioistuimen presidentit, tilintarkastustuomioistuimen presidentin ja Euroopan investointipankin pääjohtajan Luxemburgissa. Lokakuussa hän tapasi Euroopan jälleenrakennusviraston ja Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämisskeskuksen johtajat Kreikassa. Lisäksi hän esitteli vuoden aikana työtään erilaisille EU:n toimielinten henkilöstöryhmille Brysselissä, Luxemburgissa ja Strasbourgissa.

Oikeusasiamies allekirjoitti vuonna 2006 useita tärkeitä sopimuksia, joilla pyritään varmistamaan, että kansalaiset saavat mahdollisimman hyvää palvelua.

Maaliskuussa hän allekirjoitti parlamentin kanssa uuden sopimuksen, joka kattaa yhteistyön muun muassa kiinteistöpolitiikan, tietotekniikan ja viestinnän alalla. Uuden sopimuksen on tarkoitus

mahdollistaa oikeusasiamiehen toimistolle myönnettyjen resurssien optimaalinen käyttö samalla, kun se turvaa oikeusasiamiehen työn täyden riippumattomuuden.

Toinen tärkeä sopimus, joka allekirjoitettiin vuonna 2006, oli yhteisymmärryspöytäkirja Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa. Tämän sopimuksen tarkoituksena on varmistaa tietosuoja koskevien kantelujen yhtenäinen käsittely ja tarpeettomien päällekkäisyyksien välttäminen. Oikeusasiamies ja tietosuojavaltuutettu Peter HUSTINX allekirjoittivat yhteisymmärryspöytäkirjan Brysselissä 30. marraskuuta³.

Aiemmin samana päivänä oikeusasiamies allekirjoitti Espanjan hallituksen kanssa sopimuksen, joka mahdollistaa kantelujen tekemisen Euroopan oikeusasiamiehelle kaikilla Espanjan rinnakkaisilla virallisilla kielillä (baskin kieli, katalaanin/valencian kieli ja galician kieli). Sopimuksen allekirjoittamisen myötä oikeusasiamiehen käytäntö saatettiin vastaamaan EU:n neuvoston kesäkuussa 2005 tekemiä päätelmiä, jotka mahdollistavat näiden kielten käytön, jotta Espanjan kansalaisten olisi helpompi asioida EU:n toimielinten kanssa. Espanjan pysyvä edustaja EU:ssa, suurlähettiläs Carlos BASTARRECHE SAGÜES, allekirjoitti sopimuksen Espanjan hallituksen puolesta.

Suhteet oikeusasiamiehiin ja vastaaviin elimiin

Euroopan oikeusasiamies tekee kansallisten, alueellisten ja paikallisten kollegojensa kanssa tiiviisti yhteistyötä varmistuakseen, että EU:n lainsäädäntöä koskevat kansalaisten kantelut käsitellään ripeästi ja tuloksellisesti. Yhteistyö on erityisen tärkeää siksi, että monet kantelijat kääntyvät Euroopan oikeusasiamiehen puoleen, kun heillä on ongelmia valtionhallinnon taikka alue- tai paikallishallinnon kanssa. Monissa tapauksissa kyseisen valtion oikeusasiamies voi tarjota tehokkaan avun. Yhteistyö on myös tärkeä keino saada selville oikeusasiemiesten piirissä tapahtuneita tärkeitä muutoksia, vaihtaa tietoa EU:n lainsäädännöstä ja jakaa parhaita toimintatapoja. Yhteistyötä harjoitetaan pääasiallisesti Euroopan oikeusasiemiesten verkoston kautta, mutta Euroopan oikeusasiamies osallistuu konferensseihin, seminaareihin ja tapaamisiin myös verkoston ulkopuolella.

Euroopan oikeusasiemiesten verkosto

Verkostossa on lähes 90 toimistoa 31 maassa. Siihen kuuluvat unionin jäsenvaltioiden kansallisen ja alueellisen tason toimistot sekä EU:n ehdokasvaltioiden ja Norjan ja Islannin kansalliset toimistot. Verkostossa yhteistyö tapausten käsittelyssä on tehokasta. Euroopan oikeusasiamies siirtää tapaukset mahdollisuuksien mukaan suoraan kansallisille ja alueellisille oikeusasiamiehille tai antaa kantelijalle soveltuvia neuvoja. Vuonna 2006 oikeusasiamies neuvoi 828 kantelijaa kääntymään kansallisen tai alueellisen oikeusasiamiehen puoleen ja siirsi 363 kantelua (joista 270 koski samaa asiaa) suoraan toimivaltaiselle oikeusasiamiehelle.

Verkoston kautta tapahtuvan säännöllisen tietojenvaihdon lisäksi on olemassa erityinen menetelmä, jolla kansalliset tai alueelliset oikeusasiamiehet voivat pyytää kirjallisia vastauksia EU:n lainsäädäntöä ja sen tulkintaa koskeviin tiedusteluihin, myös tapausten käsittelyn yhteydessä. Euroopan oikeusasiamies joko antaa vastauksen suoraan tai ohjaa tarvittaessa tiedustelun soveltuvalla EU:n toimielimelle tai laitokselle vastattavaksi. Vuonna 2006 tällaisia tiedusteluja tuli kaksi (yksi kansalliselta ja yksi alueelliselta oikeusasiamieheltä) ja kolmen käsittely saatiin päätökseen (mukaan lukien kaksi, jotka oli siirretty vuodelta 2005). Tiedusteluja käsitellään tarkemmin 3 luvussa.

Verkosto jakaa myös aktiivisesti kokemuksia ja hyviä toimintatapoja. Tämä tapahtuu seminaareissa ja tapaamisissa, säännöllisessä tiedotteessa, sähköisessä keskustelufoorumissa ja päivittäisen sähköisen uutispalvelun kautta.

Euroopan oikeusasiamies ja hänen kansallinen tai alueellinen kollegansa järjestävät vuorovuosina seminaarin kansallisille ja alueellisille oikeusasiamiehille. Englannin paikallishallinnon

³

Euroopan oikeusasiamiehen ja Euroopan tietosuojavaltuutetun välinen yhteisymmärryspöytäkirja, EUVL 2007 C 27, s. 21.

oikeusasiamies Tony REDMOND ja Euroopan oikeusasiamies järjestivät EU:n jäsenvaltioiden alueellisten oikeusasiamiesten viidennen seminaarin Lontoossa 19.–21. marraskuuta. Tapahtumaan osallistui noin 80 henkilöä niistä kuudesta maasta, joissa on alueellisen tason oikeusasiamiehiä (eli Belgiasta, Saksasta, Espanjasta, Italiasta, Itävallasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta⁴). Seminaarin teemana oli ”Yhteistyö hyvän hallinnon edistämiseksi ja kansalaisten oikeuksien puolustamiseksi EU:ssa”. Seminaarissa keskusteltiin muun muassa EU:n lainsäädännöstä, hyvän hallinnon edistamisestä, kantelujen käsittelystä sekä oikeusasiamiesten välisestä yhteistyöstä.

Myös yhteyshenkilöt, jotka toimivat verkoston yhtymäkohtana kansallisten oikeusasiamiesten toimistoissa, tapaavat joka toinen vuosi. Yhteyshenkilöiden viides seminaari järjestettiin Strasbourgissa 18.–20. kesäkuuta. Seminaarin, jonka nimenä oli ”Perusoikeuksien turvaaminen – hyvien toimintatapojen jakaminen” tarkoituksena oli tarjota foorumi, jossa yhteyshenkilöt voivat vaihtaa näkemyksiä hyvistä toimintatavoista omissa toimistoissaan sekä keskustella työstään perusoikeuksien edistämisen alalla. Seminaari tarjosi yhteyshenkilöille myös tilaisuuden tarkastella verkoston toimintaa ja ehdottaa parannuksia siihen. Seminaariin osallistui yhteensä 28 henkilöä 26:sta Euroopan maasta, mukaan lukien ensimmäistä kertaa kansallisten oikeusasiamiesten edustajat Bulgariasta, Kroatiasta ja Romaniasta.

European Ombudsmen – Newsletter oli edelleen vuonna 2006 erittäin arvokas väline EU:n lainsäädäntöä ja hyviä toimintatapoja koskevien tietojen vaihdossa. Huhtikuussa ja lokakuussa julkaistuissa numeroissa käsiteltiin muun muassa yhteisön oikeuden ensisijaisuutta, tutkintojen vastavuoroista tunnustamista EU:ssa, yhteisön ympäristölainsäädäntöä ja ympäristötiedon saatavuutta, oikeusasiamiesten roolia vankiloiden valvonnassa, laajakaistaisen Internet-yhteyden yleistä saatavuutta, syrjintää työhönotossa, ilmaisunvapautta, lasten oikeuksia sekä maahanmuuttoon ja turvapaikan saantiin liittyviä ongelmia. Vuoden aikana kehitettiin edelleen oikeusasiamiehen Internet-pohjaista keskustelu- ja asiakirjafoorumia, jossa toimistot voivat vaihtaa tietoja esittämällä kysymyksiä ja vastauksia. Foorumissa aloitettiin monia tärkeitä keskusteluja, joiden aiheet kattoivat muun muassa vankiloiden riippumattoman valvonnan, EU:ssa syntyneiden maahanmuuttajalasten pysyvän oleskeluoikeuden, syrjinnän torjunnan ja yhdenvertaisen kohtelun edistämisen sekä äänestysoikeuden EU:n paikallisvaaleissa. Lisäksi oikeusasiamiehen sähköinen uutispalvelu – *Ombudsman Daily News* – julkaistiin edelleen jokaisena arkipäivänä. Se sisältää artikkeleita, lehdistötiedotteita ja ilmoituksia kaikkien verkostoon kuuluvien maiden toimistoilta.

Oikeusasiamiehen jäsenvaltioihin ja ehdokasvaltioihin tekemät tutustumiskäynnit ovat osoittautuneet erittäin hyödyllisiksi verkoston kehittämisen kannalta, ja ne tarjoavat erinomaisen tilaisuuden lisätä tietoa verkoston tarjoamista viestintävälineistä. Euroopan oikeusasiamies vieraili vuonna 2006 kollegojensa luona Luxemburgissa (maaliskuussa), Espanjassa (toukokuussa), Pohjois-Irlannissa (marraskuussa) ja Bulgariassa (marraskuussa).

Tapaamiset

Oikeusasiamiehen pyrkimykset tehdä yhteistyötä kollegoidensa kanssa ulottuivat vuoden aikana Euroopan oikeusasiamiesten verkoston toimintaa pidemmällekin. Edistääkseen oikeusasiamiesten toimintaa, keskustellakseen toimielinten välisistä suhteista ja vaihtaakseen hyviä toimintatapoja oikeusasiamies osallistui 28:aan kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten järjestämään tilaisuuteen ja tapasi monia oikeusasiamiehiä ja oikeusasiamieslaitosten edustajia EU:sta ja sen ulkopuolelta.

Tiedottaminen

Kansalaisten tietoisuuden lisääminen on keskeinen osa oikeusasiamiehen työtä. Vuonna 2006 pyrittiin levittämään entistä tehokkaammin tietoa oikeudesta kannella hallinnollisista epäkohdista. Oikeusasiamies ja hänen henkilöstönsä pitivät vuoden aikana noin 120 esitystä konferensseissa, seminaareissa ja tapaamisissa. Luxemburgissa, Espanjassa, Pohjois-Irlannissa ja Bulgariassa

⁴ Maat on lueteltu EU:n protokollan mukaisessa järjestyksessä eli maantieteellisen nimen omakieliseen kirjoitusasuun perustuvassa aakkosjärjestyksessä. Tätä protokollajärjestystä käytetään koko julkaisussa.

käydessään oikeusasiamies sai tilaisuuden lisätä tietoisuutta kyseisten maiden kansalaisten keskuudessa.

Tiedotusvälineille suunnattua toimintaa lisättiin vuonna 2006 jakamalla 22 lehdistötiedotetta eri puolilla Eurooppaa työskenteleville toimittajille. Tiedotteissa käsiteltiin muun muassa puheenjohtajavaltioiden verkkosivustojen kieliä, avoimuutta edunvalvonnan ja apurahojen alalla, kantelua työaikadirektiivin puutteellisesta täytäntöönpanosta sekä avoimuuden puutetta neuvoston toiminnassa. Oikeusasiamies antoi yli 40 haastattelua sanomalehtien, radion ja television sekä sähköisten tiedotusvälineiden toimittajille Strasbourgissa, Brysselissä ja muuallakin. Hän myös esitteli työtään ja vastasi kysymyksiin lehdistötilaisuuksissa ja tapaamisissa.

Oikeusasiamiehen työtä käsittelevää aineistoa jaettiin runsaasti koko vuoden ajan ja erityisesti Euroopan parlamentin toukokuussa järjestämänä avointen ovien päivänä. Vuonna 2006 julkaistiin uudet painokset kahdesta tärkeästä tiedotustuotteesta: kantelijoiden opas ja lomake *Voiko hän auttaa sinua?* julkaistiin 23 kielellä ja esite *Euroopan oikeusasiamies – Lyhyesti* julkaistiin 25 kielillä. Oikeusasiamiehen juhla kirjasta *The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution* julkaistiin marraskuussa ranskankielinen painos sekä kovakantisena että pehmeäkantisena. Oikeusasiamies jakoi vuoden aikana muitakin julkaisujaan, erityisesti 25 kielellä tuotettua *Euroopan hyvän hallintotavan säännöstöä*. Säännöstö tuotettiin vuonna 2006 myös makedoniaksi hyvän hallinnon edistämiseksi entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa.

Oikeusasiamiehen verkkosivustoa ja siellä olevia päätöksiä, lehdistötiedotteita ja tiedotustoimintaa koskevia yksityiskohtaisia tietoja päivitettiin säännöllisesti. Oikeusasiamies otti toukokuussa kaikkien muiden EU:n toimielinten, laitosten ja virastojen tavoin käyttöön uuden .eu-aluetunnuksen. Virallinen osoite on siis nykyään: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Oikeusasiamiehen verkkosivustolla vieraili 1.1.– 31.12. 2006 välisenä aikana 416 533 eri kävijää. Sivuston englanninkieliset sivut olivat suosituimpia, ja seuraavaksi suosituimpia olivat ranskan-, espanjan-, saksan- ja italiansivut. Maantieteellisesti tarkasteltuna sivustolla käytiin eniten Italiasta ja sen jälkeen Ruotsista, Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Espanjasta ja Saksasta. Oikeusasiamiehen verkkosivustolta on linkit kaikkien eri puolilla Eurooppaa toimivien kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten sivustoille. Linkkisivuilla vieraili vuonna 2006 yli 44 000 kävijää, mikä osoittaa, että Euroopan oikeusasiamiehen työstä Euroopan oikeusasiamiesten verkoston koordinoinnin alalla on hyötyä kansalaisille.

Sisäinen kehitys

Oikeusasiamies jatkoi vuonna 2006 ponnisteluja varmistaakseen, että toimielin kykenee käsittelemään 25 jäsenvaltion kansalaisten kantelut 21 virallisella kielellä. Samalla valmisteltiin Bulgarian ja Romanian 1. tammikuuta 2007 toteutunutta liittymistä.

Henkilöstöpuolella oikeusasiamies nimitti avoimella valintamenettelyllä valitun ensimmäisen pääsihteerinsä 1. elokuuta 2006. Oikeudelliselle osastolle palkattiin lisäksi kolmas oikeudellinen pääneuvonantaja vahvistamaan tapausten hallinnan ja laadunvalvonnan menettelyjä.

Oikeusasiamiehen henkilöstösuunnitelman virkojen määrä nousi vuoden 2005 51:stä 57:ään vuonna 2006. Kasvu johtuu pääasiallisesti Bulgarian ja Romanian liittymisen valmistelusta ja oikeusasiamiehen henkilöstöhallinnon erottamiseksi parlamentin yksiköistä tehdyn päätöksen täytäntöönpanosta. Budjettiviranomaisen joulukuussa 2006 hyväksymässä vuoden 2007 talousarviossa ei ole ennakoitu virkojen määrän kasvua.

Oikeusasiamies järjesti lokakuussa 2006 henkilöstön retriitin, jonka tarkoituksena oli kehittää ja vahvistaa toimielimen arvojen ja tehtävän ymmärrystä sekä edistää niiden tehokasta toteutumista. Tämä oli ensimmäinen kerta toimielimen lyhyen historian aikana, kun tällainen toiminta toteutettiin.

Osana retriitin valmistelua henkilöstön jäseniä pyydettiin esittämään näkemyksensä toimiston yleisestä toiminnasta ja oikeusasiamiehen toistaiseksi tekemän työn vaikutuksista osallistumalla itsearviointiharjoitukseen. Harjoitus toteutettiin kyselylomakkeella, jossa henkilöstön jäsenet

arvioivat Euroopan oikeusasiamiehen työskentelytapoja ja -menetelmiä toimielimen eri toimintaloilla sekä oikeusasiamiehen saavutuksia kansalaisten näkökulmasta. Tällä tärkeällä toiminnalla oli myös tarkoitus parantaa toimielimen riskinhallintaa EU:n sisäisen valvonnan standardien mukaisesti.

Kyselylomakkeen tulokset ja muut taustamateriaalit toimivat perustana tapahtumassa käydyille keskusteluille, joissa pohdittiin, (i) mitä hyvä hallinto tarkoittaa käsitteenä ja toiminnassa, (ii) miten voitaisiin tavoittaa mahdollisimman suuri yleisö ja kohdentaa toimia tiettyihin erityisryhmiin sekä (iii) miten palvelukulttuuria voitaisiin parantaa ja edistää oikeusasiamiehen toimistossa. Kaikkia henkilöstön jäseniä kannustettiin osallistumaan aktiivisesti keskusteluihin. Retriitin jälkeen vallitsi laaja yksimielisyys siitä, että kokemus oli selkeästi ollut erittäin tuottoisa ja hyödyllinen ja että se oli syytä toistaa.

Oikeusasiamies vahvisti uuden talousarvion vuodeksi 2007. Vuoden 2007 määrärahojen kokonaismäärä on 8 152 800 euroa (7 682 538 euroa vuonna 2006).

2 KANTELOT JA TUTKIMUKSET

Yksi tärkeimmistä keinoista, joilla Euroopan oikeusasiamies edistää hyvää hallintoa, on hallinnollisten epäkohtien tutkiminen ja korjaavien toimenpiteiden suosittelu tarvittaessa. Mahdollisista hallinnollisista epäkohdista oikeusasiamies saa tiedon pääasiassa kanteluista, joiden käsittely on merkittävin osa oikeusasiamiehen reagoititehtävää.

Oikeus kannella Euroopan oikeusasiamiehelle on yksi Euroopan unionin kansalaisen oikeuksista (EY:n perustamissopimuksen 21 artikla), ja se sisältyy myös perusoikeuskirjaan (43 artikla).

Oikeusasiamies voi suorittaa tutkimuksia myös omasta aloitteestaan ja toimia näin ennakoivasti hallinnollisten epäkohtien torjumiseksi.

2.1 OIKEUSASIAMIEHEN TYÖN OIKEUSPERUSTA

Oikeusasiamies hoitaa tehtäviään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 195 artiklan, oikeusasiamiehen ohjesäännön (joka on Euroopan parlamentin päätös¹) ja ohjesäännön 14 artiklan nojalla antamiensa täytäntöönpanosäännösten mukaisesti. Nykyiset täytäntöönpanosäännökset tulivat voimaan 1. tammikuuta 2003. Ne ovat saatavina oikeusasiamiehen verkkosivustolla (<http://www.ombudsman.europa.eu>) tai paperitulosteena oikeusasiamiehen toimistosta.

Ohjesääntö on edelleen hyvä perusta oikeusasiamiehen toiminnalle. Oikeusasiamies on kuitenkin tunnistanut huolellisen tarkastelun jälkeen joitakin rajoitettuja muutoksia, joilla voitaisiin tehostaa hänen toimintavalmiuksiaan Euroopan kansalaisten hyväksi. Hän kirjoittikin 11. heinäkuuta 2006 Euroopan parlamentin puhemiehelle ja pyysi aloittamaan menettelyn ohjesäännön muuttamiseksi.

2.2 EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHEN TOIMIVALTA

EY:n perustamissopimuksen 195 artiklan mukaan oikeusasiamiehellä on valtuudet ottaa vastaan kanteluja unionin kansalaisilta sekä niiltä luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, joiden asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa. Kantelut voivat koskea hallinnollisia epäkohtia yhteisön toimielinten ja laitosten toiminnassa lukuun ottamatta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöeliminä. Kantelu ei siten kuulu oikeusasiamiehen toimivaltaan, jos

1. kantelija ei ole henkilö, jolla on oikeus tehdä kantelu
2. kantelu ei koske yhteisön toimielintä tai laitosta
3. kantelu koskee Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöeliminä tai
4. kantelu ei koske mahdollista hallinnollista epäkohtaa.

¹ Euroopan parlamentin päätös 94/262/EHTY, EY, Euratom, tehty 9. päivänä maaliskuuta 1994, oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista, EYVL 1994 L 113, s. 15.

Kaikkia näitä kohtia käsitellään tarkemmin seuraavassa.

2.2.1 Kantelut ja oma-aloitteiset tutkimukset

Vaikka oikeus kannella Euroopan oikeusasiamiehelle koskee vain henkilöitä, jotka ovat unionin kansalaisia tai asuvat unionissa, taikka oikeushenkilöitä, joilla on sääntömääräinen kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa, oikeusasiamiehellä on myös valtuudet aloittaa tutkimus omasta aloitteestaan. Oikeusasiamies voi tutkia kantelussa esiin tuotua mahdollista hallinnollista epäkohtaa omasta aloitteestaan, vaikka kantelijalla ei olisikaan oikeutta tehdä kantelua. Oikeusasiamiehen käytäntönä on antaa tällöin asianomaisille henkilöille tutkimuksen aikana samat menettelylliset mahdollisuudet, kuin jos asia olisi käsitelty kanteluna.

Vuonna 2006 tällaisia oma-aloitteisia tutkimuksia käynnistettiin viisi.

Oikeusasiamies päättää tavallisesti oman aloitevaltansa käyttämisestä tapauskohtaisesti. Vastauksena esimerkiksi kansalaisjärjestöjen esittämiin huoliin Euroopan investointipankin (EIP) vastuullisuudesta oikeusasiamies on tehnyt selväksi, että hänellä on valtuudet tutkia mahdollisia hallinnollisia epäkohtia, jotka koskevat EIP:n lainan myöntämistä yhteisön ulkopuolisiin hankkeisiin. Mahdollisen tulevan resurssipulan takia oikeusasiamies aikoo käyttää aloitevaltaansa vain silloin, kun kantelua, joka on tehty EIP:n lainan myöntämistä yhteisön ulkopuolisiin hankkeisiin koskevasta hallinnollisesta epäkohdasta, ei voida ottaa tutkittavaksi siitä syystä, ettei kantelija ole unionin kansalainen tai asu unionissa.

2.2.2 Yhteisön toimielimet ja laitokset

Euroopan oikeusasiamiehen toimivalta kattaa yhteisön toimielimet ja laitokset. Toimielimet luetellaan EY:n perustamissopimuksen 7 artiklassa, mutta yhteisön laitoksia ei ole määritelty tai lueteltu sitovasti. Termi käsittää perussopimuksilla perustetut elimet, kuten talous- ja sosiaalikomitean ja Euroopan keskuspankin, sekä perussopimusten nojalla annetulla lainsäädännöllä perustetut elimet sekä erillisvirastot, joita ovat esimerkiksi Euroopan ympäristökeskus ja Euroopan unionin operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (Frontex).

Jäsenvaltioiden viranomaisia vastaan esitetyt kantelut eivät kuulu Euroopan oikeusasiamiehen toimivaltaan, vaikka ne koskisivat yhteisön oikeuden soveltamisalaan kuuluvia asioita. Monet näistä kanteluista kuuluvat kuitenkin Euroopan oikeusasiamiesten verkoston toimintaan osallistuvien kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten toimivaltaan (ks. jäljempänä kohta 2.5).

Esimerkki kantelusta, joka ei koskenut yhteisön toimielintä tai laitosta

Oikeusasiamiehelle saapui helmikuussa 2006 useita kanteluja, jotka koskivat EU:n perusoikeuksia käsittelevän riippumattoman asiantuntijaverkoston lausuntoa N:o 4-2005. Kantelijoiden mukaan lausunnon saattoi tulkita tarkoittavan sitä, että lääkäreitä voitaisiin pakottaa tekemään abortti vakaumuksestaan huolimatta.

Asiantuntijaverkosto perustettiin komission ja Louvainin yliopiston välisellä hankintasopimuksella, joka tehtiin tarjouskilpailun perusteella. Sekä verkoston omissa julkaisuissa että komission julkaisuissa verkostoa kuvataan täysin riippumattomaksi, ja komissio ilmoittaa nimenomaisesti, ettei ole vastuussa verkoston esittämistä kannoista. Oikeusasiamies katsoi näin ollen, ettei hänellä ollut valtuuksia ottaa kanteluja käsiteltäviksi.

Kantelu 530/2006/KW

Euroopan puolustusvirastoa vastaan tehty kantelu

Euroopan puolustusvirasto (EDA) perustettiin 12. heinäkuuta 2004 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä toiminnalla 2004/551/YUTP osana Euroopan unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa.

Oikeusasiamiehelle saapui kantelu henkilöltä, joka oli hakenut työpaikkaa puolustusvirastosta. Oikeusasiamies pyysi puolustusvirastoa ja neuvostoa antamaan asiasta lausunnon, jonka ne molemmat antoivatkin.

Tapauksesta tekemässään päätöksessä oikeusasiamies totesi, että puolustusvirasto toimi neuvoston alaisuudessa, että kantelu koski työhönottomenettelyjä ja että neuvosto oli hyväksynyt puolustusviraston henkilöstösäännöt osana yhteisön lainsäädäntöä. Näin ollen oikeusasiamies katsoi kantelun kuuluvan hänen toimivaltaansa.

Luottamuksellinen tapaus

2.2.3 ”Hallinnollinen epäkohta”

Euroopan oikeusasiamies on asettunut johdonmukaisesti sille kannalle, että hallinnollinen epäkohta on laaja-alainen käsite ja että hyvä hallinto edellyttää muun muassa lainsäädännön sääntöjen ja periaatteiden, myös perusoikeuksien, noudattamista. Hyvän hallinnon periaatteissa mennään kuitenkin pidemmälle, sillä niiden mukaan yhteisön toimielinten ja laitosten on paitsi noudatettava lakimääräisiä velvoitteitaan, myös oltava palvelualttiita ja varmistettava, että kansalaisia kohdellaan asianmukaisesti ja että kansalaiset voivat nauttia kaikista oikeuksistaan. Vaikka laitton toiminta merkitsee siis aina hallinnollista epäkohtaa, hallinnolliseen epäkohtaan ei välttämättä aina liity lainvastaisuutta. Hallinnollisen epäkohdan löytyminen ei näin ollen tarkoita välttämättä, että kyseessä olisi sellainen lainvastainen käytös, josta tuomioistuimien voisi langettaa tuomion.²

Euroopan parlamentti pyysi oikeusasiamiestä määrittelemään hallinnollisen epäkohdan selkeästi, joten oikeusasiamies antoi *vuoden 1997 vuosikertomuksessaan* seuraavan määritelmän:

Hallinnollisesta epäkohdasta on kyse, kun julkinen elin ei toimi sitä sitovan määräyksen tai periaatteen mukaisesti.

Euroopan parlamentti antoi vuonna 1998 päätöslauselman, jossa se ilmoitti olevansa määritelmään tyytyväinen. Vuonna 1999 oikeusasiamies kävi komission kanssa kirjeenvaihtoa, jonka perusteella myös komissio näytti selvästi hyväksyvän määritelmän.

Perusoikeuskirja, josta annettiin julistus joulukuussa 2000, sisältää oikeuden hyvään hallintoon yhtenä kansalaisten perusoikeuksista (41 artikla).

Perusoikeuskirjan 43 artiklassa annetaan oikeus esittää kantelu riippumattomalle Euroopan oikeusasiamiehelle, jonka kautta yhteisön toimielimet ja laitokset saadaan tilille hallinnollisista epäkohdista. On tärkeää myöntää, että palvelualttius kansalaisia kohtaan eli palvelukulttuuri on oleellinen osa hyvää hallintoa. Tähän ei pidä sotkea syyllistämiskulttuuria, joka saa kaikki puolustuskannalle. Tässä yhteydessä on syytä huomata, etteivät oikeusasiamiehen tutkimukset ole kurinpitomenettelyä tai kurinpitomenettelyä alustavaa menettelyä (ks. tiivistelmä tapauksesta 163/2006/MHZ luvussa 3).

Oikeusasiamiehen strategia palvelukulttuurin edistämiseksi pitää sisällään monia omia aloitteita mutta ulottuu myös kantelujen käsittelyyn. Tärkeänä osana palvelukulttuuriin kuuluu tapahtuneiden virheiden tunnustaminen ja tilanteen korjaaminen mahdollisuuksien mukaan. Oikeusasiamies kannustaa toimielimiä ja laitoksia toimimaan näin etsimällä kantelijaa tyydyttävää ratkaisua mahdollisuuksien mukaan yhdessä asianomaisen toimielimen tai laitoksen kanssa. On kuitenkin tärkeää huomata, että asiaa koskevia ohjesäännön säännöksiä (3 artiklan 5 kohta³) ja

² Ks. yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-219/02 ja T-337/02, *Herrera v. komissio*, 28.10.2004 antama tuomio (101 kohta) ja asiassa T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack v. komissio*, 4.10.2006 antama tuomio (128 kohta).

³ ”Oikeusasiamies pyrkii kyseisen toimielimen tai elimen kanssa mahdollisuuksien mukaan poistamaan epäkohdan ja antamaan tyydyttävän vastauksen kanteluun.”

täytäntöönpanosäännöksiä (6 artiklan 1 kohta⁴) sovelletaan vain, jos asiassa ilmenee hallinnollinen epäkohta, joka vaikuttaa olevan korjattavissa.

Hallinnollinen epäkohta ja sovittelu

Joillakin kielillä nimitys "Euroopan oikeusasiamies" (kuten ranskaksi *Médiateur européen* ja italiaksi *Mediatore europeo*) saattaa aiheuttaa sellaisen väärinkäsityksen, että oikeusasiamiehen tehtäviin kuuluisi sovittelu siinä mielessä, että oikeusasiamies auttaisi riidan osapuolia sopimaan erimielisyytensä riidan asiasisältöä tutkimatta.

Oikeusasiamies voi tosiasiaa vain ehdottaa sovintoratkaisua hallinnollisen epäkohdan poistamiseksi.

Oikeusasiamies pyrkii kuitenkin aktiivisesti kannustamaan yhteisön toimielimiä ja laitoksia käyttämään sovittelumenettelyä riidanratkaisussa, ks. esimerkiksi kolmannessa luvussa esitetyt tiivistelmät oma-aloitteisesta tutkimuksesta OI/1/2006/TN ja tapauksesta 2601/2005/ID. Lisäksi oikeusasiamies pyysi vuonna 2006 komissiolta tietoja komission henkilöstön käytettävissä olevista sovittelupalveluista sekä siitä, miten näiden työ liittyy henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 ja 2 kohdan menettelyihin. Komissio mainitsi vastauksessaan henkilöstön sovittelijan, työpaikkakiusaamista käsittelevän ryhmän ja luottamukselliset neuvojat henkilöstön ja hallinnon pääosastolla sekä sisäisen välittäjän energian ja liikenteen pääosastolla. Voidakseen arvioida mahdollisuutta puuttua asiaan henkilöstön sovittelija saa jäljennöksen kaikista 90 artiklan 2 kohdan nojalla esitetystä valituksista.⁵

Kuten monista kolmannessa luvussa esitetystä tiivistelmästä käy ilmi, yksi tehokkaimmista keinoista jännityksen laukaisemiseksi ja konfliktin lieventämiseksi on pyytää tapahtuneita virheitä anteeksi. Ripeästi esitetty anteeksipyyntö voi auttaa ratkaisemaan asian nopeasti (3297/2006/BU ja 3684/2006/BU), tai tällöin oikeusasiamiehen ei tarvitse ainakaan kritisoida kyseistä toimielintä virallisesti (1841/2005/BM ja 242/2006/BM). Pelkkien pahoittelujen esittäminen ei ole kuitenkaan anteeksipyyntö (163/2006/MHZ). On syytä huomata, että anteeksipyyntö voidaan esittää siten, ettei sillä tunnusteta virhettä tai oikeudellista vastuuta (2312/2004/MHZ).

2.2.4 Euroopan hyvän hallintotavan säännöstö

Euroopan parlamentti hyväksyi 6. syyskuuta 2001 hyvän hallintotavan säännösten, jota Euroopan unionin toimielinten ja laitosten sekä niiden hallintojen ja virkamiesten on noudatettava suhteissaan kansalaisiin. Säännöstössä otetaan huomioon yhteisön tuomioistuinten oikeuskäytäntöön sisältyvät eurooppalaisen hallinto-oikeuden periaatteet sekä kansallisiin lainsäädäntöihin sisältyvät esimerkit. Parlamentti kehotti myös oikeusasiamiestä soveltamaan hyvän hallintotavan säännöstöä. Oikeusasiamies ottaakin säännöstöön sisältyvät säännöt ja periaatteet huomioon tutkiessaan kanteluita ja suorittaessaan tutkimuksia omasta aloitteestaan.

2.3 KANTELUJEN OTTAMINEN TUTKITTAVAKSI JA TUTKIMUSTEN PERUSTEET

Vaikka kantelun olisi esittänyt henkilö, jolla on oikeus tehdä kantelu, ja vaikka kantelu koskisi hallinnollista epäkohtaa, johon on syylistynyt yhteisön toimielin tai laitos, sen on täytettävä muitakin ehtoja, ennen kuin oikeusasiamies voi ottaa asian tutkittavakseen. Ohjesäännössä on esitetty seuraavat perusteet:

⁴ "Jos oikeusasiamies toteaa hallinnollisen epäkohdan, hän toimii mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä asianomaisen toimielimen kanssa löytääkseen sovintoratkaisun, jolla hallinnollinen epäkohta poistetaan ja joka vastaa kantelun tekijän vaatimuksiin."

⁵ Oikeusasiamiehen kirje komission puheenjohtajalle, päivätty 15. helmikuuta 2006; puheenjohtajan vastaus oikeusasiamiehelle, päivätty 15. huhtikuuta 2006.

1. kantelusta on käytävä ilmi sen tekijän henkilöllisyys sekä kantelun kohde (ohjesäännön 2 artiklan 3 kohta)
2. oikeusasiamies ei voi osallistua asian käsittelyyn tuomioistuimessa eikä asettaa oikeuden päätöstä kyseenalaiseksi (ohjesäännön 1 artiklan 3 kohta)
3. kantelu on tehtävä kahden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona kantelun tekijä sai tietoonsa kanteluun oikeuttavat seikat (ohjesäännön 2 artiklan 4 kohta)
4. ennen kantelun tekemistä on aiheellisten hallinnollisten menettelyjen oltava suoritettu toimitelmissä ja laitoksissa, joita asia koskee (ohjesäännön 2 artiklan 4 kohta)
5. jos kantelu koskee yhteisön toimielinten tai laitosten sekä näiden virkamiesten tai muiden henkilöstöön kuuluvien välisiä työsuhteita, asianosaisen on käytettävä hallinnon sisäiset valitusmahdollisuudet ennen kantelun tekemistä (ohjesäännön 2 artiklan 8 kohta).

EY:n perustamissopimuksen 195 artiklassa määrätään, että oikeusasiamies ”suorittaa tutkimukset, joita hän pitää perusteltuina”. Joissakin tapauksissa oikeusasiamiehen tutkimukselle ei välttämättä ole riittävästi perusteita, vaikka kantelu voitaisiin muuten ottaa tutkittavaksi.

Oikeusasiamies on myös asettunut sille kannalle, että jos kantelua on jo käsitelty vetoomuksena Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnassa, oikeusasiamies ei tavallisesti pidä perusteltuna ryhtyä tutkimaan asiaa, ellei uusia todisteita esitetä.

2.4 VUONNA 2006 TUTKITUT KANTELUT

Oikeusasiamiehelle tuli vuoden 2006 aikana 3 830 uutta kantelua, kun niitä tuli 3 920 vuonna 2005⁶. Vakiintuneen käytännön mukaan oikeusasiamiehen laatimiin tilastoihin lasketaan mukaan kaikki sellaiset kantelut, joiden johdosta tehdään tutkimus. Vääristymien välttämiseksi sähköpostitse lähetetyt joukkokantelut, joita ei voida ottaa tutkittavaksi ja joita on yleensä useita tuhansia, lasketaan tilastoissa erillisinä kanteluina vain yhdenteentoista kanteluun saakka.

Kanteluista 3 619 oli yksittäisten kansalaisten suoraan lähettämiä ja 211 yhdistysten tai yritysten lähettämiä.

Vuonna 2006 kanteluista tarkastettiin 95 prosenttia sen selvittämiseksi, kuuluiko kantelu oikeusasiamiehen toimivaltaan, täyttikö se tutkittavaksi ottamisen ehdot ja antoiko se aiheita tutkimukseen. Kaikista tarkastetuista kanteluista hieman yli 21,5 prosenttia kuului oikeusasiamiehen toimivaltaan. Näistä 449 täytti tutkittavaksi ottamisen ehdot, mutta 191 ei antanut aiheita tutkimukseen.

Kanteluiden johdosta käynnistettiin vuoden aikana yhteensä 258 uutta tutkimusta. Oikeusasiamies käynnisti lisäksi omasta aloitteestaan yhdeksän tutkimusta. Liitteessä A on esitetty tutkimuksia koskevat tilastot.

Euroopan oikeusasiamies käsitteli vuonna 2006 kaiken kaikkiaan 582:ta tutkimusta, joista 315 oli aloitettu vuonna 2005.

Edellisten vuosien tapaan suurin osa tutkimuksista (66 prosenttia) koski komissiota. Koska komissio tekee yhteisön toimielimistä eniten sellaisia päätöksiä, joilla on suoria vaikutuksia kansalaisiin, on luonnollista, että se on kansalaisten kantelujen pääasiallinen kohde. Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistosta (EPSO) tehtiin 74 tutkimusta, Euroopan parlamentista 49 ja Euroopan unionin neuvostosta 11.

⁶

On syytä huomata, että 281 kantelua koski samaa aiheita vuonna 2006, kun vuonna 2005 samaa aiheita koski 335 kantelua.

Väitetyt hallinnolliset epäkohdat koskivat pääasiallisesti avoimuuden puutetta ja kieltäytymistä tietojen antamisesta (190 tapausta), epäoikeudenmukaisuutta tai vallan väärinkäyttöä (141 tapausta), epätyytyttäviä menettelyjä (91 tapausta), vältettävissä ollutta viivästystä (71 tapausta), syrjintää (65 tapausta), huolimattomuutta (59 tapausta), oikeudellista virhettä (36 tapausta) sekä sitä, ettei jäsenvaltioiden velvollisuuksien täyttämistä ollut varmistettu eli ettei Euroopan komissio ollut hoitanut tehtäväänsä ”perussopimusten vartijana” (28 tapausta).

2.5 SIIRROT JA NEUVONTA

Jos kantelu ei kuulu oikeusasiamiehen toimivaltaan, oikeusasiamies pyrkii aina neuvomaan kantelijalle toisen elimen, joka voi käsitellä kantelua, etenkin jos tapauksessa on kyse yhteisön oikeudesta. Oikeusasiamies siirtää kantelun mahdollisuuksien mukaan toiselle toimivaltaiselle elimelle kantelijan suostumuksella, mikäli kantelu vaikuttaa perustellulta.

Itävallan kansalainen kanteli tyttärensä vangitsemisesta Kosovossa. Euroopan oikeusasiamiehen toimistosta soitettiin Kosovon oikeusasiamiehen toimistoon, joka tutki asian ja ilmoitti hyvin pian tämän jälkeen Euroopan oikeusasiamiehelle puhelimitse, että kantelijan tytär oli vapautettu vankilasta. Tieto välitettiin heti kantelijalle, ja häntä neuvottiin ottamaan yhteyttä Kosovon oikeusasiamieheen, mikäli hän halusi lisätietoja tai tahtoi tehdä asiasta kantelun.

Tapaus 3353/2006/RF

Kuten edellä todettiin, Euroopan oikeusasiamies tekee tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioissa toimivien kansallisten ja alueellisten kollegoidensa kanssa Euroopan oikeusasiamiesten verkoston välityksellä (ks. jäljempänä luku 5). Yksi verkoston tehtävistä on helpottaa kantelujen nopeaa siirtämistä toimivaltaiselle kansalliselle tai alueelliselle oikeusasiamiehelle tai vastaavalle elimelle. Myös Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunta on verkoston täysjäsen.

Vuonna 2006 siirrettiin 399 kantelua. Näistä 363, joista 270 koski samaa asiaa, siirrettiin kansalliselle tai alueelliselle oikeusasiamiehelle, 22 Euroopan parlamentille käsiteltäväksi vetoamuksina, yhdeksän SOLVIT-verkolle⁷, neljä Euroopan komissiolle ja yksi eräälle pankkiyhdistykselle Saksassa.

Esimerkkejä tapauksista, jotka siirrettiin SOLVIT-verkolle

Espanjan kansalainen vuokrasi Alankomaissa auton yhdeksi päiväksi. Espanjaan palattuaan hän sai Alankomaiden poliisilta ilmoituksen sakosta, joka koski Rotterdammassa sattunutta liikennerikkomusta. Kantelijan mukaan hän ei ollut käynyt Rotterdammassa. Hän ei asunut Alankomaissa eikä osannut hollantia tai tuntenut Alankomaiden hallinnollisia menettelyjä, joten hän ei pystynyt riitauttamaan sakkoa.

Oikeusasiamies siirsi kantelun Espanjan SOLVIT-keskukselle, joka otti yhteyttä Alankomaiden SOLVIT-keskukseen.

Huhtikuussa 2006 kantelija sai Alankomaiden viranomaisilta kirjeen, jossa tunnustettiin, että hänen huomautuksensa olivat perusteltuja, ja ilmoitettiin, ettei hänen näin ollen tarvitsisi maksaa sakkoa.

Tapaus 3713/2005/BM

⁷

SOLVIT on Euroopan komission perustama verkko, jonka tehtävänä on auttaa henkilöitä, jotka kohtaavat esteitä yrittäessään käyttää oikeuksiaan unionin sisämarkkinoilla.

Espanjan valtion rautatieyhtiö (RENFE) myönsi yli 60-vuotiaille kortin ("kultakortti"), joka oikeutti nämä alennuksiin yhtiön junamatkojen hinnoista. Kultakortti myönnettiin vain Espanjan kansalaisille tai Espanjassa asuville. Muun maan kuin Espanjan kansalainen, joka asui toisessa EU-maassa, ei ollut oikeutettu korttiin. Tällainen oli kantelijan vaimon tilanne: hän oli Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen ja asui Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Sitä vastoin kantelija, joka oli Espanjan kansalainen mutta asui samoin Yhdistyneessä kuningaskunnassa, oli saanut kultakortin helposti.

Koska tapaus ei kuulunut oikeusasiamiehen toimivaltaan, oikeusasiamies siirsi kantelun Espanjan SOLVIT-keskukselle, joka pyysi RENFE-yhtiötä muuttamaan kultakortin myöntämisehtoja niin, ettei EU:n kansalaisia syrjittäisi. RENFE ilmoitti marraskuussa 2006 Espanjan SOLVIT-keskukselle, että Espanjassa asumista koskeva vaatimus oli poistettu.

Tapaus 862/2006/BM

Esimerkkejä tapauksista, jotka hoidettiin Euroopan oikeusasiamiesten verkoston kautta

Uruguayssa asuva Sveitsin kansalainen oli työskennellyt ja maksanut sosiaaliturvamaksuja Espanjassa kaksitoista vuotta, mutta Espanjan sosiaaliturvaviranomaiset eivät myöntäneet hänelle oikeutta eläkkeeseen.

Euroopan oikeusasiamies siirsi tapauksen Espanjan oikeusasiamiehelle, joka aloitti tutkimuksen. Espanjan sosiaaliturvaviranomaiset suostuivat tämän jälkeen maksamaan kantelijalle kuuluvan eläkkeen.

Tapaus 2162/2006/BM

Espanjan Aragonian alueen oikeusasiamies siirsi Euroopan oikeusasiamiehelle kaksi kantelua, jotka koskivat Ranskan ja Espanjan välisiä kulkuyhteyksiä. Ensimmäinen kantelu koski Somportin tunnelia, joka oli ollut suljettuna yli viikon. Kantelussa väitettiin, että koska Ranskan viranomaiset eivät olleet varmistaneet mahdollisuutta tunnelin vapaaseen käyttöön, nämä olivat rikkoneet ehtoja, jotka oli liitetty tunnelin rakentamiseen myönnetylle yhteisön rahoitustuelle. Toinen kantelu koski rautatieyhteyttä Espanjassa sijaitsevan Canfrancin ja Ranskassa sijaitsevan Oloronin välillä. Kantelija esitti, että rautatiehanke oli saanut EU:n rahoitustukea ja että Ranskan viranomaisten olisi avattava rautatieyhteys uudelleen varmistukseksi tavaroiden ja henkilöiden vapaan liikkumisen näiden kahden alueen välillä.

Euroopan oikeusasiamies siirsi kantelut komissiolle, joka toimii perussopimusten vartijana.

Huhtikuussa 2006 Aragonian alueellinen oikeusasiamies toimitti lisätietoja painottaen, ettei näiden kahden maan välillä ollut toimivaa rautatie- eikä tieyhteyttä, ja arvosteli Ranskan viranomaisten asennetta.

Komissio ilmoitti Euroopan oikeusasiamiehelle tutkimustensa etenemisestä ja lopullisesta päätöksestä, jonka mukaan rikkomisesta johtuvaa menettelyä ei aloitettaisi. Komissio selitti, että Somportin tunneli oli jouduttu sulkemaan vaikeiden sääolojen ja korjaustöiden vuoksi. Vaikka Ranska oli suunnitellut toteuttavansa lisää korjaustöitä, se ei keskeyttäisi rekkaliikennettä. Komissio tuli siihen tulokseen, ettei vapaa liikkuminen vaarantunut. Canfrancin ja Oloronin välisestä rautatieyhteydestä komissio selitti, että sen uudelleen avaamisesta tehtävä päätös kuului asiasta vastaaville kansallisille viranomaisille eikä EU ollut rahoittanut hanketta.

Aragonian alueellinen oikeusasiamies ei ollut tyytyväinen komission vastaukseen. Euroopan oikeusasiamies kertoi hänelle, millä edellytyksin komissiota vastaan voitaisiin esittää kantelu asiasta.

Tapaukset 483/2003/JMA ja 1510/2005/BM

Kantelija, joka oli Saksan kansalainen, halusi saada EU:n rahoitusta hankkeeseen, jolla edistettäisiin meritaimenen kalastusta Flensburgin alueella Pohjois-Saksassa. Hän väitti, että alueellinen yritysten kehittämiseen keskittyvä julkinen yhtiö oli antanut hänelle ristiriitaista tietoa rahoituksen saatavuudesta eikä ollut suostunut ottamaan hänen hakemustaan vastaan. Euroopan oikeusasiamies siirsi kantelun Schleswig-Holsteinin alueellisen parlamentin (Landtag) vetoamusvaliokunnalle.

Vetoamusvaliokunta ilmoitti oikeusasiamiehelle tullessa asiasta vastaavaa ministeriötä kuultuaan siihen tulokseen, ettei kantelijaa ollut asetettu tarkoituksellisesti epäedulliseen asemaan ja että kantelijalle oli annettu nyt mahdollisuus esitellä hankkeensa asiantuntijaryhmälle, johon kuului aluehallituksen ja alan johtavien yhdistysten ja markkinointiorganisaatioiden edustajia.

Tapaus 3399/2005/WP

Italian kansalainen valitti, että Italian kansallinen sosiaaliturvalaitos oli pienentänyt hänen vanhuuseläkettään perustelematta päätöstään.

Euroopan oikeusasiamies neuvoi kantelijaa ottamaan yhteyttä Friuli-Venezia Giulian alueelliseen oikeusasiamieheen Italiassa.

Alueellinen oikeusasiamies ilmoitti Euroopan oikeusasiamiehelle, että kansallinen sosiaaliturvalaitos oli harkinnut päätöstään uudelleen ja myöntänyt kantelijalle yli 20 000 euroa korkojen kera.

Euroopan oikeusasiamies kiitti alueellista oikeusasiamiestä tehokkaasta toiminnasta.

Luottamuksellinen tapaus

Neuvoja annettiin 2 363 tapauksessa. Niistä 828:ssa kantelijaa kehoitettiin kääntymään kansallisen tai alueellisen oikeusasiamiehen puoleen ja 166:ssa esittämään vetoamus Euroopan parlamentille. Yhteensä 383 tapauksessa kantelijaa neuvottiin ottamaan yhteyttä Euroopan komissioon. Lukuun sisältyy joitakin tapauksia, joissa komissiota vastaan tehtyä kantelua ei voitu ottaa tutkittavaksi, koska tarvittavia hallinnollisia valitusteitä ei ollut käytetty ennen kantelun tekemistä. Yhteensä 109 tapauksessa kantelijoita neuvottiin ottamaan yhteyttä SOLVIT-verkkoon, ja 877 tapauksessa kantelijoita neuvottiin ottamaan yhteyttä muihin elimiin, useimmiten jäsenvaltioissa toimiviin erikoisalan oikeusasiamiehiin tai valituselimiin.

2.6 OIKEUSASIAMIEHEN MENETTELYT

Kaikki oikeusasiamiehelle lähetetyt kantelut rekisteröidään ja niiden lähettäjälle ilmoitetaan kantelun vastaanottamisesta yleensä viikon kuluessa. Vastaanottoilmoituksessa kantelijalle kerrotaan käsittelymenettelystä ja mainitaan viitenumero sekä kantelua käsittelevän henkilön nimi ja puhelinnumero. Kantelu tarkastetaan sen määrittämiseksi, onko tutkimus syytä aloittaa, ja kantelijalle ilmoitetaan tarkastuksen tuloksista yleensä kuukauden kuluessa.

Jos tutkimusta ei aloiteta, kantelijalle esitetään tutkimatta jättämisen perusteet. Mikäli mahdollista, kantelu siirretään tai kantelijalle neuvotaan, minkä toimivaltaisen elimen puoleen hän voisi kääntyä.

2.6.1 Tutkimuksen aloittaminen

Tutkimuksen ensimmäinen vaihe on kantelun toimittaminen asianomaiselle toimielimelle tai laitokselle, jota pyydetään lähettämään oikeusasiamiehelle lausunto yleensä kolmen kalenterikuukauden kuluessa. Euroopan parlamentti ja komissio suostuivat vuonna 2004 lyhyempään kahden kuukauden määräaikaan kanteluissa, jotka koskevat kieltäytymistä antamasta asiakirjoja tutustuttavaksi.

2.6.2 Oikeudenmukainen menettely

Oikeudenmukaisen menettelyn periaate edellyttää, ettei kantelusta tehdyssä oikeusasiamiehen päätöksessä oteta huomioon joko kantelijan tai yhteisön toimielimen tai laitoksen toimittamiin asiakirjoihin sisältyviä tietoja, ellei toinen osapuoli ole saanut mahdollisuutta tutustua asiakirjoihin ja esittää niistä näkemystään.

Oikeusasiamies lähettääkin yhteisön toimielimen tai laitoksen lausunnon kantelijalle ja kehottaa tätä esittämään huomautuksensa. Samaa menettelyä sovelletaan, jos kantelun tutkimista jatketaan.

Mahdollisuudesta valittaa kantelun käsittelyä tai tulosta koskevasta oikeusasiamiehen päätöksestä tai hakea siihen muutoin oikaisua ei määrätä EY:n perustamissopimuksessa eikä ohjesäännössä. Oikeusasiamies on kuitenkin kaikkien muiden yhteisön toimielinten ja laitosten tavoin velvollinen korvaamaan aiheuttamansa vahingon EY:n perustamissopimuksen 288 artiklan nojalla. Oikeusasiamiestä vastaan on periaatteessa mahdollista nostaa vahingonkorvauskanne, jos oikeusasiamiehen katsotaan käsitelleen kantelua epäasianmukaisesti.

2.6.3 Asiakirjojen tarkastaminen ja todistajien kuuleminen

Oikeusasiamiehen ohjesäännön 3 artiklan 2 kohdan mukaan yhteisön toimielinten ja laitosten on toimitettava oikeusasiamiehelle tämän pyytämät tiedot ja myönnettävä tälle oikeus tutustua asianomaisiin asiakirjoihin. Ne voivat kieltäytyä tästä vain asianmukaisesti perustelluista salassapitosyistä.

Oikeusasiamiehellä on asiakirjoja tarkastaessaan oikeus varmistaa asianomaisen yhteisön toimielimen tai laitoksen toimittamien tietojen täydellisyys ja paikkansapitävyys. Näin ollen se, että oikeusasiamies voi suorittaa perusteellisen ja täydellisen tutkimuksen, on kantelijalle ja kansalaisille tärkeä ta.

Ohjesäännön 3 artiklan 2 kohdassa vaaditaan myös, että yhteisön toimielinten ja laitosten virkamiehet ja muut henkilöstön jäsenet toimivat todistajina oikeusasiamiehen pyynnöstä.

Vuonna 2006 oikeusasiamies käytti 15 tapauksessa oikeuttaan tarkastaa toimielimen asiakirjat. Oikeutta kuulla todistajia käytettiin yhdessä tapauksessa.

2.6.4 Avoin menettely

Oikeusasiamiehelle tehtyjen kantelujen käsittely on julkista, ellei kantelija ole pyytänyt luottamuksellista käsittelyä.

Täytäntöönpanosäännösten 13 artiklassa säädetään kantelijan oikeudesta tutustua kanteluaan koskeviin oikeusasiamiehen asiakirjoihin. Säännösten 14 artiklassa säädetään oikeusasiamiehen hallussa olevien asiakirjojen julkisuudesta samoin edellytyksin ja rajoituksin kuin asetuksessa (EY) N:o 1049/2001⁸. Kun oikeusasiamies kuitenkin tutkii asianomaisen toimielimen tai laitoksen arkistoja tai ottaa vastaan todistajien lausuntoja, kantelija ei voi tutustua luottamuksellisiin asiakirjoihin taikka tutkinnan tai kuulemisen yhteydessä saatuihin luottamuksellisiin tietoihin eivätkä ne ole julkisia (13 artiklan 3 kohta ja 14 artiklan 2 kohta). Tämän rajoituksen tarkoituksena on helpottaa oikeusasiamiehen tutkintavaltuuksien harjoittamista.

⁸

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30. päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi, EYVL 2001 L 145, s. 43.

2.7 TUTKIMUSTEN TULOKSET

Kantelijalle ilmoitetaan tutkimuksen aikana jokaisesta uudesta käänteestä. Kun oikeusasiamies päättää lopettaa tutkimuksen, hän ilmoittaa tutkimuksen tuloksista ja päätelmistään kantelijalle. Oikeusasiamiehen päätökset eivät ole oikeudellisesti sitovia, eikä niistä aiheudu sitovia oikeuksia tai velvollisuuksia kantelijalle taikka asianomaiselle toimielimelle tai laitokselle.

Vuonna 2006 oikeusasiamies sai päätökseen 250 tutkimusta, joista 247 oli kantelun perusteella käynnistettyjä ja kolme omasta aloitteesta käynnistettyjä.

Jos tutkimuksessa käsitellään useampia väitteitä tai vaatimuksia, oikeusasiamies saattaa päätyä niiden osalta erilaisiin tuloksiin.

2.7.1 Ei hallinnollista epäkohtaa

Vuonna 2006 päätettiin 95 tapauksen (joista kaksi oli oma-aloitteisia tutkimuksia) käsittely siihen, ettei hallinnollista epäkohtaa havaittu. Tällainen tulos ei ole välttämättä kielteinen kantelijan kannalta, sillä kantelija hyötyy ainakin saadessaan täydellisen selvityksen asianomaiselta toimielimeltä tai laitokselta sen toiminnasta. Lisäksi vaikei hallinnollista epäkohtaa ilmene, oikeusasiamies voi todeta, että toimielimellä tai laitoksella olisi tilaisuus parantaa hallintonsa laatua jatkossa. Tällaisissa tapauksissa oikeusasiamies esittää lisähuomautuksen.

2.7.2 Toimielinten sopimat asiat ja sovintoratkaisut

Oikeusasiamies pyrkii aina mahdollisuuksien mukaan myönteiseen lopputulokseen, joka tyydyttää sekä kantelijaa että kantelun kohteena olevaa toimielintä. Yhteisön toimielinten ja laitosten yhteistyö on välttämätöntä tällaisiin tuloksiin pääsemiseksi, ja niillä parannetaan toimielinten ja kansalaisten välisiä suhteita ja voidaan välttää kalliita ja aikaa vieviä oikeudenkäyntejä.

Vuonna 2006 toimielin tai laitos sopi itse 64 tapausta oikeusasiamiehelle tehdyn kantelun seurauksena. Näistä 52 tapauksessa vastaamatta jääneisiin kirjeisiin lähetettiin nopeasti vastaus oikeusasiamiehen puututtua asiaan (ks. vuoden 1998 vuosikertomuksen kohta 2.9, jossa on tarkemmat tiedot tällaisissa tapauksissa käytetystä menettelystä).

Jos tutkimuksessa havaitaan hallinnollinen epäkohta, oikeusasiamies pyrkii mahdollisimman usein sovintoratkaisuun. Vuonna 2006 ehdotettiin 28:aa sovintoratkaisua. Kolme tapausta, joista kahdessa ehdotus oli annettu vuonna 2005, päättyi vuonna 2006 sovintoratkaisuun. Vuoden 2006 lopussa 27 sovintoratkaisuehdotusta oli vielä harkittavana.

Joissakin tapauksissa sovintoratkaisuun voidaan päästä, jos asianomainen toimielin tai laitos tarjoaa kantelijalle korvauksen. Nämä ovat aina vapaaehtoisia *ex gratia* -korvauksia, eli niihin ei liity oikeudellisen vastuun tunnustamista eikä niistä tule ennakkotapauksia.

2.7.3 Kriittiset huomautukset ja suositusluonnokset

Jos sovintoratkaisu ei ole mahdollinen tai jos siihen ei päästä, oikeusasiamies joko lopettaa asian käsittelyn tai antaa asianomaiselle toimielimelle tai laitokselle kriittisen huomautuksen tai esittää suositusluonnoksen.

Kriittinen huomautus annetaan yleensä, jos i) asianomainen toimielin ei enää pysty korjaamaan hallinnollista epäkohtaa, jos ii) hallinnollisella epäkohdalla ei näytä olevan yleistä merkitystä tai jos iii) oikeusasiamies ei katso jatkotoimien olevan aiheellisia. Kriittinen huomautus esitetään myös, jos oikeusasiamies katsoo, ettei suositusluonnoksella saavuteta haluttua hyötyä tai ettei erityiskertomuksen antaminen vaikuta aiheelliselta tässä tapauksessa, jossa asianomainen toimielin tai laitos ei hyväksy suositusluonnosta.

Kriittinen huomautus vahvistaa kantelijalle sen, että hänen kantelunsa on aiheellinen, ja kertoo asianomaiselle toimielimelle tai laitokselle, mitä se on tehnyt väärin, jotta hallinnollinen epäkohta voidaan välttää jatkossa. Vuonna 2006 oikeusasiamies päätti 41 tutkimusta antamalla kriittisen huomautuksen. Liitteessä D on tyhjentävä luettelo näistä tapauksista.

Oikeusasiamies aikoo toteuttaa ja julkaista vuonna 2007 tutkimuksen siitä, mitä toimia toimielimet ovat toteuttaneet vuonna 2006 annettujen kriittisten huomautusten johdosta. Vastaava tutkimus toteutetaan myös toimista, joita on tehty niiden 38 tapauksen johdosta, joissa annettiin lisähuomautus vuonna 2006.

Tapauksissa, joissa oikeusasiamiehen jatkotoimet osoittautuvat tarpeellisiksi eli joissa asianomainen toimielin pystyy poistamaan hallinnollisen epäkohdan tai joissa hallinnollinen epäkohta on erityisen vakava tai sillä on yleistä merkitystä, oikeusasiamies esittää yleensä kyseiselle toimielimelle tai laitokselle suositusluonnoksen. Oikeusasiamiehen ohjesäännön 3 artiklan 6 kohdan mukaan toimielimen tai laitoksen on tällöin annettava yksityiskohtainen lausunto asiasta kolmen kuukauden kuluessa. Vuonna 2006 annettiin 13 suositusluonnosta. Lisäksi kymmenen vuonna 2005 annettua suositusluonnosta johti päätökseen vuonna 2006. Vuoden aikana päätettiin neljä tapausta, joissa toimielin hyväksyi suositusluonnoksen. Kaksi tapausta johti Euroopan parlamentille esitettyyn erityiskertomukseen. Yhdeksän tapausta päätettiin muista syistä. Vuoden 2006 lopussa yhdeksän suositusluonnosta oli vielä harkittavana, ja niistä yksi on vuodelta 2004.

2.7.4 Erityiskertomukset Euroopan parlamentille

Jos yhteisön toimielin tai laitos ei vastaa tyydyttävällä tavalla suositusluonnokseen, oikeusasiamies voi lähettää Euroopan parlamentille erityiskertomuksen. Erityiskertomus voi sisältää suosituksia.

Kuten Euroopan oikeusasiamiehen *vuoden 1998 vuosikertomuksessa* todetaan, mahdollisuus esittää erityiskertomus Euroopan parlamentille on oikeusasiamiehen työn kannalta korvaamaton.

Euroopan parlamentille esitettävä erityiskertomus on viimeinen varsinainen toimi, jonka oikeusasiamies voi tehdä asian käsittelyn yhteydessä, sillä parlamentti tekee itse poliittisen arvion päätöslauselman antamisesta ja toimivaltansa käyttämisestä. Oikeusasiamies antaa parlamentille tietenkin kaikki sen pyytämät tiedot ja avun erityiskertomuksen käsittelyä varten.

Euroopan parlamentin työjärjestyksen mukaan vetoamusvaliokunta vastaa parlamentin suhteista oikeusasiamieheen. Oikeusasiamies lupasi 12. lokakuuta 2005 pidetyssä vetoamusvaliokunnan kokouksessa parlamentin työjärjestyksen 195 artiklan 3 kohdan mukaisesti saapua valiokuntaan kuultavaksi omasta aloitteestaan aina esittäessään parlamentille erityiskertomuksen.

Parlamentille esitettiin vuonna 2006 kaksi erityiskertomusta. Ne liittyivät tapauksiin 289/2005/GG ja 1487/2005/GG.

2.8 TAPAUKSIA KOSKEVAT PÄÄTÖKSET VUONNA 2006

Tapauksia koskevat päätökset julkaistaan pääsääntöisesti oikeusasiamiehen verkkosivustolla (<http://www.ombudsman.europa.eu>) englanniksi ja kantelun alkuperäiskielellä, jos se on jokin muu kuin englanti. Kolmannessa luvussa on tiivistelmät 59:stä tutkimuksen päätteeksi tehdystä päätöksestä. Tiivistelmiin on koottu monipuolisesti esimerkkejä vuonna 2006 tutkimuksen päätteeksi tehtyihin yhteensä 250 päätökseen liittyneistä aiheista ja yhteisön toimielimistä ja laitoksista sekä erilaisista tutkimuksen päättämiseen johtaneista syistä. Tiivistelmät on luokiteltu tapauksen viitenumeron, yleisen aiheen eli asiaan liittyvän yhteisön toimivallan ja väitetyn hallinnollisen epäkohdan perusteella.

Tässä toisessa luvussa tarkastellaan vielä päätöksiin sisältyviä tärkeimpiä oikeudellisia seikkoja ja tosiasioita. Ne on luokiteltu horisontaalisesti tutkimusten pääaiheiden mukaan seuraaviin viiteen pääryhmään:

- avoimuus (mukaan luettuna asiakirjojen ja tietojen saanti) ja tietosuoja
- Euroopan komissio perussopimusten vartijana
- tarjouskilpailut, sopimukset ja avustukset
- henkilöstöasiat ja työhönotto
- muut asiat.

Mainitut luokat ovat monissa tapauksissa päällekkäisiä. Esimerkiksi avoimuuteen ja yleisön tiedonsaantioikeuteen liittyviä ongelmia tuodaan usein esiin kanteluissa, jotka koskevat työhönottoa tai komissiota perussopimusten vartijana.

2.8.1 Avoimuus, yleisön oikeus saada tietoja ja henkilötietojen suoja

Suuri osa (25 prosenttia) vuonna 2006 toteutetuista tutkimuksista koski avoimuuden puutetta. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 1 artiklan mukaan unionin päätökset tehdään ”mahdollisimman avoimesti”, ja EY:n perustamissopimuksen 255 artiklassa määrätään oikeudesta tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin. Oikeudesta on säädetty asetuksella (EY) N:o 1049/2001⁹. Monet muutkin yhteisön toimielimet ja laitokset ovat ottaneet käyttöön asiakirjojen tutustuttavaksi saantia koskevia sääntöjä oikeusasiamiehen vuosina 1996 ja 1999 tekemien oma-aloitteisten tutkimusten johdosta.

Asiakirjojen saanti

Asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 annetaan hakijoille kaksi valitusmahdollisuutta: jos asiakirjaa ei luovuteta, hakija voi nostaa kanteen tuomioistuimessa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla tai kannella asiasta oikeusasiamiehelle. Vuonna 2006 oikeusasiamies päätti tutkimuksen yhdestätoista asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevasta kantelusta, joista yhdeksän kohdistui komissioon, yksi neuvostoon ja yksi Euroopan parlamenttiin. Lisäksi yhdessä tapauksessa (1845/2004/GG) komission yksityiskohtaista lausuntoa suositusluonnoksesta odoteltiin vielä vuoden lopussa.

Kaksi tutkimusta päätettiin Euroopan investointipankkiin (EIP) kohdistuvista kanteluista, jotka koskivat asiakirjojen ja tietojen saantia.

Kolmannessa luvussa on tiivistelmät yhdeksästä edellä luetellusta tapauksesta.

Tietojensaantioikeutta koskevien poikkeusten osalta oikeusasiamies totesi tapauksessa 617/2003/IP, ettei asetukseen (EY) N:o 1049/2001 sisälly poikkeusta, jonka nojalla Euroopan unioni olisi velvollinen epäämään oikeuden tutustua asiakirjoihin pelkästään siksi, ettei asiakirjoja luovuteta jossain jäsenvaltiossa veloitusetta. Tapauksessa 582/2005/PB oikeusasiamies ei hyväksynyt komission perustetta, jonka mukaan Maailman kauppajärjestön riidanratkaisumenettely olisi rinnastettava asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohtassa tarkoitettuihin ”tuomioistuinkäsittelyihin”. Tapauksessa 1463/2005/TN oikeusasiamies katsoi, ettei asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa, joka koskee toimielimen sisäiseen käyttöön laatimia asiakirjoja, voida soveltaa sellaisiin asiakirjoihin, jotka komissio on lähettänyt jäsenvaltioiden viranomaisille tai saanut jäsenvaltioiden viranomaisilta. Komissio ei voinut myöskään vedota asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohtassa tarkoitettuun tutkintatarkoitusten suojaan, sillä komissio ei ollut osoittanut,

⁹

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30. päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi, EYVL 2001 L 145, s. 43.

että asiakirjojen luovuttaminen vaarantaisi asianomaiset tutkimukset, joiden tarkoituksena oli varmistaa, että kasvihuonekaasupäästöoikeuksien jakamista koskevat jäsenvaltioiden kansalliset suunnitelmat olivat yhteisön oikeuden mukaisia. Tapauksessa 1919/2005/GG oikeusasiamies asettui sille kannalle, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdalla ei voida perustella Euroopan parlamentin kieltäytymistä luovuttamasta luetteloa valintamenettelyyn osallistuvista hakijoista. Oikeusasiamiehen oli vaikea kuvitella, että yhteisön virkamiehen yksityisyyden suojaa olisi loukattu luovuttamalla tieto siitä, että tämä oli hakenut toista virkaa yhteisön yksikössä.

Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 11 artiklassa vaaditaan, että kunkin toimielimen on taattava yleisölle pääsy asiakirjarekisteriin, johon on kirjattava viipymättä viittaukset asiakirjoihin. Tapauksessa 1764/2003/ELB oikeusasiamies totesi, ettei komission rekisteri ollut asianmukainen komission toteuttamaan tilintarkastukseen liittyvien asiakirjojen osalta. Oikeusasiamies toi esiin, että moitteeton varainhoito on kansalaisista hyvin tärkeää ja että tarkastuskertomukset ovat arvokkaita tietolähteitä siitä, miten yhteisön varoja on käytetty.

Tapauksessa 1776/2005/GG Euroopan investointipankki (EIP) vastasi oikeusasiamiehen ehdotukseen ja suostui luovuttamaan osia tarkastuskertomuksesta yleisön tietojensaantioikeutta koskevien omien sääntöjensä nojalla. Lisäksi se antoi kantelijan yhtiölle yksityisen oikeuden tutustua kertomuksen niihin osiin, joissa käsiteltiin nimenomaan sitä yhtiöryhmää, johon kantelija kuului. Oikeusasiamies kiitti EIP:tä julkisesti rakentavasta suhtautumistavasta asiaan ja toi esiin, että vaikka yksityisyys ja liikesalaisuus ovat laillisia perusteita tietojensaantioikeuden rajoittamiselle, henkilöltä, jonka yksityisyydestä tai liiketoimintaeduista on kyse, ei pitäisi evätä oikeutta saada tietoja tällä perusteella.

Tietojen saanti

Tapauksessa 3436/2004/ELB kantelijat olivat kannelleet Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) ja väittäneet joutuneensa petoksen uhriksi. Oikeusasiamiehen mielestä kantelijoilla oli oikeus odottaa OLAF:n kiinnittävän erityistä huomiota heidän etuunsa, jonka mukaista oli saada tietoja asiaan liittyvistä OLAF:n tutkimuksista. Hän toi kuitenkin samalla esille, että Euroopan hyvän hallintotavan säännösten mukaista velvollisuutta vastata tietopyyntöihin on rajoitettu, jottei toimielimille aiheudu kohtuuttomia hallinnollisia rasitteita.

Tapauksessa 3501/2004/PB oikeusasiamies tuli siihen tulokseen, että EIP oli esittänyt tutkimuksen kuluessa päteviä syitä kieltäytyä toimittamasta kansalaisjärjestön pyytämää tietoa. Hän kehotti EIP:tä kuitenkin esittämään jatkossa tietoja pyytäneelle henkilölle asianmukaisen selvityksen mahdollisen kieltäytymisen syistä, ettei tilanne kärjistyisi niin pitkälle, että asiasta tehdään kantelu oikeusasiamiehelle.

Tietosuoja

Tapaus 2467/2004/PB koski Saksassa sijaitsevan Hampurin osavaltion lainsäädännöstä komissiolle tehdyn kantelun käsittelyä komissiossa. Kantelija väitti, että tietosuojadirektiivin¹⁰ 14 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, joka koskee henkilötietojen käyttöä suoramarkkinointiin, oli rikottu. Oikeusasiamies katsoi, ettei komissio ollut perustellut pätevällä ja vakuuttavalla tavalla kantaansa, jonka mukaan direktiiviä ei sovellettaisi kantelijan mainitsemassa erityistapauksessa. Vastatessaan sovintoratkaisuehdotukseen komissio ilmoitti hyväksyvänsä, että 14 artiklan 1 kohdan b alakohtaa voidaan tulkita laajassa mielessä, ja lupasi käsitellä asiaa jäsenvaltioiden kanssa sekä ottaa tässä yhteydessä esille Hampurin lainsäädännön erityistapauksen.

¹⁰

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24. päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, EYVL 1995 L 281, s. 31. Direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään seuraavaa: "Jäsenvaltioiden on turvattava rekisteröidylle oikeus: (a) [...] (b) vastustaa henkilötietojensa käsittelyä, jonka rekisterinpitäjä on aikonut toteuttaa suoramarkkinointitarkoituksiin, tai tulla informoiduksi asiasta, ennen kuin henkilötietoja ensi kerran luovutetaan sivulliselle [...] suoramarkkinointitarkoituksessa ja saada nimenomaisesti oikeus [...] vastustaa mainittua luovutusta [...]"

2.8.2 Komissio perussopimusten vartijana

Oikeusvaltion periaate on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista, ja yksi komission tärkeimmistä tehtävistä on toimia perussopimusten vartijana¹¹. EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätään yleisestä menettelystä, jonka mukaisesti komissio voi tutkia mahdollista jäsenvaltiossa ilmennyt yhteisön oikeuden rikkomistapausta ja siirtää asian käsittelyn yhteisöjen tuomioistuimelle. Komissio voi aloittaa tutkimuksen omasta aloitteestaan, kantelujen perusteella tai vastauksena Euroopan parlamentin pyyntöön käsitellä parlamentille EY:n perustamissopimuksen 194 artiklan nojalla esitetyt vetoamukset. Muita menettelyjä sovelletaan käsiteltäessä yksittäisiä asioita, kuten laitonta valtiontukea.

Euroopan oikeusasiamiehen toimivallan ulkopuolelle jäävissä kanteluissa on usein kyse yhteisön oikeuden väitetystä rikkomisesta jäsenvaltioissa. Usein tällaiset tapaukset soveltuvat jonkin muun Euroopan oikeusasiamiesten verkoston jäsenen käsiteltäväksi. Joissakin tapauksissa oikeusasiamies pitää kuitenkin parhaimpansa siirtää kantelu komissiolle. Edellä kohdassa 2.5 on esimerkkejä molemmista tapauksista.

Euroopan oikeusasiamies ottaa vastaan ja käsittelee kanteluja, joita on esitetty komissiota vastaan tämän toimissa perussopimusten vartijana. Kun oikeusasiamies käynnistää tutkimuksen tällaisesta kantelusta, hän tekee kantelijalle aina tarpeen vaatiessa huolellisesti selväksi, ettei tutkimuksessa pyritä selvittämään, onko tapahtunut rikkomusta, sillä Euroopan oikeusasiamiehellä ei ole valtuuksia tutkia jäsenvaltioiden viranomaisten toimia.

Kolmannessa luvussa on tiivistelmät yhdeksästä päätöksestä, joista näkyy, miten oikeusasiamies käsittelee komission perussopimusten vartijan tehtävään kohdistuvia kanteluita. Niistä kahdeksan sekä yksi vuoden 2006 lopussa vielä avoimena ollut tapaus mainitaan tässä vielä erikseen.

Arvioidessaan menettelyyn liittyviä velvoitteita, joita komissiolla on kantelijoita kohtaan, oikeusasiamies ottaa pääasialliseksi vertailukohdakseen tiedonannon¹², jonka komissio antoi vuonna 2002 vastauksena oikeusasiamiehen esittämään kritiikkiin. Tiedonannon mukaan komission yksiköt pyrkivät yleensä kantelua tutkiessaan tekemään päätöksen virallisen ilmoituksen lähettämistä tai asian käsittelyn lopettamisesta viimeistään vuoden kuluessa kantelun kirjaamisesta pääsihteeristöön. Tiedonannon 3 kohdassa on lueteltu tilanteet, joissa pääsihteeristöllä on oikeus jättää yhteydenotto kirjaamatta kanteluna. Vastauksena tapauksessa 3369/2004/JMA esitettyyn lisähuomautukseen komissio ilmoitti, että tiedonannon vaatimuksia sovelletaan myös sen jälkeen, kun se on lähettänyt virallisen ilmoituksen asianomaiselle jäsenvaltiolle.

Kaksi tapausta päätettiin sen jälkeen, kun komissio oli hyväksynyt oikeusasiamiehen suositusluonnokset. Tapauksessa 642/2004/GG oikeusasiamies suositteli, että komissio tutkisi uudelleen, liittyikö erään yrityksen myyntiin valtiontukea. Suositus esitettiin, sillä Niedersachsenin hallituksen ilmoitettiin olevan samaa mieltä siitä, että maksettu hinta oli markkina-arvoa alhaisempi. Komissio hyväksyi oikeusasiamiehen toteamukset ja otti yhteyttä Saksan viranomaisiin selvittääkseen asiaan liittyviä väitteitä. Komissio hyväksyi myös tapauksessa 956/2004/PB annetun suositusluonnoksen, jonka mukaan sen olisi tehtävä päätös rikkomista koskevasta kantelusta mahdollisimman pian ja ilmoitettava päätöksestään kantelijalle. Kantelija, joka oli tanskalainen automyyjä, valitti, ettei komissio ollut noudattanut sitoumustaan tehdä päätös hänen rikkomista koskevasta kantelustaan, jonka aiheena oli tuontiautojen verotus Tanskassa.

Tapauksessa 289/2005/GG oikeusasiamies antoi suositusluonnoksen, jonka mukaan komission olisi käsiteltävä urheiluvetonlyöntipalveluille asetettuihin rajoituksiin liittyvä rikkomista koskeva kantelu asianmukaisesti ja viipymättä. Komission yksityiskohtaisessa lausunnossa pahoiteltiin, ettei päätöstä ollut saatu tehtyä tässä arkaluonteisessa asiassa poliittisen yhteisymmärryksen puuttuessa. Oikeusasiamiehen mielestä tämä ei ollut pätevä peruste sille, ettei rikkomista koskevaa kantelua

¹¹ EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan mukaan komissio "huolehtii siitä, että tämän sopimuksen määräyksiä sekä toimielinten sen nojalla antamia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan".

¹² Tiedonanto Euroopan parlamentille ja Euroopan oikeusasiamiehelle kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa, EYVL 2002 C 244, s. 5.

käsitelty kohtuullisen ajan kuluessa, joten oikeusasiamies esitti erityiskertomuksen Euroopan parlamentille. Komissio ilmoitti tämän jälkeen parlamentille ja oikeusasiamiehelle lähettäneensä virallisen ilmoituksen Saksalle.

Oikeusasiamies ei katsonut tarpeelliseksi antaa suositusluonnosta tapauksessa 1037/2005/GG, jossa hän tuli siihen tulokseen, ettei komissio ollut esittänyt vakuuttavia perusteita sille, ettei jatkotoimia tarvittu, jotta Saksa saataisiin noudattamaan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota. Kyseisessä tuomiossa tuomioistuin oli todennut, että tiettyjä juomia koskeva Saksan pakkausasetus oli yhteisön sisäisen kaupan este. Oikeusasiamies päätti tapauksen antamalla kriittisen huomautuksen ja toteamalla, että komissio voisi korjata tämän laiminlyönnin meneillään olevassa toisessa rikkomisesta johtuvassa menettelyssä, joka koski kyseistä asetusta.

Kaksi tapausta koski yhteisön työaikalainsäädännön täytäntöönpanoa. Tapauksessa 2944/2004/ID komissio selitti oikeusasiamiehelle helmikuussa 2005 lykänneensä päätöstä siitä, pitäisikö elokuussa 2003 esitetty rikkomista koskeva kantelu ottaa käsiteltäväksi, koska päätös riippui siitä, mitä tapahtuisi komission ehdotukselle asianomaisen yhteisön lainsäädännön muuttamisesta. Oikeusasiamies hyväksyi komission selityksen tavanomaisen yhden vuoden määräajan noudattamatta jättämisestä, mutta huomautti samalla, että kantelija voisi tehdä oikeusasiamiehelle uuden kantelun, mikäli ei ollut tyytyväinen siihen, miten komissio käsitelisi hänen esittämänsä rikkomista koskevaa kantelua. Tapauksessa 3453/2005/GG eräs lääkäri valitti marraskuussa 2005, ettei komissio ollut ryhtynyt toimeen hänen yli kolme ja puoli vuotta aiemmin Saksaa vastaan tekemänsä kantelun osalta. Kantelua koskevassa komission lausunnossa viitattiin jälleen komission ehdotukseen asianomaisen yhteisön lainsäädännön muuttamisesta. Oikeusasiamies asettui sille kannalle, ettei komissio voinut lykätä loputtomiin päätöksen tekoa kantelusta sillä perusteella, että asiaan sovellettavaa lainsäädäntöä saatetaan muuttaa jonkin ajan kuluttua, ja esitti suositusluonnoksen, jossa komissiota kehoitettiin käsittelemään kantelu mahdollisimman pian. Tapaus oli avoinna vielä vuoden 2006 lopussa.

Oikeusasiamiehelle lähetettiin yli 5 000 kantelua ja muuta tiedonantoa, joissa arvosteltiin komissiota asiassa, joka koski teollisuussataman rakentamista Granadillaan Teneriffan saarella Espanjassa. Kantelijoiden mukaan komissio oli päättänyt, ettei rakentaminen ollut vastoin yhteisön oikeutta eikä etenäkään vastoin luontodirektiivin¹³ 6 artiklan 4 kohtaa. Oikeusasiamies katsoi tarkoituksenmukaiseksi käynnistää oma-aloitteinen tutkimus (OI/2/2006/JMA), jotta komissio selittäisi tilanteen. Komission lausunnosta kävi selväksi, ettei se ollut tosiasiallisesti tehnyt asiasta vielä päätöstä, joten oikeusasiamies päätti tutkimuksensa.

Tapaus 3133/2004/JMA koski komissiolle esitettyä rikkomista koskevaa kantelua, joka kohdistui televisiolähetyksiä koskevan direktiivin täytäntöönpanoon Espanjan lainsäädännössä. Kantelija kiisti komission toteamuksen, jonka mukaan direktiivi oli saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä asianmukaisesti. Direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevan yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännön sekä asiaa koskevan Espanjan lainsäädännön säännösten sanamuodon ja soveltamisalan perusteella oikeusasiamies piti kohtuullisena komission arviota, jonka mukaan lainsäädäntö oli saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Hän ei näin ollen havainnut hallinnollista epäkohtaa.

2.8.3 Tarjouskilpailut, sopimukset ja avustukset

Yhteisön toimielimet ja laitokset käyttävät sopimuksia hankkiakseen tehtäviensä hoitamisessa tarvittavia tavaroita ja palveluja sekä hallinnoidakseen erilaisissa EU:n ohjelmissa myönnettäviä avustuksia ja tukia¹⁴.

Oikeusasiamies voi käsitellä kanteluja, jotka koskevat sopimusten tekemistä tai tekemättä jättämistä ja niiden hallinnointia. Jos kyseessä on sen sijaan mahdollinen sopimuksen rikkominen,

¹³ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21. päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta, EYVL 1996 L 59, s. 63.

¹⁴ [Työsopimuksiin](#) liittyviä kanteluja käsitellään kohdassa 2.8.4.

oikeusasiamies tutkii vain, onko yhteisön toimielin tai laitos esittänyt johdonmukaisen ja perustellun selityksen toimiensa oikeusperustasta ja siitä, millä perusteella se katsoo sopimustilannetta koskevan näkemyksensä olevan oikea.

Kolmannessa luvussa on tiivistelmät kahdeksasta päätöksestä, joissa oikeusasiamies on käsitellyt tämänkaltaisia kanteluja, sekä yhdestä oma-aloitteisen tutkimuksen päätteeksi tehdystä päätöksestä. Niistä kuusi mainitaan erikseen tässä.

Tapauksessa 1252/2005/GG alihankkija väitti, että komissio teki laittomasti ja epäoikeudenmukaisesti päätöksen lopettaa sopimus, jonka nojalla se maksoi rahoitustukea Euroopan standardointikomitealle (CEN). Muistutettuaan komissiota siitä, että tämän olisi vastattava myös päätöksen epäoikeudenmukaisuutta koskevaan väitteeseen, oikeusasiamies ei havainnut hallinnollista epäkohtaa. Komission selitys siitä, miksei päätös edellyttänyt ennakkovaroitusta, vaikutti perustellulta, eikä komissiota voinut pitää vastuullisena CEN:n päätöksestä jättää esittämättä maksupyynnön kantelijan suorittamasta työstä.

Tapauksessa 786/2006/JF alueiden komitea hylkäsi kantelijan loppuraportin viisi päivää sopimuksen mukaisen määräpäivän jälkeen. Oikeusasiamies ymmärsi komitean olevan sitä mieltä, että vaikka se oli ilmoittanut kantelijalle hylkäämisestä myöhässä, sen oli perusteltua jättää osa summasta maksamatta, koska raportti ei ollut laadultaan sellainen kuin sopimuksen mukaan olisi pitänyt toimittaa. Oikeusasiamies asettui sille kannalle, että ellei komitea pystynyt noudattamaan sopimuksen mukaista määräaika, sen olisi hyvän hallintotavan mukaisesti pitänyt ilmoittaa kantelijalle asiasta ennen määräajan umpeutumista. Ilmoittamisen laiminlyönti oli hallinnollinen epäkohta. Komitea oli kuitenkin esittänyt johdonmukaisen ja perustellun selityksen toimiensa oikeusperustasta sekä siitä, millä perusteella se katsoi sopimustilannetta koskevan näkemyksensä olevan oikea. Oikeusasiamies ei pyrkinyt määrittämään, oliko sopimusrikkomus tapahtunut tai oliko komitealla sopimuksen mukaan oikeus kieltäytyä maksamasta koko summaa.

Tapauksessa 866/2006/SAB kantelija valitti komission hylänneen väärin perustein hänen alustavat ehdotuksensa Sokrates-ohjelmassa. Komission mukaan alustavat ehdotukset oli lähetetty määräajan jälkeen. Oikeusasiamiehen tutkimuksessa ilmeni asiakirjatodisteita, jotka olivat olleet komission käytössä päätöksen tekohetkellä ja joiden mukaan alustavat ehdotukset oli lähetetty tosiasiaa samana päivänä, jona määräaika umpeutui. Oikeusasiamies havaitsi näin ollen hallinnollisen epäkohdan.

Tapaus 3172/2005/WP koski ystävyyskaupunkitoiminnalle myönnetyn komission avustuksen maksamisen viivästymistä. Kantelusta laatimassaan lausunnossa komissio pyysi anteeksi viivästystä ja selitti, millaisia hallinnollisia ongelmia sillä oli ollut ja mitä uudistuksia se oli niiden takia tehnyt maksujärjestelmäänsä. Kantelija ilmoitti oikeusasiamiehelle saaneensa maksun ja pitävänsä tapausta sovittuna. Lisähuomautuksessaan oikeusasiamies pyysi komissiota harkitsemaan koron maksamista maksun viivästymisestä tällaisissa tapauksissa.

Tapaus 2523/2005/TN koski yhteisöjen tuomioistuimen järjestämää tarjouskilpailua, jonka perusteella tehtiin puitesopimukset lakitekstien kääntämisestä. Tarjouskilpailun yhtenä ehtona oli koekäännöksen tekeminen. Kantelija kiisti tämän vaatimuksen sillä perusteella, ettei vaatimusta ollut mainittu alkuperäisessä hankintailmoituksessa. Oikeusasiamies katsoi, ettei hallinnollista epäkohtaa ilmennyt, sillä koekäännös oli sellaista täydentävää tietoa, joka voitiin direktiivin 92/50/ETY¹⁵ mukaisesti tarkentaa tarjouspyyntövaiheessa.

Oma-aloitteisessa tutkimuksessa OI/1/2006/TN oikeusasiamies pyysi komissiota tutkimaan mahdollisuutta lisätä sovittelun käyttöä sen rahoittamista sopimuksista syntyvissä riidoissa. Komissio vastasi myönteisesti lupaamalla edesauttaa jatkossa vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen käyttöä lisäämällä vapaaehtoisen sovittelulausekkeen hankintasopimus pohjiinsa. Tutkimuksensa päätteeksi oikeusasiamies pyysi komissiota toimittamaan hänelle viimeistään 30. kesäkuuta 2007

15

Neuvoston direktiivi 92/50/ETY, annettu 18. päivänä kesäkuuta 1992, julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemennettelyjen yhteensovittamisesta, EYVL 1992 L 209, s. 1. Direktiivi ei ole enää voimassa, mutta se oli voimassa ilmoituksen julkistamishetkellä.

lisätietoja sovittelulausekkeesta ja komission lupaamista toimista, joilla sovittelun käyttö ulotetaan avustuksia koskeviin riitoihin. Oikeusasiamies korosti myös, että on tärkeää suositella sovittelun käyttöä toimeksisaajan ja alihankkijoiden välisissä kiistoissa.

2.8.4 Henkilöstöasiat

Kolmannessa luvussa on 18 tiivistelmää päätöksistä, jotka on tehty henkilöstöasioita koskevista kanteluista. Niistä yhdeksän koskee Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) työhönottomenettelyjä ja kuusi työsuhdeasioita toimielimissä ja laitoksissa. Kaksi tiivistelmää liittyy päätöksiin komennuksella olevien kansallisten asiantuntijoiden tekemistä kanteluista, ja yksi tiivistelmä liittyy oma-aloitteiseen tutkimukseen (OI/3/2006/BB). Jälkimmäisessä tapauksessa Euroopan parlamentti otti esimerkikseen komission toimet vuonna 2005 poistamalla harjoittelupaikkoja koskevan yläkäräjän 15. helmikuuta 2006 alkaen.

Oikeusasiamiehelle ei voi tehdä kantelua, joka koskee työsuhdeasioita yhteisön toimielimissä ja laitoksissa, ellei kantelija ole käynyt ensin läpi henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 ja 2 kohdan menettelyjä ja elleivät vastauksille asetetut määräajat ole kuluneet umpeen. Tapauksissa 1217/2004/OV ja 2227/2004/MF oikeusasiamies painotti, että 90 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyyn valitukseen vastaamatta jättäminen on hallinnollinen epäkohta. Henkilöstösääntöjen mukaan vastauksen katsotaan olevan kielteinen, ellei sitä anneta neljän kuukauden määräajan kuluessa. Tämän säännöksen tarkoituksena on kuitenkin antaa asianosaiselle mahdollisuus valittaa virkamiestuomioistuimeen, eikä sillä vapauteta hallinto-organisaatiota vastausvelvollisuudesta.

Kahden työsuhdeasioita koskeneen kantelun lopputulokset olivat hyvin myönteiset kantelijoiden kannalta ja osoittivat, että asianomainen toimielin ja asianomainen laitos tekivät erinomaista yhteistyötä oikeusasiamiehen kanssa.

Tapauksessa 106/2005/TN komissio oli kieltäytynyt maksamasta kantelijan tyttären palkkaa. Kantelijan tytär oli komission entinen virkamies, joka sairastui pian tehtävässään aloittamisen jälkeen. Vastauksena kanteluun komissio muutti kantaansa ja suostui maksamaan kyseisen palkan korkoineen.

Tapaus 1729/2005/JF koski Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) kantelijalle maksamia korvauksia, jotka se halusi periä takaisin. Oikeusasiamiehen mielestä EASA oli toimittanut vajavaisia tietoja, jotka olivat johtaneet kantelijaa harhaan. Oikeusasiamies ehdottikin sovintoratkaisuna, että EASA harkitsisi, ettei perisi korvauksia takaisin ainakaan kokonaan. Vastauksessaan EASA pysyi kannassaan, jonka mukaan hallinnollista epäkohtaa ei ollut tapahtunut. Se luopui kuitenkin perimästä koko summaa "koska tapaus oli luonteeltaan ainutlaatuinen ja koska se piti oikeusasiamiehen mielipidettä suurena arvossa". Sovintoratkaisuun siis päästiin.

Kolmessa muussa tapauksessa komissio hylkäsi kuitenkin sekä oikeusasiamiehen sovintoratkaisuehdotukset että kaikki tämän lisätoimet tyydyttävän ratkaisun aikaansaamiseksi. Kaksi tapauksista koski komennuksella olevia kansallisia asiantuntijoita.

Tapauksessa 760/2005/GG oikeusasiamies ehdotti ensin sovintoratkaisuna ja sitten suositusluonnoksena, että komissio harkitsisi muuttavansa tai selkiyttävänsä kansallisten asiantuntijoiden erityislomia koskevia sääntöjä, kun kansallisen asiantuntijan on toimittava todistajana oikeudessa. Komissio totesi yksityiskohtaisessa lausunnossaan tutkivansa oikeusasiamiehen ehdotuksen tehdessään jatkossa kattavamman selvityksen kansallisten asiantuntijoiden tilanteesta ja pahoitteli, ettei pystynyt antamaan tarkempia tietoja siitä, milloin kyseinen selvitys tehtäisiin.

Tapaus 495/2003/ELB koski kansallisen asiantuntijan korvauksista syntyneitä riitaa. Komission hylättyä sovintoratkaisuehdotuksen oikeusasiamies kirjoitti asiasta vastaavalle komission jäsenelle pyytäen tätä puuttumaan asiaan ja etsimään kanteluun tyydyttävää ratkaisua, joka voisi olla esimerkiksi kantelijoille maksettava *ex gratia* -korvaus. Vaikka komissio oli myöhemmin muuttanut asiassa sovellettavia sääntöjä, komission jäsenen vastauksessa asetettiin sille kannalle, että komissio oli tulkinut aiempia sääntöjä oikein, ja hylättiin oikeusasiamiehen ehdotus. Oikeusasiamiehen

mielestä komissio toimi epäoikeudenmukaisesti kantelijoita kohtaan käsittelemällä asiaa pääosin siten, kuin myöhemmin annetut säännöt olisivat olleet voimassa maksettavien korvausten määrittelyhetkellä.

Tapaus 1537/2003/ELB koski komission entistä määräikaista toimihenkilöä, joka oli vapautettu kurinpidollisesta syytöksestä pitkän viivästyksen jälkeen. Oikeusasiamies oli aiemmin pitänyt tätä viivästymistä hallinnollisena epäkohtana. Oikeusasiamies ehdotti sovintoratkaisuna, että komissio harkitsisi korvaavansa kantelijalle kulut, joita tälle oli ymmärrettävästi aiheutunut kurinpitomenettelyn aikana valmistellusta puolustuksesta. Komission mukaan henkilöstösäännöissä estettiin sitä tekemästä näin. Tässäkin tapauksessa oikeusasiamies kirjoitti asiasta vastaavalle komission jäsenelle. Oikeusasiamies ilmoitti olevansa sitä mieltä, ettei henkilöstösäännöissä estetä komissiota maksamasta *ex gratia* -korvausta. Komissio kiisti kuitenkin oikeusasiamiehen näkökannan.

Kaikissa kolmessa tapauksessa oikeusasiamiehen lopullisessa päätöksessä pahoiteltiin sitä, ettei komissio ollut käyttänyt hyväkseen tilaisuutta osoittaa olevansa sitoutunut hyvän hallinnon periaatteisiin. Oikeusasiamies ilmoitti aikovansa tutkia asiasta vastaavan komission jäsenen kanssa, miten palvelukulttuuria voitaisiin edistää tehokkaimmin kyseisellä pääosastolla.

2.8.5 Muut asiat

Kolmanteen lukuun sisältyy myös muutamia tiivistelmiä, joita ei voida luokitella mihinkään edellä olevista kohdista. Niistä neljä mainitaan erikseen tässä.

Tapauksessa 2601/2005/ID kantelijan-yhtiö väitti komission loukanneen sen teollis- ja tekijänoikeuksia, jotka koskivat automaattista käännösohjelmaa. Komissio ei kiistänyt, ettei kantelijalla olisi kyseisiä oikeuksia, mutta epäili oikeuksien soveltamisalaa ja laajuutta. Oikeusasiamies katsoi, että kantelijan oli tarkennettava ja määritettävä oikeusperusta niille oikeuksille, joita tämä väitti rikotun. Kantelija ei tehnyt näin, joten komission toimissa ei ilmennyt hallinnollista epäkohtaa. Oikeusasiamies kehotti kuitenkin kantelijaa ja komissiota harkitsemaan mahdollisuutta käyttää sovittelumenettelyä yrittääkseen löytää molemmin puolin tyydyttävän ratkaisun.

Kaksi tapausta koski neuvoston vastuuta puheenjohtajakaudesta.

Tapauksessa 1487/2005/GG saksan kielen asemaa puolustava yhdistys valitti, ettei EU:n puheenjohtajakauden verkkosivuja ollut saatavana saksaksi. Neuvosto ei käsitellyt kantelijan esittämiä oleellisia perusteluja, jotka koskivat saksaa ensimmäisenä tai toisena kielenään puhuvien kansalaisen määrää. Neuvosto myönsi, että puheenjohtajuus oli osa neuvostoa toimielimenä, mutta pysyi kuitenkin kannassaan, jonka mukaan se ei ollut vastuussa puheenjohtajakauden verkkosivuista, vaan väitti niiden kuuluvan puheenjohtajana toimivan jäsenvaltion toimivaltaan. Oikeusasiamies katsoi kuitenkin, että neuvosto on todella vastuussa puheenjohtajakauden verkkosivuilla käytetyistä kielistä ja että kyseisten verkkosivujen olisi ihanteellisinta olla saatavilla yhteisön kaikilla virallisilla kielillä. Hän jatkoi toteamalla, että jos vain muutamia kieliä käytettäisiin, valinta olisi tehtävä puolueettomasti ja järkevin perustein. Neuvosto ei käsitellyt kantelijan pyynnön sisältöä, mikä oli näin ollen hallinnollinen epäkohta. Neuvosto hylkäsi asiasta annetun suositusluonnoksen, minkä jälkeen oikeusasiamies esitti erityiskertomuksen Euroopan parlamentille.

Tapauksessa 2172/2005/MHZ kantelija ilmoitti olevansa huolissaan erään puheenjohtajakauden kaupallisesta sponsoroinnista. Neuvoston mielestä puheenjohtajakauden kaupallinen sponsorointi ei kuulunut neuvoston vastuulle yhteisön toimielimenä. Oikeusasiamies ehdotti sovintoratkaisuna, että neuvosto tunnustaisi olevansa vastuussa asiasta ja ilmaisisi olevansa halukas toteuttamaan asianmukaisen määräajan kuluessa toimenpiteitä, joilla tällainen sponsorointi estetään, tai säätämään sponsorointia siten, että yksityisten etunäkökohtien ja julkisten velvoitteiden välillä mahdollisesti ilmenevät ristiriidat saadaan hoidettua asianmukaisesti. Neuvosto hylkäsi ehdotuksen. Koska tapauksen 1487/2005/GG yhteydessä annetussa erityiskertomuksessa Euroopan parlamentin huomio oli jo kiinnitetty yleiseen kysymykseen puheenjohtajuutta koskevasta

neuvoston vastuusta, oikeusasiamies ei jatkanut asian käsittelyä. Oikeusasiamies ilmoitti kuitenkin olevansa edelleen huolissaan siitä, että kansalaisten luottamus unioniin ja sen toimintaan saattaisi vaarantua, mikäli neuvosto ei reagoisi puheenjohtajakauden kaupallista sponsorointia koskevaan tärkeään kysymykseen. Oikeusasiamies kirjoitti asiasta näin ollen jäsenvaltioiden jokaiselle pysyvälle edustajalle.

Tapaus 3403/2004/GG koski komission vastuuta valitusmenettelyn käytettävyydestä Eurooppa-kouluissa. Nykyinen Eurooppa-kouluja koskeva yleissopimus tuli voimaan vuonna 2002, mutta valitusmenettelyä koskeva määräys pantiin täytäntöön vasta vuonna 2005. Viivästyksen takia valituslautakunta joutui katsomaan, ettei sillä ollut toimivaltaa käsitellä kantelijoiden tapausta, joka koski vuonna 2004 annettuja arvosanoja, joihin kantelijat olivat yrittäneet saada alusta asti muutosta. Oikeusasiamies vaati komissiota suostuttelemaan johtokunnan antamaan säännökset, joiden nojalla valituslautakunta voisi käsitellä kantelijoiden valituksen. Johtokunta ei kuitenkaan ryhtynyt toimeen, vaikka komissio pyrki avustamaan kantelijoita rakentavalla tavalla viimeiseen asti. Oikeusasiamies katsoi, että koska kysymys oli tärkeä ja säännösten puutteellisuus niin ilmeistä, komission olisi pitänyt vaatia johtokuntaa keskustelemaan ehdotuksesta. Koska kysymys oli niin tärkeä, komissio pyysi Eurooppa-koulujen pääsihteeriä ottamaan oikeusasiamiehen päätöksen johtokunnan kokouksen asialistalle.

3 PÄÄTÖKSET TUTKIMUKSEN JÄLKEEN

Tässä luvussa on monipuolinen valikoima tiivistelmiä eri aiheita ja toimielimiä koskevien kantelujen ja oma-aloitteisten tutkimusten pohjalta vuonna 2006 tehdyistä oikeusasiamiehen päätöksistä. Mukana ovat myös tiivistelmät kaikista toisen luvun aihekohtaisessa tarkastelussa mainituista päätöksistä. Kanteluista tehtyjen päätösten tiivistelmät on luokiteltu ensin lopullisen ratkaisun ja toiseksi asianomaisen toimielimen tai laitoksen perusteella. Luvun lopussa ovat oma-aloitteisten tutkimusten johdosta tehtyjen päätösten tiivistelmät ja esimerkit kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten lähettämistä kyselyistä.

Tapaukset esitetään luvun kaikissa alakohdissa tapausnumeroiden mukaisessa järjestyksessä. Esimerkiksi kohdassa 3.1.2 tapaus 2944/2004/ID esitellään ennen tapausta 3133/2004/JMA. Kustakin tapauksesta tehdyn päätöksen teksti on julkaistu kokonaisuudessaan oikeusasiamiehen verkkosivustolla kohdassa "Päätökset: hakemisto" (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Asianomaisen päätöksen saa esiin tapausnumeron avulla. Päätökset ovat verkkosivustolla kokonaisuudessaan englanniksi ja kantelun alkuperäiskielellä, jos se on jokin muu kieli. Oikeusasiamiehen toimistosta saa pyynnöstä tulosteen tekstistä sellaisena, kuin se on esitetty verkkosivustolla.

3.1 EI HALLINNOLLISTA EPÄKOHTAA

3.1.1 Euroopan parlamentti

PARLAMENTTI EI PYYTÄNYT SELVENNYSTÄ TARJOUKSEEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1315/2005/BB Euroopan parlamenttia vastaan

Parlamentti hylkäsi kantelijan tarjouksen tarjouskilpailussa, sillä yhtä todistusta ei ollut toimitettu alkuperäisenä tarjouskilpailun vaatimusten mukaisesti vaan siitä oli toimitettu valokopio.

Tultuaan ensin siihen tulokseen, että tarjouksessa ilmennyt edellä mainittu puute oli oleellinen, koska se oli peruste tarjouksen hylkäämiselle tarjouskilpailun nimenomaisen säännöksen mukaisesti, oikeusasiamies huomautti, että hankintaviranomaisen mahdollisuus ottaa yhteyttä tarjouksen esittäjään olisi tulkittava tarjouskilpailun mukaan tiukasti "erityispoikkeukseksi" kieltoon, joka koski "kaikkea yhteydenpitoa tarjouksen esittäjien ja hankintaviranomaisten välillä" tarjouskilpailun käynnistyttyä. Oikeusasiamies otti lisäksi huomioon, että tarjouksen esittäjien yhtäläinen kohtelu oli taattava. Edellä todetun perusteella puutteen korjaamista ei voinut pitää "selvennyksenä" tarjoukseen eikä "ilmeisten asiavirheiden" korjaamisena tarjouskilpailuun kirjatussa poikkeuksessa tarkoitettulla tavalla. Tarjouksen hylkäämispäätös ei näin ollen ollut hallinnollinen epäkohta.

Oikeusasiamies teki vielä lisähuomautuksen parlamentin lausunnosta, jonka mukaan se ei tässä tapauksessa "käyttänyt vapauttaan pyytää täydentäviä asiakirjoja tai todistuksia niiden puuttuessa". Lisähuomautuksessa todettiin, ettei edellinen lausunto vaikuttanut yhdenmukaiselta tarjouskilpailun kanssa eikä vastannut harkintavallan käyttöön liittyviä hyvän hallinnon periaatteita.

3.1.2 Euroopan komissio

226 ARTIKLAN MUKAISEN KANTELUN ASIASISÄLLÖN KÄSITTELYN VIIVÄSTYMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2944/2004/ID Euroopan komissiota vastaan

Kantelija teki rikkomista koskevan kantelun komissiolle elokuussa 2003. Oikeusasiamiehelle syyskuussa 2004 tekemässään kantelussa hän väitti, ettei komissio ollut ilmoittanut hänelle, mihin tulokseen hänen esittämiensä väitteiden asiasisällön arvioinnissa oli tultu. Väitteet koskivat työajoista ja päivystysajoista annettuja kansallisia määräyksiä, jotka olivat väitetysti yhteisön direktiivien vastaisia.

Kantelusta tekemässään päätöksessä oikeusasiamies huomautti ensin, että Euroopan parlamentille ja Euroopan oikeusasiamiehelle annetun, kantelijan asemaa yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa koskevan komission tiedonannon¹ 8 kohdassa mainittua vuoden pituista määräaika voidaan jättää noudattamatta vain erityistapauksissa ja että komission on selvitettävä viivästyksen syyt.

Tässä tapauksessa komissio selitti lykänneensä päätöstä 226 artiklan mukaisen kantelun käsittelystä, koska asiaan vaikuttaisi se, miten komission 22. syyskuuta 2004 antama ehdotus työaika, myös päivystysaika, koskevan yhteisön lainsäädännön muuttamisesta etenisi. Tältä osin komissio huomautti, että ehdotus oli annettu eri puolilla Euroopan unionia toteutettujen laajamittaisten kuulemisten jälkeen yhteisöjen tuomioistuimen tapauksissa C-303/98 ja C-151/02 tekemien päätösten seurauksena, joilla oli perinpohjainen vaikutus etenkin jäsenvaltioiden julkisen terveydenhuollon järjestelmiin. Päätöksessään (annettu tammikuussa 2006) oikeusasiamies totesi, että komissio oli antanut perustellun ja riittävän selityksen siitä, miksei ollut arvioinut 226 artiklan mukaisen kantelun asiasisältöä edellä mainitun yhden vuoden määräajan kuluessa. Oikeusasiamies teki kuitenkin lisähuomautuksen ja toisti, että olisi hyvän hallintotavan mukaista ilmoittaa kantelijoille komissiolle tehtyjen kantelujen tilanteesta, sekä kannusti komissiota ilmoittamaan kantelijalle säännöllisin väliajoin tämän kantelun tilanteesta. Hän totesi myös, että kantelija voisi tehdä uuden kantelun oikeusasiamiehelle, ellei hän olisi tyytyväinen siihen, miten komissio käsittelee hänen esittämänsä rikkomista koskevaa kantelua jatkossa.

KOMISSION ARVIOINTI HÄRKÄTAISTELUJEN TELEVISIOLÄHETYKSIÄ KOSKEVASTA ESPANJAN LAINSÄÄDÄNNÖSTÄ

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 3133/2004/JMA Euroopan komissiota vastaan

Kanteen aiheena oli komission päätös lopettaa virallisen kantelun käsittely, jossa kantelija väitti, ettei Espanjan laki 22/1999, jolla pannaan täytäntöön direktiivi 89/552/ETY², sisältänyt direktiivin 22 artiklassa asetettua velvollisuutta, jonka mukaan televisiolähetyksissä ei saa olla ohjelmia, jotka saattaisivat vahingoittaa alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, eikä varsinkaan aiheetonta väkivaltaa sisältäviä ohjelmia, jollaisia kantelijan mielestä härkätaistelut ovat.

Komissio väitti, että kaikki direktiivissä asetetut velvollisuudet oli saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä lailla 22/1999 ja että lain 17 pykälään sisältyivät kaikki direktiivin 22 artiklassa asetetut velvollisuudet. Komissio katsoi, että vaikka Espanjan lainsäädännössä ei mainittu aiheetonta väkivaltaa, tämä käsite samoin kuin pornografia mainittiin direktiivissä vain

¹ KOM(2002) 141 lopullinen, EYVL 2002 C 244, s. 5.

² Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3. päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, EYVL 1989 L 298, s. 23.

esimerkkinä sellaisesta televisio-ohjelman sisällöstä, joka saattaa vahingoittaa alaikäisten kehitystä. Komission mielestä kyseisen säännöksen soveltamisala ei kuitenkaan rajoitu näihin kahteen nimenomaiseen sisällön lajiin, vaan siihen voi sisältyä muunkinlaista sisältöä.

Oikeusasiamies pani merkille, että direktiivin 22 artiklassa yksiselitteisesti kielletään jäsenvaltioita sallimasta niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien televisiolähetystoiminnan harjoittajien lähettää televisio-ohjelmia, jotka saattaisivat vahingoittaa alaikäisten kehitystä. Direktiivissä ei kuitenkaan määritellä täsmällisesti ohjelmatyyppejä, joiden jäsenvaltioiden tulisi katsoa vahingoittavan alaikäisten kehitystä, vaikka siinä mainitaankin pornografiaa tai aiheetonta väkivaltaa sisältävät ohjelmat esimerkkeinä, jotka kuuluvat tähän luokkaan. Oikeusasiamies palautti mieleen EY:n perustamissopimuksen 249 artiklan 3 kohdan ja yhteisöjen tuomioistuimien oikeuskäytännön ja totesi, ettei direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä välttämättä edellytä, että direktiivin säännökset toistetaan täsmälleen samassa sanamuodossa nimenomaisessa erityisessä kansallisessa säännöksessä, vaan yleinen oikeustila voi olla riittävä, jos se takaa sen, että direktiivi on pantu täytäntöön kokonaisuudessaan riittävän selkeästi ja täsmällisesti.

Oikeusasiamies toi esiin, että direktiivin 22 artikla ja säännös, jolla se pannaan täytäntöön Espanjan lainsäädännössä, eli lain 22/1999 17 pykälä, ovat lähes identtiset sillä erolla, että Espanjan laissa ei mainita erikseen ohjelmia, jotka sisältävät pornografiaa tai aiheetonta väkivaltaa. Kuten täytäntöönpanon asianmukaisuutta koskevassa komission arvioinnissa todetaan, ohjelmat, jotka sisältävät pornografiaa tai aiheetonta väkivaltaa, vahingoittavat varmasti alaikäisten kehitystä ja kuuluvat siten Espanjan täytäntöönpanosäännöksen soveltamisalaan. Kun otetaan huomioon edellä mainittujen säännösten sanamuoto ja soveltamisala, oikeusasiamies katsoi, että komission kanta vaikutti perustellulta. Oikeusasiamies totesi näin ollen, että komission päätös olla jatkamatta rikkomismenettelyä Espanjan viranomaisia vastaan ja siten lopettaa kantelijan tekemän virallisen kantelun käsittely, vaikutti perustellulta.

PITKÄAIKASEEN SOPIMUSSUHTEESEEN PERUSTUVAN YHTEISTYÖN PÄÄTTÄMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 191/2005/BB Euroopan komissiota vastaan

Kansalaisjärjestöjen voittoa tavoittelematon yhdistys EuronAid oli toimittanut elintarvikeapua 20 vuoden ajan kansalaisjärjestöjä koskevien komission elintarvikeapu- ja elintarviketurvaohjelmien yhteydessä. Komissio lähetti syyskuussa 2004 EuronAidille kirjeen, jossa se vahvisti, ettei pystynyt uuden varainhoitoasetuksen³ takia tekemään uutta sopimusta EuronAidin kanssa pitkäaikaisen sopimussuhteen perusteella.

Komissio perusteli päätöstään i) varainhoitoasetuksen 54 ja 57 artiklalla, ii) 110 ja 89 artiklalla sekä avoimuuden ja vapaan kilpailun periaatteilla. Kantelija kiisti tällaisen perustelun aiheellisuuden. Hän esitti väitteitä kuitenkin vain perustetta i) vastaan eikä kiistänyt nimenomaisesti perustetta ii). Oikeusasiamies huomautti, että avustusten myöntämistä tai julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevat yhteisön säännöt ja periaatteet olivat erillinen, riippumaton ja itsenäinen perusta kiistanalaiselle päätökselle, kun taas komission ja EuronAidin välinen yhteistyö oli perustunut ennen varainhoitoasetuksen voimaantuloa avustusten ja hankintasopimusten *suoraan* myöntämiseen ja tekemiseen. Vaikka oletettaisiin, kuten EuronAid väitti, että EuronAidin hoitamat tehtävät aiemmassa yhteistyössä komission kanssa olivat *”teknisiä asiantuntijatehtäviä sekä sellaisia hallinto-, valmistelu- tai avustustehtäviä, joiden suorittaminen ei edellyttänyt julkisen vallan käyttöä eikä harkinnanvaltaisia päätöksiä”* varainhoitoasetuksen 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä, tällaisia tehtäviä ei voitaisi missään tapauksessa myöntää EuronAidille sivuuttamalla avustusten myöntämistä ja julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevat yhteisön periaatteet ja säännöt. Oikeusasiamies ei näin ollen havainnut hallinnollista epäkohtaa.

³

Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, tehty 25. päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta, EYVL 2002 L 248, s. 1.

ASiantuntijoiden valinta kuudennessa puiteohjelmassa

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 552/2005/SAB Euroopan komissiota vastaan

Kantelija väitti, että komission tutkimuksen pääosasto oli rikkonut hyvän hallintotavan periaatteita valitsemalla aiemmin palveluksessaan toimineet asiantuntijat avustamaan kuudennessa puiteohjelmassa esitettyjen ehdotusten arvioinnissa. Komissio selitti lausunnossaan käyttävänsä asiantuntijoiden valinnassa erityistä kiertojärjestelmää, joka oli asetettu ehdotusten arviointi- ja valintamenettelyjä koskeissa ohjeissa⁴ ja jonka mukaan vähintään 25 prosenttia asiantuntijoista oli vaihdettava kalenterivuoden aikana. Kantelija kiisti tällaisen kiintiön aiheellisuuden.

Oikeusasiamies huomautti, että komission ohjeiden mukaan ehdotetuista arviointimenettelyistä on suunniteltu mahdollisimman nopeita niin, että arvioinnin laatu voidaan samalla säilyttää. Komissio oli asettanut kiintiön tarkoituksenaan löytää tasapuolinen ratkaisu uusien asiantuntijoiden valinnan ja erittäin pätevien ja kokeneiden asiantuntijoiden säilyttämistä puoltavien etujen välillä. Oikeusasiamies huomautti myös, että aiempi käytäntö, jonka mukaan kolmannes asiantuntijoista vaihdettiin, oli aiheuttanut suuria hankaluuksia löytää tarpeeksi asiantuntijoita, ja että komissio oli asettanut kyseenalaistetun kiintiön laajamittaisten kuulemisten ja useiden vuosien kokemuksen perusteella. Oikeusasiamies katsoi, että edellä esitetyt perusteet kyseiselle kiintiölle olivat asiaankuuluvat ja aiheelliset, ja totesi, ettei tapauksessa osoitettu komission ylittäneen harkintavaltansa. Oikeusasiamies ei näin ollen havainnut hallinnollista epäkohtaa.

Standardointitoiminnan rahoituksen peruuttaminen

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1252/2005/GG Euroopan komissiota vastaan

Komissio sitoutui vuonna 1991 allekirjoitetulla sopimuksella tarjoamaan Euroopan standardointikomitealle (CEN) rahoitustukea tiettyjen eurooppalaisten standardien laadintaan. Eräs CEN:n alihankkijoista nimitti saksalaisen asiantuntijan, joka oli kyseisen kantelun tekijä, johtamaan hanketta, jossa tehtiin tiettyjä testejä eurooppalaista standardia varten.

Toukokuussa/kesäkuussa 2002 komissio ja CEN allekirjoittivat sopimuksen lisäyksen, jolla lopetettiin hankkeen rahoitus.

Kantelijan mukaan komission päätös peruuttaa rahoitus oli virheellinen ja epäoikeudenmukainen. Hän vaati, että komission pitäisi antaa maksamatta oleva määrä CEN:lle, jotta hankkeeseen osallistuneet elimet ja henkilöt saisivat palkan työstään.

Komissio toi esiin, että standardointityö oli edennyt hitaasti ja epätydyttävästi useiden sopimusten osalta. Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti se oli näin ollen purkanut kyseiset sopimukset neuvoteltuaan asiasta toimeksisaajien kanssa. Komissio ei ollut vastuussa mistään alihankintasopimuksista. CEN:llä oli ollut mahdollisuus tiedottaa kaikille asianosaisille, että sopimus aiotaan purkaa, ja osoittaa komissiolle loput maksupyynnöt ennen sopimuksen purkamista. Komissio katsoi täyttäneensä kaikki oikeudelliset velvollisuutensa.

Oikeusasiamies pyysi komissiolta myös lausunnon kantelijan väitteestä, jonka mukaan päätös oli epäoikeudenmukainen. Oikeusasiamies toi tässä yhteydessä esiin, ettei asiaa koskevasta kirjeenvaihdosta ilmennyt, oliko komissio varoittanut ennalta aikomuksestaan purkaa sopimus.

Komission mukaan sen toimeksisaajien kanssa pitämien kokousten pöytäkirjoista ilmeni selkeästi, että komissio saattoi peruuttaa rahoituksen milloin tahansa, jos sovittua aikataulua ei noudatettu. Sillä ei ollut mitään syytä antaa CEN:lle muuta varoitusta. Kysymykseen siitä, oliko päätös epäoikeudenmukainen kantelijaa kohtaan, komissio vastasi, ettei se ollut koskaan ollut sopimussuhteessa tämän kanssa.

⁴

KOM C/2003/883.

Kantelijan väitteestä, jonka mukaan komission päätös oli lainvastainen, oikeusasiamies toi esiin, ettei kantelija ollut kiistänyt komission väitettä, jonka mukaan CEN ja komissio olivat purkaneet sopimuksen yhteisellä sopimuksella. Hän katsoi, ettei kantelija ollut osoittanut väitettään toteen.

Väitetystä epäoikeudenmukaisuudesta oikeusasiamies toi esiin, että kantelija oli saattanut oman työnsä päätökseen, kun sopimus rahoituksen peruuttamisesta tehtiin. Näin ollen oli ymmärrettävää, että hän oli tyytymätön komission päätökseen. Komission väite, jonka mukaan sillä ei ollut syytä antaa muuta varoitusta, vaikutti kuitenkin perustellulta. Oikeusasiamies katsoi, ettei komissiota voitu asettaa vastuuseen CEN:n päätöksestä jättää esittämättä maksupyyntöä kantelijan työstä. Hän päätti asian käsittelyn toteamalla, ettei hallinnollista epäkohtaa ilmennyt.

KÄÄNNÖSOHJELMAN TEOLLIS- JA TEKIJÄNOIKEUKSIEN VÄITETTY RIKKOMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2601/2005/ID Euroopan komissiota vastaan

Kantelija, SYSTRAN-niminen yritys, väitti, että komissio rikkoi sen teollis- ja tekijänoikeuksia, jotka koskevat automaattista käännohjelmaa. Kantelijan mukaan komission oli näiden oikeuksien nojalla saatava siltä lupa, ennen kuin komissio voisi tehdä tiettyjä muutoksia ohjelmaan, joka oli kehitetty useiden komission kanssa tehtyjen sopimusten puitteissa.

Komissio ei kiistänyt SYSTRANin ohjelmaa koskevien teollis- ja tekijänoikeuksien *olemassaoloa*, mutta se kyseenalaisti näiden oikeuksien *ulottuvuuden ja laajuuden*. Komission keskeinen väite oli, että asianomaisten teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomista koskeva todistustaakka oli kantelijalla ja että kantelijan tuli ensimmäiseksi osoittaa kyseisten oikeuksien oikeus- ja sopimusperusta.

Oikeusasiamies toi esiin, että sellaisen oikeuden, johon kantelija vetosi, turvaamisen oikeudelliset näkökohdat saattavat riippua sovellettavasta lainsäädännöstä ja asianosaisten välisen sopimussuhteen sisällöstä tämän lainsäädännön mukaisesti. Käsiteltävänä olevassa asiassa kantelija oli vain ilmoittanut, että sen oikeus tunnustettiin tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta annetussa direktiivissä 91/250/ETY⁵ ja kaikkien jäsenvaltioiden, erityisesti Ranskan, Belgian ja Luxemburgin, kansallisissa lainsäädännöissä. Kantelija ei kuitenkaan viitannut mihinkään tiettyyn säännökseen joko mainitussa direktiivissä (joka on suunnattu jäsenvaltioille eikä yhteisölle tai sen toimielimille) tai asianmukaisessa kansallisessa lainsäädännössä, eikä se edes selventänyt, mitä kansallista lainsäädäntöä kuului soveltaa ja miksi. Lisäksi kantelijan tehtävänä oli määritellä ja osoittaa rikotuksi väitetyn oikeuden oikeusperusta, eikä se tehnyt sitä. Oikeusasiamies totesi näin ollen, ettei kantelija ollut näyttänyt toteen väitettyä rikkomista.

Oikeusasiamies kehotti lopuksi kantelijaa ja komissiota harkitsemaan riidan selvittämistä sovittelumenettelyllä, jossa osapuolet voisivat yhdessä ja sovittelijan avulla löytää hyväksyttävän ratkaisun ongelmaan tai ainakin selventää riittävän tarkasti riidan oikeudelliset seikat, tosiseikat ja tekniset näkökohdat ennen asian saattamista tuomioistuimen tai välityselimen käsiteltäväksi.

⁵

Neuvoston direktiivi 91/250/ETY, annettu 14. päivänä toukokuuta 1991, tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta, EYVL 1991 L 122, s. 42.

3.1.3 Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

KÄÄNNÖSPALVELUJA KOSKEVA HANKINTAILMOITUS

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2523/2005/TN Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan

Kantelu koski yhteisöjen tuomioistuimen julkaisema hankintailmoitusta, joka liittyi puitesopimusten tekemiseen lakitekstien kääntämisestä. Kantelijaa, joka oli ruotsalainen käännöstoimisto, oli osallistumishakemuksen jälkeen pyydetty toimittamaan tarjous. Tarjouspyyntöön sisältyi kuitenkin vaatimus, jota ei ollut mainittu alkuperäisessä hankintailmoituksessa ja jonka mukaan kunkin kieliyhdistelmän kääntäjän oli toimitettava koekäännös 37 päivän kuluessa osana tarjousta. Koska kantelijan kääntäjä kielipareissa englanti–ruotsi ja ranska–ruotsi oli 35 päivän lomalla tarjouspyynnön saapuessa, kantelija ei pystynyt täyttämään vaatimusta.

Kantelijan mukaan kaikki hankintamenettelyn vaatimukset olisi pitänyt tehdä selväksi hankintailmoituksessa ja tuomioistuin oli tehnyt väärin muuttaessaan meneillään olevan menettelyn ehtoja.

Tuomioistuin väitti toimineensa asiassa sovellettavien sääntöjen ja etenkin julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun direktiivin 92/50/ETY⁶ mukaisesti.

Koska kantelija ei näyttänyt kyseenalaistavan tuomioistuimen soveltamia sääntöjä, oikeusasiamies katsoi aiheelliseksi tutkia tapausta direktiivin 92/50/ETY perusteella. Direktiivin 92/50/ETY 32 artiklan 3 kohdan mukaan joidenkin tietoja koskevien vaatimusten osalta oli riittävää, että ne mainittiin vain tarjouspyynnössä eikä jo hankintailmoituksessa. Oikeusasiamiehen mielestä tätä toteamusta tuki 19 artiklan 2 kohdan d alakohta, jonka mukaan valituille ehdokkaille lähetettävässä tarjouspyyntökirjeessä on oltava maininta mahdollisesti vaadittavista liiteasiakirjoista joko ehdokkaan esittämien todennettavissa olevien tietojen tueksi tai jo esitettyjen tietojen täydennykseksi. Oikeusasiamiehen mielestä koekäännös oli tällaista täydentävää tietoa, eikä hän katsonut tuomioistuimen muuttaneen ehtoja meneillään olevan menettelyn aikana. Oikeusasiamies ei näin ollen havainnut hallinnollista epäkohtaa.

3.1.4 Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimisto

VÄITETYSTI VIRHEELLINEN KILPAILUKOKEIDEN ARVOSTELU

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1217/2004/OV (luottamuksellinen) Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistoa (EPSO) vastaan

Kantelija osallistui Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston EPSOn järjestämään avoimeen kilpailuun KOM/A/9/01, mutta hänelle ilmoitettiin, ettei hän ollut niiden 200 hakijan joukossa, jotka olivat saaneet parhaat tulokset kirjallisessa kokeessa e) ja suullisessa kokeessa f). Kantelija kirjoitti EPSolle ja pyysi, että hänen tuloksensa tarkistettaisiin, koska hän oli perusteellisen kokeeseen valmistautumisen, kielitaitonsa ja alan kokemuksensa takia vakuuttunut siitä, että arvostelussa oli tapahtunut virhe. Hän lähetti EPSolle myös paketin, jossa oli audio-CD-levy ja neljän sivun

⁶

Neuvoston direktiivi 92/50/ETY, annettu 18. päivänä kesäkuuta 1992, julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta, EYVL 1992 L 209, s. 1. Direktiivi ei ole enää voimassa, mutta se oli voimassa ilmoituksen julkistamishetkellä.

”litteroitu teksti” suullisesta kokeesta, todistaakseen, että hänen vastauksensa suullisessa kokeessa olivat olleet oikein. Valintalautakunta pysyi päätöksessään. Kantelija teki henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla valituksen, johon nimittävä viranomainen vastasi 2. maaliskuuta 2004. Kantelija ei kuitenkaan saanut päätöksestä käännöstä äidinkielellään hollannilla.

Oikeusasiamiehelle tehdyssä kantelussa kiistettiin valintalautakunnan tekemä arvostelu kantelijan koesuorituksesta ja väitettiin, ettei lautakunta ollut ottanut huomioon kantelijan toimittamia todisteita eikä perustellut vastauksiaan. Kantelija väitti myös, ettei EPSO ollut vastannut hänen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemäänsä valitukseen määrääjän kuluessa, ja valitti, ettei ollut saanut vastausta hollanniksi.

Komissio ja EPSO muistuttivat yhteisessä lausunnossaan, että hakijoiden arvostelu on vertailevaa, ja totesivat kantelijan lähettämän paketin sisältäneen epäolennaisia asiakirjoja hänen kokeensa uudelleenarvostelun kannalta. EPSO toi myös esiin, että kantelijalle oli itse asiassa lähetetty hollanninkielinen vastaus 90 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyyn valitukseen 1. kesäkuuta 2004, ja pahoitteli viivästystä.

Lisätutkimuksia koskevassa vastauksessaan EPSO erotti toisistaan EPSOn henkilöstön *hallinnollisen työn ja valintalautakunnan tekemät päätökset*. Edellisessä voitiin havaita mahdollisia hallinnollisia epäkohtia, mutta lautakunnan päätöksiä voitiin EPSOn mukaan tarkistaa vain virkamiestuomioistuimessa.

Oikeusasiamiehen päätöksessä viitattiin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja painotettiin, että myös oikeusasiamies voi tutkia valintalautakunnan päätösten laillisuutta, joista nimittävä viranomainen oli viime kädessä vastuussa.

Kantelijan koesuorituksen arvostelun osalta oikeusasiamies tuli siihen tulokseen, ettei lautakunnan arvioissa ollut ilmeistä virhettä ja että lautakunta oli perustellut päätöstään riittävästi. Oikeusasiamies katsoi myös, ettei suullisen kokeen ”litteroitu teksti” ollut oleellista kantelijan koesuorituksesta tehdyn lautakunnan arvion kannalta, sillä se perustui kantelijan omaan muistikuvaan kokeen kulusta.

Kantelijan 90 artiklan nojalla tekemään valitukseen annetun vastauksen osalta oikeusasiamies totesi, että koska EPSO oli pahoitellut vastauksen ja sen hollanninkielisen käännöksen viivästymistä, lisätutkimukset eivät olleet tarpeen. Hän teki kuitenkin lisähuomautuksen ja kannusti nimittävää viranomaista lähettämään väliaikaisen vastauksen, mikäli oli odotettavissa, että sen vastaus lähetettäisiin vasta neljän kuukauden määrääjän kuluttua umpeen.

PÄÄTÖS OLLA HYVÄKSYMÄTTÄ HAKIJAA VALINTAKOKEESEEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1482/2005/MHZ Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistoa (EPSO) vastaan

Kantelu tehtiin kansallisen julkishallinnon oppilaitoksen entisten opiskelijoiden yhdistyksen puolesta, ja se koski avointa kilpailua EPSO/A/8/03, jossa haettiin (puolalaisia) tilintarkastusalan apulaishallintovirkamiehiä.

Useita puolalaisia hakijoita, jotka Puolan korkein tarkastuskamari (jäljempänä tarkastuskamari) oli nimittänyt virallisiksi tilintarkastajiksi sen jälkeen, kun he olivat läpäisseet asianmukaisen tentin ja saaneet erityisen tilintarkastuskoulutuksen, suljettiin kilpailun ulkopuolelle sillä perusteella, ettei heidän yliopistotutkintonsa liittynyt vaadittuun alaan eikä heillä ollut vaadittua tasoa vastaavaa ammattipätevyyttä.

Kantelija väitti, ettei valintalautakunta ollut ottanut huomioon puolalaista tilintarkastajien koulutusjärjestelmää ja että se oli siksi arvioinut väärin puolalaisten hakijoiden pätevyyden. Kantelija myös vaati, että EPSOn pitäisi käynnistää tilintarkastusosalalla nopeasti uusi kilpailu, johon puolalaiset hakijat voisivat osallistua.

EPSO toi esiin, että lautakunnalla on laaja harkintavalta, kun se arvioi hakijoiden pätevyyttä, ja että tämä arviointi tehdään kilpailuilmoituksessa esitettyjen vaatimusten pohjalta. EPSO toi myös esiin, että se oli järjestänyt tilintarkastusalalla kaksi uutta kilpailua (EPSO/AD/23-24/05), joihin voitiin hyväksyä hakijat, joilla ei ollut tutkintoa tehtävien kannalta merkityksellisellä alalla, jos heillä oli merkityksellinen lisäpätevyys.

Oikeusasiamies katsoi, että EPSO oli laatinut kilpailuilmoituksen tuntematta kunnolla puolalaista tilintarkastajien koulutusjärjestelmää mutta että EPSO vaikutti ottaneen uusien kilpailujen (EPSO/AD/23-24/05) ilmoitusten laadinnassa huomioon kantelijan tarjoamat lisätiedot. Oikeusasiamies pani merkille myös, että hakijat, joiden hakemukset oli hylätty, voisivat todennäköisesti osallistua uusiin kilpailuihin ja että kantelija oli selkeästi tuonut esiin sen, että se ei hakenut kyseisen kilpailun mitätöintiä.

Oikeusasiamies totesi, ettei kantelun tutkintaa ollut syytä jatkaa, ja lopetti asian käsittelyn.

HAKEMUKSEN SAI ESITTÄÄ VAIN YHDESSÄ KOLMESTA SAMANAIKAISESTA KILPAILUSTA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2616/2005/SAB Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistoa (EPSO) vastaan

EPSO julkisti ilmoitukset kolmesta kilpailusta, joissa haettiin kielivirkkamiehiä. Ilmoituksissa todettiin, että kilpailujen kokeet saatettaisiin järjestää samanaikaisesti, ja kehoitettiin hakijoita hakemaan vain yhteen kilpailuun. Kantelija kyseenalaisti tämän rajoituksen ja halusi hakea kaikkiin kolmeen kilpailuun.

EPSO ilmoitti järjestäneensä kilpailujen kokeet samanaikaisesti käyttääkseen käytettävissä olevan vähäisen ajan tehokkaasti ja koska hakijamääriltään suurten työhönottomenettelyjen kustannukset olivat suuret.

Oikeusasiamies piti EPSOn selitystä kohtuullisena, kun otetaan huomioon aiheellisena tavoitteena ollut asianmukainen ajankäytönhallinta ja käytettävissä olevien varojen järkevä käyttö. Mikäli EPSO velvoitettaisiin vaihtoehtoisesti järjestämään kaikkien kyseisten kilpailujen kokeet erikseen ja antamaan halukkaiden osallistua kaikkiin kilpailuihin, hallintotehtävät muodostuisivat suhteettoman ja kohtuuttoman hankaliksi ja toimielin ja muut hakijat joutuisivat kärsimään aiheettomasti viivästyksistä. Näiden toteamusten perusteella ja siksi, että kyseisten avointen kilpailujen kokeet todella järjestettiin samana päivänä, oikeusasiamies katsoi, ettei EPSO näyttänyt ylittäneen harkintavaltaansa antamalla hakijoiden hakea vain yhteen kilpailuista. Oikeusasiamies ei siis havainnut hallinnollista epäkohtaa.

Oikeusasiamies katsoi kuitenkin, ettei EPSO saisi yleensä kieltää hakijoita hakemasta useampaan kuin yhteen samanaikaiseen kilpailuun, ellei kilpailujen kokeita järjestettäisi varmasti samaan aikaan. Hän esitti asiasta lisähuomauksen.

KOEKYSYMYKSEEN ANNETUN HAKIJAN VASTAUKSEN ARVOSTELU

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 3389/2005/WP Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistoa (EPSO) vastaan

Kantelija osallistui avoimeen kilpailuun, jossa haettiin saksan kielen oikolukijoita. Yksi koekysymyksistä oli seuraavanlainen: "Mitä nimiösiivu tarkoittaa? (a) kirjan tekstiosaa edeltävää osaa, (b) kirjallisuusluetteloa, (c) pääotsaketta sekä vastaavaa alaotsaketta, (d) ei mitään edellisistä". Kantelija oli valinnut vastauksen (d). Oikeiden vastausten luettelon mukaan vastaus (a) oli kuitenkin oikea.

Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija väitti, että valintalautakunta oli arvostellut virheellisin perustein hänen vastauksensa kyseiseen kysymykseen vääräksi. Hän väitti, ettei

”nimiösivu” ollut aina kirjan tekstiosaa edeltävä osa vaan että joskus ”nimiösivun” osia, kuten tyhjiä sivuja tai valokuva kirjailijasta, oli sijoitettu tekstiosan jälkeen. Kantelija viittasi myös seuraavaan sanakirjamääritelmään: *”Nimiösviout ovat kirjan tekstiosaa edeltäviä sivuja, joilla esitetään esimerkiksi painotiedot. [...] Joidenkin julkaisijoiden kirjoissa painotiedot voidaan sijoittaa kirjan loppuun.”*

Lausunnossaan EPSO totesi, että valintalautakunnalla oli paljon harkintavaltaa ja ettei sillä ollut velvollisuutta selittää, miksi hakijan vastausta ei ollut tarkalleen ottaen katsottu riittäväksi, eikä antaa yksityiskohtaisia tietoja arvostelustaan. EPSO ilmoitti oikeusasiamiehelle kuitenkin, että tutkittuaan kantelijan tapauksen uudelleen valintalautakunta oli tullut siihen tulokseen, että viittaamalla sanakirjamääritelmään kantelija oli vahvistanut, missä ”nimiösivu” tavallisesti kirjassa sijaitsee. Jopa hänellekin oli siis selvää, ettei vastaus (a) voinut ollut väärin. Näin ollen vastausta (d) ei voinut pitää oikeana. EPSO asettui sille kannalle, ettei kantelija ollut pystynyt osoittamaan, että oikeaa vastausta asianomaiseen kysymykseen oli mahdotonta löytää.

Oikeusasiamies sovelsi samoja kriteerejä, joita yhteisöjen tuomioistuimet soveltavat työhönottoasioissa ja joille on ominaista valintalautakunnan suuri harkintavaltaa, ja pyrki määrittämään, oliko valintalautakunnan arviossa ilmennyt virhettä. Oikeusasiamiehelle toimitettujen tietojen perusteella vaikutti esimerkiksi siltä, että painotiedot, jotka ovat tavallisesti osa ”nimiösivua”, sijoitetaan todella joskus tekstisivujen jälkeen. Oikeusasiamies ymmärsi näin ollen, miksi kantelija oli epäröinyt valita vastausta (a). Jos kuitenkin oletetaan, että ”nimiösivua” koskeva kantelijan määritelmä oli oikea, oikeusasiamiehestä vaikutti siltä, ettei vastaus (d) voinut olla oikea, sillä määritelmässä ei kiistetty, ettei ”nimiösivu” ollut (*myös*) kirjan tekstiosaa edeltävä osa, jolloin vastausta (a) ei voinut sulkea pois vääränä.

Joka tapauksessa oikeusasiamies katsoi, ettei kantelija ollut osoittanut, että valintalautakunnan arvostelussa olisi ilmeinen virhe. Oikeusasiamies päätti tapauksen toteamalla, ettei hallinnollista epäkohtaa ollut ilmennyt.

AVOIMEN KILPAILUN VÄITETYSTI KEHNOT JÄRJESTELYT

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 472/2006/DK Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistoa (EPSO) vastaan

Kantelija oli osallistunut EPSOn järjestämään avoimeen kilpailuun ja valitti oikeusasiamiehelle, ettei kilpailu ollut riittävän avoin ja hyvin järjestetty. Hän väitti erityisesti, ettei valintakokeiden rekisteröintiä koskevia määräaikoja ollut noudatettu.

EPSO myönsi, että monilla hakijoilla oli ollut hankaluuksia heidän yrittäessään rekisteröityä kokeeseen, sillä lukuisat hakijat pyrkivät rekisteröitymään rekisteröitymiselle varatun ajanjakson ensimmäisenä päivänä, minkä vuoksi tietotekniikkajärjestelmä ylikuormittui. EPSOn oli näin ollen pakko perustaa jonotusjärjestelmä, jotta edellä mainituista vaikeuksista aiheutuvaa haittaa saatiin vähennettyä. EPSO totesi myös, että oli aina julkaissut oleelliset ja ajantasaiset tiedot hakijoiden EPSO Porta -sivuilla (online-profiilit) ja virallisilla verkkosivuillaan.

Selvitettyään, millaisia tietoja EPSO tarjosi virallisilla verkkosivuillaan ja hakijoiden EPSO Porta -sivuilla sekä miten nopeasti tiedot annettiin, oikeusasiamies totesi, että EPSO oli toimittanut hakijoille säännöllisesti ja kiinnostuksenilmaisupyynnön mukaisesti tietoja valintamenettelyn vaiheista. Tässä yhteydessä oikeusasiamies huomautti, että EPSO oli pyrkinyt palvelualttiilla tavalla ilmoittamaan hakijoille teknisistä vaikeuksista sekä muutoksista, joita valintakoejärjestelyihin oli tehtävä näiden vaikeuksien ratkaisemiseksi. Lisäksi EPSOn toimittamat tiedot olivat selkeitä ja riittäviä, sillä lukijan oli kohtuullisen helppo ymmärtää, mikä olisi menettelyn seuraava vaihe ja mikä osa menettelyä oli muuttunut. Oikeusasiamies oli lisäksi sitä mieltä, että EPSOn oli ollut alun perin mahdotonta ennakoita edellä mainittuja teknisiä ongelmia ja että se oli hoitanut nämä arvaamattomat ongelmat asianmukaisesti ja, mikä tärkeintä, ilmoittanut hakijoille viipymättä kilpailun järjestelyihin tämän vuoksi tehdyistä muutoksista. Edellä todetun perusteella oikeusasiamies ei havainnut kantelijan väitteitä vastaavaa hallinnollista epäkohtaa.

3.1.5 Euroopan investointipankki

KIELTÄYTYMINEN TOIMITTAMASTA TIETOJA HANKKEEN MAHDOLLISESTA RAHOITTAMISESTA EHDOKASVALTISSA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 3501/2004/PB Euroopan investointipankkia (EIP) vastaan

Euroopan investointipankki (EIP) kieltäytyi toimittamasta kantelijoiden (vuonna 2003) pyytämiä tietoja Tšekin tasavallassa toteutettavan hankkeen mahdollisesta rahoittamisesta sillä perusteella, että Tšekin viranomaiset olivat pyytäneet sitä pitämään tiedot luottamuksellisina, kunnes Tšekin parlamentti olisi hyväksynyt lainat. Vastauksena saamaansa kanteluun EIP huomautti, että yleiseltä kannalta katsottuna kieltäytyminen oli sen käytäntöjen ja silloisten voimassa olevien sääntöjen mukaista. Vastauksessa ei käsitelty kantelijoiden esittämää väitettä siitä, että erään EIP:n julkaisun mukaan tiedot annettaisiin avoimesti, elleivät hankkeen vetäjät vastustaisi sitä kauppa- tai liiketoimintasalaisuuteen liittyvästä perustellusta syystä.

Kantelijat kääntyivät näin ollen oikeusasiamiehen puoleen.

Oikeusasiamiehen tutkimuksen aikana EIP korjasi alkuperäisen laiminlyöntinsä, joka johtui avoimuutta koskevan kantelijoiden väitteen käsittelemättä jättämisestä, viittaamalla selityksissään kansainvälisiä suhteita koskevaan yleiseen etuun. Oikeusasiamiehen mielestä EIP pystyi vetoamaan pätevin perustein tällaisiin näkökohtiin. Lisäksi oikeusasiamies katsoi, ettei EIP:llä ollut velvollisuutta hankkia kirjallista vahvistusta salassapittoa koskevasta Tšekin hallituksen toiveesta nimenomaan kyseisessä hankkeessa ja että EIP oli toimittanut oikeusasiamiehen tutkimusten yhteydessä riittävästi näyttöä Tšekin viranomaisten käyttäytymisestä, jonka vuoksi se kieltäytyi paljastamasta asianomaisia tietoja.

Oikeusasiamies totesi, että hyvän hallintotavan periaatteissa edellytetään, että hallintoviranomaisen on toimitettava kansalaisille näiden pyytämät tiedot, ellei se pysty perustelevaan tietojen toimittamatta jättämisestä pätevällä ja asianmukaisella tavalla. Tämä vaatimus sisältyi EIP:n omaan hyvän hallintotavan säännöstyöhön, jossa mainittiin myös velvollisuus perustella päätökset.

Tässä tapauksessa oikeusasiamies totesi, ettei EIP:n ollut osoitettu rikkoneen tietojen antamista koskevia sääntöjään. Hän kehotti EIP:tä kuitenkin, mikäli se kieltäytyisi jatkossa toimittamasta tietoja, antamaan asianmukaisen selityksen tietoja pyytäneelle henkilölle, ennen kuin asiasta kannellaan oikeusasiamiehelle.

3.1.6 Euroopan petostentorjuntavirasto

VÄITETTY JÄTTÄMINEN VASTAAMATTA TIEDUSTELUUN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 3436/2004/ELB Euroopan petostentorjuntavirastoa (OLAF) vastaan

Kantelijat ovat johtajia yrityksessä, jonka hankkeelle (Blue Dragon) myönnettiin yhteisön rahoitusta yhteisön LEADER II -aloitteen puitteissa. Kun he epäilivät, että heidän yrityksensä puolesta haetut varat olivat olleet petoksen kohteena, he ottivat yhteyttä OLAFiin. Tutkintansa päätteeksi OLAF totesi, että maksetut yhteisön varat tulisi periä takaisin. Kantelijat väittivät, ettei OLAF ollut vastannut heidän sille esittämiin kysymyksiin, jotka koskivat Blue Dragon -hankkeen tutkintaa.

OLAF ilmoitti lausunnossaan, että kantelijoiden kirjeessä esitetyt kysymykset liittyivät samoihin tapahtumiin ja samaan ajanjaksoon kuin ne, jotka oli käsitelty kantelussa 1769/2002/(IJH)ELB. Kyseisen kantelun yhteydessä OLAF oli vastannut lausumissaan kattavasti sille esitettyihin kysymyksiin. Lisäksi tätä asiaa ja kantelijoiden kirjeessä esitettyjä erityisiä kysymyksiä oli jo tarkasteltu Euroopan parlamentin talousarvion valvontavaliokunnassa (COCOBU), jolle OLAF oli toimittanut kirjallisesti ja suullisesti yksityiskohtaisia tietoja. Yksityiskohtaisten vastausten pyytäminen OLAFilta uudelleen näistä samoista asioista aiheutti kohtuuttoman hallinnollisen rasituksen. OLAF päätti näin ollen rajoittaa lausumansa siihen, että se ilmoitti, mistä löytyivät jo vastaukset kaikkiin kantelijoiden kirjeessään esittämiin kysymyksiin, ja että se antoi kaiken lisätiedon, josta saattoi olla hyötyä.

Oikeusasiamies katsoi, että oletettuina petoksen uhreina, jotka olivat tehneet ilmoituksen OLAFille, kantelijoilla oli oikeus odottaa OLAFilta, että se kiinnittäisi erityistä huomiota heidän kiinnostukseensa saada tietoa OLAFin asian yhteydessä tekemistä tutkimuksista. Hän kuitenkin katsoi myös, että eurooppalaisten toimielinten velvollisuudella vastata tiedusteluihin eurooppalaisen hyvän hallintotavan säännösten mukaisesti oli rajansa. Hyvä hallinto edellyttää erityisesti suhteellisuusperiaatteen noudattamista tämän velvollisuuden täyttämiseksi, jotta vältettäisiin kohtuuton hallinnollinen rasitus. Oikeusasiamies katsoi, että käsiteltävänä olevan asian kaltaisessa tapauksessa, jossa OLAF oli jo vastannut oikeusasiamiehen ja COCOBUn tiedusteluihin, OLAF saattoi perustellusti vastata kantelijoiden kirjeeseen ilmoittamalla, mistä löytyivät jo vastaukset kaikkiin kantelijoiden kirjeessään esittämiin kysymyksiin. Oikeusasiamies oli tietoinen siitä, etteivät kantelijat pitäneet kyseisten vastausten sisältöä tyydyttävänä. Tarkasteltuaan huolellisesti kysymykset ja vastaukset oikeusasiamies kuitenkin totesi, ettei kantelijoiden väite, jonka mukaan OLAF oli jättänyt vastaamatta, ollut perusteltu.

3.2 TOIMIELIMEN SOPIMAT TAPAUKSET

3.2.1 Euroopan parlamentti

MAHDOLLISUUS TUTUSTUA EP NEWSHOUND -LEHDEN ARTIKKELIIN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1363/2006/MF Euroopan parlamenttia vastaan

Kantelija, joka toimi Euroopan parlamentin virkamiehenä, oli yrittänyt lukea Espanjan poliittista tilannetta koskevan artikkelin, joka oli julkaistu 4. maaliskuuta 2006 *EP Newshound* -tiedotuslehdessä (viikoittain ilmestyvä Euroopan parlamentin sisäinen verkkolehti). Artikkelin oli kuitenkin vedetty pois. Kantelija pyysi sähköpostiviestillä 6. huhtikuuta 2006 *EP Newshound* -lehdestä vastaavaa yksikköä lähettämään hänelle jäljennöksen artikkelista. Asiasta vastaava yksikkö ilmoitti kantelijalle samana päivänä, ettei tämän pyyntöä voitu toteuttaa, sillä artikkeli oli vedetty pois "yleisten reaktioiden" vuoksi.

Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija väitti, että parlamentin kieltäytyminen toimittamasta hänelle jäljennöstä artikkelista oli epäoikeudenmukainen ja syrjivä päätös ja sillä laiminlyötiin tiedonantovelvollisuus.

Parlamentti ilmoitti oikeusasiamiehelle päättäneensä välittää artikkelin suoraan kantelijalle. Kantelija ilmoitti oikeusasiamiehelle saaneensa artikkelin ja olevansa tyytyväinen parlamentin vastaukseen. Oikeusasiamies totesi, että parlamentti oli sopinut asian.

3.2.2 Euroopan komissio

KIELTÄYTYMINEN MAKSAMATTOMIEN PALKKASAATAVIEN JA NIIDEN KORKOJEN MAKSAMISESTA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 106/2005/TN Euroopan komissiota vastaan

Kantelu koski komission väitettyä kieltäytymistä maksaa palkkasaatavia kantelijan tyttarelle, komission entiselle virkamiehelle, joka sairastui pian sen jälkeen, kun hän oli aloittanut tehtävässään. Kun kantelijan tytär oli ollut jonkin aikaa sairauslomalla, komissio ilmoitti, että tälle ennen työn aloittamista tehdyn lääkärintarkastuksen tulos oli pätemätön. Komissio väitti, että hänen oli täytynyt olla sairas jo lääkärintarkastuksen aikaan. Asia käsiteltiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, joka kumosi komission päätöksen, ja tytär palautettiin virkaansa. Koska hän oli edelleen sairas, hän ei kyennyt työskentelemään, ja hänet päästettiin lopulta sairauseläkkeelle marraskuussa 2002. Komissio ei kuitenkaan maksanut kantelijan tyttarelle palkkaa toukokuun 2001 ja lokakuun 2002 väliseltä ajalta sillä perusteella, ettei tämä ollut esittänyt mitään näyttöä siitä, että hänen poissaolonsa oli johtunut lääketieteellisistä syistä. Kantelijan tytär valitti asiasta henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla, mutta ei saanut vastausta määräajan kuluessa. Tästä syystä kantelija teki oikeusasiamiehelle kantelun tyttärensä puolesta.

Kantelija väitti, että komissiolla oli jo tarvittavat tiedot sen toteamiseen, että hänen tyttärensä oli ollut sairas kyseisenä ajanjaksona, koska komission työkyvyttömyyslautakunta oli arvioinut hänen työkyvyttömyytensä tuona aikana. Kantelija väitti, että komission päätös luokitella hänen tyttärensä poissaolo toukokuun 2001 ja lokakuun 2002 välisenä aikana luvattomaksi oli perusteeton. Kantelija vaati, että komission tulisi maksaa hänen tyttarelleen palkkasaatavat kyseiseltä ajalta.

Komissio selitti lausunnossaan, että se oli päättänyt hyväksyä tyttären 90 artiklan 2 kohdan nojalla esittämän valituksen ja että se oli maksanut hänelle palkkasaatavat kyseiseltä ajalta. Kantelija myönsi, että palkka oli maksettu, mutta hän piti merkittävänä, ettei komissio ollut maksanut mitään korkoa.

Oikeusasiamies pani merkille, että kantelijan tytär oli 90 artiklan 2 kohdan mukaisessa valituksessaan vaatinut komissiolta paitsi palkkasaataviaan myös niiden korkoja. Koska komissio oli lausunnossaan selittänyt, että se oli päättänyt ”hyväksyä [tyttären] 90 artiklan 2 kohdan nojalla esittämän valituksen”, oikeusasiamies katsoi aiheelliseksi tiedustella komissiolta, miksei se ollut maksanut mitään korkoa.

Komissio myönsi vastauksessaan, että korot pitäisi maksaa ja kantelija ilmoitti myöhemmin oikeusasiamiehelle, että komissio oli maksanut ne. Hän kiitti oikeusasiamiehen toimistoa avusta asian ratkaisemisessa.

TYÖHAKEMUKSEEN VASTAAMINEN ERI KIELELLÄ

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1841/2005/BM Euroopan komissiota vastaan

Kantelija lähetti espanjankielisen työhakemuksen Euroopan komission edustustoon Barcelonassa (jäljempänä edustusto). Edustusto vastasi kantelijalle katalaaninkielisellä sähköpostiviestillä, ettei hän ollut päässyt jatkoon.

Kantelija väitti, ettei komissio ollut noudattanut EY:n perustamissopimuksen 21 artiklaa, kun se oli vastannut työhakemukseen toisella kielellä kuin alkuperäisen kirjeen kielellä ja kun vastaus oli kaiken lisäksi kielellä, jota ei mainita EY:n perustamissopimuksessa.

Komissio selitti, että edustusto käyttää yleensä alueen kahta virallista kieltä Espanjan perustuslain mukaisesti. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa edustusto oli lähettänyt katalaaninkielisen sähköpostiviestin kaikille hakijoille, joita ei ollut valittu. Komissio pahoitteli erehdystä ja toi esiin, että kantelijalle oli lähetetty espanjankielinen käännös vastauksesta ja anteeksipyyntö. Komissio vakuutti edustuston sitoutuneen varmistamaan, että useille vastaanottajille tarkoitetut sähköpostiviestit lähetettäisiin jatkossa sekä espanjan että katalaanin kielellä.

Kantelija ilmoitti oikeusasiamiehelle, että hän piti asiaa loppuunkäsiteltynä, ja hän kiitti oikeusasiamiestä ja tämän toimistoa avusta kantelun myönteisessä ratkaisemisessa.

YSTÄVYYSKAUPUNKITOIMINTAA KOSKEVAN AVUSTUKSEN MAKSUN VIIVÄSTYMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 3172/2005/WP Euroopan komissiota vastaan

Berliinin paikallisviranomaisen Saksassa ja tämän kumppaniviranomaisen Haltonissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa järjestivät musiikkioppilaitosten oppilaiden vaihto-ohjelman osana ystävyyskaupunkitoimintaa. Komissio myönsi Haltonissa lokakuussa 2004 toteutettua hanketta varten lähes 11 000 euron avustuksen. Saksalainen viranomaisvalitti kuitenkin oikeusasiamiehelle, että i) rahoitushakemuksen käsittely oli viivästynyt komissiossa huomattavasti, ii) komissio ei ollut maksanut sen osuutta avustuksesta ja iii) viranomaisvalitti oli yrittänyt turhaan ottaa yhteyttä komissioon.

Komissio pahoitteli lausunnossaan viivästystä, jonka syinä olivat poikkeuksellisen suuri määrä ystävyyskaupunkihankkeisiin liittyviä maksuja ja asiasta vastaavassa yksikössä tehdyt uudelleenjärjestelyt. Komissio selitti, että aiemmin oli tapana maksaa kaikille kutsun saaneille kaupungeille suoraan kunkin oma osuus avustuksesta, kun oli kyse kansalaisten tapaamisista. Ohjelma oli kuitenkin kovin suosittu ja monenvälisten hankkeiden määrä kasvoi koko ajan, joten järjestelmä ei ollut enää toimiva. Komissio oli näin ollen päättänyt yksinkertaistaa maksujärjestelmää ja maksaa kaikki avustukset täysimääräisinä järjestelyistä vastaavalle kaupungille, jonka tehtävänä oli välittää kutsun saaneille kaupungeille näiden osuudet avustuksesta. Suuren työmäärän vuoksi järjestelmä oli ollut käytössä jo vuonna 2004, vaikka ehdotuspyynnön mukaan avustusosuus maksettaisiin suoraan kutsun saaneille kaupungeille. Komissio oli ilmoittanut muutoksesta järjestelyistä vastaaville kaupungeille sekä kaupunkia ja kuntia edustaville keskusorganisaatioille. Oli kuitenkin ollut hankalaa ilmoittaa muutoksista samaan aikaan myös kaikille kutsun saaneille kaupungeille, vaikka komissio myönsi, että siitä olisi ollut näille hyötyä. Kyseessä olevassa hankkeessa komissio oli ottanut yhteyttä Haltonin kumppaniviranomaiseen ja muistuttanut tätä tämän velvollisuuksista. Muistutuksen jälkeen viranomaisvalitti maksoi kantelijan osuuden avustuksesta.

Komissio pahoitteli, ettei kantelijalla ollut riittäviä tietoja uudesta maksujärjestelmästä.

Kantelija ilmoitti oikeusasiamiehen toimistoon saaneensa maksun ja pitävänsä tapausta sovittuna. Kantelija kiitti oikeusasiamiestä tämän toimista. Oikeusasiamies lopetti näin ollen tapauksen käsittelyn. Hän totesi kuitenkin lisähuomautuksessa, että koska tällä alalla rahoitusta hakevilla elimillä oli useimmiten hyvin vähän varoja käytettävissään, hänestä komission hallintoa voitaisiin parantaa vielä siten, että se harkitsisi koron maksamista maksun myöhästyessä tällaisissa tapauksissa.

3.2.3 Euroopan komissio ja Euroopan ympäristökeskus

NOPEAT ANTEEKSIOPYNNÖT VIRHEIDEN JOHDOSTA

Tiivistelmä päätöksistä kanteluihin 3297/2006/BU ja 3684/2006/BU

Euroopan ympäristökeskus (EYK) puhutteli kantelijaa väärällä sukunimellä vastatessaan tämän tiedusteluun. Tiedustelun sisältö ei kuulunut EYK:n toimivaltaan, joten se siirsi tiedustelun komissiolle vastattavaksi. Komissio lähetti kantelijalle ilmoituksen tiedustelun vastaanotosta. Vastaanottoilmoitus oli kuitenkin puolaksi, vaikka tiedustelu oli kirjoitettu slovakiksi.

Kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen, ja tämän toimistosta soitettiin EYK:hon ja komissioon, jotta asiat saataisiin selvitettyä nopeasti ja jotta päästäisiin kantelijaa tyydyttävään ratkaisuun. EYK:n ja komission yksikköjen vastaukset olivat myönteisiä, ja ne tarjoutuivat esittämään kantelijalle anteeksipyyntönsä välittömästi. Oikeusasiamiehen toimistosta otettiin tämän jälkeen yhteyttä kantelijaan, joka otti anteeksipyyntöjä mielihyvin vastaan.

Oikeusasiamies katsoi, että EYK ja komissio olivat sopineet kantelut, ja kiitti niiden yksikköjä hyvästä yhteistyöstä.

3.2.4 Alueiden komitea

TYÖHAASTATELUN MATKAKULUJEN KORVAAMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 800/2006/WP alueiden komiteaa vastaan

Kantelija osallistui lokakuussa 2005 alueiden komitean työhaastatteluun, minkä jälkeen hän lähetti komitealle kirjatun kirjeen, joka sisälsi matkakulujen korvaamiseksi vaadittavat asiakirjat. Kantelija ei saanut vastausta, joten hän otti yhteyttä komiteaan joulukuussa 2005. Komitea ilmoitti hänelle 10. tammikuuta 2006, ettei ollut saanut vaadittuja asiakirjoja. Kantelija lähetti komitealle 14. tammikuuta 2006 jäljennökset asiakirjoista. Hänelle ilmoitettiin, etteivät ne riittäneet korvauksen maksamista varten.

Maaliskuussa 2006 oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija väitti, ettei ollut vielä saanut maksua eikä komitea ollut vastannut muistutuskirjeeseen, jonka hän oli lähettänyt helmikuussa 2006. Hän vaati, että hänen matkakulunsa oli korvattava, että hänelle oli maksettava korkoa viivästymisestä ja että komitean korvausmenettelyä olisi parannettava.

Lausunnossaan komitea ilmoitti, ettei ollut saanut kantelijan kirjattua kirjettä mutta oli päättänyt maksaa tälle korvaukset asiakirjojen jäljennösten perusteella. Komitea ilmoitti samoin, että korvausten maksamisen määräajaksi oli asetettu 2. maaliskuuta 2006. Tuolloin käynnissä olleiden sisäisten uudelleenjärjestelyjen takia maksu oli suoritettu kuitenkin vasta 29. huhtikuuta 2006. Komitea oli näin ollen maksanut kantelijalle korkoa. Vastauksena kantelijan vaatimukseen komitean korvausjärjestelmän parantamisesta komitea totesi, että viivästys oli johtunut poikkeuksellisesta tilanteesta eikä sen menettelyä ollut tarpeen muuttaa.

Kantelija ilmoitti oikeusasiamiehen toimistolle olevansa tyytyväinen tapauksen hoitamiseen komiteassa siltä osin, että hän oli saanut maksamatta olleen korvauksen korkoineen. Hän ei kuitenkaan ollut yhtä mieltä komitean kannasta, jonka mukaan menettelyä ei olisi tarpeen

parantaa. Hän totesi, ettei komitea ollut ilmoittanut hänelle, ettei ollut saanut vaadittuja asiakirjoja. Lisäksi komitea olisi voinut ilmoittaa hänelle sisäisistä uudelleenjärjestelyistä, joiden takia maksu oli viivästynyt. Kantelija totesi kuitenkin, että tapauksen käsittely voidaan päättää. Hän kiitti oikeusasiamiestä avusta.

Oikeusasiamies totesi, että komitea oli sopinut kantelun korvauksen ja korkojen maksamisen osalta. Hän katsoi lisäksi, että kantelija oli luopunut vaatimuksestaan, jonka mukaan komitean korvausmenettelyä olisi parannettava, ja päätti asian käsittelyn.

Oikeusasiamies esitti kuitenkin lisähuomautuksessa, että komitean hallintoa voitaisiin parantaa siten, että komitea seuraisi järjestelmällisesti tässä tapauksessa kyseessä olleen kaltaisia maksuasiakirjoja ja eritoten ottaisi yhteyttä hakijoihin, jos osa maksun suorittamiseksi vaadituista asiakirjoista puuttui, ja ilmoittaisi viivästysten sattuessa hakijoille viivästyksistä ja niiden syistä.

3.3 SOVINTORATKAISUT

3.3.1 Euroopan komissio

TIETOSUOJADIREKTIIVIN TULKINTA RIKKOMISTA KOSKEVAN KANTELUN YHTEYDESSÄ

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2467/2004/PB Euroopan komissiota vastaan

Kantelija esitti komissiolle rikkomista koskevan kantelun, jossa hän väitti, että Hampurin osavaltion rekisteröintilaki rikkoo EY:n tietosuojadirektiivin 95/46⁷ 14 artiklan b kohtaa, koska se sallii osavaltiolla (ja etenkin sen julkisessa rekisterissä) olevien henkilötietojen luovuttamisen sivullisille ilman, että rekisteröityä informoidaan asiasta tai rekisteröidyllä on mahdollisuus vastustaa asiaa, silloinkin kun on selvää, että nämä sivulliset aikovat myydä tiedot suoramarkkinointitarkoituksiin. Komissio hylkäsi kantelun sillä perusteella, että i) direktiivin 14 artiklan b kohdasta ei voida johtaa oikeutta vastustaa kaikkia julkisia elimiä ja että ii) suoramarkkinoinnin osalta direktiivin 14 artiklan b kohta koskee vain sellaista tahoja, joka aikoo käyttää henkilötietoja omiin suoramarkkinointitarkoituksiinsa, eikä julkisen rekisterin kaltainen taho kuulu tähän luokkaan.

Oikeusasiamies katsoi, että komission kanta perustui direktiivin 2 artiklassa⁸ määriteltyjen termien ”henkilötietojen käsittely” ja ”rekisterinpitäjä” liian kapeaan tulkintaan ja että komissio ei ollut perustellut pätevästi ja vakuuttavasti kantaansa, jonka mukaan 14 artiklan b kohtaa ei sovelleta kantelijan mainitsemiin olosuhteisiin. Oikeusasiamies ehdotti näin ollen sovintoratkaisuna, että komissio voisi harkita kantelijalle antamansa vastauksen uudelleentarkastelua.

Komissio myönsi vastauksessaan, että direktiivin 14 artiklan b kohdan voitiin tulkita kohdistuvan paitsi rekisterinpitäjän aikomukseen myös tietoon siitä, että rekisterinpitäjä tai sivullinen aikoo

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24. päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, EYVL 1995 L 281, s. 31. Direktiivin 14 artiklan b kohdassa todetaan seuraavaa: ”Jäsenvaltioiden on turvattava rekisteröidylle oikeus – (b) – vastustaa henkilötietojensa käsittelyä, jonka rekisterinpitäjä on aikonut toteuttaa suoramarkkinointitarkoituksiin, tai tulla informoiduksi asiasta, ennen kuin henkilötietoja ensi kerran luovutetaan sivulliselle – suoramarkkinointitarkoituksessa, ja saada nimenomaisesti oikeus – vastustaa mainittua luovutusta –.”

⁸ Direktiivin 2 artiklan b kohdan mukaan ”henkilötietojen käsittelyllä” (’käsittely’) tarkoitetaan kaikenlaisia sellaisia toimintoja – , joita kohdistetaan henkilötietoihin”. Direktiivin 2 artiklan d kohdan mukaan ”rekisterinpitäjällä” tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, julkista viranomaista, virastoa tai muuta toimielintä, joka – määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoituksen ja keinot”.

käsittellä henkilötietoja suoramarkkinointitarkoituksiin. Komissio ilmoitti näin ollen, että se keskustelisi jäsenvaltioiden kanssa 14 artiklan b kohdan laajemmasta tulkinnasta, jolla pantaisiin asianmukaisesti täytäntöön yleinen oikeus vastustaa kaikkea käsittelyä, joka toteutetaan suoramarkkinointitarkoituksiin. Komissio käsittelisi samassa yhteydessä Hampurin lainsäädännön erityistä tapautta. Kantelija oli tyytyväinen komission vastaukseen oikeusasiamiehen sovintoehdotukseen, jota hän piti onnistuneena.

3.3.2 Euroopan investointipankki

KIELTÄYTYMINEN TILINTARKASTUSKERTOMUKSEN LUOVUTTAMISESTA - 1

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1776/2005/GG Euroopan investointipankkia vastaan

Kaksi samaan yhtymään kuuluvaa yritystä osallistui 1990-luvun alussa Lesothossa vesivoimahankkeeseen, jota tuettiin EU:n varoilla, myös Euroopan investointipankin (EIP) varoilla. Sen jälkeen kun lahjontatapaus, jossa oli osallisena yritysten palkkaama paikallinen konsultti, tuli ilmi, EIP toteutti tilintarkastuksen, josta laadittiin kertomus vuonna 2000. Kertomuksen päätelmien perusteella Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) lopetti samaa asiaa koskeneen tutkintansa. Vuonna 2003 OLAF aloitti kuitenkin uuden tutkinnan näiden samojen tietojen pohjalta.

Kantelija, toista samaan yhtymään kuuluvaa yritystä edustava lakimies, pyysi EIP:ltä sen tilintarkastuskertomusta. EIP torjui pyynnön vetoamalla asiakirjain julkisuutta koskeviin sääntöihinsä, joiden mukaan ”Asiakirjaan tai sen osaan tutustuminen evätään, jos sen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi – – tarkastus-, tutkinta- tai tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa”.

Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija väitti, että kyseistä määräystä voidaan tulkita niin laajasti, että sen katsotaan kattavan tutkinnat, jotka ovat jo päättyneet. Suojaa ei joka tapauksessa voitu enää perustella asianomaisen asiakirjan sisällöllä. Hän painotti, että yritysten oli tärkeä tietää, mikä uusi näyttö perusteli OLAFin tutkinnan uudelleen käynnistämisen, jotta ne voisivat puolustautua.

EIP pysyi kannassaan, jonka mukaan asiakirjaa ei voitu antaa tutustuttavaksi.

Oikeusasiamies pani merkille, ettei ollut ilmeisen selvää, miten kertomuksen luovuttaminen vahingoittaisi minkään vanhan tai uuden tarkastus-, tutkinta- tai tilintarkastustoimen tarkoituksen suojaa, kun otetaan huomioon, että OLAF oli päättänyt lopettaa ensimmäisen tutkintansa kertomuksen päätelmien perusteella ja että kertomus oli laadittu noin neljä vuotta ennen kuin tutustumispyyntö esitettiin. Lisäksi EIP ei ollut harkinnut, että se antaisi osan asiakirjasta tutustuttavaksi. Oikeusasiamies esitti näin ollen EIP:lle sovintoratkaisuna, että se harkitsisi uudelleen kantelijan pyyntöä.

Vastauksessaan EIP selitti, ettei se voinut luovuttaa koko asiakirjaa. Asiaa harkittuaan ja hyvän yhteistyön hengessä se suostui luovuttamaan tiettyjä otteita (jotka se liitti vastaukseensa). Lisäksi se myönsi kantelijalle poikkeuksellisesti henkilökohtaisen mahdollisuuden tutustua joihinkin muihin asiakirjan osiin.

Kantelija ilmoitti olevansa kiitollinen hänelle myönnetystä tutustumismahdollisuudesta. Oikeusasiamies totesi tyytyväisenä osapuolten päässeen sovintoratkaisuun. Hän arvosti EIP:n rakentavaa ja yhteistyöhaluista toimintaa tässä tapauksessa ja totesi, että innovatiivista tapaa, jolla EIP oli suostunut kantelijan tutustumispyyntöön turvaten samalla kolmansien osapuolien oikeudet edut, voitaisiin käyttää jatkossa esimerkkinä.

3.3.3 Euroopan lentoturvallisuusvirasto

KOEAJALLA MAKSETTUJEN ASETTAUTUMISKORVAUSTEN TAKAISINPERINTÄ

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1729/2005/JF (luottamuksellinen) Euroopan lentoturvallisuusvirastoa (EASA) vastaan

Kantelija oli palkattu Euroopan lentoturvallisuusvirastoon (EASA) väliaikaiseksi työntekijäksi, ja hänelle oli asetettu kuuden kuukauden koeaika, jonka alkuosa suoritettiin Brysselissä ja loppuosa Kölnissä.

EASA ilmoitti kantelijalle ennen koeajan päättymistä, ettei työsopimusta vahvistettaisi. EASA vaati myöhemmin samassa kuussa, että kantelijan olisi maksettava saamansa asettautumiskorvaukset takaisin.

Kantelija väitti EASA:n toimivan väärin ja epäoikeudenmukaisesti. Hän totesi, että työsuhde oli lopetettu yksipuolisesti ja vastoin hänen tahtoaan ja että hänelle oli koitunut materiaalisia kuluja muuttamisesta uuteen kaupunkiin kahdesti parin kuukauden sisällä.

EASA totesi lyhyesti esitettyinä, että väliaikaisella työntekijällä oli oikeus asettautumiskorvaukseen vain silloin, jos tämä on suorittanut koeajan hyväksytysti. EASA muistutti lisäksi, että kantelija oli allekirjoittanut kaksi ilmoitusta, joiden mukaan asettautumiskorvaukset myönnettäisiin ennakkomaksuna, joka olisi maksettava takaisin, ellei varsinaista työsuhdetta syntyisi. EASA oli muuttanut asettautumiskorvausta koskevia ilmoituslomakkeita selvyuden vuoksi, jotta niissä otettaisiin huomioon työsuhteen päättymisen vastoin tahtoa. EASA ymmärsi, että työntekijöille aiheutui hankaluuksia, kun he joutuivat asettautumaan ensin Brysseliin ja sitten Kölniin. Kantelijalle oli kuitenkin maksettu kaikki sääntömääräiset maksut ja korvaukset, joihin hänellä oli oikeus, joten hänelle oli korvattu muuttamisesta aiheutuneet materiaaliset kulut.

Oikeusasiamies huomautti, että EASA oli maksanut asettautumiskorvaukset kantelijalle ennen koeajan päättymistä eli EASA:n oman analyysin perusteella silloin, kun tällä ei ollut vielä oikeutta niihin. Hän huomautti myös, että EASA oli pääosin myöntänyt, että kantelijan allekirjoittamissa ilmoituksissa mainittiin takaisinmaksuvelvollisuus vain tapauksessa, jossa oli kyse vapaaehtoisesta eroamisesta eikä työsuhteen lopettamisesta vastoin tahtoa. Oikeusasiamiehen näkemyksen mukaan EASA oli näin ollen toimittanut vajavaisia tietoja, jotka olivat johtaneet kantelijaa harhaan. Vaikka oikeuskäytännön mukaan virkamiesten oletetaan tuntevan oikeutensa ja velvollisuutensa, yhteisön toimielimet ja laitokset eivät saa antaa harhaanjohtavaa tietoa.

Oikeusasiamies ehdotti näin ollen sovintoratkaisuna, että EASA harkitsisi luopuvansa asettautumiskorvausten takaisinperinnästä ainakin osittain.

Vastauksessaan EASA pysyi kannassaan, jonka mukaan hallinnollista epäkohtaa ei ollut tapahtunut. Se hyväksyi kuitenkin sovintoratkaisun eikä perinyt asettautumiskorvausta takaisin kokonaan "koska tapaus oli luonteeltaan ainutlaatuinen ja koska se piti oikeusasiamiehen mielipidettä suuressa arvossa".

3.4 OIKEUSASIAMIEHEN KRIITTINEN HUOMAUTUS

3.4.1 Euroopan parlamentti

OIKEUS TUTUSTUA HAKIJALUETTELOON VALINTAMENETTELYSSÄ

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1919/2005/GG Euroopan parlamenttia vastaan

Kantelija, joka oli parlamentin virkamies, lähetti hakemukset parlamentissa avoimina olevia virkoja koskevien kolmen ilmoituksen perusteella. Hän pyysi tämän jälkeen nähtäväkseen luetteloja valintamenettelyyn hyväksytyistä hakijoista, jotka olivat kaikki joko parlamentin vai yhteisön muun toimielimen virkamiehiä. Parlamentti antoi luvan tutustua luetteluihin osittain. Toimitetuista jäljennöksistä oli kuitenkin poistettu kaikkien muiden hakijoiden nimet. Kantelijan mukaan parlamentin näkemys siitä, että hakijoiden yksityisyyttä ja koskemattomuutta oli suojattava tietosuojasääntöjen mukaisesti, oli virheellinen.

Parlamentti totesi, että muiden hakijoiden nimien paljastaminen saattaisi aiheuttaa kyseisille henkilölle uraan, etenkin ylennysmahdollisuuksiin, liittyviä ongelmia, jos heitä ei nimitettäisi haettavana oleviin virkoihin. Parlamentti totesi lisäksi, että asiakirjojen tutustuttavaksi saamista koskevien pyyntöjen käsittelylle asetetun määräajan vuoksi oli ollut mahdotonta kysyä kaikilta hakijoilta, antaisivatko nämä luvan nimiensä paljastamiseen.

Parlamentti ehdotti kuitenkin, että kolme toimielintä (komissio, neuvosto ja parlamentti), joihin oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevaa lainsäädäntöä sovellettiin, voisivat antaa yhteisen kannan oikeudesta tutustua hakijaluetteluihin valintamenettelyissä.

Oikeusasiamies oli tyytyväinen tähän aloitteeseen. Kyseessä olevassa tapauksessa oikeusasiamies asettui sille kannalle, että kieltäytyminen paljastamasta hakijoiden nimiä ei ollut perusteltua, kun hakijat olivat yhteisön toimielimistä ja laitoksista. Henkilöstösääntöjen mukaan ylennykset perustuvat ansioihin, ja säännöissä mainitaan nimenomaisesti virkamiesten siirrot toimielinten sisällä ja niiden välillä, joten esimies toimisi lainvastaisesti, mikäli asettaisi virkamiehen epäedulliseen asemaan siksi, että tämä oli hakenut toista virkaa. Kun otetaan lisäksi huomioon parlamentin tunnettu liikkuvuuden lisäämiseen tähtäävä politiikka, oikeusasiamiehestä olisi hyvin yllättävää, mikäli virkamies joutuisi todella epäedulliseen asemaan tällaisessa tilanteessa.

Mikäli luetteloiden paljastaminen olisi todella voinut vaarantaa hakijoiden yksityisyyden, oikeusasiamiehen mielestä olisi ollut asianmukaista kysyä heidän mielipidettään ennen päätöksen tekoa. Koska kyseisissä luetteloissa oli 35 hakijan nimet ja kaikki hakijat olisi luultavasti tavoitettu sähköpostitse, oikeusasiamies ei käsittänyt, miksi olisi ollut mahdotonta kuulla heitä kaikkia kyseisen määräajan kuluessa.

Oikeusasiamies vaati suositusluonnoksessaan parlamenttia käsittelemään näin ollen kantelijan pyynnön uudelleen. Parlamentti ei noudattanut suositusluonnosta.

Koska parlamentti oli myöntänyt, että asia edellyttää lisäpohdintaa ja koska toimielinten väliset keskustelut asiasta olivat meneillään, oikeusasiamies päätti tapauksen esittämällä kriittisen huomautuksen. Hän painotti, että saattaisi tästä huolimatta tutkia asiaa uudelleen sillä perusteella, mihin tulokseen toimielimet tulisivat.

3.4.2 Euroopan unionin neuvosto

TIEDONSAANTIPYYNNÖN KÄSITTELY

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 817/2006/TN Euroopan unionin neuvostoa vastaan

Kantelija otti yhteyttä neuvostoon puhelimitse ja kysyi, oliko neuvostolla velvollisuutta tai mahdollisuutta ilmaista tukevana Tanskaa tämän erimielisyyksissä muutamien muslimimaiden kanssa. Kantelija pyysi saada puhua yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille Solanalle. Puhelu yhdistettiin sihteerille, joka ilmoitti, ettei kantelija voisi puhua Solanan kanssa. Sihtööri totesi, ettei kysymykseen ollut helppo vastata, ja yhdisti kantelijan henkilölle, joka vastaa suhteista lehdistöön. Tämäkään henkilö ei pystynyt vastaamaan kysymykseen.

Kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen ja väitti, ettei neuvosto ollut toiminut avoimuuden lisäämiseen ja kansalaisten ystävälliseen palveluun tähtäävän politiikkansa mukaisesti.

Neuvoston mukaan ei ollut kohtuutonta, ettei lehdistösihtööri ollut pystynyt antamaan vastausta, jossa ilmaistaan toimielimen kanta. Neuvostossa keskusteltiin tuolloin edelleen yksityiskohtaisesta kannasta kyseiseen asiaan. Tällaisessa tilanteessa neuvostosta oli vaikea kuvitella, millainen tarkoituksenmukainen vastaus kantelijalle olisi voitu antaa.

Oikeusasiamiehen mielestä ei ollut kohtuutonta, että kantelija oli ohjattu tiedonsaantipyynnöineen lehdistöpalveluun, sillä lehdistöpalvelun pitäisi tavallisesti tietää, mikä oli neuvoston kanta kuhunkin asiaan. Lehdistöpalvelun olisi kuitenkin pitänyt selittää kantelijalle, ettei neuvosto ollut muodostanut vielä kantaa asiaan, mikäli asia oli näin. Ellei lehdistöpalvelulla ollut vastaukseen tarvittavia tietoja, kantelijaa olisi pitänyt neuvoa esittämään kirjallinen tiedonsaantipyynnö Euroopan hyvän hallintotavan säännösten 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kantelijalle ei tässä tapauksessa annettu tällaista tietoa tai neuvoa, mikä on hallinnollinen epäkohta.

3.4.3 Euroopan komissio

KANSALLISTEN ASiantuntijoiden epäoikeudenmukainen kohtelu

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 495/2003/ELB Euroopan komissiota vastaan

Kantelijat olivat aviopari, ja he molemmat työskentelivät komissiossa komennuksella olevina kansallisina asiantuntijoina. Kantelu koski vaimon oikeutta korvauksiin. Komissio myönsi hänelle päivärahan alennettuna, koska hänen oletettu asuinpaikkansa oli sama kuin komennuspaikka (Bryssel). Kantelijoiden mukaan vaimon työhönottopaikka oli Pariisi, joten hänen pitäisi saada päiväraha täysimääräisenä.

Lausunnossaan komissio selitti, että tällaisista korvauksista 30. huhtikuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 20 artiklan mukaan aviomiehen pääasiallinen asuinpaikka oli Bryssel. Vaimon oletettu asuinpaikka oli näin ollen myös Bryssel, joten hänellä oli oikeus vain alennettuun päivärahaan.

Verrattuaan ranskan- ja englanninkielisiä versioita komission päätöksestä oikeusasiamies ehdotti sovintoratkaisua. Hän esitti, että komissio voisi harkita maksavansa vaimolle i) täyden päivärahan, johon tällä vaikutti olevan oikeus ranskankielisen version 17 artiklan mukaan ja ii) ylimääräisen kiinteän korvauksen, johon hänellä vaikutti olevan oikeus sekä englannin- että ranskankielisten versioiden 18 artiklan mukaan.

Komissio ei suostunut ehdotukseen. Sen mukaan päätöksen laatijan tarkoituksena oli ollut poistaa mahdollisuus suurempaan korvaukseen, kun asiantuntija komennetaan paikkaan, jossa hänen puolisonsa jo asui. Komissio myönsi, että päätöksen ranskankielisessä käännöksessä oli virhe, mutta katsoi, ettei virheestä synny laillista oikeutta eikä se ole hallinnollinen epäkohta.

Komissio antoi helmikuussa 2004 uuden päätöksen, jolla muutettiin sekä ranskan- että englanninkielistä tekstiä, jotta sen väitteiden mukainen vuonna 2002 tehdyn päätöksen tarkoitus tuli voimaan.

Oikeusasiamies kirjoitti joulukuussa 2005 asiasta vastaavalle komission jäsenelle pyytäen tätä puuttumaan asiaan ja etsimään kanteluun tyydyttävää ratkaisua, joka voisi olla esimerkiksi kantelijoilla maksettava *ex gratia* -korvaus. Komission jäsenen vastauksessa asetettiin sille kannalle, että komissio oli tulkinut asiassa sovellettavia sääntöjä oikein, ja hylättiin oikeusasiamiehen ehdotus.

Oikeusasiamies katsoi, että komissio oli toiminut epäoikeudenmukaisesti kohtelemalla kantelijoita pääosin siten, kuin uusi päätös olisi ollut voimassa kyseisenä ajankohtana. Tämä oli hallinnollinen epäkohta, ja oikeusasiamies esitti kriittisen huomautuksen. Oikeusasiamies pahoitteli lisäksi sitä, ettei komissio ollut käyttänyt tilaisuutta osoittaa olevansa sitoutunut hyvän hallintotavan periaatteisiin. Oikeusasiamies ilmoitti aikovansa tutkia asiasta vastaavan komission jäsenen kanssa, miten palvelukulttuuria voitaisiin edistää tehokkaimmin kyseisellä pääosastolla.

OIKEUS TUTUSTUA ASIAKIRJoihin: KANSALLISEN LAIN MUKAISET VELOITUKSET JA SYYT EVÄTÄ OSITTAINEN TUTUSTUMISOIKEUS

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 617/2003/IP Euroopan komissiota vastaan

Kantelija otti yhteyttä komissioon saadakseen tutustuttavakseen muutamia asiakirjoja asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁹ nojalla. Komissio epäsi hakemuksen sillä perusteella, että tietojen ilmaiseminen vaarantaisi luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojan (asetuksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta).

Käsiteltyään kantelijan ja komission esittämät seikat, oikeusasiamies antoi suositusluonnoksen, jonka mukaan komission olisi joko harkittava päätöstään uudelleen ja myönnettävä oikeus tutustua kyseisiin asiakirjoihin tai niiden osiin, jotka eivät kuulu edellä mainitun poikkeuksen soveltamisalaan, tai toimitettava riittävän tarkka selitys osoittaakseen, että osa asiakirjoista tai kaikki asiakirjat tai niiden osat kuuluvat kyseisen poikkeuksen soveltamisalaan.

Komission yksityiskohtaisessa lausunnossa myönnettiin, että osa kantelijan pyytämistä asiakirjoista oli Italian lainsäädännön mukaisesti julkisia asiakirjoja. Ne eivät kuitenkaan olleet yleisön saatavilla Italiassa veloituksetta, joten komissio asettui sille kannalle, että olisi ollut epäasianmukaista sekä toimielimen ja kyseisen jäsenvaltion lojaalin yhteistyön periaatteen vastaista antaa kantelijalle ilmaiseksi jäljennökset kyseisistä asiakirjoista. Komissio ehdotti näin ollen oikeudenmukaisena ratkaisuna, että kantelija saisi tutustua kyseisiin asiakirjoihin yhteisen tutkimuskeskuksen tiloissa Isprassa.

Osittaisen tutustumisoikeuden myöntämisestä muiden asiakirjojen osalta komissio ilmoitti, että kyseisten asiakirjojen tutkiminen sivu sivulta ja osien poistaminen niistä olisi aiheuttanut suhteettoman hallinnollisen rasitteen eikä näin suuri hallinnollinen työ olisi perusteltua verrattuna siihen yleiseen etuun, joka irrallisten asiakirjan osien tutustuttavaksi saamisesta koituisi.

Oikeusasiamiehen mielestä komission kanta ei ollut vakuuttava. Oikeusasiamies katsoi kuitenkin, ettei ollut selvää, miten Euroopan parlamentti olisi voinut toimia auttaakseen oikeusasiamiestä ja kantelijaa, joten hän totesi, ettei erityiskertomuksen antaminen ollut aiheellista, ja päätti tapauksen esittämällä kaksi kriittistä huomautusta. Oikeusasiamies totesi, ettei asetukseen (EY) N:o 1049/2001 sisälly poikkeusta, jonka nojalla Euroopan unioni olisi velvollinen epäämään oikeuden tutustua

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30. päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi, EYVL 2001 L 145, s. 43.

asiakirjoihin pelkästään siksi, ettei asiakirjojen luovuttaminen ollut jossain jäsenvaltiossa ilmaista. Hän muistutti myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan toimielimet voivat punnita yksittäisissä tapauksissa keskenään yleistä etua saada pyydetty asiakirjat tutustuttavaksi osittain sekä tästä aiheutuvaa työmäärää. Hän huomautti kuitenkin lisäksi, että tuomioistuimen mukaan tämä periaate edellytti kyseisten asiakirjojen konkreettista tutkimista yksitellen. Tässä tapauksessa ei vaikuttanut siltä, että asiakirjoja olisi tutkittu konkreettisesti yksitellen.

OIKEUDELLISTEN KULUJEN MAKSAMISESTA KIELTÄYTYMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1537/2003/ELB (luottamuksellinen) Euroopan komissiota vastaan

Kantelija oli komission väliaikainen toimihenkilö. Häntä vastaan käynnistettiin kurinpitomenettely, mutta hänet vapautettiin myöhemmin häntä vastaan esitetystä syyteistä. Syyteistä vapauttamisen jälkeen kantelija pyysi korvausta puolustuksen valmistelusta aiheutuneet kulut mukaan luettuina.

Komission mukaan kantelijalla ei ollut oikeutta oikeudellisten kulujen korvaamiseen, sillä häntä vastaan suunnattu kurinpitotoimi ei ollut edennyt kurinpitolautakuntaan.

Tarkasteltuaan kantelijan ja komission esittämiä seikkoja oikeusasiamies teki sovintoratkaisuehdotuksen ehdottaen, että koska kantelijaa vastaan esitetyt syytökset olivat vakavia ja koska aikaa oli kulunut kauan, ennen kuin komissio teki päätöksen kurinpitolautakuntaan siirtämättä jättämisestä, komissio voisi harkita korvaavansa kantelijalle kulut, joita tälle oli ymmärrettävästi aiheutunut puolustuksesta kurinpitomenettelyn aikana.

Vastauksessaan oikeusasiamiehen ehdotukseen komissio asettui sille kannalle, että vaikka kantelijaa vastaan esitetyt syytökset olivat vakavia ja vaikka aikaa kului kauan, ennen kuin se teki päätöksen olla siirtämättä asiaa kurinpitolautakuntaan, komissiolla ei ollut henkilöstösääntöjen mukaan mahdollisuutta maksaa kuluja, joita kantelijalle oli ymmärrettävästi aiheutunut puolustuksesta.

Oikeusasiamies osoitti marraskuussa 2005 kirjeen asiasta vastaavalle komission jäsenelle ja pyysi tätä puuttumaan asiaan ja etsimään kanteluun tyydyttävää ratkaisua. Komission jäsenen vastauksessa toistettiin, ettei komissio tulkinnut henkilöstösääntöjä samalla tavalla kuin oikeusasiamies, eikä siinä hyväksytty tämän ehdotusta.

Oikeusasiamiehen mielestä henkilöstösäännöissä ei estetä komissiota vastaamasta myönteisesti hänen ehdotukseensa harkita *ex gratia* -korvauksen maksamista hakijalle puolustuksesta ymmärrettävästi aiheutuneista kuluista. Oikeusasiamies tuli näin ollen siihen tulokseen, että komission kieltäytyminen maksamasta kantelijan kuluja, vaikka kantelijaa vastaan esitetyt syytökset olivat vakavia ja vaikka aikaa oli kulunut kauan, ennen kuin komissio päätti olla siirtämättä asiaa kurinpitolautakuntaan, oli hallinnollinen epäkohta.

Koska komissio oli hylännyt sekä sovintoratkaisuehdotuksen että asiasta vastaavalle komission jäsenelle suunnatun lisäaloitteen asian ratkaisemiseksi, oikeusasiamiehen mielestä suositusluonnoksesta ei olisi mitään hyötyä. Oikeusasiamies asettui lisäksi sille kannalle, etteivät hallinnollisen epäkohdan todennäköiset seuraukset olleet luonteeltaan riittävän vakavia, jotta Euroopan parlamentille olisi ollut aiheellista antaa erityiskertomus. Oikeusasiamies päätti näin ollen tapauksen esittämällä kriittisen huomautuksen.

Oikeusasiamies pahoitteli lisäksi sitä, ettei asiasta vastaava komission pääosasto ollut käyttänyt hyväkseen tilaisuutta osoittaa olevansa sitoutunut hyvän hallintotavan periaatteisiin, ja ilmoitti aikovansa tutkia asiasta vastaavan komission jäsenen kanssa, miten palvelukulttuuria voitaisiin edistää tehokkaimmin kyseisellä pääosastolla.

Huomautus: Kantelu oli tehty sekä komissiota että petostentorjuntavirastoa vastaan. Oikeusasiamiehen tutkimuksessa kävi kuitenkin selväksi, että komissio oli yksin vastuussa esiin tulleista oleellisista seikoista. Oikeusasiamiehen sovintoratkaisuehdotus ja päätöksenä annettu kriittinen huomautus oli suunnattu näin ollen vain komissiolle eikä petostentorjuntavirastolle.

KIELTÄYTYMINEN TILINTARKASTUSKERTOMUKSEN LUOVUTTAMISESTA - 2

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1764/2003/ELB Euroopan komissiota vastaan

Kantelija pyysi komissiolta lupaa tutustua Nigeriä koskevaan tilintarkastuskertomukseen. Hän sai tutustua vain osaan asiakirjasta (otteisiin kansallisesta lainsäädännöstä). Kantelija väitti, ettei komissio noudattanut asetusta 1049/2001 asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi¹⁰, kun se ei antanut hänen tutustua koko asiakirjaan. Hän vaati saada tutustua kyseiseen asiakirjaan.

Komissio väitti, että sen kieltäytyminen myöntämästä oikeutta tutustua tilintarkastuskertomuksen muihin osiin oli perusteltua, koska luovuttaminen vahingoittaisi tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa ja yleisen edun suojaa kansainvälisten suhteiden alalla. Lisäksi henkilötietoja sisältävät osat kuuluivat toisen asetuksessa 1049/2001 säädetyn poikkeuksen piiriin.

Oikeusasiamies ehdotti sovintoratkaisua katsoen, ettei komissio ollut osoittanut, että sillä olisi oikeutta vedota tilintarkastustoimien tarkoituksen suojaa koskevaan poikkeukseen rajoittaakseen yleisön oikeutta tutustua tilintarkastuskertomukseen, ja ettei komissio ollut kansainvälisiin suhteisiin liittyvän yleisen edun suojelun osalta perustellut asianmukaisesti kieltäytymistään luovuttaa niitä kertomuksen osia, jotka se itse myönsi voivansa luovuttaa. Oikeusasiamies ehdotti näin ollen, että komissio voisi harkita niiden kertomuksen osien antamista tutustuttaviksi, jotka se itse katsoi voivansa luovuttaa.

Vaikka komissio suostui luovuttamaan osan kertomuksesta, kantelija korosti, että kertomuksesta poistetut osat, sisälsivät itse asiassa tilintarkastuskertomuksen kaiken olennaisen tiedon.

Oikeusasiamies totesi, että komissiolla on laaja harkintavalta, kun se päättää tutustumisoikeuden epäämisestä kansainvälisiin suhteisiin liittyvän yleisen edun suojelun perusteella. Näin ollen oikeusasiamiehen tarkastelu rajoittui tässä asiassa sen tarkistamiseen, oliko menettelysääntöjä ja perusteluvollisuutta noudatettu, oliko tosiasiat esitetty totuudenmukaisesti ja oliko asiassa tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä tai harkintavallan väärinkäyttöä. Perusteluvollisuudesta oikeusasiamies muistutti, että vaikka asianomaisen toimielimen tehtävänä on osoittaa, että asiakirjat, joihin tutustumista on pyydetty, kuuluvat todellakin asetuksessa N:o 1049/2001 lueteltujen poikkeusten piiriin, yksittäisen asiakirjan luottamuksellisuutta saattaa olla vaikea perustella paljastamatta asiakirjan sisältöä ja tekemättä siten tyhjäksi poikkeuksen tarkoitusta.

Oikeusasiamies toi esiin, että kertomus koski Nigerin hallinnon perusteellista tilintarkastusta. Hän toi myös esiin, että komission mielestä pyydetyn asiakirjan luovuttaminen kokonaisuudessaan saattaisi heikentää suhteita Nigeriin. Hän katsoi, että komissio oli antanut selkeän selityksen kiistanalaiselle kieltäytymiselle ja että vaikka tämä selitys oli lyhyt, se oli riittävä, koska lisätietojen antaminen, etenkin asiakirjan sisältöön viittaaminen, tekisi tyhjäksi sovellettavan poikkeuksen tarkoituksen. Oikeusasiamies totesi vielä, ettei kiistanaiseen päätökseen sisältynyt ilmeistä arviointivirhettä kansainvälisiin suhteisiin liittyvän yleisen edun suojelun osalta ja että komissio ei ollut syyllistynyt hallinnolliseen epäkohtaan, kun se kieltäytyi luovuttamasta kantelijalle tiettyjä tilintarkastuskertomuksen osia.

Kantelija väitti myös, että komission asiakirjarekisteri oli puutteellinen, koska hän oli löytänyt sieltä vain kaksi kyseiseen tilintarkastukseen liittyvää asiakirjaa.

Komissio oli päättänyt, että sen asiakirjarekisteri sisältäisi aluksi viittaukset asiakirjoihin, jotka liittyvät olennaisesti sen lainsäädäntötoimintaan. Rekisteriä laajennettaisiin vähitellen. Kantelijan tyydyttämiseksi komissio oli päättänyt laatia luettelon sen hallussa olevista asiakirjoista, jotka liittyvät asianomaiseen tilintarkastukseen.

Oikeusasiamies toi esiin, että moitteeton varainhoito on erittäin tärkeää kansalaisille ja että tilintarkastuskertomukset antavat arvokasta tietoa tavasta, jolla yhteisön varoja käytetään. Hyvän hallinnon periaatteet edellyttävät näin ollen, että tilintarkastuskertomuksia ja muita asiaan

¹⁰

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30. päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi, EYVL 2001 L 145, s. 43.

liittyviä komission asiakirjoja pidetään ensisijaisen tärkeinä, kun asiakirjarekisteri perustetaan. Oikeusasiamies huomautti, että komissio esitti rekisterinsä sisällöstä vain yleisluonteisia huomioita, jotka eivät riitä selittämään kantelijan osoittamaa puutteellisuutta. Oikeusasiamies totesi, että komission asiakirjarekisteri on puutteellinen asianomaiseen tilintarkastukseen liittyvien asiakirjojen osalta. Tämä oli hallinnollinen epäkohta. Oikeusasiamies esitti kriittisen huomautuksen.

JÄTTÄMINEN VASTAAMATTA HENKILÖSTÖSÄÄNTÖJEN 90 ARTIKLAN 2 KOHDAN NOJALLA TEHTYYN VALITUKSEEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2227/2004/MF Euroopan komissiota vastaan

Kantelija teki 14.3.2003 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaan perustuvan valituksen hänen virkamatkansa matkakuluja koskeneesta komission päätöksestä. Valitusta ei koskaan toimitettu asiasta vastaavaan yksikköön, joten kantelija teki komissiolle toisen valituksen 19.8.2003. Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija väitti, ettei komissio ollut antanut perusteltua vastausta hänen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemään valitukseen.

Komissio totesi, että jos se jättää vastaamatta 90 artiklan 2 kohdan mukaiseen valitukseen, asian katsotaan tulleen hylätyksi implisiittisellä päätöksellä.

Ottaen huomioon aiemmissa tapauksissa ottamansa kannan, jonka mukaan nimittävän viranomaisen on hyvän hallintotavan mukaisesti annettava selvä vastaus kaikkiin 90 artiklan 2 kohdan mukaisiin valituksiin, oikeusasiamies piti hallinnollisena epäkohtana sitä, ettei komissio ollut antanut perusteltua vastausta kantelijan valitukseen.

Oikeusasiamies antoi näin ollen komissiolle suositusluonnoksen, jonka mukaan komission tulisi antaa perusteltu vastaus kantelijan 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemään valitukseen.

Yksityiskohtaisessa lausunnossaan komissio viittasi resurssiensa rajallisuuteen ja väitti, että mahdollisuudella hylätä valitukset implisiittisesti oli tarkoitus jättää liikkumavaraa, jotta komissio voisi käsitellä asioita tärkeysjärjestyksessä hyvän hallinnon turvaamiseksi. Komissio väitti lisäksi, ettei valitusten implisiittistä hylkäämistä voitu pitää hallinnollisena epäkohtana, koska siihen annettiin mahdollisuus sekä henkilöstösäännöissä että joidenkin jäsenvaltioiden kansallisessa oikeusjärjestelmässä. Se lisäsi, että kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana se oli hylännyt implisiittisesti viisi valitusta yhteensä 1 211:stä 90 artiklan 2 kohdan mukaisesta valituksesta. Komissio toi vielä esiin, että virkamatkan kuluja koskevassa päätöksessä oli ilmoitettu päätöksen perusteet.

Koska komissio ei ollut hyväksynyt suositusluonnosta, oikeusasiamies piti tarpeellisena tuoda esiin seuraavan:

Nimittävän viranomaisen on hyvän hallintotavan mukaan annettava selvä vastaus 90 artiklan 2 kohdan mukaisiin valituksiin. Komissio ei ottanut yksityiskohtaisessa lausunnossaan kantaa suositusluonnoksen perusteluihin. Implisiittisten hylkäyspäätösten äärimmäisen pieni määrä vaikuttaisi vahvistavan sen, ettei komission resurssien rajallisuus estä sitä antamasta selkeitä vastauksia asianomaisiin valituksiin. Ja vaikka voitaisiinkin hyväksyä se, että komission on voitava asettaa sille 90 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyt valitukset tärkeysjärjestykseen, tämä ei tee sen päätöstä jättää kokonaan vastaamatta tiettyyn valitukseen yhdenmukaiseksi hyvän hallinnon periaatteiden kanssa. Hallinnollisen epäkohdan käsite on – kuten yhteisöjen tuomioistuimien oikeuskäytäntö vahvistaa – laajempi kuin lainvastaisuuden käsite. Se, että kantelijan virkamatkan kuluja koskeneessa komission päätöksessä ilmoitettiin päätöksen perusteet, ei selvästikään riittänyt. Jos komissio katsoi, että päätös oli asianmukainen ja sisälsi kaikki tarvittavat selitykset, sille olisi pitänyt olla sitäkin helpompaa tehdä perusteltu päätös 90 artiklan 2 kohdan mukaisesta valituksesta. Kun otetaan huomioon, ettei komissio ollut käsitellyt asianmukaisesti kantelijan ensimmäistä 90 artiklan 2 kohdan mukaista valitusta, sen olisi ollut erityisen tarpeellista vastata kantelijan toiseen 90 artiklan 2 kohdan mukaiseen valitukseen.

Oikeusasiamies toisti näin ollen näkemyksensä, että viranomaisen on hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti annettava kirjallinen vastaus 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti valituksiin ja että tämä vastaus on annettava määräyksessä asetetussa neljän kuukauden määräajassa. Se, ettei komissio tehnyt näin käsiteltävänä olevassa asiassa, on siis hallinnollinen epäkohta.

Kun otetaan huomioon, että kantelija oli komission lausunnosta esittämässään huomautuksissa ilmoittanut, ettei hänen kantelunsa tutkintaa ollut hyödyllistä jatkaa, oikeusasiamies totesi, ettei Euroopan parlamentille ollut syytä laatia erityiskertomusta. Oikeusasiamies päätti asian käsittelyn esittämällä kriittisen huomautuksen.

SYRJINTÄ KÄSITELTÄESSÄ HAKEMUSTA JA ASIAKIRJOIHIN TUTUSTUMISTA KOSKEVAN PYYNNÖN EPÄÄMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2437/2004/GG Euroopan komissiota vastaan

Komissio julkaisi vuonna 2003 Leonardo da Vinci -ohjelmaan kuuluvan ehdotuspyynnön. Hakijoiden oli toimitettava alustavat ehdotukset, jotka komissio tutki ulkopuolisten asiantuntijoiden avustuksella. Niille hakijoille, joiden alustavat ehdotukset hyväksyttiin, lähetettiin ulkopuolisten asiantuntijoiden huomautukset ja ehdotukset, ja niitä kehoitettiin toimittamaan täydelliset ehdotukset.

Komissio ilmoitti kantelijalle, ettei tämän alustavaa ehdotusta voitu hyväksyä, sillä tämä ei ollut noudattanut määräaika. Komissio myönsi myöhemmin tehneensä virheen. Korjatakseen virheen se kehotti kantelijaa toimittamaan täydellisen ehdotuksen. Kantelija suostui kehoitukseen. Komissio ilmoitti hänelle kuitenkin kesäkuussa 2004, ettei hänen hankettaan ollut valittu rahoitettavien hankkeiden joukkoon.

Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija väitti joutuneensa syrjityksi, sillä hänellä ei ollut etunaan ulkopuolisten asiantuntijoiden huomautuksia alustavan ehdotuksen parantamiseksi. Hän vaati yli 11 000 euron korvausta. Hän väitti lisäksi, ettei komissio ollut käsitellyt asianmukaisesti hänen pyyntöään saada asiakirjoja tutustuttavaksi.

Oikeusasiamiehen mielestä komissio oli toiminut nopeasti ja rakentavalla tavalla, kun se oli havainnut kyseisen virheen. Se ei ollut kuitenkaan varmistanut, että kantelijaa kohdeltaisiin samalla tavalla kuin muita hakijoita, joita oli kehoitettu toimittamaan täydellinen ehdotus. Oikeusasiamies esitti näin ollen suositusluonnoksen kehottaen komissiota tarjoamaan kantelijalle oikeudenmukaisen korvauksen, joka voisi olla paljon vaadittua summaa pienempi. Oikeusasiamies suositteli lisäksi, että komission olisi käsiteltävä kokonaan, niin menettelyn kuin sisällön puolesta, kantelijan pyyntö saada tutustua asiakirjoihin.

Komissio esitti yksityiskohtaisessa lausunnossaan muun muassa, että kantelija oli nimenomaisesti kieltäytynyt alustavan ehdotuksensa arvioinnista ja että näin ollen vahinkojen korvaamiseen ei ollut perusteita. Komissio esitti myös muita arkistossaan olevia asiakirjoja.

Oikeusasiamiehestä komission perustelu ei ollut vakuuttava etenkin siksi, että komissio tiesi, ettei pelkkä lupa toimittaa täydellinen ehdotus riittänyt takaamaan yhtäläistä kohtelua. Esittäessään huomautuksensa komission yksityiskohtaisesta lausunnosta kantelija selitti kuitenkin, että ainoa oikea ja niissä olosuhteissa mahdollinen lähestymistapa olisi ollut julkaista kyseinen osa ehdotuspyynnöstä täysin uudelleen. Oikeusasiamies totesi näin ollen, että kun kantelija toimitti täydellisen ehdotuksen, tämän on katsottava tehneen tarkoituksellinen ja tietoon perustuva päätös sen riskin ottamisesta, ettei tällainen menettely johtaisi välttämättä tyydyttävään tulokseen. Oikeusasiamies katsoi näin ollen, ettei vahinkojen korvaamiselle ollut enää perusteita.

Asiakirjoihin tutustumisen osalta oli edelleen epäselvää, oliko komissio antanut kantelijalle kaikki tähän liittyvät asiakirjat. Oikeusasiamies pyysi näin ollen komissiota harkitsemaan kysymystä uudelleen. Komissio vastasi, ettei ehdotuspyyntöön liittyvästä kantelijan hakemuksesta ollut olemassa erityistä arkistoa ja että kaikki asiaan liittyvät asiakirjat oli annettu.

Oikeusasiamies asettui sille kannalle, että tapauksen erityiset olosuhteet huomioon ottaen kriittisen huomautuksen esittämiseen ei ollut syrjinnän osalta tarvetta. Kriittinen huomautus esitettiin kuitenkin asiakirjojen tutustuttavaksi saamista koskevan pyynnön käsittelystä sekä asiasisällön että menettelyn kannalta.

MUUTOKSENHAKUKEINOJEN PUUTTUMINEN EUROOPPA-KOULUISSA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 3403/2004/GG Euroopan komissiota vastaan

Kantelijoiden poika kävi Eurooppa-koulua Brysselissä vuoteen 2003 asti, jolloin hän suoritti päättötutkinnon. Saksan kielen kirjallisessa kokeessa hänen opettajansa antoi hänelle 9,5 pistettä ("erinomainen"). Toinen tarkastaja antoi hänelle kuitenkin vain 5,5 pistettä ("välttävä"), joten koe annettiin kolmannelle tarkastajalle, joka päätyi siihen, että lopullinen arvosana oli 6,0 pistettä.

Kantelijat valittivat asiasta, mutta Eurooppa-koulun valituslautakunta katsoi, ettei sillä ollut toimivaltaa käsitellä tapausta. Vaikka vuodesta 2002 voimassa olleen Eurooppa-koulujen perussäännöstä tehdyn yleissopimuksen 27 artiklassa annetaan valitusmahdollisuus, voimassa olevissa täytäntöönpanosäännöksissä ei annettu lautakunnan mukaan mahdollisuutta valittaa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa.

Kantelijat kääntyivät oikeusasiamiehen puoleen. Koska Eurooppa-koulut eivät ole varsinaisesti yhteisön toimielimiä eivätkä laitoksia, oikeusasiamiehen tutkimuksissa oli keskityttävä komission rooliin. Kantelijat painottivat, että komission velvollisuutena oli varmistaa heidän oikeutensa oikeudenmukaiseen menettelyyn.

Helmikuussa 2005 annettiin uudet täytäntöönpanosäännökset. Valituslautakunta hylkäsi kuitenkin kantelijoiden tapauksen jälleen, sillä uusia säännöksiä ei voitu soveltaa taannehtivasti.

Sovintoratkaisuyritys epäonnistui, joten oikeusasiamies esitti suositusluonnoksen vaatien komissiota varmistamaan, että Eurooppa-koulujen johtokunnalle esitettäisiin ehdotus täytäntöönpanosäännösten muuttamiseksi niin, että valituslautakunta voisi käsitellä kantelijoiden tapauksen.

Komission vastauksessa todettiin, että se oli ilmoittanut Eurooppa-kouluille, ettei tällaiselle ehdotukselle ollut lainsäädännöllisiä esteitä. Komissio lisäsi, että johtokunnan valmistelukomitea oli keskustellut asiasta ja päättänyt, ettei se tukisi ehdotusta voimassa olevien säännösten muuttamiseksi, mitä komissio piti hyvin valitettavana. Komission mielestä se oli tehnyt kaiken mahdollisen, minkä pystyi kohtuullisesti tekemään.

Oikeusasiamies oli tyytyväinen siihen, että komissio pyrki avustamaan kantelijoita rakentavalla tavalla viimeiseen asti. Hän asettui kuitenkin sille kannalle, että komission asema Eurooppa-koulujen järjestelmässä oli niin merkittävä, että sen oli pyrittävä varmistamaan aktiivisesti, että Eurooppa-koulut noudattivat hyvän hallintotavan periaatteita.

Oikeusasiamies muistutti, että täytäntöönpanosäännöksiin tarvittavalla muutoksella pyrittiin yksinomaan saamaan yleissopimuksen 27 artikla käytännössä päteväksi yleissopimuksen voimaantulopäivästä asti. Asiassa ei näyttänyt ilmenneen mitään pätevää syytä, jonka vuoksi johtokunta ei voisi hyväksyä tällaista muutosta.

Oikeusasiamies katsoi, että koska kysymys oli tärkeä ja säännösten puutteellisuus niin ilmeistä, komission olisi pitänyt vaatia johtokuntaa keskustelemaan ehdotuksesta. Koska komissio ei ollut tehnyt näin, oikeusasiamies esitti kriittisen huomautuksen.

Koska uudet täytäntöönpanosäännökset olivat tulleet voimaan vuonna 2005 ja koska ongelmasta kärsivien ihmisten määrä näytti näin ollen jäävän hyvin vähäiseksi, oikeusasiamies ei katsonut aiheelliseksi esittää tapauksesta erityiskertomusta Euroopan parlamentille. Vastaavia seikkoja liittyi kuitenkin kahteen muuhunkin tapaukseen, jotka olivat edelleen oikeusasiamiehen käsiteltävinä (2153/2004/MF ja 3323/2005/WP) ja joiden lopputulokseen tämä päätös ei vaikuta.

Kantelijat ilmoittivat oikeusasiamiehelle olevansa tyytyväisiä siihen, miten oikeusasiamies oli hoitanut asian, ja toivovansa, että komissio veisi päätöksen Eurooppa-koulujen tietoon.

Komissio ilmoitti oikeusasiamiehelle tämän jälkeen, että koska kysymys oli niin tärkeä, se oli pyytänyt Eurooppa-koulujen pääsihteerä ottamaan oikeusasiamiehen päätöksen johtokunnan kokouksen asialistalle. Komissio ilmoitti oikeusasiamiehelle lisäksi, että Eurooppa-koulut olivat laatineet hyvän hallintotavan säännösten (joka oli saatavilla Eurooppa-koulujen verkkosivuilla).

KIELTÄYTYMINEN MAAILMAN KAUPPAJÄRJESTÖN RIITOJENRATKAISUPANEELILLE ESITETYN KOMISSION KANNANOTON LUOVUTTAMISESTA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 582/2005/PB Euroopan komissiota vastaan

Maan ystävät -yhdistykseltä evättiin oikeus tutustua Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) riitojenratkaisupaneelille esitettyyn komission *toiseen kannanottoon*. Riidan taustalla oli Yhdysvaltojen ja muiden valitus Euroopan yhteisön kannasta biotekniikan kaupallistamiseen (muuntogeeniset organismit). Kantelija väitti, että komissio oli rikkonut asetusta 1049/2001¹¹. Lausunnossaan komissio väitti, että ”WTO:n riitojenratkaisumenettely on rinnastettavissa tuomioistuinkäsittelyyn” asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti. Kyseisessä kohdassa säädetään, että ”Toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi – – tuomioistuinkäsittelyn – – suojaa”.

Oikeusasiamies muistutti, että asiakirjojen julkisuutta koskevaa poikkeusta on tulkittava ja sovellettava suppeasti. Tulkinta, jonka mukaan asetuksen 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu tuomioistuinkäsittely kattaa *riitojenratkaisumenettelyn, joka on rinnastettavissa tuomioistuinkäsittelyyn*, on luvattoman laaja. Lisäksi komissio ei ollut osoittanut, että yhteisön lainsäätäjä olisi tarkoittanut asetuksessa 1049/2001 tuomioistuinkäsittelyllä myös muita riitojenratkaisumenettelyjä. Oikeusasiamies katsoi näin ollen, ettei komission kieltäytyminen asiakirjan luovuttamisesta ollut perusteltu, ja hän esitti kriittisen huomautuksen.

Oikeusasiamies vastasi kantelijan vaatimukseen siitä, että komission kannanotot pitäisi jatkossa julkistaa samalla, kun ne toimitetaan WTO:n paneelille, ettei hänen toteamansa hallinnollinen epäkohta (edellä) itsessään tarkoittanut, että komission pitäisi yleisesti julkaista tai muutoin julkistaa kannanottonsa WTO:n riitoihin kantelijan mainitsemassa menettelyn vaiheessa.

KANSALLISTEN ASiantuntijoiden erityislomia koskevat säännöt

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 760/2005/GG Euroopan komissiota vastaan

Kantelija työskenteli komissiossa komennuksella olevana kansallisena asiantuntijana. Hän anoi erityislomaa voidakseen toimia todistajana oikeudessa, mutta anomus hylättiin sillä perusteella, ettei voimassa olevissa säännöissä annettu kansallisille asiantuntijoille tällaista mahdollisuutta.

Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija väitti, että anomuksen hylkääminen oli syrjivää, sillä yhteisön virkamiehillä oli oikeus erityislomaan tällaisessa tapauksessa.

Komission lausunnossa esitettiin ensinnäkin, että mahdollinen epäyhtäläinen kohtelu selittyisi sillä, että virkamiesten ja kansallisten asiantuntijoiden aseman välillä oli objektiivisia eroja, ja toiseksi virkamiehiä ja kansallisia asiantuntijoita ei kohdeltu todellisuudessa epäyhtäläisellä tavalla, sillä

¹¹

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30. päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi, EYVL 2001 L 145, s. 43.

kansallisten asiantuntijoiden oikeutta tällä perusteella myönnettävään erityislomaan koskevan erityissäännöksen puuttuminen oli korvattu mahdollisuudella saada erityisloma muilla perusteilla.

Oikeusasiamiehen mielestä komission kanta ei ollut vakuuttava, sillä i) komissio ei ollut antanut tyydyttävää selitystä siitä, miksi virkamiesten ja kansallisten asiantuntijoiden aseman väliset erot oikeuttaisivat kohtelevaan näitä eri tavoin päätettäessä anomuksista, jotka koskevat erityisloman saantia oikeudessa todistamista varten, ii) eikä komissio ollut osoittanut, että virkamiehiä ja kansallisia asiantuntijoita kohdellaan todellisuudessa yhtäläisellä tavalla.

Oikeusasiamies ehdotti sovintoratkaisuna, että komissio harkitsisi muuttavansa tai selkiyttävänsä nykyisiä sääntöjä, jotta kansallisille asiantuntijoille voitaisiin myöntää erityisloma samoin ehdoin kuin virkamiehille silloin, kun näiden on toimittava todistajina oikeudessa. Koska komissio ei hyväksynyt ehdotusta, oikeusasiamies toisti sen suositusluonnoksessa.

Komissio totesi yksityiskohtaisessa lausunnossaan asiaa sen enempiä selittämättä, että se tutkisi oikeusasiamiehen ehdotuksen tehdessään jatkossa kattavamman tutkimuksen kansallisten asiantuntijoiden tilanteesta. Komissio huomautti, että kantelijalle oli kuitenkin myönnetty ylimääräinen lomapäivä vuonna 2006.

Oikeusasiamiehen mielestä vastaus ei ollut tyydyttävä, sillä siinä ei luvattu noudattaa suositusluonnosta.

Erityiskertomuksen antaminen Euroopan parlamentille ei vaikuttanut aiheelliselta, joten oikeusasiamies päätti tapauksen esittämällä kriittisen huomautuksen.

Oikeusasiamies pahoitteli lisäksi sitä, ettei asiasta vastaava komission pääosasto ollut käyttänyt hyväkseen tilaisuutta osoittaa olevansa sitoutunut hyvän hallintotavan periaatteisiin, ja ilmoitti aikovansa tutkia asiasta vastaavan komission jäsenen kanssa, miten palvelukulttuuria voitaisiin edistää tehokkaimmin kyseisellä pääosastolla.

TOIMIEN JÄTTÄMINEN TOTEUTTAMATTA SAKSAN SAAMISEKSI NOUDATTAMAAN TUOMIOISTUIMEN TUOMIOTA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1037/2005/GG Euroopan komissiota vastaan

Saksa antoi vuonna 1998 pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemistä ja niiden hyödyntämistä koskevan asetuksen, jolla se saattoi eurooppalaisen direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä. Asetuksella velvoitettiin valmistajat ja jälleenmyyjät ottamaan tyhjät myyntipakkaukset vastikkeetta takaisin ja saattamaan ne hyödynnettäviksi. Tämä velvoite saatettiin tietyn ehdoin täyttää osallistumalla käytettyjen myyntipakkausten kattavaan keräysjärjestelmään. Tiettyjen juomien jälleenmyyjien piti periä asiakkailta pantti muovipulloista ja tölkeistä, elleivät ne osallistuneet tällaiseen järjestelmään. Valmistajat eivät kuitenkaan voineet täyttää velvoitteitaan osallistumalla järjestelmään, jos ne eivät saavuttaneet tiettyä uudelleenkäyttöosuutta. Tällaisessa tapauksessa juomiin, jotka olivat kertakäyttöpakkauksissa, sovellettiin pantti- ja takaisinottojärjestelmää. Saksan viranomaiset vaativat 2.7.2002, että kivennäisvesien, oluiden ja hiilihappopitoisten virvoitusjuomien kertakäyttöpakkauksista olisi 1.1.2003 alkaen perittävä pantti.

Kivennäisvesien alalla Saksaa vastaan käydyn rikkomismenettelyn seurauksena Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi, että asianomaiset säännöt rajoittavat yhteisön sisäistä kauppaa (asia C-463/01). Se erityisesti katsoi, ettei asetuksessa ollut säädetty riittävää siirtymäaikaa.

Toisessa asiassa, jossa saksalainen tuomioistuin oli pyytänyt ennakkoratkaisua yhteisöjen tuomioistuimelta (asia C-309/02), yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että siirtyminen yhdestä pakkausjätteistä huolehtimista koskevasta järjestelmästä toiseen on yhdenmukainen yhteisön oikeuden kanssa vain, jos siirtymisen hetkellä on ollut soveltamiskelpoinen järjestelmä, johon valmistajat ja jälleenmyyjät ovat voineet osallistua.

Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kaksi asetuksen soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä edustavaa lakimiestä väitti, ettei komissio ollut toteuttanut asianmukaisia toimia saadakseen Saksan noudattamaan näitä tuomioita.

Komission mukaan nämä kaksi tuomiota eivät muodostaneet oikeusperustaa, jolla Saksaa olisi voitu vaatia keskeyttämään asianomaisten sääntöjen soveltaminen. Ensimmäisessä tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin piti pakollista panttia yhteisön oikeuden vastaisena vain sen takia, ettei sen käyttöönotto ollut varattu riittävää siirtymäaikaa. Komissio katsoi, että nyt oli joka tapauksessa kulunut riittävän pitkä aika.

Komission mielestä toista tuomiota ei voitu soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa, koska se oli ennakkoratkaisu, jossa vain esitettiin yleisiä huomioita pantin yhdenmukaisuudesta yhteisön oikeuden kanssa arvioimatta saksalaista järjestelmää itsessään. Komissiolla oli lisäksi meneillään toinen rikkomismenettely, jossa tarkasteltiin, oliko saksalainen järjestelmä yhteisön oikeuden vastainen siksi, ettei sen maantieteellinen kattavuus ollut riittävä. Mitään muita toimia ei siis tarvittu.

Oikeusasiamies muistutti, että hallinnollisesta epäkohdasta voi olla kyse silloin, kun hallinto tulkitsee vääriin oikeussääntöä tai -periaatetta. Tässä tapauksessa EY:n perustamissopimuksen 228 artikla oli merkityksellinen. Siinä määrätään, että jos jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimenpiteitä, komissio antaa perustellun lausunnon ja voi saattaa asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Oikeusasiamiehen mielestä oli selvää, että uuden järjestelmän käyttöönottoa on edellettävä siirtymäaika. Hän katsoi, ettei komissio ollut esittänyt vakuuttavia oikeudellisia perusteluja näkemykselleen, jonka mukaan ajan kulumisen käyttöönoton *jälkeen* oli vienyt yhteisöjen tuomioistuimen tuomion pätevyden. Sen perustelut vaikuttivat tarkoitushakuisilta.

Oikeusasiamies piti väitettä, jonka mukaan komissio ei ollut varmistanut, että Saksa noudattaisi yhteisöjen tuomioistuimen toista tuomiota, selkeästi perusteettomana, koska kyse oli perustamissopimuksen tulkintaa koskeneesta ennakkoratkaisusta. Hän kuitenkin totesi, että tuomiossa viitattiin selkeästi Saksan asetukseen ja asetettiin ehtoja, jotka sen oli täytettävä.

Oikeusasiamies katsoi, että vaikka oletettaisiin riittävän siirtymäajan kuluneen, komission kanta, jonka mukaan ensimmäisen tuomion noudattamisen osalta ei tarvittu muita toimia, olisi perusteltu vain, jos se olisi itse varmistanut kaikille asianosaisille avoimen soveltamiskelpoisen järjestelmän olemassaolon. Komissio oli kuitenkin todennut jo aikaisemmin, ettei tällaista järjestelmää ollut. Lisäksi se oli myöntänyt, että asiaa arvioitiin edelleen toisen rikkomismenettelyn puitteissa. Oikeusasiamies piti näin ollen komission kantaa epä johdonmukaisena.

Hän totesi, että komissio oli tulkinut virheellisesti EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei esittänyt vakuuttavia perusteluja sille, ettei sen tarvinnut toteuttaa muita toimia saadakseen Saksan noudattamaan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita.

Kun otetaan huomioon, että yksi Saksan asetusta koskeva rikkomismenettely oli käynnissä, oikeusasiamies katsoi, että komissio voisi ottaa hänen kriittisessä huomautuksessa esittämänsä näkemykset huomioon kyseisessä menettelyssä.

KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖOIKEUKSIEN JAKAMISTA KOSKEVIEN ASIAKIRJOJEN SAAMINEN TUTUSTUTTAVAKSI

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1463/2005/TN Euroopan komissiota vastaan

Kantelu koski komission kieltäytymistä luovuttamasta tutustuttavaksi asiakirjoja, jotka liittyivät Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan ja Slovakian komissiolle toimittamiin kasvihuonekaasupäästöjen jakamista koskeviin kansallisiin suunnitelmiin (kansallinen jakosuunnitelma). Komissio oli kieltäytynyt luovuttamasta kyseisiä asiakirjoja asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY)

N:o 1049/2001¹² 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan ja 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella väittäen, että jäsenvaltioiden kanssa käytävät neuvottelut olivat edelleen käynnissä ja että kyseisten asiakirjojen luovuttaminen vaarantaisi sen neuvotteluaseman.

Kantelija totesi, että koska kaikki kansalliset jakosuunnitelmat olisi arvioitava erikseen ja ilman harkintavaltaa, komission kanta yhteen kansalliseen jakosuunnitelmaan ei voinut vaikuttaa sen toista jakosuunnitelmaa koskevaan kantaan. Kantelija väitti, että komissio oli kieltäytynyt väärin perustein antamasta kyseisiä asiakirjoja tutustuttavaksi.

Komissio esitti lausunnossaan, että kansalliset jakosuunnitelmat arvioitiin tekemällä tutkimus, jonka tarkoituksena oli selvittää, olivatko jakosuunnitelmat päästöoikeuksien kaupasta annetun direktiivin 2003/87/EY¹³ mukaisia. Menettelyyn kuului huomattava määrä neuvotteluja, joissa pyrittiin löytämään yhteisön oikeuden mukainen ratkaisu, jossa otettaisiin huomioon kunkin jäsenvaltion oma tilanne.

Oikeusasiamies pani merkille, että kantelijalle oli annettu oikeus tutustua pyydettyihin asiakirjoihin, kun kansallisten jakosuunnitelmien hyväksyntämenettely oli saatu vietyä päätökseen kaikkien jäsenvaltioiden osalta. Hän totesi kuitenkin, että hyvän hallintotavan periaatteiden mukaan komission olisi pitänyt esittää pätevät ja vakuuttavat perusteet kieltäytyessään antamasta kansallisia jakosuunnitelmia tutustuttavaksi neuvottelujen ollessa meneillään.

Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan asiakirjoihin, jotka toimielin on laatinut sisäiseen käyttöön. Pyydetty asiakirjat olivat tiedonantoja, joita oli lähetetty muutamien jäsenvaltioiden viranomaisille ja saatu muutamien jäsenvaltioiden viranomaisilta. Oikeusasiamiehen mielestä niitä ei näin ollen voinut pitää sisäiseen käyttöön tarkoitettuina asiakirjoina.

Asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että asiakirjojen antamisesta tutustuttavaksi voidaan kieltäytyä, mikäli tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi tutkintatoimien tarkoitusten suojaa. Tässä yhteydessä tutkintatoimien tarkoituksena oli varmistaa, että jäsenvaltioiden kansalliset jakosuunnitelmat olivat yhteisön oikeuden mukaisia. Jotta 4 artiklan 2 kohdan poikkeusta voitaisiin soveltaa, komission olisi osoitettava, että kyseisten tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi tätä tarkoitusta. Se ei ollut tehnyt näin. Oikeusasiamies totesi näin ollen, että komissio oli kieltäytynyt väärin perustein antamasta asiakirjoja tutustuttavaksi neuvottelujen ollessa meneillään ja että kieltäytyminen oli hallinnollinen epäkohta. Oikeusasiamies esitti asiasta kriittisen huomautuksen.

VIRASTON TYÖNTEKIJÄSTÄ ANNETTUA KIELTEISTÄ ARVIOTA EI PERUSTELTU

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 163/2006/MHZ Euroopan komissiota vastaan

Komission virkamies lähetti Euroopan ympäristökeskukselle (EYK) kirjeen, jossa tuotiin esiin ongelmia komission sekä kantelijan vastuulla olevan EYK:n työryhmän välisessä yhteistyössä. Kantelija erotettiin tehtävästään, ja hänen mukaansa kyseinen kirje oli lähetetty hänen esimiehensä pyynnöstä, jotta kantelijaa vastaan olisi esittää näyttöä. Kantelija kirjoitti komissiolle pyytäen perusteluja. Komissio ei vastannut, joten kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen.

Komissio myönsi, ettei kantelija ollut saanut vastausta kirjeeseensä, ja pahoitteli asiaa. Komissio asettui kuitenkin sille kannalle, ettei sen olisi sopivaa keskustella yhteydenpidostaan EYK:hon

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30. päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi, EYVL 2001 L 145, s. 43.

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13. päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta, EUVL 2003 L 275, s. 32.

EYK:n yksittäisten työntekijöiden tai sen entisten työntekijöiden kanssa. Komissio ei ollut näin ollen pystynyt antamaan varsinaista vastausta kantelijan tietopyyntöön.

Kantelija ilmoitti huomautuksissaan odottavansa, että kyseinen komission virkamies saisi kirjallisen varoituksen ja että hänelle lähetettäisiin jäljennös varoituksesta.

Oikeusasiamies katsoi, että komissio oli esittänyt järkevät perusteet sille, miksei ollut antanut kantelijalle tämän pyytämiä tietoja. Komissio ei ollut kuitenkaan vastannut kantelijan kirjeeseen, mikä oli hallinnollinen epäkohta. Komissio pahoitteli vastaamatta jättämistään, mikä ei kuitenkaan ollut yksiselitteinen anteeksipyyntö, jonka olisi voinut odottaa tyydyttävän kantelijaa. Oikeusasiamies esitti näin ollen kriittisen huomautuksen.

Kantelijan huomautuksissaan esittämistä seikoista oikeusasiamies totesi, että kurinpitotoimia voitiin toteuttaa vain asiaa koskevien henkilöstösääntöjen mukaisesti. Mikäli oikeusasiamies pyrki selvittämään kantelua koskevassa tutkimuksessaan, olisiko kurinpitomenettely syytä käynnistää kyseisessä tapauksessa, oikeusasiamies toteuttaisi oikeastaan eräänlaisen kurinpitomenettelyä alustavan menettelyn, jonka perusteella tehtävät päätelmät todennäköisesti määräisivät tai niiden katsottaisiin määräävän ennalta mahdollisen myöhemmän kurinpitomenettelyn lopputuloksen. Kantelijan huomautus voitiin ymmärtää uudeksi kannevaatimukseksi, mutta oikeusasiamies katsoi, ettei sitä voitaisi käsitellä hänen tutkimuksessaan.

AVUSTUSTA KOSKEVIEN ALUSTAVIEN EHDOTUSTEN LÄHETTÄMISPÄIVÄN TARKISTAMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 866/2006/SAB Euroopan komissiota vastaan

Kantelija väitti, ettei komissio ollut käsitellyt asianmukaisesti hänen esittämiään Sokrates-ohjelmaan kuuluvia alustavia ehdotuksia vaan todennut väärin perustein, että ne oli jätetty määrääjän (1. marraskuuta 2005) kuluttua umpeen. Kantelija väitti varsinaisesti, että komissiolle oli toimitettu tositteet siitä, että alustavat ehdotukset oli jätetty ajallaan. Lausunnossaan komissio totesi hylänneensä alustavat ehdotukset, sillä alustavien ehdotusten mukana saapuneisiin DHL-kuriiripalveluyhtiön lentorahtikirjoihin oli merkitty päiväykseksi 2. marraskuuta 2005. Komission mukaan päiväystä ei ollut mitään syytä epäillä.

Kyseisen ehdotuspyynnön mukaan alustavat ”ehdotukset on jätettävä (=lähetettävä) viimeistään” 1. marraskuuta 2005. Hakemuskäytännössä todettiin, että määräaika oli ”1. marraskuuta 2005 (postileiman päiväys). Myöhemmin päivättyjä hakemuksia ei hyväksytä. Hakemukset tulee lähettää postitse.”

Oikeusasiamiehen tutkimuksessa kävi ilmi, että alustavien ehdotusten toimittamiseen oli osallistunut kaksi kuriiripalveluyhtiötä. Oikeusasiamies pani merkille, että komission tarkoittamat lentorahtikirjat osoittivat, että DHL oli saanut toimittamansa lähetyksen SPEEDEX-nimiseltä yhtiöltä, ei kantelijalta. Jälkimmäisen yhtiön nimi antoi ymmärtää yhtiön tarjoavan pikalähetyspalveluja. Näin ollen oikeusasiamies ei hyväksynyt komission perustetta, jonka mukaan ei ollut syytä epäillä, ettei DHL:n rahtikirjaan merkitty päiväys olisi lähettämispäivämäärä. Hän muistutti vielä, että vaikka komissio oli ilmeisesti suorittanut haun DHL:n Internet-tietokannasta tarkistaakseen lähettämispäivämäärän, se ei ollut tehnyt mitään muuta lähettämispäivämäärän tarkistamiseksi. Lisäksi komissio oli vahvistanut ensimmäiset päätöksensä kantelijan alustavien ehdotusten hylkäämisestä, vaikka kantelija oli kiistänyt ne toimittamalla asiakirjat, joiden mukaan ehdotukset oli lähetetty 1. marraskuuta 2005 SPEEDEX-yhtiön kautta. Edellä todetun perusteella oikeusasiamies totesi, että komissio oli todella laiminlyönyt kyseisten alustavien ehdotusten asianmukaisen käsittelyn, mikä oli hallinnollinen epäkohta.

3.4.4 Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimisto

RIITTÄMÄTÖN TIEDOTTAMINEN HAKIJALLE HÄNEN KÄÄNNÖSKOKEESSA TEKEMISTÄÄN VIRHEISTÄ

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 674/2004/PB Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistoa (EPSO) vastaan

Kantelija pyysi EPSOlta tietoja, jotka auttaisivat häntä ymmärtämään hänen saamiaan pisteitä käännöskokeessa, jota hän ei läpäissyt. EPSO lähetti hänelle arviointilomakkeen, jossa ilmoitettiin, että ”käännös ei ole riittävän uskollinen alkuperäiselle tekstille ja/tai riittävästi ranskan kielen mukainen”. Oikeusasiamiehen tutkinnan aikana EPSO antoi myös joitakin tietoja kantelijan tekemien virheiden lajeista.

Sen jälkeen kun sekä Euroopan parlamentti että Euroopan komissio olivat hyväksyneet oikeusasiamiehen erityiskertomuksen rekrytointimenettelyjen avoimuudesta, komissio sitoutui vuonna 1999 antamaan hakijoille mahdollisuuden tutustua arvosteltuihin koepapereihinsa. Kyseisessä kertomuksessa tuotiin esiin, että tutustumismahdollisuus i) antaisi hakijoille tilaisuuden oppia virheistään, ii) vahvistaisi hakijoiden luottamusta hallintoon ja iii) antaisi hylätyille hakijoille tarkemmat perustelut arvioinnin riitauttamiseen.

Käsiteltävänä olevaa asiaa koskeneessa suositusluonnoksessaan oikeusasiamies esitti, että valintalautakunnan laatimassa arviointilomakkeessa annettujen tietojen riittävyden arvioinnissa oli lähtökohtana se tarkoitus, jota varten hakijalle annetaan kopio arvioidusta koepaperista. Arviointilomakkeessa oli siis annettava riittävän selkeät ja yksityiskohtaiset tiedot tätä tarkoitusta varten. Oikeusasiamiehen mielestä tämä vaatimus edellytti, että käännöskoetta koskevassa arviointilomakkeessa oli annettava tiedot paitsi lautakunnan hakijan kokeessa yksilöimien virheiden ja heikkouksien lajeista myös niiden vakavuudesta ja laajuudesta ilman, että tästä aiheutuisi kuitenkaan kohtuutonta hallinnollista räsitusta lautakunnalle. Samassa yhteydessä oikeusasiamies toi esiin, ettei valintalautakunnalla ole mitään hyvän hallinnon periaatteista johtuvaa velvollisuutta antaa hakijoille yksityiskohtaista lausuntoa sen yksilöimistä *nimenomaisista* virheistä tai heikkouksista.

EPSO vastasi tarjoamalla lisätietoja kantelijan kokeessa tekemien virheiden *lajeista*. Se toi kuitenkin esiin, ettei lautakunnalla ole velvollisuutta ilmoittaa kyseisen koepaperin korjauksen yhteydessä yksilöityjen erilaisten virhelajien vakavuutta ja tärkeyttä. EPSO ei näin ollen hyväksynyt oikeusasiamiehen suositusluonnosta.

Päätöksessään oikeusasiamies pani merkille, ettei EPSO ollut väittänyt, että edellä mainittujen tietojen antamisesta aiheutuisi kohtuutonta hallinnollista räsitusta, eikä se ollut esittänyt mitään pätevää selitystä sille, miksei se ollut antanut näitä tietoja kantelijalle. Oikeusasiamies esitti näin ollen kriittisen huomautuksen. Lisäksi oikeusasiamies ilmoitti harkitsevansa, voitaisiinko tätä asiaa käsitellä hänen omasta aloitteesta käynnistämässään tutkimuksessa lautakuntien kirjallisia kokeita koskevien arviointiperusteiden julkisuudesta (tutkimus OI/5/05/PB), ja mahdollisesti myös sitä, olisiko asiasta syytä käynnistää erillinen oma-aloitteinen tutkimus.

MUITA HAKIJOITA LYHYEMMÄSTÄ VALMISTAUTUMISAJASTA SUULLISEEN KOKEESEEN JOHTUVA VÄITETTY SYRJINTÄ JA EPÄOIKEUDENMUKAINEN KOHTELU

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 3399/2004/OV Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistoa (EPSO) vastaan

Kantelija osallistui Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston (EPSO) järjestämään avoimeen kilpailuun KOM/A/3/02. EPSO ilmoitti joulukuussa 2003, ettei häntä ollut hyväksytty suulliseen kokeeseen e), koska hänen kirjallisen kokeensa d) arvosana oli 23,2/40 eikä se riittänyt 145 parhaan hakijan joukkoon. Kantelija pyysi jäljennöstä kokeestaan. Valintalautakunta ilmoitti hänelle 27. tammikuuta 2004 lähettämässään vastauskirjeessä arvostelleensa hänen kokeensa uudelleen ja päättäneensä kutsua hänet suulliseen kokeeseen e), joka pidettäisiin 18. helmikuuta 2004. EPSO ilmoitti kantelijalle 23. huhtikuuta 2004, ettei häntä ollut valittu varallaololuetteloon. Kantelijalle selvisi kyseisestä kirjeestä, että hän oli saanut kirjallisesta kokeesta d) arvosanakseen tosiasiaa 25,6/40.

Kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen väittäen, i) että hänen kirjallisen kokeensa d) korjaamisessa oli tapahtunut hallinnollisia virheitä, kuten hänelle esitetyistä kahdesta eri arvosanasta (23,2/40 ja 25,6/40) kävi ilmi, ja ii) ettei häntä ollut kohdeltu asianmukaisesti eikä yhdenvertaisesti muiden hakijoiden kanssa, sillä hän sai kutsun suulliseen kokeeseen vasta 3. helmikuuta 2004, jolloin hänelle jäi vähemmän valmistautumisaikaa.

Komissio ja EPSO totesivat yhteisessä lausunnossaan, että uusi arvosana 25,6/40 oli annettu kantelijan kirjallisen kokeen uudelleenarvioinnin perusteella eikä kyse ollut hallinnollisesta virheestä vaan oikaisupäätöksestä. Epäasianmukaisen ja epäyhtäläisen kohtelun osalta ne toivat esiin, että kilpailuilmoituksessa oli ilmoitettu hakijoille, mitä taitoja, valmiuksia ja osaamista kokeissa arvioitaisiin, ja että kaikki hakijat olivat näin ollen voineet käyttää esivalintakokeiden jälkeisen ajan valmistautumiseen muita kokeita, myös suullista koetta, varten.

Oikeusasiamiehen toimisto tutki EPSOn arkiston. Valintalautakuntaan oli saapunut hakijoilta 14 pyyntöä, joissa pyydettiin joko kirjallisen kokeen d) uudelleenarvostelua tai lisätietoja riittämättömän arvosanan perusteista. Lautakunta oli katsonut, että kaikki 14 pyyntöä olivat kokeen uudelleenarvostelua koskevia pyyntöjä. Kokeiden kolmannen arvostelun jälkeen kaksi hakijaa, joista toinen oli kantelija, hyväksyttiin suulliseen kokeeseen. Oikeusasiamies pystyi näin ollen vahvistamaan, että lautakunta oli todella arvostellut kantelijan kokeen uudelleen ja tehnyt tämän perusteella oikaisupäätöksen, mihin oikeusasiamies oli tyytyväinen. Hallinnollista virhettä koskevan väitteen osalta ei näin ollen ilmennyt hallinnollista epäkohtaa. Oikeusasiamies esitti samalla lisähuomautuksen ja kehotti EPSOa ja valintalautakuntaa käsittelemään uudelleenarvostelua koskevat pyynnöt asianmukaisesti kaikissa kilpailuissa ja oikaisemaan aiempia arvosanoja, jotta kansalaisten usko ja luottamus EPSOn järjestämiin valintamenettelyihin vahvistuisi.

Toisen väitteen osalta oikeusasiamies katsoi, että eriarvoinen kohtelu oli objektiivisesti perusteltua, koska kantelijan koe oli arvosteltu uudelleen ja hänet oli hyväksytty sitten suulliseen kokeeseen. Oikeusasiamies totesi kuitenkin, ettei kantelijaa ollut kohdeltu oikeudenmukaisesti eikä kohtuullisesti, koska EPSO oli ehdottanut kantelijalle suullisen kokeen päivämääräksi 18. helmikuuta 2004, vaikka se olisi voinut ehdottaa toista mahdollista päivämäärää 1. maaliskuuta 2004, jolloin kantelijalla olisi ollut kymmenen päivää enemmän aikaa valmistautua kokeeseen. Oikeusasiamies esitti asiasta näin ollen kriittisen huomautuksen.

TIETOJEN EPÄJOHDONMUKAISUUS AVOIMEEN KILPAILUUN LIITTYNEESSÄ KOKEESSA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 32/2005/ELB Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimistoa (EPSO) vastaan

Kantelija osallistui avoimeen kilpailuun. Hän ei saanut vaadittua vähimmäispistemäärää kokeessa c, joka koostui sarjasta monivalintakysymyksiä "joiden tarkoituksena on arvioida hakijan yleistä soveltuvuutta ja pätevyyttä etenkin kielellisen ja matemaattisen päättelykyvyn osalta". Kantelija väitti, että kokeen kysymys nro 21 sisälsi epäjohtonmukaista tietoa.

Oikeusasiamies hyväksyi edellä esitetyn kantelijan väitteen. Hän kuitenkin katsoi myös, ettei kysymystä nro 21 voitu pitää epäjohtonmukaisena kokeen tarkoituksen kanssa eikä sen voitu itsessään katsoa loukkaavan hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta tai hyvän hallinnon periaatteita, jotka edellyttävät yhteisön toimielimiltä ja elimiltä johdonmukaisuutta hallinnollisissa toimissa ja sellaisten tietojen antamista kansalaisille, jotka pitävät paikkansa ja jotka eivät ole harhaanjohtavia. Tässä yhteydessä oikeusasiamies pani merkille, että koska kilpailuilmoituksessa ja kokeen c kansilehdellä ilmoitettiin selkeästi hakijoille, että kokeen kysymyksillä oli tarkoitus arvioida etenkin "kielellistä ja matemaattista päättelykykyä", se, että EPSO ei tarkentanut näissä asiakirjoissa, että koekysymys saattaa sisältää epäjohtonmukaista tietoa, ei itsessään ollut hallinnollinen epäkohta. Hän kuitenkin katsoi, että EPSO voisi hyvän hallintotavan mukaisesti harkita tällaisen selvennyksen antamista tulevissa kilpailuilmoituksissa.

Kun otetaan huomioon monivalintakokeen luonne, selkeä ja yksiselitteinen ohje, jonka mukaan hakijoiden "tulee valita oikea vastaus kuhunkin kysymykseen", ja se, että yleisesti tunnetun periaatteen mukaan monivalintakokeessa oikea vastaus voi olla vain jokin kokeessa ehdotetuista vastauksista, oikeusasiamies ei hyväksynyt kantelijan väitettä, että hänen päätöstään jättää vastaamatta asianomaiseen kysymykseen voitiin pitää oikeana vastauksena.

Oikeusasiamies huomautti vielä, että kokeen c kansilehdellä painotettiin, että "oikea vastaus perustuu yksinomaan tekstissä tai taulukossa annettuihin tietoihin". Asianomaisen kysymyksen oikea vastaus perustui kuitenkin tietoihin, jotka annettiin *kumulatiivisesti* tekstissä ja taulukossa. Näin ollen hakijoille kokeen c kansilehdellä annettu tieto oli epätasällinen. Tämä oli hallinnollinen epäkohta, ja oikeusasiamies esitti siitä kriittisen huomautuksen. Oikeusasiamies tarkasteli tämän jälkeen, oliko EPSOn päätös olla pitämättä oikeana vastauksena sitä, että kantelija jätti vastaamatta kysymykseen nro 21, ja siten olla antamatta hänelle yhtä lisäpistettä, hallinnollinen epäkohta. Oikeusasiamies otti muiden toteamustensa lisäksi huomioon sen seikan, ettei kantelija ollut väittänyt, että hän olisi edes osaksi jättänyt vastaamatta kysymykseen edellä esitetyn epäjohtonmukaisuuden ja epätasällisuuden takia, ja näin ollen oikeusasiamies totesi, ettei asiassa ollut tältä osin hallinnollista epäkohtaa.

3.4.5 Alueiden komitea

OSITTAINEN MAKSU VÄITETYSTI EPÄTÄYDELLISESTÄ TYÖSTÄ

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 786/2006/JF alueiden komiteaa vastaan

Kantelija toteutti tutkimuksen alueiden komitean kanssa tehdyn sopimuksen nojalla ja toimitti loppuraportin. Sopimuksen mukaan komitealla oli 30 päivää aikaa hyväksyä tai hylätä kertomus. Komitea ilmoitti kantelijalle viisi päivää sopimuksen mukaisen määräajan jälkeen, ettei ollut tyytyväinen raportin laatuun ja että aikoi maksaa kantelijalle näin ollen vain kaksi kolmannesta sopimuksen mukaisesta palkkiosta.

Kantelija väitti, ettei komitea ollut noudattanut sopimusehtoja eikä tiedottanut hänelle valitusmahdollisuuksista. Hän väitti myös, ettei komitea ollut vastannut hänen kirjeisiinsä,

myöskään kirjeeseen, jossa kantelija pyrki saamaan asian ratkaistua tuomioistuimen ulkopuolella. Kantelija vaati, että komitean olisi maksettava hänelle sopimuksen mukainen palkkio täysimääräisenä korkojen kera.

Komitea selitti loppuraporttia koskevan kantansa viivästyminen sillä, että raportti oli tutkittava perin pohjin ja että komitean oli kuultava sisäisen tarkastuksen osastoaan ja oikeusasioista vastaavaa osastoaan siitä, miten asiassa olisi edettävä. Se ei ollut vastannut kantelijan kirjeisiin, sillä kantelija oli ilmoittanut olevansa valmis oikeustoimiin.

Oikeusasiamies pystyy tarkastelemaan sopimusvelvoitteiden täyttämistä koskevia kanteluja vain rajoitetusti. Hän asettui näin ollen sille kannalle, ettei pyrkisi määrittämään, oliko sopimusrikkomus tapahtunut tai oliko komitealla sopimuksen mukaan oikeus kieltäytyä maksamasta koko summaa. Ellei komitea pystynyt kuitenkaan noudattamaan sopimuksen mukaista määräaika, sen olisi pitänyt hyvän hallintotavan mukaisesti ilmoittaa kantelijalle asiasta ennen määräajan umpeutumista. Ilmoittamisen laiminlyönti oli hallinnollinen epäkohta, joten kriittinen huomautus esitettiin.

Oikeusasiamies ymmärsi komitean olevan sillä kannalla, että vaikka se oli ilmoittanut kantelijalle hylkäämisestä myöhässä, sen oli perusteltua jättää osa sopimuksen mukaisesta palkkiosta maksamatta, koska kantelijan toimittama raportti ei ollut laadultaan sellainen kuin tämän olisi pitänyt sopimuksen mukaan toimittaa. Näin ollen hän totesi, että komitea oli esittänyt johdonmukaisen ja perustellun selityksen toimiensa oikeusperustasta sekä siitä, millä perusteella se katsoi sopimustilannetta koskevan näkemyksensä olevan oikea.

Kantelun muiden näkökohtien osalta oikeusasiamies asettui sille kannalle, että koska sopimuksessa ei ollut erityistä määräystä riita-asioista, komitealla ei ollut velvollisuutta tiedottaa kantelijalle muista yleisluonteisemmista mahdollisuuksista. Oikeusasiamies arvosteli komiteaa kuitenkin siitä, ettei komitea ollut vastannut kantelijan kirjeisiin.

3.4.6 Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus

JOHDON JA VIRKAMIESTEN VÄLINEN SUHDE YHTEISÖN LAITOKSESSA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1429/2005/JF Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskusta (Cedefop) vastaan

Kantelija väitti, että Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen Cedefopin johtaja oli tehnyt yksipuolisen päätöksen keskuksen sulkemisesta viikoksi elokuussa 2005 ja jättänyt näin huomioimatta henkilöstökomitean pyynnön odottaa, kunnes henkilöstöä olisi kuultu sulkemisesta henkilöstön yleiskokouksessa.

Cedefop selitti, että kesäajan sulkeminen toteutettiin ensimmäisen kerran vuonna 2003 kokeiluluonteisesti. Henkilöstökomiteaa kuultuaan Cedefop päätti toistaa kesäajan sulkemisen vuonna 2004.

Tutkimuksen jälkeen oikeusasiamies totesi, että henkilöstökomitea oli pyytänyt Cedefopin johtoa tekemään kiistanalaisen päätöksen vasta, kun henkilöstön yleiskokous olisi pidetty. Oikeusasiamiehen mielestä henkilöstökomitealla oli tällaisen pyynnön esitettyään aiheutta odottaa, että ellei Cedefop hyväksyisi pyyntöä, se selittäisi, miksei sitä hyväksytty, ja osoittaisi näin haluavansa vilpittömästi kuulla henkilöstökomiteaa. Oikeusasiamiehen tiedossa olevan näytön perusteella selitystä ei ollut annettu, eikä Cedefop ollut tarjonnut selitystä lausunnossaan.

Oikeusasiamies esitti näin ollen kriittisen huomautuksen, jonka mukaan Cedefop oli jättänyt vastaamatta pyyntöön vastoin hyvän hallintotavan periaatteita, sillä hyvän hallintotavan periaatteita sovelletaan myös johdon ja virkamiesten välisissä suhteissa yhteisön laitoksissa.

3.5 TOIMIELIN HYVÄKSYI SUOSITUSLUONNOKSEN

3.5.1 Euroopan komissio

SAKSALAISEN YHTIÖN YKSITYISTÄMISTÄ KOSKEVA VÄITETTY VALTIONTUKI

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 642/2004/GG Euroopan komissiota vastaan

Preussag AG osti vuonna 1989 valtion omistaman (silloisen) Salzgitter AG -yhtiön 2,452 mrd Saksan markalla. Kantelijan mukaan hinta oli paljon yhtiön todellista arvoa alempi ja kyse oli näin ollen valtiontuesta.

Kantelija pyysi joulukuussa 2003 Euroopan komission kilpailun pääosastoa puuttumaan asiaan.

Kilpailun pääosasto totesi vastauksessaan tutkineensa jo kyseisen liiketoimen, jossa ei ollut merkkejä laittomasta valtiontuesta, ja lisäsi, ettei kantelijan kirjeeseen sisällynyt mitään uutta näyttöä, minkä perusteella toisenlainen tulkinta olisi aiheellista.

Kantelija kääntyi maaliskuussa 2004 oikeusasiamiehen puoleen. Hän väitti, ettei kilpailun pääosasto ollut käsitellyt hänen joulukuussa 2003 lähettämänsä kirjettä tarpeeksi huolellisesti.

Tehtyään perinpohjaisen tutkimuksen ja pyydettyään neljä kertaa lisätietoja komissiolta oikeusasiamies keskittyi kantelijan väitteeseen, jonka mukaan Niedersachsenin osavaltion (jossa Salzgitter AG:n myynti Preussag AG:lle oli vaikuttanut eniten) parlamentin valiokunnan kokouksessa esitetyt lausunnot viittasivat siihen tai osoittivat, että kyseessä olisi valtiontuki.

Oikeusasiamies katsoi, että kantelijan tältä osin toimittamista asiakirjoista näytti käyvän ilmi, että Niedersachsenin hallitus oli samaa mieltä siitä, että Salzgitter AG oli myyty Preussag AG:lle markkina-arvoa alempaan hintaan. Oikeusasiamiehen mielestä hyvän hallintotavan mukainen menettely olisi näin ollen edellyttänyt, että komissio olisi edes pyrkinyt varmistamaan vastoin siihenastista oletustaan, liittyikö myyntiin valtiontukea. Komissio ei ollut kuitenkaan tehnyt mitään selvittääkseen edellä mainitussa kokouksessa esitetyjä lausuntoja, mikä oli oikeusasiamiehen mielestä hallinnollinen epäkohta. Oikeusasiamies esitti näin ollen suositusluonnoksen, jonka mukaan komission olisi toteutettava asianmukaiset toimet selvittääkseen, oliko Salzgitter AG:n myyntiin Preussag AG:lle vuonna 1989 sisällynyt valtiontukea.

Komissio ilmoitti oikeusasiamiehelle yksityiskohtaisessa lausunnossaan hyväksyneensä tämän toteamukset ja ottaneensa näin ollen yhteyttä Saksan viranomaisiin selvittääkseen asiaan liittyviä lausuntoja.

Kantelija esitti huomautuksissaan, että komission olisi toteutettava omat tutkimuksensa saadakseen tiedot riippumattomista lähteistä.

Oikeusasiamies asettui sille kannalle, että komissio oli hyväksynyt hänen suositusluonnoksensa ja että sen noudattamiseksi toteutetut toimet olivat tyydyttäviä.

Mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi oikeusasiamies katsoi hyödylliseksi lisätä, että mikäli ilmeni, että Salzgitter AG oli Niedersachsenin hallituksen edustajien mielestä todella "lahjoitettu" Preussag AG:lle, komission olisi hyvän hallintotavan mukaan toteutettava perusteellisempi tutkimus koko tapauksesta. Oikeusasiamies huomautti kuitenkin, ettei hänellä ollut mitään syytä olettaa, ettei komissio tekisi näin tarpeen vaatiessa.

KOMISSIO EI TEHNYT PÄÄTÖSTÄ RIKKOMISTA KOSKEVASTA KANTELUSTA

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 956/2004/PB Euroopan komissiota vastaan

Aiempaa kantelua (tapaus 801/2001/PB) koskevan oikeusasiamiehen tutkimuksen yhteydessä komissio oli luvannut tehdä päätöksen kantelijan tekemästä rikkomista koskevasta kantelusta (jonka mukaan Tanska olisi rikkonut yhteisön oikeutta autoverotuksessa) lokakuuhun 2001 mennessä. Komissio ei kuitenkaan tehnyt näin, vaan selitti tapausta 1237/2002/(PB)OV koskeneen oikeusasiamiehen tutkimuksen yhteydessä haluavansa ottaa yleisen kannan autoverotusta koskeviin ongelmiin ja aikovansa ratkaista ongelmat samalla kertaa kaikissa jäsenvaltioissa. Oikeusasiamies hyväksyi selityksen. Komissio viivytteli kuitenkin päätöstään edelleen, minkä vuoksi oikeusasiamiehelle tehtiin nyt kyseessä oleva kantelu.

Oikeusasiamies esitti suositusluonnoksen tuoden esiin, ettei komissio voinut todella lykätä päätöstään kantelijan tekemästä rikkomista koskevasta kantelusta siihen asti, kun se olisi määritellyt yleisen kantansa. Päätöksen tekemättä jättämistä ei voinut perustella asianmukaisesti sillä, ettei komissio ollut saanut jäsenvaltioilta vuosina 2001 ja 2003 pyytämäänsä tietoja. Komissiolla oli ollut huomattavasti aikaa yrittää saada tiedot, ja lisäksi oli epäselvää, miksi tietopyyntöjä koskevien vastausten puuttuminen esti komissiota tekemästä päätöstä yksittäisistä rikkomista koskevista kanteluista. Tältä osin oikeusasiamies muistutti, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on autettava komissiota perussopimusten vartijan tehtävän täyttämässä. Jos jäsenvaltio kieltäytyy auttamasta komissiota EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisissa tutkimuksissa, se laiminlyö jokaiselle jäsenvaltiolle perustamissopimuksen 10 artiklan nojalla kuuluvan velvollisuuden. Tällaisessa tapauksessa komissio voi viedä asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissio ilmoitti oikeusasiamiehelle yksityiskohtaisessa lausunnossaan tehneensä päätökset asianomaisista kysymyksistä ja ilmoittaneensa kantelijalle päätöksistä. Oikeusasiamies totesi näin ollen, että komissio oli hyväksynyt suositusluonnoksen.

3.6 ASIAN KÄSITTELYN LOPETTAMINEN MUISTA SYISTÄ

3.6.1 Euroopan unionin neuvosto

NEUVOSTON PUHEENJOHTAJAKAUDEN SPONSOROINTI

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2172/2005/MHZ Euroopan unionin neuvostoa vastaan

Kantelija kirjoitti neuvostolle ja ilmaisi huolensa neuvoston puheenjohtajakauden kaupallisesta sponsoroinnista. Hän viittasi erityisesti Irlannin puheenjohtajakauden (tammikuu–kesäkuu 2004) sponsorointiin. Sihteeristö vastasi toimittavansa kantelijan kirjeen entiselle puheenjohtajavaltiolla Irlannille ja nykyiselle puheenjohtajavaltiolla Luxemburgille. Kantelijalle antamassaan vastauksessa puheenjohtajavaltio Luxemburg tiedotti kantelijalle verkkosivuistaan ja ilmoitti, ettei sillä ollut sponsoreita.

Kantelija väitti, ettei neuvosto ollut vastannut hänen tiedusteluunsa puheenjohtajakauden kaupallisesta sponsoroinnista. Hän vaati saada vastauksen tiedusteluunsa.

Lausunnossaan neuvosto asettui sille kannalle, ettei puheenjohtajakauden kaupallinen sponsorointi kuulunut neuvoston vastuulle yhteisön toimielimenä.

Oikeusasiamiehen mielestä neuvoston vastaus kantelijan esittämiin seikkoihin oli riittämätön, ja hän ehdotti neuvostolle sovintoratkaisuna, että se voisi harkita tarkistavansa ja täydentävänsä kantelijalle antamaansa vastausta i) myöntämällä, että puheenjohtajakauden kaupallinen sponsorointi kuuluu neuvoston vastuulle yhteisön elimenä, ja ii) ilmaisemalla olevansa halukas toteuttamaan asianmukaisen määräajan kuluessa toimenpiteitä, joilla tällainen sponsorointi estetään, tai säätelemään sponsorointia siten, että yksityisten etunäkökohtien ja julkisten velvoitteiden välillä mahdollisesti ilmenevät ristiriidat saadaan hoidettua asianmukaisesti.

Neuvosto ei hyväksynyt oikeusasiamiehen sovintoratkaisuehdotusta lausunnossaan jo esittämänsä näkemyksen perusteella.

Oikeusasiamies katsoi, etteivät lisätutkimukset neuvoston puheenjohtajuuteen liittyvää vastuuta koskevasta yleisestä kysymyksestä olleet tarpeen, sillä kysymys oli ollut esillä toisessa tapauksessa (1487/2005/GG), jossa oikeusasiamies oli esittänyt Euroopan parlamentille erityiskertomuksen marraskuussa 2006.

Oikeusasiamies ilmoitti kuitenkin olevansa edelleen huolissaan siitä, että kansalaisten luottamus unioniin ja sen toimintaan saattaisi vaarantua, mikäli neuvosto ei vastaisi kehotukseen harkita toimenpiteitä puheenjohtajakauden kaupallisen sponsoroinnin estämiseksi tai sen sääntelemiseksi niin, että yksityisten etunäkökohtien ja julkisten velvoitteiden välillä mahdollisesti ilmenevät ristiriidat saadaan hoidettua asianmukaisesti.

Koska neuvosto oli sitä mieltä, että puheenjohtajakauden järjestelyt kuuluivat jäsenvaltioiden viranomaisille, oikeusasiamies päätti saattaa asian jokaisen jäsenvaltion tietoon. Hän kirjoitti asiasta näin ollen jäsenvaltioiden pysyville edustajille.

3.6.2 Euroopan komissio

PERUSTEETON VIIVE KAHDEN RIKKOMISEN MENETTEYN KÄSITTELYSSÄ

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 3369/2004/JMA Euroopan komissiota vastaan

Kantelussa komission väitettiin jättäneen noudattamatta asianmukaista huolellisuutta kahdessa rikkomismenettelyssä, jotka koskivat kahta kantelijan vuosina 2001 ja 2003 tekemää virallista kantelua. Komissiolle tehtyjen kantelujen mukaan Espanjan lainsäädännössä ei tunnustettu vähemmistöosakkeenomistajille yhteisön lainsäädännössä¹⁴ myönnettyjä oikeuksia.

Kantelija väitti, että vaikka komission yksiköt olivat epävirallisesti vakuuttaneet hänelle, että Espanjan viranomaisille esitettäisiin perusteltu lausunto hänen ensimmäisen kantelunsa osalta, mitään toimia ei ollut toteutettu. Hän väitti myös, ettei komissio ollut ryhtynyt kahteen vuoteen mihinkään toimiin hänen toisen kantelunsa osalta, vaikka sen yksiköt olivat vakuuttaneet hänelle, että Espanjan viranomaisille lähetettäisiin pian virallinen ilmoitus.

¹⁴

Toinen neuvoston direktiivi 77/91/ETY, annettu 13. päivänä joulukuuta 1976, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, EYVL 1997 L 26, s. 1.

Komissio ilmoitti antaneensa Espanjan viranomaisille 5.1.2005 perustellun lausunnon ensimmäisen kantelun osalta ja virallisen ilmoituksen toisen kantelun osalta. Komissio toi esiin, etteivät asiasta vastaavat yksiköt voineet vakuuttaa kantelijalle, että nämä toimet toteutettaisiin tietyssä määräajassa, koska vain komission jäsenten kollegio saattoi tehdä tämän päätöksen. Komissio toi myös esiin, että sen yksiköiltä oli kulunut näiden kahden asian käsittelyyn pitkä aika, koska ne olivat joutuneet tekemään tiivistä yhteistyötä käännösyksikön kanssa sekä kantelijan että asiasta vastaavien jäsenvaltion viranomaisten toimittamien lukuisien kattavien lausumien arvioimisessa. Komissio katsoi, että asian olosuhteet huomioon ottaen sen yksiköt olivat käsitelleet kantelut asianmukaisella huolellisuudella ja noudattaneet kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa annetun tiedonannon määräyksiä¹⁵.

Oikeusasiamies pani merkille, ettei kyseisessä tiedonannossa tarkenneta tavanomaista aikarajaa kanteluiden tutkinnalle virallisen ilmoituksen jälkeen eikä tietoja, jotka kantelijoille kuuluu antaa tällaisen ilmoituksen jälkeen. Oikeusasiamies toi esiin, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”Jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa”. Oikeusasiamies tutki, miten yhteisöjen tuomioistuimien oikeuskäytännössä oli tulkittu komission harkintavaltaa rikkomista koskevien asioiden käsittelyssä, ja hän totesi, ettei oikeuskäytännössä suljeta pois sitä, että komissio noudattaisi hyvän hallinnon periaatteita suhteessa kantelijoihin virallisen ilmoituksen jälkeen. Oikeusasiamies katsoi näin ollen, että komission pitäisi noudattaa hyvän hallinnon periaatteita suhteessa kantelijoihin sen jälkeen, kun virallinen ilmoitus on lähetetty.

YLIMÄÄRÄISEN KONFERENSSITULKIN VIRHEELLINEN LUOKITTELU

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 2787/2005/OV (luottamuksellinen) Euroopan komissiota vastaan

Kantelija aloitti vuonna 1995 työskentelyn ylimääräisenä konferenssitulkkinä Euroopan parlamentissa. Koska hän oli työskennellyt alalla jo neljä vuotta, parlamentti nosti hänet välittömästi luokkaan 1¹⁶. Vuonna 2001 kantelija aloitti työskentelyn Euroopan komission tulkkausosaston yhteisessä tulkkaus- ja konferenssipalvelussa (SCIC). Toisin kuin kantelija oli oletanut, hänet luokiteltiin luokan 2 tulkiksi. Vuoden 2004 lopulla EU:n toimielimet päättivät yhdistää ylimääräisten konferenssitulkkiin luettelonsa ja kaikille ylimääräisille konferenssitulkeille lähetettiin henkilötietolomake (”fiche signalétique”). Kantelijan lomakkeesta ilmeni, että hän oli kuulunut luokkaan 1 vasta marraskuusta 2004 lähtien. Kun kantelija huomasi tämän oletetun virheen, hän lähetti huhtikuussa 2005 komissioon sähköpostiviestejä, joissa hän pyysi henkilötietolomakkeensa oikaisemista siten, että hän oli kuulunut luokkaan 1 tammikuusta 1995 lähtien eikä marraskuusta 2004 lähtien. Kantelija myös pyysi, että hänelle maksettaisiin 28 prosenttia hänen palkastaan, eli se määrä, joka oli jäänyt maksamatta sen takia, että hänet oli oletetusti luokiteltu virheellisestä vuodesta 2001, kun hän aloitti komissiossa, marraskuuhun 2004, jolloin hänet luokiteltiin luokan 1 tulkiksi. Komissio vastasi kantelijalle, ettei hänen luokitustaan muutettaisi.

Elokuussa 2005 kantelija teki oikeusasiamiehelle kantelun, jossa hän vaati, että komission pitäisi i) oikaista hänen henkilötietolomakkeensa ja tunnustaa virallisesti, että hän on ollut luokan 1 tulkki tammikuusta 1995 lähtien, sekä ii) oikaista maksut, jotka hänelle on suoritettu syyskuun 2001 ja 10.11.2004 välisenä ajanjaksona, jolloin hänet oli virheellisesti luokiteltu luokan 2 tulkiksi, ja maksaa tuolta ajanjaksolta hänelle kuuluva 28 prosenttia hänen palkastaan.

Kantelusta antamassaan lausunnossa komissio ilmoitti, että kantelijan henkilötietolomakkeen tiedot oikaistaisiin kantelijan pyytämällä tavalla. Kantelija ilmoitti myöhemmin oikeusasiamiehelle, että

¹⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja Euroopan oikeusasiamiehelle kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa (KOM(2002) 141 lopullinen), EYVL 2002 C 244, s. 5.

¹⁶ EU:n toimielimillä on kahden luokan järjestelmä ylimääräisille konferenssitulkeille: luokka 2 (aloittelevat tulkit) ja luokka 1 (kokeneet tulkit, jotka ovat työskennelleet EU:n toimielimille yli 100 päivää). Palkkaero on 28 prosenttia.

Univerzita Karlova -yliopisto Prahassa hyväksyi kantelijan suorittamaan tohtorinopintoja. Kantelija ilmoitti lautakunnalle asiasta, mutta lautakunta pysyi päätöksessään.

Kantelija väitti, ettei EPSO ollut arvioinut hänen akateemista tutkintoaan oikein todetessaan, ettei se oikeuttaisi häntä suorittamaan tohtorinopintoja.

EPSO asettui sille kannalle, ettei valintalautakunta ollut tehnyt virhettä.

Oikeusasiamies ei ollut samaa mieltä EPSOn kannasta, sillä kantelijan tutkinto oli itse asiassa antanut hänelle oikeuden suorittaa tohtorinopintoja Tšekin tasavallassa, koska Univerzita Karlova hyväksyi hänet tohtorinopintoihin. Valintalautakunta oli näin ollen väärässä, vaikkei tämä välttämättä tarkoittanutkaan, että sitä olisi syytä arvostella tai että sitä voitaisiin pitää vastuullisena. Oikeusasiamies asettui myös sille kannalle, että koska hakijat olivat EPSOn järjestämissä kilpailuissa yhteydessä EPSOon ja EPSO vastasi hakijoiden oikeusasiamiehelle tekemiin kanteluihin, EPSOn oli syytä pyytää anteeksi hakijoilta, jos lautakunta teki virheen. Kuten Euroopan hyvän hallintotavan säännöstössä (12 artiklan 3 kohdassa) todetaan, toimielimen on hyvän hallintotavan periaatteiden mukaisesti tunnustettava virheensä ja esitettävä anteeksipyyntö. Oikeusasiamies ehdotti näin ollen sovintoratkaisuna, että EPSO harkitsisi anteeksipyyntönsä esittämistä kantelijalle.

EPSO ei suostunut oikeusasiamiehen ehdotukseen ja kieltäytyi siitä toistamiseen vastatessaan oikeusasiamiehen uuteen kirjeeseen.

Koska EPSO oli kieltäytynyt kaksi kertaa esittämästä anteeksipyyntöä kantelijalle, oikeusasiamies esitti hänelle anteeksipyyntönsä Euroopan yhteisöjen puolesta siksi, että hänen tutkintonsa arvioitiin riittämättömäksi tohtorinopintojen suorittamiseen.

3.7 ASIAN KÄSITTELYN LOPETTAMINEN ERITYISKERTOMUKSEN JÄLKEEN

3.7.1 Euroopan unionin neuvosto

PUHEENJOHTAJAKAUDEN VERKKOSIVUILLA KÄYTETYT KIELET

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 1487/2005/GG Euroopan unionin neuvostoa vastaan

Saksan kielen asemaa puolustava yhdistys valitti, ettei neuvosto ollut varmistanut puheenjohtajakauden verkkosivujen saatavuutta saksaksi.

Kantelija toi esiin, että äidinkielenään saksaa puhuvia EU:n kansalaisia oli enemmän kuin mitään muuta kieltä äidinkielenään puhuvia ja että uusien jäsenvaltioiden liittymisen jälkeen saksaa ymmärsi englannin ohella eniten EU:n kansalaisia joko äidinkielenään tai vieraana kielenä. Kantelija esitti lisäksi, että pääasiassa yleisölle suunnattujen EU:n toimielinten tiedonantojen olisi oltava mahdollisimman monen EU:n kansalaisen saatavilla. Kun käytettyjen kielten määrää oli rajoitettava, valinta olisi kantelijan mielestä tehtävä sillä perusteella, miten suuri osa väestöstä ymmärsi kyseisiä kieliä. Kantelijan mielestä oli näin ollen käsittämätöntä, että puheenjohtajakauden verkkosivuilla käytettiin tavallisesti vain englantia ja ranskaa puheenjohtajana toimivan valtion oman kielen lisäksi.

Neuvosto myönsi puheenjohtajuuden olevan osa neuvostoa toimielimenä, mutta pysyi kuitenkin kannassaan, jonka mukaan se ei ollut vastuussa puheenjohtajakauden verkkosivuista, vaan väitti niiden kuuluvan puheenjohtajana toimivan jäsenvaltion toimivaltaan.

Koska puheenjohtajuus on selvästi osa neuvostoa, oikeusasiamiehen mielestä puheenjohtajakauden verkkosivuja ei voitu pitää "kansallisina" verkkosivuina, jotka olisivat yhteisön oikeuden soveltamisalan ulkopuolella. Näin ollen puheenjohtajakauden verkkosivuilla käytettyjä kieliä koskevaa kysymystä ei voinut pitää neuvoston toimivaltaan kuulumattomana asiana. Neuvosto ei käsitellyt kantelijan pyynnön sisältöä, joten oikeusasiamiehen mielestä kyseessä oli näin ollen hallinnollinen epäkohta. Niinpä oikeusasiamies esitti asiasta suositusluonnoksen.

Neuvosto ei hyväksynyt suositusluonnosta, joten oikeusasiamies esitti Euroopan parlamentille erityiskertomuksen 30. marraskuuta 2006 ja pyysi parlamenttia tukemaan seuraavia tuloksia, joihin hänen tutkimuksessaan oli tultu:

- i) Neuvosto on vastuussa puheenjohtajakauden verkkosivuilla käytetyistä kielistä.
- ii) Neuvoston puheenjohtajakauden verkkosivuilla olevien tietojen olisi ihanteellisinta olla saatavilla kaikilla yhteisön virallisilla kielillä.
- iii) Mikäli neuvoston puheenjohtajakauden verkkosivuilla käytettävien kielten määrää on rajoitettava, kielet on valittava puolueettomasti ja järkevin perustein.
- iv) Neuvosto kieltäytyi näin ollen perusteettomasti käsittelemästä tapauksen sisältöä eli kantelijan pyyntöä, jonka mukaan puheenjohtajakauden Internet-sivut olisi saatava myös saksaksi, ja tämä on hallinnollinen epäkohta.

3.7.2 Euroopan komissio

POLIITTISESTI ARKALUONTEISEN JA KIISTANALAISEN KANTELUN KÄSITTELYN VIIVÄSTYMINEN

Tiivistelmä päätöksestä kanteluun 289/2005/GG Euroopan komissiota vastaan

Kantelija tarjosi aiemmin urheiluviedonlyöntipalveluja Saksan Ala-Saksissa. Hän ilmoitti, että Saksan viranomaiset olivat määränneet hänet lopettamaan näiden palvelujen tarjoamisen, mikä pakotti hänet lopettamaan liiketoimintansa. Kantelija väitti, että Saksan viranomaisten menettely oli yhteisön oikeuden ja erityisesti palvelujen tarjoamisen vapauden vastaista. Kantelijan asianajaja toimitti komissiolle rikkomista koskevan kantelun. Kun komissio ei vastannut tutkimuksen etenemistä koskevaan tiedusteluun seitsemän kuukautta tiedustelun kirjaamisen jälkeen, kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen. Kantelija väitti pääasiassa, ettei komissio ollut käsitellyt hänen rikkomista koskevaa kanteluaan asianmukaisesti. Hän vaati, että komission olisi toimittava nopeasti, sillä hänelle aiheutui jatkuvasti tappiota liiketoiminnan lopettamisen takia.

Komissio ilmoitti saaneensa useita rahapelipalveluihin liittyviä rikkomista koskevia kanteluja ja arvioineensa, olivatko monessa jäsenvaltiossa tehdyt urheiluviedonlyöntipalveluja koskevat kiellot perusteltuja ja oikeasuhtaisia. Komissio oli lähettänyt virallisen ilmoituksen Tanskalle samaan aikaan, kun se tutki Saksaa, Italiaa ja Alankomaita vastaan tehtyjä rikkomista koskevia kanteluita.

Komission mukaan se tutki edelleen "tiivisti" kantelijan tekemän rikkomista koskevan kantelun näkökohtia. Oikeusasiamies katsoi, etteivät hänelle toimitetut tiedot näyttäneet tukevan tällaista väitettä. Komissio oli eritoten todennut, että tapauksessa oli arvioitava, oliko yleiseen järjestykseen liittyvien näkökohtien vuoksi jäsenvaltiossa tehty urheiluviedonlyöntipalveluja koskeva kiello perusteltu ja oikeasuhtainen, mikä oli hankalaa. Komissio oli kuitenkin tunnustanut itse, ettei ollut ottanut toistaiseksi yhteyttä Saksan viranomaisiin. Oikeusasiamiehen mielestä oli epätodennäköistä, että komissio voisi arvioida perusteita ja oikeasuhtaisuutta ilman yhteydenottoa. Oikeusasiamies pyysi suositusluonnoksessa komissiota käsittelemään kantelijan tekemän rikkomista koskevan kantelun asianmukaisesti ja viipymättä.

Komissio totesi yksityiskohtaisessa lausunnossaan, että urheiluedonlyöntipalveluihin liittyvät rikkomista koskevat kantelut olivat ”poliittisesti erittäin arkaluonteisia ja kiistanalaisia”. Asia oli otettu esille neljässä sisäisessä rikkomista koskevassa kokouksessa. Rikkomista koskevien menettelyjen aloittamispäätös edellytti kuitenkin komission jäsenten kollegion tukea, jota ei ollut vielä saatu.

Oikeusasiamies oli tyytyväinen komission yksityiskohtaisen lausunnon rehellisyyteen. Hän katsoi kuitenkin, etteivät nämä seikat vapauttaneet komissiota velvollisuudesta käsitellä tällaiset kantelut asianmukaisesti.

Oikeusasiamies tiesi, että komissiolla on harkintavaltaa rikkomista koskevassa menettelyssä, joten hän huomautti, että kyseessä oleva tapaus koski menettelyn hallinnollista vaihetta. Oikeusasiamiehen mielestä komissiolla ei ollut oikeutta lykätä loputtomiin päätöstään tietystä rikkomista koskevasta kantelusta sillä perusteella, ettei se pääsyt poliittiseen yhteisymmärrykseen siitä, miten asiassa olisi edettävä. Oikeusasiamiehen mielestä kyse oli tärkeästä periaatekysymyksestä. Hän toisti näin ollen suosituksensa Euroopan parlamentille esittämässään erityiskertomuksessa.

Komissio ilmoitti myöhemmin oikeusasiamiehelle päättäneensä tällä välin aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn lähettämällä Saksalle virallisen ilmoituksen.

3.8 OIKEUSASIAMIEHEN OMA-ALOITTEISET TUTKIMUKSET

TUTKIMUS KOMISSION VALMIUDESTA KÄYTTÄÄ SOVITTELUA TOIMEKSISAAJIEN KANSSA SYNTYVISSÄ RIIDOISSA

Tiivistelmä päätöksestä oma-aloitteiseen tutkimukseen OI/1/2006/TN

Euroopan oikeusasiamiehelle saapuu joka vuosi huomattava määrä komissiota vastaan tehtyjä kanteluita, jotka koskevat sopimusriitoja. Kanteluita tekevät yksityishenkilöt, pienet ja keskisuuret yritykset sekä muut organisaatiot, jotka ovat sekä toimeksisaajia että alihankkijoita. Oikeusasiamies aloitti omasta aloitteestaan tutkimuksen, jossa hän pyysi komissiota tutkimaan mahdollisuutta lisätä sovittelun käyttöä sen rahoittamista sopimuksista syntyvissä riidoissa. Tutkimuksen johdosta komissio alkoi kannattaa sovittelua usein nopeampana, helpompana ja edullisena mutta tehokkaana riidanratkaisukeinona.

Komissio lupasi tutkimuksen aikana edesauttaa jatkossa vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen käyttöä. Komission mukaan tämä voitaisiin tehdä lisäämällä vapaaehtoinen sovittelulauseke hankintasopimusperusteisiin. Komissio varoitti kuitenkin, että sovittelun ja muiden riidanratkaisumenetelmien käytöstä saattaisi aiheutua kustannuksia. Komissio totesi myös, ettei voinut määrätä sovittelua käytettäväksi toimeksisaajien ja näiden alihankkijoiden välisissä riidoissa.

Tutkimuksen päätteeksi tekemässään päätöksessä oikeusasiamies ilmoitti olevansa tyytyväinen siihen, että komission sopimukseen lisätään vapaaehtoinen sovittelulauseke. Hän painotti, että sovittelu oli tavallisesti edullisempi mutta kuitenkin tehokas tapa ratkaista riita sen sijaan, että asia vietäisiin suoraan tuomioistuimeen. Oikeusasiamies pyysi komissiota toimittamaan hänelle tietoja sovittelulausekkeen käytöstä ja komission toimista, joilla sovittelun käyttö pyritään ulottamaan komission maksamia avustuksia koskeviin riitoihin. Lisäksi oikeusasiamies korosti, että on tärkeää suositella sovittelun käyttöä toimeksisaajan ja alihankkijoiden välisissä kiistoissa.

Komission pitäisi ilmoittaa oikeusasiamiehille jatkotoimistaan viimeistään 30. kesäkuuta 2007.

TEOLLISUUSATAMAN RAKENTAMISTA ESPANJASSA KOSKEVAN KANTELUN KÄSITTELY

Tiivistelmä päätöksestä oma-aloitteiseen tutkimukseen OI/2/2006/JMA

Oikeusasiamiehelle saapui lukuisia kanteluja ja muita yhteydenottoja, jotka koskivat Espanjan viranomaisten hanketta teollisuussataman rakentamiseksi Granadillaan Teneriffan saarella Espanjassa. Oikeusasiamies päätti näin ollen käynnistää oma-aloitteisen tutkimuksen antaakseen komissiolle tilaisuuden selvittää perussopimusten vartijan tehtävänsä tässä tapauksessa.

Kantelijoiden mukaan komissio oli päättänyt lopettaa teollisuussataman rakentamista Granadillaan koskevien kantelujen tutkimisen sillä perusteella, ettei rakentaminen ollut vastoin yhteisön oikeutta eikä etenkin vastoin luontodirektiivin¹⁷ 6 artiklan 4 kohtaa. Kantelijat väittivät yleisesti, ettei komissio ollut ottanut huomioon ehdotetulle rakentamiselle mahdollisia vaihtoehtoisia ratkaisuja.

Komissio totesi, että sen yksiköt arvioivat hanketta edelleen. Komissio selitti, että koska hankkeelle vaihtoehtoisten ratkaisujen olemassaolo tai puuttuminen oli tärkeellinen kysymys, joka vaikuttaisi komission lopulliseen lausuntoon luontodirektiivin 6 artiklan 4 kohdan osalta, komissio tarkastelisi läpikotaisin tapauksen tämän näkökohdan ja antaisi lausunnon, jossa olisi arvioitu ympäristövaikutuksia ja Espanjan viranomaisten esittämiä ”pakottavia syitä” rakentamisen puolesta sekä punnittu näitä kahta vastakkaista etunäkökohtaa ja arvioitu korvaavia toimenpiteitä. Komissio korosti myös toteuttavansa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta päätös voitaisiin tehdä mahdollisimman pian, ja ilmoittavansa kantelijoille asiasta.

Oikeusasiamies katsoi, että komission lausunnossa oli selvitetty riittävästi hänen tutkimuksessaan esiin otettuja kysymyksiä. Komissio ei ollut etenkin tehnyt vielä päätöstä asiasta. Näin ollen oikeusasiamies totesi, etteivät lisätutkimukset olleet tarpeen. Oikeusasiamies toi lisäksi esille, että kun komissio tekisi päätöksen tai mikäli sen päätös viivästyisi kohtuuttomasti, unionin kansalaiset ja asukkaat voisivat tehdä hänelle kantelun, mikäli komission toiminnassa olisi heidän mielestään tapahtunut hallinnollinen epäkohta.

YLÄIKÄRAJAT TYÖHARJOITTELUOHJELMASSA

Tiivistelmä päätöksestä oma-aloitteiseen tutkimukseen OI/3/2006/BB

Oikeusasiamies käynnisti tammikuussa 2006 oma-aloitteisen tutkimuksen, joka koski Euroopan parlamentin sääntöjä ja käytäntöjä, jotka liittyivät työharjoitteluohjelman yläikärajaan. Oikeusasiamies viittasi i) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklaan, jonka mukaan ”Kielletään kaikenlainen syrjintä, joka perustuu [...] ikään”, ii) yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaiseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan ikään perustuvan syrjinnän kieltä on yhteisön oikeuden yleinen periaate¹⁸, ja iii) oikeusasiamiehen tapauksessa 2107/2002/PB antaman suositluonnoksen jälkeiseen komission päätökseen poistaa ikäraja työharjoitteluohjelmastaan.

Parlamentti ilmoitti lausunnossaan tehneensä 1. helmikuuta 2006 uuden päätöksen harjoittelujaksoja ja opintokäyntejä Euroopan parlamentin pääsihteeristössä koskevista sisäisistä säännöistä. Uusien sääntöjen tultua voimaan 15. helmikuuta 2006 harjoitteluohjelmassa ei sovellettaisi enää yläikärajaa. Ennen kyseistä päivämäärää oli sovellettu 45 vuoden yläikärajaa.

Oikeusasiamies totesi, että koska parlamentti oli poistanut ikärajan, lisätutkimukset eivät olleet tarpeen.

¹⁷ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21. päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta, EYVL 1996 L 59, s. 63.

¹⁸ Asia C-144/04, Werner Mangold v. Rüdiger Helm, Kok. 2005, sivu I-9981, 75 kohta.

3.9 OIKEUSASIAMIEHEN HOITAMAT TIEDUSTELUT

JÄSENVALTIOIDEN HARKINTAVALTA MAATALOUSASIOISSA

Tiivistelmä Irlannin oikeusasiamiehen tekemästä tiedustelusta Q1/2006/GK

Irlannin oikeusasiamies toimitti maaliskuussa 2006 eräseen hänen käsiteltävänä olevaan tapaukseen liittyvän tiedustelun Euroopan oikeusasiamiehelle. Tiedustelu koski Irlannin maatalous- ja elintarvikeministeriön tulkintaa yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklasta. Tiedustelu koski erityisesti kysymystä, onko toimivaltaisella kansallisella viranomaisella 40 artiklan 4 kohdan perusteella harkintavaltaa määrittäessä, mitkä eläintaudit – mikäli koskevat viljelijän koko karjaa tai osaa karjasta – on hyväksyttävä ylivoimaiseksi esteeksi.

Tiedustelussa pyydettiin tietoja komissiolta, joka selitti lyhyesti esitettynä, että toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on arvioitava tapauskohtaisesti tapaukset, joissa vedotaan ylivoimaiseen esteeseen.

Komission mielestä tiedustelussa annettujen tietojen perusteella ei vaikuttanut siltä, että Irlannin viranomaiset olisivat ylittäneet selvästi arviointivaltansa rajat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa. Komission lausunto välitettiin Irlannin oikeusasiamiehelle, joka ilmoitti Euroopan oikeusasiamiehelle olevansa tyytyväinen tiedustelun tulokseen.

TAVAROIDEN VAPAA LIKKUVUUS

Tiivistelmä Friuli-Venezia Giulian alueellisen oikeusasiamiehen tekemästä tiedustelusta Q3/2005/IP

Friuli-Venezia Giulian alueellinen oikeusasiamies Italiassa esitti oikeusasiamiehelle tiedustelun, joka koski sitä, että Italiaan oli mahdotonta tuoda Saksassa teatterikalusteita varten tuotettuja tekstiilejä. Italian lainsäädännön mukaan kaikki (tuodut) tuotteet, joiden on oltava palontorjuntaa koskevan Italian lainsäädännön mukaisia, on hyväksyttävä erikseen Italian viranomaisilla. Alueellinen oikeusasiamies kysyi Euroopan oikeusasiamieheltä, oliko yhteisössä suunnitelmia tämän alan lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi, jotta tavaroiden vapaata liikkumista haittaavat esteet saadaan poistettua.

Oikeusasiamies kysyi tietoja komissiolta, joka selitti, että koska kyseisellä alalla ei ollut asiaan sovellettavia Euroopan unionissa yhdenmukaistettuja normeja eikä sääntöjä, sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 28–30 artiklan tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevia yleisiä määräyksiä. Näiden periaatteiden mukaan yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti valmistettua ja myytyä tuotetta on voitava myydä myös toisessa jäsenvaltiossa. 30 artiklan mukaan 28 artiklan määräykset eivät estä sellaisia tuontia koskevia kieltoja tai rajoituksia, jotka ovat perusteltuja *muun muassa* julkisen moraalin ja yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta taikka ihmisten ja elämän suojelemiseksi. Ollakseen perusteltuja kansallisten toimenpiteiden on oltava välttämättömiä päämääränä olevien tavoitteiden saavuttamiseksi sekä oikeasuhtaisia tavoitteisiin verrattuna. Lisäksi tällaiset kiellot tai rajoitukset eivät saa johtaa mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen. Kantelut, joissa pyritään osoittamaan jäsenvaltion rikkoneen yhteisön lainsäädäntöä, voitaisiin osoittaa suoraan komissiolle tutkimusta varten.

Alueellinen oikeusasiamies ilmoitti Euroopan oikeusasiamiehelle olevansa tyytyväinen komission vastaukseen, joten tapauksen käsittely päätettiin.

4 SUHTEET EUROOPAN UNIONIN TOIMIELIMIIN JA LAITOKSIIN

Euroopan oikeusasiamies haluaa erityisesti pitää yllä ja edistää rakentavaa vuoropuhelua EU:n toimielinten ja laitosten kanssa, jotta tuloksista saataisiin kansalaisten kannalta parhaita mahdollisia. Tässä luvussa luetaan EU:n toimielinten ja laitosten jäsenten ja virkamiesten kanssa vuonna 2006 pidetyt tapaamiset ja tilaisuudet, joiden tarkoituksena oli varmistaa erinomaiset työsuhteet. Oikeusasiamies allekirjoitti samana vuonna myös useita sopimuksia, joista on kerrottu jäljempänä.

Vuonna 2006 erityisen tärkeitä olivat kahdenväliset tapaamiset Euroopan komission jäsenten kanssa. Niissä keskusteltiin oikeusasiamiehen tiedustelujen käsittelemiseksi komissiossa marraskuussa 2005 käyttöön otetun uuden menettelyn toimivuudesta. Koska oikeusasiamiehen tiedusteluista suurin osa osoitetaan komissiolle, on erittäin tärkeää varmistaa, että menettely toimii mahdollisimman tehokkaasti. Oikeusasiamies Diamandouros tapasi yksitoista komission jäsentä vuonna 2006 ja oli erittäin tyytyväinen siihen, että nämä olivat sitoutuneet edistämään palveluallttiutta kansalaisia kohtaan eli palvelukulttuuria. Oikeusasiamiehellä oli kesäkuussa myös erittäin tuloksekas tapaaminen oikeusasiamiehen tiedustelujen käsittelyn koordinoinnista vastaavien komission työntekijöiden kanssa. Hän sai tapaamisessa tilaisuuden selittää, ettei oikeusasiamies ole vain ulkopuolinen valvontajärjestelmä vaan oikeusasiamies voi auttaa toimielimiä monin tavoin kehittämään toimintatapojaan. Näiden tapaamisten avainhenkilöitä olivat komission varapuheenjohtaja Margot Wallström, joka vastaa muun muassa suhteista oikeusasiamieheen, ja komission pääsihteeri Catherine Day. Komission jäsen Wallström puhui lisäksi oikeusasiamiehen toimiston henkilöstölle Strasbourgissa joulukuussa ja kertoi komission toimista, joilla pyrittiin parantamaan sen suhteita kansalaisiin.

Euroopan parlamentti valitsee oikeusasiamiehen, joka on parlamentille vastuuvollinen. Oikeusasiamiehellä on erinomaiset yhteistyösuhteet parlamentin vetoamusvaliokuntaan, joka vastaa parlamentin suhteista oikeusasiamieheen ja laatii mietinnön hänen vuosikertomuksestaan. Diamandouros osallistui vuonna 2006 neljään vetoamusvaliokunnan kokoukseen, joissa hän esitteli vuosikertomuksensa ja erityiskertomuksensa, joissa käsiteltiin useita aiheita. Valiokunnan pyynnöstä oikeusasiamestä edusti hänen toimistonsa henkilöstön jäsen jokaisessa valiokunnan kokouksessa vuoden 2006 aikana. Oikeusasiamies kehitti vuonna 2006 myös lisää rakentavia suhteita Euroopan parlamentin jäseniin.

Oikeusasiamies piti yllä suhteita myös muihin toimielimiin ja laitoksiin vuonna 2006. Hän tapasi maaliskuussa yhteisöjen tuomioistuimen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen, virkamiestuomioistuimen ja tilintarkastustuomioistuimen presidentit sekä Euroopan investointipankin pääjohtajan Luxemburgissa. Lokakuussa hän tapasi Euroopan jälleenrakennusviraston johtajan ja Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen johtajan Kreikassa. Hän esitteli toimintaansa vuoden aikana myös useille Euroopan unionin toimielinten ja laitosten henkilöstöryhmille Brysselissä, Luxemburgissa ja Strasbourgissa.

Oikeusasiamies allekirjoitti vuonna 2006 useita tärkeitä sopimuksia tarkoituksenaan taata kansalaisille paras mahdollinen palvelu.

Maaliskuussa 2006 oikeusasiamies allekirjoitti parlamentin kanssa uuden sopimuksen, joka kattaa yhteistyön esimerkiksi kiinteistöpolitiikan, tietotekniikan ja viestinnän aloilla. Uuden sopimuksen ansiosta oikeusasiamiehen pitäisi pystyä käyttämään toimistolle myönnettyt varat (ks. liite B) mahdollisimman järkevällä tavalla niin, että hänelle taataan ehdoton riippumattomuus työssään.

Toinen tärkeä vuonna 2006 allekirjoitettu sopimus oli Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa tehty yhteisymmärryspöytäkirja¹. Sopimuksen tarkoituksena oli varmistaa, että tietosuojaa koskevia kanteluja käsitellään yhtenäisellä tavalla ja että tarpeeton päällekkäisyys saadaan vältettyä. Tavoitteen saavuttamiseksi oikeusasiamies ja Euroopan tietosuojavaltuutettu sopivat seuraavasta: i) kantelijoille tiedotetaan toisesta viranomaisesta ja kantelun siirtämisestä viranomaiselta toiselle helpotetaan; ii) toiselle viranomaiselle tiedotetaan sille kuuluvista kanteluista; iii) kantelun tutkimista ei aloiteta uudelleen, jos sitä on jo ehditty tutkia, ellei merkittävää uutta todistusaineistoa esitetä; iv) omaksutaan yhdenmukainen lähestymistapa tietosuojan oikeudellisiin ja hallinnollisiin näkökohtiin, mikä edistää kansalaisten ja kantelijoiden oikeuksia ja etuja. Oikeusasiamies ja tietosuojavaltuutettu Peter Hustinx allekirjoittivat yhteisymmärryspöytäkirjan Brysselissä 30. marraskuuta apulaistietosuojavaltuutetun Joaquín Bayo Delgadon ja oikeusasiamiehen toimiston pääsihteerin Ian Hardenin läsnä ollessa. Tilaisuudessa voitiin keskustella myös monista molempia osapuolia kiinnostavista kysymyksistä.

© Euroopan tietosuojavaltuutettu

P. Nikiforos Diamandouros ja Euroopan tietosuojavaltuutettu Peter Hustinx allekirjoittavat yhteisymmärryspöytäkirjan. Bryssel, Belgia, 30. marraskuuta 2006.

Euroopan oikeusasiamies allekirjoitti samoin 30. marraskuuta yhteistyösopimuksen Espanjan hallituksen kanssa, jotta Espanjan muiden virallisten kielten – baskin, katalaanin ja valencian sekä galician kielen – käyttö sallittaisiin Euroopan oikeusasiamiehille tehtävissä kanteluissa. Espanjan pysyvä edustaja Euroopan unionissa, suurlähettiläs Carlos Bastarache Sagües allekirjoitti sopimuksen Espanjan hallituksen puolesta. Sopimuksen allekirjoittamalla oikeusasiamies teki käytännöstään Euroopan unionin neuvoston kesäkuussa 2005 antamien päätelmien mukaisen. Päätelmissä annetaan mahdollisuus käyttää kyseisiä kieliä, jotta Espanjan kansalaisten olisi helpompaa olla yhteydessä EU:n toimielimiin. Sopimuksen mukaan Espanjan hallituksen perustama käännösyksikkö kääntää kyseisillä kielillä tehdyt kantelut. Se kääntää vastaavasti myös oikeusasiamiehen päätökset espanjan kielestä kantelijan käyttämälle kielelle. Kun Espanjan viranomaiset ovat perustaneet käännösyksikön ja kun sopimus on tullut näin voimaan, ohjeita kantelun tekemisestä näillä kielillä julkaistaan oikeusasiamiehen verkkosivustolla osoitteessa <http://www.ombudsman.europa.eu>

Edellä mainitut tapaamiset ja tilaisuudet sekä kaikki muu oikeusasiamiehen toiminta tällä alalla on lueteltu tämän luvun seuraavissa osioissa².

¹ Euroopan oikeusasiamiehen ja Euroopan tietosuojavaltuutetun välinen yhteisymmärryspöytäkirja, EUVL 2007 C 27, s. 21.

² Tapaamiset ja tilaisuudet pidettiin Brysselissä, Luxemburgissa tai Strasbourgissa, ellei toisin ole mainittu.

4.1 EUROOPAN PARLAMENTTI

18. tammikuuta: Lounastapaaminen Euroopan parlamentin jäsenten ”Kangaroo Group”-ryhmän kanssa. Pääpuhujana oli Euroopan parlamentin jäsen Andrew Duff, joka käsitteli aihetta ”Pohdinnan aika – Euroopan unionia koskevan keskustelun arvioinnin rakenne, teemat ja konteksti”. Tapaamista johti Euroopan parlamentin jäsen Manuel Medina Ortega.

25. tammikuuta: Neuvoston menettelyjen avoimuutta koskevan oikeusasiamiehen erityiskertomuksen esittely Euroopan parlamentin vetoisuusvaliokunnan kokouksessa. Erityiskertomuksesta käytyyn keskusteluun osallistuneet henkilöt käyttivät puheenvuoron seuraavassa järjestyksessä: valiokunnan puheenjohtaja ja Euroopan parlamentin jäsen Marcin Libicki, Euroopan parlamentin jäsen Elmar Brok, Euroopan parlamentin jäsen David Hammerstein Mintz, Euroopan parlamentin jäsen Michael Cashman, Euroopan parlamentin jäsen Diana Wallis ja neuvoston pääjohtaja ja protokollapäällikkö Hans Brunmayer.

14. helmikuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Inés Ayala Senderin kanssa.

14. helmikuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen David Hammerstein Mintzin kanssa.

14. helmikuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin lakimiehen Gregorio Garzón Clarianan kanssa.

14. maaliskuuta: Oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2005 esittely Euroopan parlamentin puhemiehelle Josep Borrell Fontellesille ja uuden yhteistyösopimuksen allekirjoittaminen Euroopan parlamentin kanssa (ks. liite B).

14. maaliskuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Markus Ferberin kanssa.

14. maaliskuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Manolis Mavrommatisin kanssa.

P. Nikiforos Diamandouros ja Euroopan parlamentin puhemies Josep Borrell Fontelles allekirjoittavat uuden yhteistyösopimuksen. Strasbourg, Ranska, 14. maaliskuuta 2006.

4. huhtikuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Andreas Schwabin ja Euroopan parlamentin jäsenen Richard Seeberin kanssa.

2. toukokuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Louis Grechin kanssa.

3. toukokuuta: Oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2005 esittely vetoisuusvaliokunnalle. Vuosikertomuksesta käytyyn keskusteluun osallistuneet henkilöt käyttivät puheenvuoron seuraavassa järjestyksessä: valiokunnan puheenjohtaja ja Euroopan parlamentin jäsen Marcin

Libicki, Euroopan parlamentin jäsen Andreas Schwab, Euroopan parlamentin jäsen Manolis Mavrommatis, Euroopan parlamentin jäsen Robert Atkins, Euroopan parlamentin jäsen Inés Ayala Sender, Euroopan parlamentin jäsen David Hammerstein Mintz ja Euroopan parlamentin jäsen Alexandra Dobolyi.

15. toukokuuta: Euroopan petostentorjuntavirastoa (OLAF) koskevan oikeusasiamiehen erityiskertomuksen esittely vetoamusvaliokunnalle. Diamandouros antoi lausunnon ja vastasi sitten jäsenten esittämiin kysymyksiin. Jäsenet käyttivät puheenvuoron seuraavassa järjestyksessä: Euroopan parlamentin jäsen Robert Atkins, Euroopan parlamentin jäsen Michael Cashman, Euroopan parlamentin jäsen Paul van Buitenen, Euroopan parlamentin jäsen Manolis Mavrommatis ja Euroopan parlamentin jäsen Jens-Peter Bonde. Tämän jälkeen OLAF:n pääjohtaja Franz-Hermann Brüner antoi lausunnon ja vastasi sitten jäsenten esittämiin kysymyksiin. Jäsenet käyttivät puheenvuoron seuraavassa järjestyksessä: Euroopan parlamentin jäsen Robert Atkins, Euroopan parlamentin jäsen Alexandra Dobolyi, Euroopan parlamentin jäsen Michael Cashman, Euroopan parlamentin jäsen Paul van Buitenen ja Euroopan parlamentin jäsen Jens-Peter Bonde.

15. toukokuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Andreas Schwabin ja Euroopan parlamentin jäsenen Manolis Mavrommatisin kanssa.

17. toukokuuta: Osallistuminen Euroopan parlamentissa virallisella vierailulla olleen Kreikan presidentin Karolos Papouliasin kunniaksi järjestettyyn lounastapaamiseen.

15. kesäkuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin tilinpitäjien Pascal De Poorteren ja Ville-Veikko Timbergin kanssa.

4. heinäkuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Jo Leinenin kanssa.

4. heinäkuuta: Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Herbert Böschin kanssa.

4. heinäkuuta: Tapaaminen Gregorio Garzón Clarianan kanssa.

13. heinäkuuta: Esitelmä aiheesta "Oikeusasiamiehen rooli kehittyvän eurooppalaisen oikeusjärjestyksen keskellä" eurooppalaista ihmisoikeuksien suojelujärjestelmää koskevassa seminaarissa Adam Mickiewicz -yliopistossa Poznanissa Puolassa. Tilaisuuden järjesti Euroopan parlamentin jäsen ja vetoamusvaliokunnan puheenjohtaja Marcin Libicki. Myös Puolan oikeusasiamies Janusz Kochanowski osallistui seminaariin.

13. syyskuuta: Komissiolle tehdyn 226 artiklan mukaisen kantelun käsittelyn laiminlyöntiä koskevan oikeusasiamiehen erityiskertomuksen esittely vetoamusvaliokunnalle. Erityiskertomuksesta käytyyn keskusteluun osallistuneet henkilöt käyttivät puheenvuoron seuraavassa järjestyksessä: valiokunnan puheenjohtaja ja Euroopan parlamentin jäsen Marcin Libicki, Euroopan parlamentin jäsen Manolis Mavrommatis, Euroopan parlamentin jäsen David Hammerstein Mintz, Euroopan parlamentin jäsen Proinsias De Rossa ja Euroopan parlamentin jäsen Maria Panayotopoulos-Cassiotou.

23. lokakuuta: Tapaaminen Gregorio Garzón Clarianan kanssa.

14. marraskuuta: Euroopan oikeusasiamiehen tarjoama illallinen vetoamusvaliokunnan puheenjohtajistolle ja koordinaattoreille. Illalliselle osallistuivat valiokunnan puheenjohtaja ja Euroopan parlamentin jäsen Marcin Libicki, Euroopan parlamentin jäsen Robert Atkins, Euroopan parlamentin jäsen Alexandra Dobolyi, Euroopan parlamentin jäsen Diana Wallis, Euroopan parlamentin jäsen David Hammerstein Mintz ja vetoamusvaliokunnan yksikönpäällikkö David Lowe.

15. marraskuuta: Puhe Euroopan parlamentin jäsenten "Kangaroo Group" -ryhmälle aiheesta "Kansalaisten vaikutusvallan lisääminen – Euroopan oikeusasiamiehen rooli". Tapaamista johti Euroopan parlamentin jäsen Robert Atkins.

16. marraskuuta: Oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2005 esittely Euroopan parlamentin täysistunnossa (ks. kohta 6.1).

4.2 EUROOPAN KOMISSIO

12. tammikuuta: Tapaaminen hallinnosta, tilintarkastuksesta ja petostentorjunnasta vastaavan Euroopan komission varapuheenjohtajan Siim Kallasin kanssa.

12. tammikuuta: Tapaaminen Euroopan komission pääsihteerin Catherine Dayn kanssa.

14. maaliskuuta: Tapaaminen institutionaalisista suhteista ja viestintästrategiasta vastaavan Euroopan komission varapuheenjohtajan Margot Wallströmin kanssa.

30. maaliskuuta: Tapaaminen Euroopan komission virkaa tekevän sisäisen sovittelijan Peter Galezowskin kanssa.

30. maaliskuuta: Euroopan oikeusasiamiehen tehtävien esittely Luxemburgissa työskentelevälle Euroopan komission henkilöstölle.

16. toukokuuta: Tapaaminen tieteestä ja tutkimuksesta vastaavan Euroopan komission jäsenen Janez Potočnikin kanssa.

16. toukokuuta: Tapaaminen ympäristöasioista vastaavan Euroopan komission jäsenen Stavros Dimasin kanssa.

17. toukokuuta: Tapaaminen työllisyys-, sosiaali- ja tasa-arvoasioista vastaavan Euroopan komission jäsenen Vladimír Špidlan kanssa.

6. kesäkuuta: Tapaaminen Margot Wallströmin ja Catherine Dayn kanssa.

6. kesäkuuta: Esitelmä oikeusasiamiehen tutkimusten käsittelyn koordinoinnista vastaavalle komission henkilöstölle.

4. heinäkuuta: Tapaaminen sisämarkkinoista ja palveluista vastaavan Euroopan komission jäsenen Charlie McCreevyn kanssa.

4. heinäkuuta: Tapaaminen suhteista Euroopan oikeusasiamieheen vastaavan Euroopan komission johtajan Giuseppe Massangiolin ja yksikönpäällikön Andrea Pieruccin kanssa.

26. syyskuuta: Tapaaminen koulutuksesta, kulttuurista ja nuorisosta vastaavan Euroopan komission jäsenen Ján Figel'in kanssa.

26. syyskuuta: Tapaaminen talous- ja raha-asioista vastaavan Euroopan komission jäsenen Joaquín Almunian kanssa.

26. syyskuuta: Tapaaminen terveysasioista vastaavan Euroopan komission jäsenen Markos Kyprianoun kanssa.

27. syyskuuta: Tapaaminen Margot Wallströmin kanssa.

16. marraskuuta: Tapaaminen laajentumisasioista vastaavan Euroopan komission jäsenen Olli Rehnin kanssa.

13. joulukuuta: Tapaaminen ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavan Euroopan komission varapuheenjohtajan Benita Ferrero-Waldnerin kanssa.

13. joulukuuta: Margot Wallströmin esitelmä Euroopan oikeusasiamiehen toimiston henkilöstölle. Varapuheenjohtaja Wallström käsitteli esitelmässään viestintää, kantelujen käsittelyä ja perustuslakisopimusta.

4.3 MUUT TOIMIELIMET JA LAITOKSET

12. tammikuuta: Tapaaminen suurlähettiläs Nicholas Emilioun kanssa, joka on Kyproksen pysyvä edustaja Euroopan unionissa.
12. tammikuuta: Tapaaminen suurlähettiläs Vassilis Kaskarelisin kanssa, joka on Kreikan pysyvä edustaja Euroopan unionissa.
6. maaliskuuta: Tapaaminen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin Vassilios Skourisin kanssa.
6. maaliskuuta: Työlounas ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin Bo Vesterdorfin, jaoston puheenjohtajan Jörg Pirrungin, jaoston puheenjohtajan Marc Jaegerin ja kirjaaja Emmanuel Coulonin kanssa.
6. maaliskuuta: Tapaaminen virkamiestuomioistuimen presidentin Paul J. Mahoneyn ja tuomioistuimen jäsenten Horstpeter Kreppelin, Irena Borutan, Sean van Raepenbuschin ja Stéphane Gervasonin sekä kirjaaja Waltraud Hakenbergin kanssa.
6. maaliskuuta: Tapaaminen Euroopan tilintarkastustuomioistuimen presidentin Hubert Weberin kanssa.
6. maaliskuuta: Tapaaminen Euroopan investointipankin pääjohtajan Philippe Maystadtin ja pääsihteerin Eberhard Uhlmannin kanssa.
30. maaliskuuta: Euroopan oikeusasiamiehen tehtävien esittely Euroopan unionin erillisvirastojen henkilöstökomiteoiden yleiskokoukselle.
15. kesäkuuta: Tapaaminen Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionin pysyvän edustuston edustajan Vicky Voulgarakin kanssa.
14. syyskuuta: Esitelmä Euroopan investointipankin henkilöstölle aiheesta ”Euroopan oikeusasiamiehen tehtävät ja EIP”.
26. syyskuuta: Tapaaminen suurlähettiläs Nina Vaskunlahden kanssa, joka on Suomen pysyvän edustajan sijainen Euroopan unionissa.
6. lokakuuta: Tapaaminen Euroopan jälleenrakennusviraston johtajan Richard Zinkin ja viraston henkilökunnan jäsenten kanssa Thessalonikissa Kreikassa.
6. lokakuuta: Tapaaminen Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskukseen (Cedefop) johtajan Aviana Bulgarellin ja viraston henkilökunnan jäsenten kanssa Thessalonikissa Kreikassa.
30. marraskuuta: Yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittaminen Euroopan tietosuojavaltuutetun Peter Hustinxin kanssa.
30. marraskuuta: Yhteistyösopimuksen allekirjoittaminen Espanjan hallituksen kanssa, jotta Espanjan muiden virallisten kielten – baskin, katalaanin, valencian ja galician kielen – käyttö sallittaisiin Euroopan oikeusasiamiehille tehtävissä kanteluissa. Espanjan pysyvä edustaja Euroopan unionissa, suurlähettiläs Carlos Bastarache Sagües allekirjoitti sopimuksen Espanjan hallituksen puolesta.

Suhteet oikeusasiamehiin ja vastaaviin elimiin

5 SUHTEET OIKEUSASIAMIEHIIN JA VASTAAVIIN ELIMIIN

Euroopan oikeusasiamies tekee tiivistä yhteistyötä kansallisten ja alueellisten kollegoidensa kanssa sen takaamiseksi, että kansalaisten kantelut käsitellään tehokkaasti. Luvun alkajaisiksi luodaan katsaus Euroopan oikeusasiamiesten verkoston toimintaan vuonna 2006. Sen jälkeen kerrotaan erilaisista konferensseista ja tapaamisista, joihin oikeusasiamies ja hänen henkilöstönsä osallistuivat ja joissa pyrittiin edistämään oikeusasiamieslaitoksen toimintaa kaikkialla unionissa ja myös sen ulkopuolella. Lopuksi luetellaan vuoden aikana järjestetyt kahdenväliset tapaamiset.

5.1 EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHEN VERKOSTO

Euroopan oikeusasiamiesten verkosto käsittää lähes 90 toimistoa 31:ssä Euroopan maassa. Euroopan unionissa siihen kuuluvat jäsenvaltioiden oikeusasiamiehet ja vastaavat elimet Euroopan tasolta sekä kansalliselta ja alueelliselta tasolta, ja lisäksi siihen kuuluvat Norjan, Islannin ja EU:n jäsenyyttä hakeneiden valtioiden kansalliset oikeusasiamiehet ja vastaavat elimet. Kaikki EU:n jäsenvaltioiden sekä Norjan ja Islannin kansalliset oikeusasiamiehet ja vastaavat elimet ovat nimittäneet yhteyshenkilön, joka vastaa yhteydenpidosta verkoston muihin jäseniin.

Verkosto perustettiin vuonna 1996, ja siitä on kehittynyt vähitellen tehokas väline oikeusasiamiesten ja heidän henkilöstönsä välistä yhteistoimintaa varten. Se on myös tehokas yhteistyömekanismi tapausten käsittelyssä. Verkosto on erityisen tärkeä Euroopan oikeusasiamiehelle, sillä sen avulla hän pystyy hoitamaan ripeästi ja tehokkaasti toimivaltansa ulkopuolelle jäävät kantelut. Kokemuksia ja parhaita käytäntöjä vaihdetaan seminaareissa ja tapaamisissa, säännöllisesti ilmestyvässä uutiskirjeessä sekä sähköisen keskustelufoorumin ja päivittäisen sähköisen uutispalvelun kautta. Jäsenvaltioiden ja liittymisneuvotteluja käyvien valtioiden oikeusasiamiesten järjestämät Euroopan oikeusasiamiehen vierailut ovat samoin osoittautuneet erittäin tehokkaaksi keinoksi kehittää verkostoa. Kohdan 5.1 lopussa esitelläänkin lyhyesti oikeusasiamiehen tutustumismatkat vuonna 2006. Niitä käsitellään tarkemmin kohdassa 6.2.

Kaikki jäljempänä kuvatut toimet auttavat oikeusasiamiehiä tekemään osansa sen varmistamiseksi, että yhteisön oikeutta sovelletaan oikein kaikkialla unionissa. On erittäin tärkeää, että kansalaiset saavat nauttia yhteisön oikeuteen kuuluvista oikeuksistaan täysimääräisesti. Euroopan oikeusasiamies pitää verkostoa näin ollen ensisijaisena ja osoittaa huomattavasti voimavaroja sen kehittämiseen.

Seminaarit

EU:n jäsenvaltioiden alueellisten oikeusasiamiesten viides seminaari

Kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten seminaarit järjestetään vuorotellen joka toinen vuosi, ja niiden järjestelyistä vastaa Euroopan oikeusasiamies yhdessä kansallisen tai alueellisen kollegansa kanssa. EU:n alueellisten oikeusasiamiesten viides seminaari, jonka järjesti Englannin paikallishallinnon oikeusasiamies Tony Redmond yhdessä Euroopan oikeusasiamiehen kanssa, pidettiin Lontoossa 19.–21. marraskuuta 2006.

Euroopan oikeusasiamies osallistui nyt ensimmäisen kerran mittavasti alueellisten oikeusasiamiesten seminaarin järjestelyihin, ja tämä oli erittäin myönteinen kokemus. Seminaariin osallistujia oli

noin 80 jokaisesta kuudesta maasta, joissa on alueellisia oikeusasiamiehiä, eli Belgiasta, Saksasta, Espanjasta, Italiasta, Itävallasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

Vuoden 2006 seminaarin aiheena oli ”Yhteistyö hyvän hallintotavan edistämiseksi ja kansalaisten oikeuksien puolustamiseksi EU:ssa”. Seminaarin ohjelma sisälsi teemaistuntoja yhteisön oikeudesta, hyvän hallintotavan edistämisestä, kantelujen käsittelystä ja oikeusasiamiesten yhteistyöstä.

Seminaarin avasivat sen järjestäjät oikeusasiamies Tony Redmond ja Euroopan oikeusasiamies Diamandouros yhdessä EU:n alueiden komitean ensimmäisen varapuheenjohtajan Luc van den Branden sekä Yhdistyneen kuningaskunnan kunta- ja paikallishallintoministeriön pysyvän sihteerin Peter Housdenin kanssa.

Englannin paikallishallinnon
oikeusasiamies
Tony Redmond.

Skotlannin julkisista
palveluista vastaava
oikeusasiamies Alice Brown.

Vorarlbergin (Itävalta)
osavaltion oikeusasiamies
Felix Dünser.

Englannin paikallishallinnon oikeusasiamies Anne Seex johti ensimmäistä teemaistuntoa, jonka aiheena oli ”Yhteisön oikeuden täytäntöönpano jäsenvaltioissa”. Istunnossa esitelmöivät Nijmegenin Radboud-yliopiston maahanmuuttolainsäädännön professori Elspeth Guild aiheesta ”Henkilöiden vapaa liikkuvuus” ja Euroopan oikeusasiamiehen toimiston pääsihteerit Ian Harden aiheesta ”Osaamisen vaihto Euroopan oikeusasiamiesten verkostossa”.

Flanderin (Belgia)
oikeusasiamies
Bernard Hubeau.

Navarran (Espanja)
oikeusasiamies María Jesús
Aranda Lasheras.

Basilicatan (Italia)
oikeusasiamies
Silvano Micele.

Toista teemaistuntoa, jonka aiheena oli ”Oikeusasiamiesten ennakoiva työ hyvän hallintotavan edistämiseksi”, johtivat Basilicatan oikeusasiamies Silvano Micele ja Flanderin oikeusasiamies Bernard Hubeau. Teemaistunnossa kuultiin kuusi esitelmää seuraavista aiheista: ”Hyvien käytäntöjen levittämisen lisäarvo” (Englannin paikallishallinnon oikeusasiamies Tony Redmond), ”Tähtäimessä rakentavat suhteet hallintoon” (Vallonian oikeusasiamies Frédéric Bovesse), ”Raportointimekanismit” (Skotlannin julkinen oikeusasiamies Alice Brown), ”Kansalaisten mahdollisuuksien parantaminen” (Rheinland-Pfalzin oikeusasiamies Ullrich Galle), ”Yhteistyö kansalaisten kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi” (Vorarlbergin oikeusasiamies Felix Dünser) ja ”Hyvän hallintotavan säännöt” (Navarran oikeusasiamies María Jesús Aranda Lasheras).

Kolmatta teemaistuntoa aiheesta "Oikeusasiamiehen reagointityö – kantelujen käsittely" johti Baijerin vetoomusvaliokunnan puheenjohtaja Alexander König. Teemaistunnossa kuultiin esitelmät aiheista "Yhteiskunnan haavoittuvassa asemassa olevien väestönsosien kantelujen käsittely" (Friuli-Venezia Giulian oikeusasiamies Caterina Dolcher), "Lastenoikeuksien edistäminen" (lastenoikeuksien johtaja Roger Morgan) ja "Itsepintaiset ja kiusalliset kantelijat" (Englannin paikallishallinnon oikeusasiamies Jerry White).

Englannin paikallishallinnon oikeusasiamies Jerry White, Yhdistyneen kuningaskunnan lasten oikeuksien valtuutettu Roger Morgan, Baijerin (Saksa) vetoomusvaliokunnan puheenjohtaja Alexander König ja Friuli-Venezia Giulian (Italia) oikeusasiamies Caterina Dolcher.

Päätösistunnossa aiheesta "Yhdessä eteenpäin" kuultiin Euroopan oikeusasiamiehen esitelmä aiheesta "Yhteistyö Euroopan oikeusasiamiesten verkostossa". Tätä viimeistä istuntoa johti Katalonian oikeusasiamies Rafael Ribó i Massó, ja siinä keskusteltiin verkoston toiminnasta sekä siitä, miten alueelliset oikeusasiamiehet voivat osallistua sen toimintaan aktiivisemmin.

Pohjois-Irlannin kansalliskokouksen oikeusasiamies ja valitusasiamies Tom Frawley.

Seminaarin erityinen kohokohta oli illallisen jälkeinen puhe, jonka piti Pohjois-Irlannin parlamentin oikeusasiamies ja kanteluvaltuutettu Tom Frawley. Hän käsitteli oikeusasiamiehille tärkeitä asioita, kuten etiikkaa, vastuuvollisuutta ja saavutettavuutta.

Seminaarista saatiin erittäin myönteistä palautetta. Oikeusasiamies toivoo, että Saksassa tai Itävallassa järjestetään vuonna 2008 yhtä onnistunut seminaari.

Yhteyshenkilöiden seminaari vuonna 2006

Euroopan oikeusasiamiesten verkoston yhteyshenkilöiden viides seminaari pidettiin 18.–20. kesäkuuta 2006 Strasbourgissa. Seminaarin aiheena oli "Edistetään perusoikeuksia – jaetaan parhaita käytäntöjä". Tarkoituksena oli tarjota yhteyshenkilöille tilaisuus keskustella parhaista käytännöistä sekä virittää keskustelua heidän työstään perusoikeuksien edistämiseksi. Seminaarissa yhteyshenkilöille tarjoutui samalla tilaisuus keskustella verkoston toiminnasta ja ehdottaa siihen parannuksia. Seminaariin osallistui kaikkiaan 28 henkilöä 26:sta Euroopan maasta, ja ensi kertaa mukana olivat Bulgarian, Kroatian ja Romanian kansallisten oikeusasiamieslaitosten edustajat.

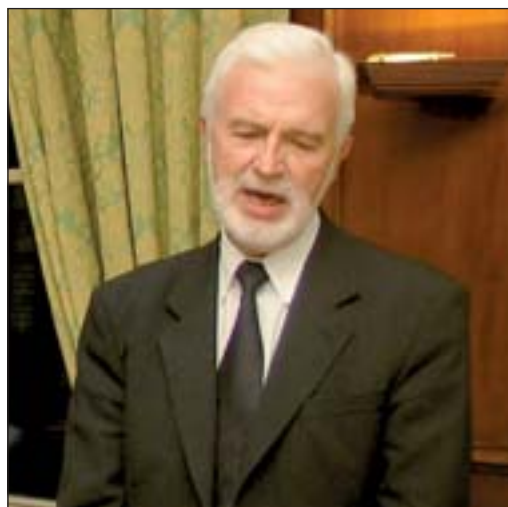
Euroopan oikeusasiamiesten yhteyshenkilöverkoston viidennen seminaarin osanottajat. Strasbourg, Ranska, 18.-20. kesäkuuta 2006.

Seminaarin ensimmäisen päivän keskusteluissa keskityttiin kantelujen käsittelyn parantamiseen, hyvän hallintotavan edistämiseen, yhteistyön vahvistamiseen verkoston kautta ja kantelijoiden tyytyväisyyden mittaamiseen.

Illalla osallistujat kokoontuivat Strasbourgin keskustaan illalliselle, jossa he saivat kuulla unionin pitkäaikaisimman kansallisen oikeusasiamiehen Hans Gammeltoft-Hansenin puheen. Gammeltoft-Hansen kertoi kokemuksistaan, joita hänelle oli kertynyt hänen lähes 20-vuotisella urallaan Tanskan oikeusasiamiehenä, ja hän puhui erityisesti perusoikeuksien edistämiseen ja puolustamiseen tähtäävästä työstään.

Seminaarin toisena päivänä käsiteltiin ensisijaisesti perusoikeuksien edistämistä, jota useat yhteyshenkilöt olivat pitäneet yhteisen tarkastelun arvoisena aiheena. Tarkemmin ottaen käsiteltiin tiedonvälityksen vapautta, sananvapautta ja yhtäläistä kohtelua.

Seminaarin ohjelma oli erittäin monipuolinen, ja keskustelua käytiin vilkkaasti. Tämä osoittaa, miten tärkeä on tällainen joka toinen vuosi järjestettävä tapaaminen, jossa verkoston yhteyshenkilöt voivat keskustella keskenään ja solmia suhteita toisiinsa. Tämä tietää hyvää tulevaisuudelle.

Tanskan parlamentin oikeusasiamies Hans Gammeltoft-Hansen puhumassa Euroopan oikeusasiamiesten yhteyshenkilöverkoston viidennen seminaarissa. Strasbourg, Ranska, 18.-20. kesäkuuta 2006.

Yhteistyö tapausten käsittelyssä

Jäsenvaltioiden kansallisilla ja alueellisilla oikeusasiamiehillä on valtuudet käsitellä monia sellaisia kanteluja, jotka eivät kuulu Euroopan oikeusasiamiehen toimivaltaan, koska ne eivät kohdistu yhteisön toimielimiin tai laitoksiin. Vuonna 2006 Euroopan oikeusasiamies neuvoi 828:aa kantelijaa kääntymään kansallisen tai alueellisen oikeusasiamiehen puoleen ja siirsi 363 kantelua suoraan toimivaltaiselle oikeusasiamiehelle. Näistä 270 koski samaa aihetta. Kertomuksen kohdassa 2.5 on esimerkkejä näistä kanteluista.

Verkoston kautta harjoitettavan säännöllisen tietojenvaihdon lisäksi on olemassa erityinen menettely, jonka avulla kansalliset tai alueelliset oikeusasiamiehet voivat pyytää kirjallisia vastauksia yhteisön oikeutta ja sen tulkintaa koskeviin kysymyksiin, joita ilmenee esimerkiksi heidän käsittelemissään tapauksissa. Euroopan oikeusasiamies joko antaa vastauksen suoraan tai ohjaa tiedustelun tarvittaessa toiselle EU:n toimielimelle tai laitokselle vastattavaksi. Vuonna 2006 saatiin kaksi uutta tiedustelua, joista toinen tuli kansalliselta ja toinen alueelliselta oikeusasiamieheltä, ja kahden vuonna 2005 esitetyn tiedustelun käsittely päätettiin. Tarkempia tietoja tiedusteluista on esitetty kolmannessa luvussa.

Euroopan oikeusasiamiehen julkaisema uutislehti

Uutislehdessä *European Ombudsmen – Newsletter* käsitellään Euroopan oikeusasiamiesten verkoston jäsenten ja laajemman kansainvälisen oikeusasiamiesinstituutin (IOI) Euroopan alueen jäsenten työtä. Englanniksi, ranskaksi, saksaksi, italiaksi ja espanjaksi julkaistava lehti lähetetään yli 400 toimistoon, jotka toimivat Euroopan tasolla tai kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla. Uutislehteä julkaisee Euroopan oikeusasiamies, ja se ilmestyy kahdesti vuodessa, huhti- ja lokakuussa.

Uutislehti on osoittautunut erittäin arvokkaaksi keinoksi vaihtaa tietoa yhteisön oikeudesta ja parhaista käytännöistä. Vuoden 2006 kahdessa numerossa oli artikkeleja monista aiheista, muun muassa yhteisön oikeuden ensisijaisuudesta, tutkintojen vastavuoroisesta tunnustamisesta EU:ssa, eurooppalaisesta ympäristöoikeudesta ja ympäristötietojen saamisesta, oikeusasiamiesten roolista vankiloiden valvonnassa, laajakaistayhteyksien saatavuudesta kaikille, työnsaantiin liittyvästä syrjinnästä, sananvapaudesta, lastenoikeuksista sekä maahanmuutto- ja turvapaikka-asioista.

Sähköisen viestinnän välineet

Oikeusasiamies käynnisti marraskuussa 2000 Euroopassa toimiville oikeusasiamiehille ja heidän henkilöstölleen tarkoitettun Internet-foorumin keskustelua ja asiakirjojen vaihtoa varten. Foorumia käyttää yli 230 henkilöä, ja se tarjoaa mahdollisuuden päivittäiseen yhteistyöhön toimistojen välillä.

Foorumin suosituin osa on uutispalvelu *Ombudsman Daily News*, joka julkaistaan kaikkina arkipäivinä ja joka sisältää uutisia oikeusasiamiesten toimistoista sekä Euroopan unionista. *Daily News* -uutispalvelua laaditaan ja luetaan säännöllisesti lähes kaikissa kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten toimistoissa eri puolilla Eurooppaa.

Keskustelufoorumi oli myös vuonna 2006 toimistoille erittäin hyödyllinen tiedonvaihdon väline, johon ne pystyivät lähettämään kysymyksiä ja vastauksia. Monia laajoja keskusteluja käynnistyi tällä tavalla. Keskusteluissa käsiteltiin monenlaisia asioita, kuten vankiloiden riippumatonta valvontaa, EU:ssa syntyneiden maahanmuuttajien lasten vakituisen asukkaan asemaa, syrjinnän torjuntaa ja yhtäläisen kohtelun edistämistä sekä äänioikeutta EU:n paikallisvaaleissa.

Keskustelufoorumissa on myös virallinen luettelo EU:n jäsenvaltioiden, Norjan, Islannin ja EU:n jäsenyyttä hakeneiden valtioiden kansallisista ja alueellisista oikeusasiamiehistä. Luetteloa päivitetään aina, kun jonkin oikeusasiamiehen toimiston yhteystiedot muuttuvat, joten se on korvaamaton apuväline kaikille oikeusasiamiehille Euroopassa.

Tutustumismatkat

Euroopan oikeusasiamies vieraili vuonna 2006 kollegoidensa luona Luxemburgissa (maaliskuu), Espanjassa (toukokuu), Pohjois-Irlannissa (marraskuu) ja Bulgariassa (marraskuu). Vierailujen

aikana tarjoutui erinomainen tilaisuus tiivistää työsuhteita Euroopan oikeusasiamiesten verkostossa ja lisätä tietoa oikeusasiamiehestä tuomioistuimen ulkopuolisena riitojen ratkaisijana. Vierailuja on käsitelty tarkemmin kohdassa 6.2.

5.2 MUUT OIKEUSASIAMIEHEN SEMINAARIT JA KONFERENSSIT

Euroopan oikeusasiamies pyrkii tekemään yhteistyötä kollegoidensa kanssa myös muilla tavoin kuin Euroopan oikeusasiamiesten verkoston kautta. Hän osallistuu oikeusasiamiesjärjestöjen aktiivisena jäsenenä säännöllisesti järjestöjen järjestämiin konferensseihin ja seminaareihin. Seuraavassa luodaan katsaus tällaisiin tapahtumiin, joihin oikeusasiamies ja hänen henkilöstönsä osallistuivat vuonna 2006.

Mustanmeren taloudellisen yhteistyön järjestön jäsenvaltioiden oikeusasiamiesten konferenssi Istanbulissa Turkissa

Euroopan oikeusasiamies osallistui 26. huhtikuuta Mustanmeren taloudellisen yhteistyön järjestöön (BSEC) kuuluvien maiden oikeusasiamiesten konferenssiin, jonka aiheena oli ”Oikeusasiamieslaitoksen rooli demokratian vakiinnuttamisessa”. Tapahtuman järjesti BSEC:n parlamentaarinen yleiskokous Istanbulissa Turkissa. Diamandouros puhui aiheesta ”Oikeusasiamieslaitos oikeusvaltiossa – haasteet ja tulevaisuudennäkymät”. Seminaariin osallistui oikeusasiamiehiä BSEC:n jäsenvaltioista. Seminaarissa keskusteltiin myös Turkissa annetusta oikeusasiamieslaitosta koskevasta lakiluonnoksesta, ja pääpuheen piti Turkin entinen presidentti Süleyman Demirel.

Kansainvälinen oikeusasiamiesinstituutti (IOI) – Euroopan alueen jäsenten tapaaminen ja yleiskokous Wienissä Itävallassa

Oikeusasiamies Diamandouros osallistui 11.–13. kesäkuuta kansainvälisen oikeusasiamiesinstituutin (IOI) Euroopan alueen jäsenten tapaamiseen ja yleiskokoukseen, joka pidettiin Itävallan parlamentissa Wienissä. Diamandouros toimi 12. kesäkuuta ensimmäisen työryhmän esittelijänä. Työryhmä tarkasteli oikeusasiamiesten ja tuomioistuinten välistä suhdetta. Konferenssissa keskusteltiin lisäksi seuraavista aiheista: ”Euroopan oikeusasiahenkilöiden toimivalta”, ”Ihmisoikeuksien toteutuminen Euroopassa” ja ”Ihmisoikeuksien toteutuminen ja oikeusasiahenkilöiden rooli”.

Konferenssi aiheesta ”Oikeusasiamies hallinnon uudistajana” Ohridissa entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa

Ohridissa entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa järjestettiin 14.–16. syyskuuta konferenssi aiheesta ”Oikeusasiamies hallinnon uudistajana”. Konferenssi järjestettiin osana Kreikan oikeusasiamiehen Eunomia-hanketta yhdessä Katalonian sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian oikeusasiamiesten kanssa. Sen tarkoituksena oli lisätä Kaakkois-Euroopan oikeusasiamieslaitosten valmiuksia. Konferenssiin osallistui noin 60 henkilöä. Euroopan oikeusasiamiestä edusti konferenssissa oikeusasiamiehen toimiston oikeudellinen pääneuvonantaja Gerhard Grill, joka esitelmöi Euroopan hyvän hallintotavan säännöstöstä.

Kansainvälinen konferenssi aiheesta ”Oikeusasiamiehen työ lasten hyväksi” Ateenassa Kreikassa

Oikeusasiamies osallistui 29. ja 30. syyskuuta Ateenassa Kreikassa järjestettyyn kansainväliseen konferenssiin aiheesta ”Oikeusasiamiehen työ lasten hyväksi”. Konferenssin järjestelyistä vastasivat Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutettu Thomas Hammarberg, Venäjän federaation ihmisoikeusasioista vastaava oikeusasiamies Vladimir Lukin ja Kreikan oikeusasiamies Yiorgos Kaminis. Diamandouros puhui aiheesta ”Lastenoikeuksiin erikoistuneiden toimistojen perustaminen – erilaiset mallit”.

Konferenssi aiheesta ”Oikeusasiamieslaitos Italiassa ja Euroopassa” Firenzessä Italiassa

Oikeusasiamies Diamandouros puhui 16. lokakuuta Firenzessä järjestetyssä konferenssissa, jonka aiheena oli ”Oikeusasiamieslaitos Italiassa ja Euroopassa”. Hän esitteli Euroopan oikeusasiamiehen näkemystä Italian toimista kansallisen tason oikeusasiamieslaitoksen perustamiseksi. Tapahtuma pidettiin Toscanan alueellisen parlamentin auditoriossa. Konferenssin järjesti Toscanan alueellinen oikeusasiamies Giorgio Morales.

Konferenssi vetoomus- ja kantelu-oikeudesta Bremenissä Saksassa

Euroopan Unionin *Landesverband Bremen* ja *Vereinigung zur Förderung des Petitionsrechts in der Demokratie e.V.* järjestivät 21. marraskuuta Bremenissä konferenssin oikeudesta esittää vetoomus Euroopan parlamentille ja oikeudesta kannella Euroopan oikeusasiamiehelle. Konferenssiin osallistui viitisenkymmentä henkilöä, joiden joukossa oli Bremenin osavaltion parlamentin (*Bremische Bürgerschaft*) puhemiehen ja jäsenten lisäksi tuomareita sekä Saksan liittopäivien vetoomusvaliokunnan edustaja. Euroopan oikeusasiamiehen toimistoa edusti oikeudellinen pääneuvonantaja Gerhard Grill, joka piti illan pääpuheen kertoen Euroopan oikeusasiamiehen tehtävistä ja työstä.

Kansainvälinen syrjintää koskeva seminaari Ljubljana Sloveniassa

Oikeusasiamies osallistui 8. joulukuuta Ljubljana Sloveniassa järjestettyyn kansainväliseen seminaariin aiheesta ”Syrjintä on kohdattava”. Seminaarin järjestivät Slovenian ihmisoikeuksista vastaava oikeusasiamies Matjaz Hanzek ja itävaltalainen Ludwig Boltzmann -ihmisoikeusinstituutti. Diamandouros puhui aiheesta ”Euroopan oikeusasiamiehen rooli syrjinnän torjumisessa”. Konferenssin jälkeen oikeusasiamies tapasi perustuslakituomioistuimen presidentin Janez Cebuljin ja muutamia tämän kollegoita ja kävi keskustelun näiden laitoksista ja tehtävistä.

5.3 MUUT TAPAAMISET OIKEUSASIAMIEHEN JA HEIDÄN HENKILÖSTÖNSÄ KANSSA

Kahdenväliset tapaamiset oikeusasiamiesten kanssa

Euroopan oikeusasiamies tapasi kahdenkeskisesti vuonna 2006 monia Euroopassa ja muualla maailmassa toimivia oikeusasiamiehiä. Tapaamisten tarkoituksena oli edistää oikeusasiamieslaitoksen toimintaa, keskustella toimielinten välisistä suhteista ja vaihtaa parhaita käytäntöjä.

Tammikuun 24. päivänä Strasbourgissa ja maaliskuun 23. päivänä Pariisissa oikeusasiamies Diamandouros tapasi Ranskan oikeusasiamiehen Jean-Paul Delevoyen. Keskusteluissa käsiteltiin perusoikeuksiin EU:ssa liittyvää oikeusasiamiesten työtä sekä EU:n jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden kansallisten oikeusasiamiesten kuudetta seminaaria koskevia suunnitelmia. Diamandourosin ja Delevoyen on määrä järjestää kyseinen seminaari yhdessä syksyllä 2007 Strasbourgissa.

Helmikuun 15. päivänä Alankomaiden oikeusasiamies Alex Brenninkmeijer vieraili Diamandourosin luona Strasbourgissa keskustelemassa molempia kiinnostavista asioista.

Maaliskuun 17. päivänä ICANN-organisaation (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) oikeusasiamies Frank Fowlie vieraili Euroopan oikeusasiamiehen Brysselin toimistossa. Hän kävi vierailunsa aikana videoneuvottelun Diamandourosin kanssa.

Maaliskuun 20. päivänä Italian Toscanan alueellinen oikeusasiamies Giorgio Morales tapasi Diamandourosin Strasbourgissa.

Maaliskuun 28. päivänä oikeusasiamies tapasi Puolan vasta valitun oikeusasiamiehen Janusz Kochanowskin.

Maaliskuun 30. päivänä Diamandouros tapasi Irlannin oikeusasiamiehen Emily O'Reillyn Brysselissä.

Huhtikuun 12. päivänä, heinäkuun 3. päivänä ja syyskuun 20. päivänä Diamandouros kävi videoneuvottelun Englannin paikallishallinnon oikeusasiamiehen Tony Redmondin kanssa valmistellakseen EU:n jäsenvaltioiden alueellisten oikeusasiamiesten viidettä seminaaria, jonka he järjestivät yhdessä Lontoossa 19.–21. marraskuuta.

Heinäkuun 12. päivänä Diamandouros tapasi Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan puheenjohtajan ja Euroopan parlamentin jäsenen Marcin Libickin sekä Puolan oikeusasiamiehen Janusz Kochanowskin Poznanissa Puolassa.

Syyskuun 30. päivänä Diamandouros tapasi Kreikan oikeusasiamiehen Yiorgos Kaminisin Ateenassa Kreikassa.

Lokakuun 2. päivänä Diamandouros puhui työstään Euroopan oikeusasiamiehenä Kreikan oikeusasiamiehen henkilöstölle.

Marraskuun 8. päivänä Diamandouros tapasi Irlannin oikeusasiamiehen Emily O'Reillyn Dublinissa.

Joulukuun 18. päivänä Diamandouros puhui Kreikan oikeusasiamiehen toimiston henkilöstölehden julkistamistilaisuudessa Ateenassa Kreikassa.

Henkilöstön jäsenten tapaamiset

Oikeusasiamiehen henkilöstön jäsenet osallistuivat seuraaviin tapaamisiin:

Joulukuun 5. päivänä oikeusasiamiehen avustaja Nicholas Catephores tapasi New South Walesin oikeusasiamiehen Bruce Barbourin ja apulaisoikeusasiamies Chris Wheelerin.

Joulukuun 8. päivänä Nicholas Catephores tapasi Australian liittovaltion oikeusasiamiehen John McMillanin.

Oikeusasiamies Diamandouros esitteli vuosikertomuksen 2005 Euroopan parlamentin puhemiehelle Josep Borrell Fontellesille 14. maaliskuuta 2006 ja parlamentin vetoomusvaliokunnalle 3. toukokuuta 2006. Jälkimmäisessä kokouksessa oikeusasiamiehelle tarjoutui tilaisuus kertoa vuoden aikana saavutetuista tuloksista ja keskustella valiokunnan jäsenten kanssa tulevaisuutta koskevista ajatuksista ja aloitteista.

Euroopan parlamentin jäsen Andreas Schwab laati vetoomusvaliokunnan mietinnön oikeusasiamiehen toiminnasta vuonna 2005. Schwabin mietinnöstä keskusteltiin parlamentin täysistunnossa 16. marraskuuta. Täysistuntoon osallistuivat myös oikeusasiamies Diamandouros ja Euroopan komission varapuheenjohtaja Margot Wallström. Täysistunnossa käytettiin puheenvuoroja seuraavassa järjestyksessä: Euroopan parlamentin jäsen Andreas Schwab, Euroopan parlamentin jäsen Manolis Mavrommatis, Euroopan parlamentin jäsen Proinsias De Rossa, Euroopan parlamentin jäsen Diana Wallis, Euroopan parlamentin jäsen David Hammerstein Mintz, Euroopan parlamentin jäsen Willy Meyer Pleite, Euroopan parlamentin jäsen ja vetoomusvaliokunnan puheenjohtaja Marcin Libicki, Euroopan parlamentin jäsen Witold Tomczak, Euroopan parlamentin jäsen Robert Atkins, Euroopan parlamentin jäsen Inés Ayala Sender, Euroopan parlamentin jäsen Mairead McGuinness, Euroopan parlamentin jäsen Thijs Berman, Euroopan parlamentin jäsen Richard Seeber, Euroopan parlamentin jäsen Lidia Joanna Geringer De Oedenberg, Euroopan parlamentin jäsen Marie Panayotopoulos-Cassiotou ja Euroopan parlamentin jäsen András Gyürk. Schwabin mietintöön perustuva päätöslauselma hyväksyttiin parlamentin täysistunnossa, ja päätöslauselmassa todettiin parlamentin olevan tyytyväinen oikeusasiamiehen julkisuuskuvaan ja pitävän myönteisenä oikeusasiamiehen ja toimielinten välistä rakentavaa yhteistyötä.

Oikeusasiamies esitteli vuosikertomuksen 2005 lehdistölle 24. huhtikuuta järjestetyssä lehdistötilaisuudessa. Tilaisuuteen osallistui yli 50 toimittajaa, joten oikeusasiamiehellä oli oiva tilaisuus saada huomio kiinnittymään hänen tutkimustensa tärkeimpiin tuloksiin vuonna 2005.

AVOINTEN OVIEN PÄIVÄT

Oikeusasiamiehen toimisto osallistui Euroopan parlamentin järjestämiin avointen ovien päiviin 30. huhtikuuta ja 1. toukokuuta Strasbourgissa sekä 6. toukokuuta Brysselissä. Oikeusasiamiehen työtä esittelevää materiaalia jaettiin vierailijoille 25:llä eri kielellä monenlaisen markkinointimateriaalin ohella. Henkilöstön jäseniä oli läsnä kaikkina kolmena päivänä vastaamassa kysymyksiin. Parlamentissa vieraili avointen ovien päivinä yli 35 000 henkilöä.

Kansalaisia tutustumassa Euroopan oikeusasiamiehen osastoon avoimien ovien päivänä Strasbourgissa, Ranskassa 1. toukokuuta 2006.

6.2 TUTUSTUMISMATKAT

Oikeusasiamies aloitti lukuisat tutustumismatkansa jäsenvaltioihin ja unionin jäsenyyttä hakeneisiin valtioihin vuonna 2003 tarkoituksenaan lisätä kansalaisten tietämystä oikeudesta kannella Euroopan oikeusasiamiehelle ja tiivistää yhteistyösuhteitaan kansallisiin ja alueellisiin kollegoihinsa. Tutustumismatkojen tahti on säilynyt edelleen vilkkaana. Kunkin matkan aikana oikeusasiamieskollegat jäsenvaltioissa ja jäsenyyttä hakeneissa valtioissa järjestävät oikeusasiamiehelle tiiviin ohjelman ja tapaamisia ja seuraavat usein hänen mukanaan koko matkan ajan. Molempien oikeusasiamiesten osallistuminen tapahtumiin on kaikkein hyödyllisintä kansalaisille, sillä näin kansalaiset ymmärtävät paremmin ja osaavat arvostaa kansallisen oikeusasiamiehen ja Euroopan oikeusasiamiehen omia tehtäviä ja valtuuksia sekä saavat tietoa kansalaisuuteensa perustuvista oikeuksista niin kotivaltiossaan kuin EU:ssa.

Oikeusasiamies vieraili vuonna 2006 Luxemburgissa, Espanjassa, Pohjois-Irlannissa ja Bulgariassa ja tapasi parlamentin jäseniä, tuomareita, ylempiä virkamiehiä, yliopistoväkeä, kantelua harkitsevia ja muita kansalaisia. Seuraavassa luodaan katsaus näiden neljän tutustumismatkan aikana järjestettyihin erilaisiin tapaamisiin, luetellaan tärkeimmät keskustelukumppanit ja mainitaan lukuisat matkojen aikana pidetyt esitelmät. Tutustumismatkoihin liittyvästä tiedotustoiminnasta kerrotaan kertomuksen kohdassa 6.4.

LUXEMBURG

Euroopan oikeusasiamies vieraili Luxemburgissa 6.–8. maaliskuuta. Luxemburgin oikeusasiamiehen toimisto järjesti vierailun ja useita erilaisia tapaamisia, joissa Euroopan oikeusasiamies pääsi kertomaan tehtävistään hallituksen ja valtion ylimmille virkamiehille, tiedotusvälineille, kansalaisjärjestöille ja asiasta kiinnostuneille kansalaisille.

© Suurherttuan hovi / Valokuva: Carlo Hommel

P. Nikiforos Diamandouros ja Hänen Kuninkaallinen Korkeutensa Luxemburgin suurherttua Henri ja Luxemburgin kansallinen oikeusasiamies Marc Fischbach Euroopan oikeusasiamiehen Luxemburgin-tutustumismatkalla 6.–8. maaliskuuta 2006.

Matkan aikana Diamandourosilla oli tilaisuus keskustella työstään Luxemburgin suurherttuan Henrin, Luxemburgin pääministerin Jean-Claude Junckerin ja parlamentin puhemiehen Lucien Weilerin kanssa. Tapaamisissa keskityttiin Euroopan oikeusasiamiehen tehtäviin ja palveluihin, joita hänellä on tarjota Luxemburgin kansalaisille. Kaksipäiväisen vierailunsa aikana Diamandouros tapasi myös parlamentin varapuhemiehen Laurent Mosarin, ylimmän neuvoa antavan elimen

(*Conseil d'Etat*) puheenjohtajan Pierre Moresin sekä virkamieskunnasta ja hallintouudistuksesta vastaavan ministerin Claude Wiselerin.

Vierailu tarjosi erinomaisen tilaisuuden kehittää suhteita Luxemburgin oikeusasiamiehen Marc Fischbachin ja tämän henkilöstön kanssa. Virallisissa tapaamisissa keskusteltiin oikeusasiamiehen ja tämän henkilöstön tehtävistä, minkä ohella oikeusasiamiehillä ja heidän henkilöstöillään tarjoutui monta tilaisuutta epävirallisiin keskusteluihin.

Luxemburgin kansallinen oikeusasiamies Marc Fischbach, Luxemburgin parlamentin varapuhemies Laurent Mosar, P. Nikiforos Diamandouros, Luxemburgin Conseil d'État'n puheenjohtaja Pierre Moresin ja Luxemburgin hallinto- ja hallinnouudistusministeri, julkisten töiden ministeri Claude Wiseler Euroopan oikeusasiamiehen Luxemburgin-tutustumismatkalla 6.-8. maaliskuuta 2006.

Tutustumismatkaan kuului myös tapaaminen kantelua harkitsevien kansalaisten kanssa sekä lehdistötilaisuus, johon osallistui viitentoista toimittajaa. Nämä tilaisuudet järjesti Euroopan parlamentin Luxemburgin tiedotustoimiston päällikkö Monique Schumacher. Matkansa alkajaisiksi Diamandourosilla oli tilaisuus keskustella työstään Schumacherin sekä Euroopan komission edustuston päällikön Ernst Moutschenin kanssa.

ESPAÑJA

Euroopan oikeusasiamies jatkoi tutustumismatkojaan vieraillemalla Espanjassa 8.–10. toukokuuta. Espanjan kansallinen oikeusasiamies Enrique Múgica Herzog isännöi vierailua ja seurasi Diamandourosin mukana lähes kaikissa tapaamisissa ja tilaisuuksissa, joita näiden kolmen päivän aikana järjestettiin.

Matkan aikana Diamandouros tavoitti tärkeää kohdeyleisöä ja pääsi painottamaan oikeusasiamiesten työn tärkeyttä tavatessaan korkean tason edustajia niin politiikan, oikeuslaitoksen kuin hallinnon saralta. Oikeusasiamies tapasi matkansa aikana kuningas Juan Carlosin, prinsessa Infanta Cristinan, parlamentin puhemiehen Manuel Marín Gonzálezin, senaatin puhemiehen Francisco Javier Rojo Garcían, ulko- ja yhteistyöasioiden ministerin Miguel Ángel Moratinos Cuyaubén, julkishallintoministeri Jordi Sevilla Seguran, oppositiojohtaja Mariano Rajoy Breyn, korkeimman tuomarineuvoston presidentin Francisco José Hernando Santiagon, perustuslakituomioistuimen presidentin Emilia Casas Baamonden, Euroopan komission Espanjan edustuston päällikön José Luis González Vallvén ja Euroopan parlamentin tiedotustoimiston päällikön Fernando Carbajon.

© Espanjan kansallinen oikeusasiamies

P. Nikiforos Diamandouros sekä Hänen Majesteettinsa Espanjan Kuningas Juan Carlos ja Espanjan kansallinen oikeusasiamies Enrique Múgica Herzog Euroopan oikeusasiamiehen Espanjan-tutustumismatkalla. Madrid, Espanja, 8.-10. toukokuuta 2006.

Eurooppa-päivänä (9. toukokuuta) Euroopan oikeusasiamies osallistui Euroopan parlamentin tiedotustoimiston järjestämään tapahtumaan, häntä haastateltiin televisio-ohjelmaan nimeltä ”Europa 2006” ja hän järjesti yhteisen lehdistötilaisuuden Espanjan oikeusasiamiehen kanssa.

P. Nikiforos Diamandouros ja Espanjan valtiosääntöuomioistuimen puheenjohtaja Emilia Casas Baamonde Euroopan oikeusasiamiehen Espanjan-tutustumismatkalla. Madrid, Espanja, 8.-10. toukokuuta 2006.

Euroopan oikeusasiamies, Espanjan oikeusasiamies ja näiden molempien henkilöstöt käyttivät tilaisuutta vahvistaakseen keskinäistä yhteistyötään käymällä tutustumismatkan aikana sekä virallisia että epävirallisia keskusteluja yhteisesti kiinnostavista asioista, myös parhaista käytännöistä.

POHJOIS-IRLANTI

Oikeusasiamies vieraili Belfastissa 8.-10. marraskuuta osana tutustumismatkakierrostaan EU:n jäsenvaltioissa. Pohjois-Irlannin oikeusasiamiehen toimisto järjesti vierailun ja kokosi tiiviin

ohjelman tapaamisineen, esitelmineen ja lehdistöhaastatteluineen, jotta Euroopan oikeusasiamiehen toiminnan tunnettuutta saataisiin lisättyä.

Matkan aikana Diamandourosilla oli tilaisuus keskustella työstään Pohjois-Irlannin korkeimman oikeuden presidentin Brian Kerrin, Pohjois-Irlannin hallintoviraston päällikön Nigel Hamiltonin ja poliisioikeusasiamies Nuala O'Loanin kanssa. Oikeusasiamies tapasi myös tasa-arvotoimiston päällikön Bob Collinsin, kuntasuhteiden neuvoston toiminnanjohtajan Duncan Morrowin ja Ulsterin yliopiston apulaiskanslerin Richard Barnettin.

Pohjois-Irlannin parlamentin puhemies Eileen Bell tarjosi oikeusasiamiehelle illallisen Stormontin linnassa 9. marraskuuta, ja illalliselle osallistuivat myös lakiasäättävän alahuoneen jäsenet Billy Bell ja Margaret Ritchie sekä Pohjois-Irlannin oikeusasiamies Tom Frawley.

© Pohjois-Irlannin oikeusasiamiesten kansalliskokous

P. Nikiforos Diamandouros ja (hänestä oikealla) Pohjois-Irlannin kansalliskokouksen puhemies Eileen Bell sekä muita Euroopan oikeusasiamiehen tutustumismatkan aikana järjestetyille puhemiehen illalliselle osallistuneita. Belfast, Pohjois-Irlanti, 8.-10. marraskuuta 2006.

Oikeusasiamies Frawley seurasi Euroopan oikeusasiamiehen mukana koko vierailun ajan. Näin oikeusasiamiehet pystyivät esittelemään yhdessä palvelujaan kansalaisille. Diamandouros esitteli työtään myös Pohjois-Irlannin oikeusasiamiehen henkilöstölle ja selitti Euroopan oikeusasiamiesten verkoston kautta toteutettavan yhteistyön merkitystä.

© Médiateur parlementaire d'Irlande du Nord

Pohjois-Irlannin kansalliskokouksen oikeusasiamies ja valitusasiamies Tom Frawley sekä P. Nikiforos Diamandouros Euroopan oikeusasiamiehen Pohjois-Irlannin-tutustumismatkalla. Belfast, Pohjois-Irlanti, 8.-10. marraskuuta 2006.

Tutustumismatkaan sisältyi Euroopan komission toimiston päällikön Eddie McVeighin järjestämä erittäin arvokas tapaaminen kantelua harkitsevien kansalaisten kanssa. McVeigh järjesti myös luennon Queen's University -yliopiston Belfastin School of Politics and International Studies -laitoksessa, jossa

Diamandouros puhui aiheesta ”Euroopan unioni – oikeudet, muutoksenhakukeinot ja Euroopan oikeusasiamies”.

BULGARIA

Oikeusasiamies Diamandouros vieraili Bulgariassa 27.–29. marraskuuta juuri ennen Bulgarian liittymistä Euroopan unioniin. Vierailun järjesti Bulgarian oikeusasiamiehen toimisto, ja sen aikana Euroopan oikeusasiamiehelle tarjoutui oivallinen tilaisuus kertoa Bulgarian kansalaisille, asukkaille, yrityksille, yhdistyksille ja muille elimille oikeuksista, joita nämä saisivat Bulgarian liittyessä Euroopan unioniin.

© Bulgarian oikeusasiamies

P. Nikiforos Diamandouros tapaa Bulgarian pääministerin Sergei Stanishevin Bulgarian-tutustumismatkallaan. Sofia, Bulgaria, 27.–29. marraskuuta 2006.

Bulgarian oikeusasiamies Guinio Ganev seurasi Diamandourosia tämän tavatessa Bulgarian presidentin Georgi Parvanovin, pääministeri Sergei Stanishevin, pääsyyttäjä Boris Veltchevin, kansalliskokouksen varapuhemiehen Lyuben Kornezovin ja kansalliskokouksen seuraavien pysyvien valiokuntien puheenjohtajat ja jäsenet: korruption vastainen valiokunta, kantelu- ja vetoamusvaliokunta, Euroopan yhdentymisvaliokunta sekä ihmisoikeusasioiden ja uskonnollisten asioiden valiokunta.

© Bulgarian oikeusasiamies

P. Nikiforos Diamandouros, Bulgarian oikeusasiamies Guinio Ganev ja Bulgarian parlamentin varapuhemies Lyuben Andonov Euroopan oikeusasiamiehen Bulgarian-tutustumismatkalla. Sofia, Bulgaria, 27.–29. marraskuuta 2006.

Euroopan oikeusasiamiehen luentoa University of National and World Economy -yliopistossa Sofiassa aiheesta ”Demokratia, vastuuvollisuus ja oikeusasiamies” kuunteli yli 220 opiskelijaa, yliopistonopettajaa ja toimittajaa. Luentotilaisuutta isännöi yliopiston vararehtori professori Statty Stattev, ja luennon jälkeen käytiin vilkas keskustelu kysymyksineen ja vastauksineen.

P. Nikiforos Diamandouros esittelee toimintaansa University of National and World Economy -yliopistossa Bulgarian-tutustumismatkallaan. Sofia, Bulgaria, 27.-29. marraskuuta 2006.

Diamandouros esitelmöi aiheesta ”Euroopan oikeusasiamies ja kansalaisten oikeuksien suojeleminen” yli sadalle kuulijalle, joiden joukossa oli keskushallinnon ja paikallishallinnon korkean tason edustajia, EU:n jäsenvaltioiden suurlähettiläitä, hallituksen virkamiehiä, parlamentin jäseniä, paikallisia julkisia puolustusasianajajia ja toimittajia.

Demokratiatutkimuksen keskuksen järjestämässä ja keskuksen johtajan Ognian Shentovin isännöimässä tapaamisessa Diamandouros esitteli työtään monille Bulgariassa toimiville kansalaisjärjestöille ja kertoi, kuinka nämä voisivat käyttää hyväkseen hänen palvelujaan.

Euroopan oikeusasiamiehen matka sai paljon huomiota tiedotusvälineissä: yli 40 artikkelia ilmestyi painetuissa julkaisuissa ja verkkojulkaisuissa, ja lisäksi asia oli laajalti esillä televisiossa ja radiossa.

Matkan ansiosta Diamandouros pystyi kehittämään yhteistyötään Bulgarian oikeusasiamiehen ja tämän henkilöstön kanssa, jotta Bulgarian kansalaisia ja asukkaita voitaisiin palvella mahdollisimman tehokkaasti maan liittyttyä unioniin.

6.3 MUUT KONFERENSSIT JA TAPAAMISET

Konferenssit, seminaarit ja tapaamiset tarjoavat oikeusasiamiehelle erinomaisen tilaisuuden kertoa työstään kohdeyleisölle, kuten kansalaisjärjestöille, eturyhmille ja korkeakouluille. Ne myös auttavat hänen työtään oikeusasiamieslaitoksen tunnettuuden lisäämiseksi. Konferenssien ja tapaamisten ansiosta oikeusasiamies ja hänen henkilöstönsä pysyvät ajan tasalla sellaisista tapahtumista Euroopassa, jotka ovat heille erityisen merkittäviä.

Tässä osiossa kerrotaan tarkemmin toiminnasta, jolla on tarkoitus edistää oikeusasiamieslaitoksen ja erityisesti Euroopan oikeusasiamiehen työn tunnettuutta. Jos oikeusasiamies ei pysty osallistumaan itse johonkin tilaisuuteen, hän lähettää paikalle sopivaksi katsomansa henkilöstön jäsenen toimistostaan. Myös monet ryhmät tutustuvat oikeusasiamiehen työhön Strasbourgiin suuntautuvilla opintomatkoilla. Osiossa luetellaankin vuonna 2006 pidetyt ryhmäesittelyt.

OIKEUSASIAMIEHEN TOIMET

Helmikuun 3. päivänä oikeusasiamies tapasi Frankfurt am Mainissa Saksassa sijaitsevan Johann Wolfgang Goethe -yliopiston työ- ja siviilioikeuden sekä oikeusinformatiikan professorin ja Saksan eettisen neuvoston puheenjohtajan Spiros Simitisin. Professori Simitis osallistui myös Euroopan

oikeusasiamiehen henkilöstön tapaamiseen, jossa hän esitelmöi aiheesta ”Tietosuoja – EU:n yhteisen lähestymistavan puutteet ja rajoitukset”.

Helmikuun 8. päivänä oikeusasiamies Diamandouros puhui Euroopan tasa-arvoelinten verkoston (Equinet) vuotuisessa yleiskokouksessa Brysselissä ja kertoi syrjinnän torjumisen ja yhtäläisen kohtelun edistämisen alalla tekemästään työstä. Equinet-verkostolla pyritään kehittämään yhteistyötä tasa-arvoelinten välillä Euroopassa ja edistämään tehokasta asiantuntemuksen vaihtoa niin, että EU:n syrjinnänvastaisen lainsäädännön yhtenäistä soveltamista saadaan tehostettua. Verkostoa rahoittaa Euroopan komissio, ja sitä johtaa Alankomaiden yhtäläisen kohtelun komissio.

Maaliskuun 20. päivänä Diamandouros tapasi suurlähettiläs James A. Sharkeyn, joka toimii Irlannin pysyvänä edustajan Euroopan neuvostossa, ja keskusteli tämän kanssa Euroopan oikeusasiamiehen tehtävistä.

Maaliskuun 22. päivänä Diamandouros luennoi Pariisin *Institut d'Etudes Politiques* -oppilaitoksessa aiheesta ”Euroopan oikeusasiamies ja perusoikeudet laajentuneessa Euroopan unionissa”.

Maaliskuun 23. päivänä oikeusasiamies tapasi Ranskan syrjinnänvastaisen ja tasa-arvoa edistävän korkean viranomaisen (*La Haute Autorité de Lutte contre les Discriminations et pour l'Égalité – HALDE*) puheenjohtajan Louis Schweitzerin HALDE:n tiloissa Pariisissa.

Maaliskuun 23. päivänä Diamandouros luennoi Panthèon – Assas Paris II -yliopistossa aiheesta ”Oikeusasiamieslaitoksen rooli ihmisoikeuksien suojelussa Euroopan oikeusasiamiehen näkökulmasta”.

Maaliskuun 27. päivänä Diamandouros tarjosi illallisen Strasbourgissa Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun tehtävät jättävän Alvaro Gil-Roblesin kunniaksi.

Huhtikuun 3. päivänä Diamandouros esitelmöi aiheesta ”Yhteistyö Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun ja Euroopan oikeusasiamiehen välillä” tilaisuudessa, jossa Euroopan neuvoston uusi ihmisoikeusvaltuutettu Thomas Hammarberg astui tehtäväänsä ja edellinen ihmisoikeusvaltuutettu Alvaro Gil-Robles luopui tehtävästään.

Huhtikuun 6. päivänä Diamandouros puhui hyvästä hallinnosta EU:ssa ja Kreikassa Kreikan rittäjien yhdistyksen järjestämällä illallisella Ateenassa Kreikassa.

Huhtikuun 14. päivänä oikeusasiamies piti videopuheen aiheesta ”Oikeusasiamieslaitos tuomioistuimen ulkopuolisena riidanratkaisumekanismina kehittyvän eurooppalaisen oikeusjärjestyksen keskellä” Kreikan tiedeakatemian, Kreikan juridisen tutkimuksen yhdistyksen ja Kreikan eurooppatutkimuksen keskuksen (EKEME) järjestämässä kansainvälisessä symposiumissa aiheesta ”Kreikka Euroopan oikeusyhteisössä”.

Huhtikuun 24. päivänä Diamandouros tapasi Brysselissä kolme Alter-EU:n edustajaa: Jorgo Rissin Greenpeacesta, Olivier Hoedemanin Corporate Observatory Europe -yhdistyksestä ja Paul De Clerckin Euroopan Maan ystäväistä. Alter-EU on yli 140 kansalaisjärjestön, ammattiliiton, tiedeyhteisön ja edunvalvontayrityksen yhteenliittymä, joka vaatii lisäämään EU:n toimielinten ja laitosten toiminnan avoimuutta.

Huhtikuun 28. päivänä oikeusasiamies vieraili puhumassa yhteiskunnallisiin asioihin keskittyvän espanjalaisen *Foro de la Nueva Economía* -tutkimuslaitoksen työamiaisella. Diamandourosin puheen aiheena oli ”Kohti kansalaisten Eurooppaa”. Espanjan oikeusasiamies Enrique Múgica Herzog esitteli Diamandourosin yli 150-päiselle yleisölle, jonka joukossa oli useita Espanjan alueellisia oikeusasiamiehiä, Euroopan parlamentin jäseniä, poliitikkoja, liikemiehiä, yliopistoväkeä, diplomaatteja ja toimittajia. Diamandourosin puheen jälkeen yleisö sai esittää kysymyksiä.

Edellisenä iltana 27. huhtikuuta järjestetyllä illallisella *Foro de la Nueva Economía* -tutkimuslaitoksen puheenjohtaja José Luis Rodríguez esitteli Diamandourosin ja antoi tälle muistolaatan tilaisuuteen osallistumisen kunniaksi.

Toukokuun 16. päivänä Diamandouros tapasi Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun Thomas Hammarbergin ja keskusteli tämän kanssa heidän molempien tehtävistään.

Toukokuun 19. päivänä oikeusasiamies tapasi Strasbourgissa Kreikan ulkoministerin Dora Bakoyiannin.

Toukokuun 22. päivänä Diamandouros esitelmöi aiheesta ”Tiedonvälityksen vapaus eurooppalaisesta näkökulmasta” neljännessä tietosuojavaltuutettujen kansainvälisessä konferenssissa Manchesterissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Kesäkuun 27. päivänä Diamandouros tapasi Ann-Marie Nyroosin, joka on Suomen pysyvä edustaja Euroopan neuvostossa.

Heinäkuun 4. päivänä oikeusasiamies esitteli työtään Ranskan kaupunginjohtajien eurooppa-asioiden komitean järjestämällä illallisella Strasbourgissa.

Syyskuun 18. ja 19. päivänä oikeusasiamies osallistui työpajaan aiheesta ”Demokratia, tuomioistuimen ulkopuolinen muutoksenhaku ja oikeusasiamiesopinnot” *European University Institute* -instituutissa (EUI) Firenzessä Italiassa.

Syyskuun 26. päivänä oikeusasiamies tapasi Ranskan kauppakamarien yleiskokouksen edustajat Alexandre Czmalin ja Emmanuelle Garaultin ja keskusteli näiden kanssa Euroopan komission aloitteesta avoimuuden alalla.

Lokakuun 2. päivänä Diamandourosilla oli sarja tapaamisia Ateenassa Kreikassa: hän tapasi Kreikan presidentin Karolos Papouliasin, Kreikan pääministerin Kostas Karamanlisin, Kreikan parlamentin puhemiehen Anna Benaki-Psaroudan ja Pasok-puolueen johtajan George Papandreoun ja kertoi heille Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta.

Lokakuun 5. päivänä oikeusasiamies vieraili puhumassa Euroopan kauppa- ja teollisuuskamarien yhdistyksen Eurochambresin vuosikongressissa. Kongressiin osallistui yli 500 edustajaa 44:stä Euroopan teollisuus- ja kauppakamarista, jotka edustavat yhteensä 18:aa miljoonaa yritystä. Kongressissa käsiteltiin monilta eri kannoilta sen pääaihetta ”Viestivä Eurooppa – visioita jakamalla tuloksia aikaan”. Diamandouros osallistui istuntoon aiheesta ”Eurooppa ja yrittäjät – faktoja, eroja, viipeitä ja näkymiä”. Lisäksi Diamandouros tapasi kongressin aikana kahden kesken Eurochambresin puheenjohtajan Pierre Simonin.

Lokakuun 10. päivänä Diamandouros esitelmöi EU:n jäsenvaltioiden Euroopan neuvoston pysyvien edustajien työlounaalla, jota emännöi Ann-Marie Nyroos, Suomen pysyvä edustaja Euroopan neuvostossa.

Lokakuun 17. päivänä Diamandouros puhui aiheesta ”Oikeusasiamieslaitos ja demokratian laatu” valmistumisjuhlassa, jonka järjesti Sienan yliopiston politiikan tutkimuksen keskus Italiassa.

Lokakuun 17. päivänä oikeusasiamies luennoi aiheesta ”Avoimuus, vastuuvellisuus ja demokratia EU:ssa” Johns Hopkins -yliopiston *School of Advanced International Studies* -laitoksessa Bolognassa Italiassa.

Lokakuun 19. päivänä Diamandouros kävi videoneuvottelun Yhdysvaltojen Kalifornian osavaltion oikeudellisen apulaisneuvonantajan Aspasia Papavassilioun kanssa. Papavassiliou vieraili EU:n toimielimissä Euroopan unionin vierailuohjelman puitteissa. Neuvottelun aikana Papavassilioulle kerrottiin Euroopan oikeusasiamiehen valtuuksista sekä tyypillisimmistä tapauksista, joita tämän toimistossa käsitellään.

Marraskuun 8. päivänä oikeusasiamies esitteli työtään Irlannin parlamentin eurooppa-asioiden yhteisvaliokunnalle. Irlannin oikeusasiamies Emily O'Reilly osallistui myös valiokunnan kokoukseen. Esitelmien jälkeen käytiin vilkasta keskustelua kysymyksineen ja vastauksineen, ja keskustelussa käsiteltiin muun muassa henkilöiden vapaata liikkuvuutta, yhtäläistä kohtelua ja oikeusasiamiehen tunnettua. Ennen kokousta oikeusasiamiehellä oli tilaisuus keskustella työstään Euroopan

parlamentin Dublinin tiedotustoimiston päällikön Francis Jacobsin ja toimiston henkilöstön sekä komission Dublinin edustuston henkilöstön kanssa.

Marraskuun 13. päivänä oikeusasiamies matkusti Karlsruheeseen Saksaan esitelmöimään Euroopan oikeusasiamiehen tehtävistä Europa-Union Karlsruheelle. Karlsruheen ensimmäinen kaupunginjohtaja Siegfried König oli kutsunut hänet vastaanotolle kaupungintalolle aiemmin samana iltana.

Marraskuun 21. päivänä Diamandouros luennoi Kingstonin yliopistossa Lontoossa aiheesta ”Hallinnollinen epäkohta, tuomioistuimet ja oikeusasiamies”. Luennon järjesti *School of Law*, ja sitä isännöi kauppa- ja oikeustieteiden tiedekunnan virkaa tekevä dekaani, professori Philip Samouel.

P. Nikiforos Diamandouros Lontoon Kingston University -yliopiston oppilaiden ja henkilöstön kanssa Euroopan oikeusasiamiehen toimintaa koskevan esitelmänsä jälkeen. Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta, 21. marraskuuta 2006.

Joulukuun 19. päivänä Diamandouros osallistui Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin Vassilios Skourisin ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ensimmäisen varapresidentin Christos Rozakisin kanssa Ateenan lakimiesliiton järjestämään pyöreän pöydän tapaamiseen, jossa julkistettiin kirja *Human rights in Europe: The jurisprudence of the European Court of Human Rights*.

OIKEUSASIAMIEHEN HENKILÖSTÖN TOIMET

Maaliskuun 1. päivänä lakimies Daniel Koblenz tapasi kansainvälisen oikeuden lehtorin Heribertus Jaka Triyanan ja kertoi tälle Euroopan oikeusasiamiehen tehtävistä ja velvollisuuksista.

Toukokuun 11. päivänä lakimies Tina Nilsson ja viestintäjaoston johtaja Rosita Agnew osallistuivat Euroopan investointipankin (EIP) järjestämään kansalaisyhteiskunnan järjestöille tarkoitettuun työpajaan Brysselissä lisätäkseen järjestöjen tietoa niiden oikeudesta kannella Euroopan oikeusasiamiehelle EIP:n toiminnassa ilmenevistä hallinnollisista epäkohdista.

Kesäkuun 15. päivänä oikeudellinen pääneuvonantaja José Martínez-Aragón esitelmöi Euroopan oikeusasiamiehen työstä diplomaattiryhmälle Strasbourgin eurooppatutkimuksen keskuksen järjestämässä eurooppa-asioiden seminaarissa.

Kesäkuun 27. päivänä ja heinäkuun 11. päivänä Daniel Koblenz tapasi kaksi Euroopan unionin vierailuohjelman osallistujaa ja kertoi näille Euroopan oikeusasiamiehen työstä.

Heinäkuun 27. päivänä Branislav Urbanič tapasi Thierry Ngogan ja keskusteli hänen kanssaan hyvän hallintotavan periaatteista, joista Ngoga teki tutkimusta.

Syyskuun 26. päivänä Peter Bonnor osallistui avoimuutta ja tiedottamista koskevaan seminaariin ja piti puheen yleisön oikeudesta tutustua EU:n asiakirjoihin. Seminaari pidettiin Roskilden yliopistossa Tanskassa, ja sen järjesti Euroopan komission Kööpenhaminan edustusto. Seminaariin osallistui opiskelijoita, toimittajia ja kansalaisjärjestöjen edustajia.

Lokakuun 26. päivänä Italian tasavallan senaatin varapuhemies Lucio Malan vieraili oikeusasiamiehen toimistossa. Oikeudellinen pääneuvonantaja Gerhard Grill toivotti hänet tervetulleeksi ja vastaili hänen kysymyksiinsä Euroopan oikeusasiamiehen tehtävistä ja työstä.

Marraskuun 30. päivänä oikeusasiamiehen toimiston pääsihteeri Ian Harden puhui Brysselissä CEE Bankwatch Network -verkoston järjestämässä konferenssissa, jonka aiheena oli "Valitusoikeus – Kansainväliset rahoituslaitokset ja vastuullisuus – Kohti Euroopan investointipankin riippumatonta velvollisuuksien noudattamis- ja valitusmekanismeja". Aiheesta "Mitä vastuullisuusmekanismeja EU:ssa on käytössä EIP:n vastuullisuuden takaamiseksi?" järjestetyssä istunnossa Harden kertoi, mitä Euroopan oikeusasiamies pystyy tekemään, ja antoi esimerkkejä EIP:tä koskevista kanteluista, joita oikeusasiamies oli käsitellyt.

Joulukuun 1. päivänä Tina Nilsson piti puheen aiheesta "Avoimuus, läpinäkyvyys ja asiakirjoihin tutustuminen – Toimiiko lainsäädäntö?" Maastrichtissa Alankomaissa toimivan *European Institute of Public Administration* -laitoksen järjestämässä Euroopan tiedonhallintaseminaarissa, jonka aiheena oli "Tietojen tasalla laajentuneessa Euroopan unionissa".

Esittelyt ryhmille

Oikeusasiamies Diamandouros ja hänen henkilöstönsä jäsenet (mainittu suluissa) kertoivat vuonna 2006 oikeusasiamiehen tehtävistä ja työstä seuraaville vierailijaryhmille:

Helmikuu

- 85 ranskalaisen virkamiehen ryhmä, joka osallistui Strasbourgin eurooppatutkimuksen keskuksen järjestämään eurooppa-asioiden seminaariin. (José Martínez-Aragón ja Marjorie Fuchs)
- 35 hallintotieteen opiskelijan ja opinto-ohjaajan ryhmä Twenten yliopistosta Alankomaista ja *Westfälische Wilhelms-universität Münsteristä* Saksasta. Ryhmää johti Jaap H. De Wilde. (Gerhard Grill)
- 44 opiskelijan ryhmä *Bayern Kolleg Augsburgista* Baijerista Saksasta *Europäische Akademie Bayernin* järjestämän Strasbourgin matkan yhteydessä. Ryhmää johti Alexander Frisch. (Gerhard Grill)
- 35 henkilön ryhmä *Deutschen Evangelischen Frauenbunde Bayernista* Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Gerhard Grill)

Maaliskuu

- 42 henkilön ryhmä *CDU Senioren-Union Hildenistä* Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Wiebke Pankauke)
- 42 opiskelijan ryhmä *Technische Universität Chemnitzista* Saksasta *Bildungswerk Sachsenin* järjestämän Strasbourgin matkan yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 25 kaupunginjohtajan ryhmä Trentino-Alto Adigesta Italiasta Strasbourgin matkan yhteydessä. (Ida Palumbo)
- 25 henkilön ryhmä *Deutsch-Französisch Gesellschaft Bonnista* Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Gerhard Grill)

Huhtikuu

- 37 henkilön ryhmä (lakkautetun) 7. panssaridivisioonan entisten jäsenten ja toverien veljeskunnasta (*Kameradschaft Ehemaliger und Freunde der (aufgelösten) 7. Panzerdivision*) Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Wiebke Pankauke)
- Euroopan parlamentin jäsenen Silvana Koch-Mehrinin kutsuma 21 henkilön ryhmä Saksasta. (Wiebke Pankauke)
- 44 henkilön ryhmä *Verein Haus und Grundista* Kerpenistä Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Anne Eisengräber)
- 26 jäsenen ryhmä Itä-Suomen maakuntaliittojen tarkastuslautakunnista Strasbourgiin suuntautuneen opintomatkan yhteydessä. (Peter Bonnor)
- 29:n eurooppaoikeuteen erikoistuvan oikeustieteen opiskelijan ryhmä Leidenin yliopistosta Alankomaista. Ryhmää johti Rick Lawson. (Ian Harden)
- 37 henkilön ryhmä Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Wiebke Pankauke)
- 37 henkilön ryhmä katolisten opiskelijayhdistysten kattojärjestöstä (*Dachverbände Katholische Studentenverbindungen*) Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Wiebke Pankauke)
- 24 henkilön ryhmä Dortmundista Saksasta kansainvälisten asioiden yhdistyksen (*Auslandsgesellschaft*) järjestämän matkan yhteydessä. (Wiebke Pankauke)
- 32 henkilön ryhmä *CDU Senioren-Union Bremerhavenista* Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Wiebke Pankauke)
- *Katholische Militärseelsorgen* jäseniä olevien 43 sotilaan ryhmä Saksan liittovaltion armeijasta (*Bundeswehr*) Saksasta *Europäische Akademie Bayernin* järjestämän seminaarin yhteydessä. Ryhmää johti Alexander Frisch. (Wiebke Pankauke)

Toukokuu

- 29 henkilön ryhmä Leipzigista Saksasta *Forum Europa e.V:n* järjestämän eurooppa-asioiden seminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 12:n eurooppaoikeuteen erikoistuvan oikeustieteen opiskelijan ryhmä Komotinin yliopistosta Kreikasta. (P. Nikiforos Diamandouros ja Ioannis Dimitrakopoulos)
- 32 opiskelijan ja henkilöstön jäsenen ryhmä *Thorbecke Academie Leeuwardenista* Alankomaista Brysseliin ja Strasbourgiin suuntautuneen opintomatkan yhteydessä. (Peter Bonnor)
- Euroopan parlamentin jäsenen Piia-Noora Kaupin kutsuma 4 henkilön ryhmä Suomesta. (Peter Bonnor)
- 30 henkilön ryhmä *CDU Frauen-Union Alfterista* Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 37 taloushallinnon virkamiehen ryhmä Saksasta *Deutschland- und Europapolitisches Bildungswerk Nordrein-Westfalenin* järjestämän seminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 49 opiskelijan ryhmä *Jugendbildungswerkista* Marburgista Saksasta. (Gerhard Grill)
- 22 rehtorin ja opettajan ryhmä Lüneburgin ja Schwerinin alueilta Saksasta Saksan armeijan (*Bundeswehr*) järjestämän seminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)

Oikeudellinen pääneuvonantaja Gerhard Grill esittelee Euroopan oikeusasiamiehen toimintaa vierailijaryhmälle. Strasbourg, Ranska, 23. toukokuuta 2006.

Kesäkuu

- 18 jatko-opiskelijan ja kahden henkilöstön jäsenen ryhmä *Glasgow Caledonian University* -yliopiston *School of Law and Social Sciences* -laitoksesta Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Ryhmää johti Marcela Chisholm. (Peter Bonnor)
- 12 valtio-opin opiskelijan ryhmä *University of Southern Mainesta* Portlandista Yhdysvalloista. (Georgios Katharios)
- 45 henkilön ryhmä Saksasta, joka osallistui *Europäische Akademie Bayernin* ja Euroopan parlamentin jäsenen Wolfgang Kreissl-Dörflerin yhdessä järjestämälle Strasbourgin matkalle. (Gerhard Grill)
- 43 henkilön ryhmä Kölnin arkkhiippakunnan hiippakuntaneuvostosta Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän eurooppapolitiikkaseminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 31 vapaapalokuntalaisen ryhmä Wesselingistä Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 48 henkilön ryhmä Lyonin ja Rhône'n alueen Eurooppa-talon järjestämän matkan yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 20 kaupunginjohtajan ryhmä Trenton maakunnasta Italiasta Strasbourgin matkan yhteydessä. (Wiebke Pankauke)
- 58 opettajaharjoittelijan ryhmä Oberfrankenin alueen erityiskouluista Saksasta, joka osallistui *Europäische Akademie Bayernin* järjestämälle Strasbourgin matkalle. (Gerhard Grill)
- 50 henkilön ryhmä Saksasta, joka osallistui *Kolpingwerkin* järjestämään "Europa-Seminar"-seminariin. (Gerhard Grill)
- 40 opiskelijan ryhmä Rooman *La Sapienza* -yliopiston viestinnän laitokselta Roomasta Italiasta Brysseliin ja Strasbourgiin suuntautuneen opintomatkan yhteydessä. (Ida Palumbo)
- 23 opiskelijan valtuuskunta, joka koostui *Mini European Assembly* -kilpailun voittajajoukkueista ja osallistui Maltan kansallisen opiskelijamatkasäätiön järjestämälle palkintomatkalle. (P. Nikiforos Diamandouros ja Ida Palumbo)

Heinäkuu

- 33 opettajaharjoittelijan ryhmä Nürnbergin alueelta Saksasta, joka osallistui *Europäische Akademie Bayernin* järjestämälle Strasbourgiin suuntautuneelle opintomatalle. (Wiebke Pankauke)
- Euroopan parlamentin jäsenen Graf Alexander Lambsdorffin kutsuma 39 henkilön ryhmä Saksasta. (Wiebke Pankauke)
- Erftkreis ja Le Marbihanin välistä ystävyyskaupunkitoimintaa edistävän ranskalais-saksalaisen *Club BM56* -yhdistyksen *31-jäseninen ryhmä Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Wiebke Pankauke)
- eurooppatutkimuksen maisterinohjelmaa suorittavien 26 opiskelijan ryhmä Tübingenin yliopistosta Saksasta. (Gerhard Grill)
- 19 opiskelijan ryhmä hallintotieteiden kansallisesta oppilaitoksesta Ateenasta Kreikasta. (Georgios Katharios)
- 30 opiskelijan ryhmä Bambergin yliopistosta Saksasta Strasbourgiin suuntautuneen opintomatkan yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 36 henkilön ryhmä ammatillisen koulutuksen keskukselta (*Berufsbildungszentrum*) Neustadtista Saksasta (Gerhard Grill)
- 42 opettajaharjoittelijan ryhmä Münchenin alueelta Saksasta, joka osallistui *Europäische Akademie Bayernin* järjestämälle Strasbourgiin suuntautuneelle opintomatalle. (Gerhard Grill)
- 31 opiskelijan ryhmä *Einstein-Gymnasiumista* Kehlistä Saksasta. (Wiebke Pankauke)

Syyskuu

- 24 henkilön ryhmä opiskelijoita kuntahallintoinstituutista ja entisiä Saksan liittovaltion armeijan (*Bundeswehr*) sotilaita Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* järjestämän matkan yhteydessä. (Gerhard Grill)
- Euroopan parlamentin jäsenen Graf Alexander Lambsdorffin kutsuma 49 henkilön ryhmä Saksasta. (Gerhard Grill)
- 25 henkilön valtuuskunta Lempäälän kunnasta Suomesta Strasbourgin matkan yhteydessä. (Peter Bonnor)
- 31 henkilön ryhmä katolisesta koulutuslaitoksesta (*Katholisches Bildungswerk*) Meckenheimistä Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* Strasbourgissa järjestämän seminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 42 opiskelijan ryhmä *St Ursulagymnasiumista* Kölnistä Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* Strasbourgissa järjestämän seminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 17 henkilön ryhmä *CDU Münster-Amelsbürenistä* Saksasta *Karl-Arnold-Stiftungin* Strasbourgissa järjestämän seminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)

Lokakuu

- 45 lakimiehen ryhmä Puolan lakimiesliiton Katowicen paikallisyhdistyksen järjestämän Strasbourgiin, Brysseliin ja Luxemburgiin suuntautuneen opintomatkan yhteydessä. (Marta Hirsch-Ziembinska)
- 26 henkilön ryhmä Saksasta *Jakob-Kaiser-Stiftungin* Strasbourgissa järjestämän seminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)
- 30 yliopistonopettajan ja valtio-opin opiskelijan ryhmä Düsseldorfin yliopistosta Saksasta *ESTA-Bildungswerkin* Strasbourgissa järjestämän seminaarin yhteydessä. (Gerhard Grill)

- 50 opiskelijan ryhmä ranskalais-saksalaisesta yhdistyksestä (*Deutsch-Französisch Gesellschaft*) Bonn und Rhein-Siegista Saksasta, joka oli opintomatalla Luxemburgissa ja Strasbourgissa. (Gerhard Grill)
- Euroopan parlamentin jäsenen Klaus Hänschin kutsuma 45 henkilön ryhmä *Bund der Historischen Deutschen Schützenbrüderschaften*ista Willichistä Saksasta. (Gerhard Grill)

Marraskuu

- Euroopan parlamentin jäsenen Klaus Hänschin kutsuma 27 henkilön ryhmä *SPD Duisburgista* Saksasta. (Wiebke Pankauke)
- 25:n eurooppaoikeuteen erikoistuvan oikeustieteen opiskelijan ryhmä Leidenin yliopistosta Alankomaista. Ryhmää johti Rick Lawson. (Peter Bonnor)
- 11 henkilön ryhmä serbialaisista kansalaisjärjestöistä Serbian kehittämiskeskuksen järjestämän Euroopan unionin toimielimiin Brysseliin suuntautuneen tutustumiskäynnin yhteydessä. (Georgios Katharios)
- 18 henkilön ryhmä aikuiskoulutuskeskuksesta (*Münchener Volkshochschule*) Saksasta *Münchener Volkshochschulen* Strasbourgisiin järjestämän opintomatkan yhteydessä. (Gerhard Grill)

Lakimies Wiebke Pankauke esittelee Euroopan oikeusasiamiehen toimintaa vierailijaryhmälle. Strasbourg, Ranska, 15. marraskuuta 2006.

Joulukuu

- 17 unkarilaisen asianajajan ja oikeustieteen opiskelijan ryhmä *Bruxinfor*n järjestämän Euroopan unionin toimielimiin Brysseliin suuntautuneen tutustumiskäynnin yhteydessä. (Daniel Koblenz)
- 39 henkilön ryhmä Saksasta *Europäische Akademie Bayernin* järjestämän Strasbourgisiin suuntautuneen opintomatkan yhteydessä. (Gerhard Grill)
- Euroopan parlamentin jäsenen Jorgo Chatzimarkakis kutsuma 33 opiskelijan ryhmä *Universitätsgruppe Market Team Tübingenistä* Saksasta. (Gerhard Grill)
- Euroopan parlamentin jäsenen Klaus Hänschin kutsuma 48 henkilön ryhmä metallityöntekijöiden liitosta (*der IG-Metall Senioren*) Duisburgista Saksasta. (Gerhard Grill)

Edellisten lisäksi oikeusasiamiehen henkilöstö esitteli oikeusasiamiehen työtä Euroopan komission harjoittelijoille 14 tilaisuudessa ja Euroopan unionin neuvoston harjoittelijoille 2 tilaisuudessa vuoden 2006 aikana. Kuhunkin tilaisuuteen osallistui noin 50 harjoittelijaa.

6.4 SUHTEET TIEDOTUSVÄLINEISIIN

Oikeusasiamiehen tiedotustoimintaan kuuluvat esimerkiksi haastattelut, lehdistötilaisuudet, artikkelit ja lehdistötiedotteet. Toiminnan avulla lisätään oikeusasiamiehen kansalaisille, organisaatioille ja yrityksille tarjoamien palvelujen näkyvyyttä ja tuodaan julki erityisen merkittäviä tapauksia. Tiedotusvälineet auttavat painottamaan tällaisten tapausten tärkeyttä, mikä innostaa EU:n toimielimiä ja laitoksia omaksumaankin palvelualltiuden kansalaisia kohtaan eli palvelukulttuurin ja pyrkimään löytämään ratkaisuja näiden kysymyksiin ja ongelmiin.

Vuonna 2006 julkaistiin 22 lehdistötiedotetta, joita jaettiin toimittajille ja muille asiasta kiinnostuneille eri puolilla Eurooppaa. Niissä käsiteltyjä aiheita olivat EU:n puheenjohtajakauden verkkosivujen kielivalikoima, avoimuus lobbaamisessa ja tuissa, kantelu työaikadirektiivin asianmukaisen täytäntönnäpanon laiminlyönnistä ja neuvoston toiminnan avoimuuden puute.

Oikeusasiamies antoi yli 40 haastattelua lehdistön, radion ja television sekä sähköisen median edustajille vuonna 2006 Strasbourgissa, Brysselissä ja muualla. Tässä osiossa luetellaan oikeusasiamiehen ja hänen henkilöstönsä vuonna 2006 antamat haastattelut ja vuoden aikana järjestetyt tiedotustapahtumat.

- Tammikuun 5. päivänä Diamandourosia haastatteli Giorgos Adam Kreikan *Dimotiko Radiofono Thessalonikis* -radioasemalta.
- Tammikuun 20. päivänä Diamandouros antoi puhelinhaastattelun Mark Beundermannille *EUObserverista*. Haastattelu koski oikeusasiamiehen vaatimusta, jonka mukaan neuvoston lainsäädäntötyöstä olisi tehtävä julkista.
- Tammikuun 23. päivänä Diamandouros antoi puhelinhaastattelun ranskalaisen *Sud Ouest* -sanomalehden edustajalle Luc Vernetille, joka laati henkilökuvaan oikeusasiamiehestä.
- Tammikuun 25. päivänä oikeusasiamiestä haastatteli Brysselissä saksalaista *Deutschlandfunk* -radioasemaa edustava Ruth Reichstein sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin vetoisuusvaliokunta oli pitänyt kokouksen, jossa keskusteltiin neuvoston avoimuuden lisäämistä koskevasta oikeusasiamiehen erityiskertomuksesta.
- Tammikuun 27. päivänä Diamandouros antoi haastattelun Herakles Galanakisille Kreikan *ERA Herakleion* -radioasemalta.
- Helmikuun 8. päivänä Diamandourosia haastatteli Brysselissä Isabel Guzman saksalaisesta *Evangelischer Pressedienst* -uutistoimistosta. Guzman oli erityisen kiinnostunut Saksasta tulleista kanteluista ja tapauksista.
- Myöhemmin samana päivänä oikeusasiamiestä haastatteli Brysselissä Patricia Haller itävaltalaisesta *Kurier*-sanomalehdestä. Hän kyseli oikeusasiamieheltä tämän kokemuksista oikeusasiamiehenä ja pyysi esimerkkejä tapauksista sekä hänen työstään yleensä.
- Helmikuun 9. päivänä oikeusasiamies antoi puhelinhaastattelun Jean-Pierre Sardinille *Radio France Bleu* -radioasemalta. Haastattelussa käsiteltiin oikeusasiamiehen lehdistötiedotetta viestintää koskevasta komission valkoisesta kirjasta.
- Helmikuun 14. päivänä Diamandourosia haastatteli Strasbourgissa Nayran Aguado Espanjan *TVE*-televisiokanavalta ohjelmaan nimeltä "Vivir Europa". Toimittajaa kiinnostivat etenkin Espanjasta tulleet kantelut.
- Myöhemmin samana päivänä oikeusasiamiestä haastatteli Renata Goldirova Slovakian television *TA3*-uutiskanavalta ja kyseli tämän työstä ja etenkin Slovakiasta tulleista kanteluista.
- Helmikuun 15. päivänä oikeudellinen pääneuvonantaja Marta Hirsch-Ziembinska antoi puhelinhaastattelun Helena Viegasille Portugalin *Noticias Magazine* -lehdestä. Toimittajaa kiinnostivat etenkin Portugalia koskevat tapaukset.

- Helmikuun 17. päivänä oikeudellinen pääneuvonantaja Marta Hirsch-Ziembinska esitteli oikeusasiamiehen työtä 14 toimittajan ryhmälle Bulgariasta, Romaniasta ja Kroatiasta *European Journalism Centren* järjestämän laajentumisseminaarin yhteydessä.
- Maaliskuun 2. ja 3. päivänä Saksan ARTE-televisioryhmä haastatteli ja kuvasi Katrin Molnarin johdolla Diamandourosia ja muuta henkilöstöä Strasbourgin tehdäkseen henkilökuvan oikeusasiamiehestä.
- Maaliskuun 3. päivänä oikeusasiamiestä haastatteli puhelimitse Elodie Cartier *Radio Côte d'Amourista*. Aiheena oli viestintää koskeva komission valkoinen kirja.
- Maaliskuun 8. päivänä Diamandouros piti lehdistötilaisuuden Luxemburgissa sinne suuntautuneen tutustumismatkansa yhteydessä. Ennen tilaisuutta häntä haastatteli Marc Glasener *Luxemburger Wortista*.
- Maaliskuun 15. päivänä oikeusasiamiestä haastateltiin Strasbourgin tšekkiläistä TV-dokumenttia nimeltä "Across Europe" varten. Nuoret elokuvantekijät haastattelivat tuottaja Filip Albrechtin johdolla eurooppalaisia poliitikkoja ja kansalaisia kuvatakseen Eurooppaa eri näkökulmista.
- Maaliskuun 29. päivänä oikeusasiamies kutsui seuraavat neljä toimittajaa työlounaalle Brysseliin: Thomas Ferenczin *Le Mondesta*, Nick Wattin *The Guardianista*, Eric Bonsen *Handelsblattista* ja Carlo Fenun Italian ANSA-uutistoimistosta. Diamandouros vastasi työtään ja maakohtaisia kanteluja koskeviin kysymyksiin ja selitti, miksi kantelua harkitsevia kansalaisia on saatava liikkeelle lisää EU:n suurissa jäsenvaltioissa.
- Myöhemmin samana päivänä Diamandouros antoi haastattelun Jan Slivalle *AP-uutistoimistosta* ja kertoi Euroopan oikeusasiamiehen työstä.
- Tämän jälkeen Diamandourosia haastatteli Tansel Terzioglu Itävallan *Die Kleine Zeitung* -sanomalehdestä. Toimittaja kyseli Diamandourosin kokemuksista oikeusasiamiehen tehtävässä aloittamisen jälkeen.
- Myöhemmin iltapäivällä Diamandouros antoi puhelinhaastattelun saksalaiselle *Schlenker PR* -viestintätoimistolle Euroopan unionin toimielimistä kertovaan radiosarjaan nimeltä "Living in Europe".
- Tämän jälkeen Diamandourosia haastatteli Daniela Weingärtner saksalaisista *TAZ- ja Badische Zeitung* -sanomalehdistä laatiakseen henkilökuvan Euroopan oikeusasiamiehestä. Hän haastatteli myös Strasbourgin toimiston henkilöstöä ja osallistui kokoukseen, jossa Diamandouros tapasi komission Luxemburgin henkilöstöä.
- Huhtikuun 24. päivänä oikeusasiamies esitteli *vuosikertomuksen 2005* Brysselissä järjestetyssä lehdistötilaisuudessa. Tilaisuuteen osallistui yli 50 toimittajaa. Diamandouros loi katsauksen toimintaansa vuonna 2005 ja antoi esimerkkejä tapauksista ja kansalaisille tarjotuista ratkaisuista. Toimittajat esittivät kysymyksiä tilastoista, maakohtaisista kanteluista, oikeusasiamiehen suhteesta OLAF:ään, avoimuudesta neuvostossa, tulevista erityiskertomuksista ja EU:n puheenjohtajakauden verkkosivujen kielikäytännöistä.
- Lehdistötilaisuuden jälkeen Diamandouros antoi erilliset haastattelut *Deutsche Welle TV:lle, German Public Radiolle, Belgian RTBF-radiolle ja Spanish Public Radiolle*. Hän kertoi haastattelussa *vuosikertomuksen 2005* tärkeimmistä tuloksista.
- Myöhemmin samana päivänä oikeusasiamies antoi puhelinhaastattelun Fabrice Lambertille Belgian *BFM*-yritysradiosta. Aiheena olivat *vuosikertomuksen 2005* tulokset ja yksittäiset Belgiaa koskevat tapaukset.
- Huhtikuun 26. päivänä tiedottaja Gundi Gadesmann antoi puhelinhaastattelun Albrecht Meierille Saksan *Der Tagesspiegel* -sanomalehdestä. Haastattelussa käsiteltiin oikeusasiamiehen pyrkimyksiä tavoittaa kohderyhmiä, kuten pieniä ja keskisuuria yrityksiä, Saksassa.

- Huhtikuun 27. päivänä viestintäjohtaja Rosita Agnew antoi haastattelun Margarita Gascalle *Brussels TV:stä*. Haastattelussa käsiteltiin Euroopan oikeusasiamiehen tehtäviä ja vuosikertomuksen 2005 tärkeimpiä tuloksia.
- Myöhemmin samana päivänä Diamandouros antoi puhelinhaastattelun Nadja Scheyssille Belgian *FM Bruxelles* -radioasemalta. Aiheena olivat vuosikertomus 2005 ja yksittäiset Belgiaa koskevat tapaukset.
- Toukokuun 9. päivänä Espanjaan suuntautuneella matkalla Diamandourosia haastatteli Miguel Adrover Conde *TVE*-televisiokanavalta ohjelmaan nimeltä "Europa 2006", joka lähetettiin hänen matkansa jälkeen.
- Myöhemmin samana aamuna Espanjan kansallinen oikeusasiamies Enrique Múgica Herzog ja Euroopan oikeusasiamies pitivät yhteisen lehdistötilaisuuden, jossa he kertoivat matkan tarkoituksesta, omista tehtävistään sekä siitä, miten tekevät yhteistyötä voidakseen palvella Espanjan kansalaisia ja asukkaita parhaalla mahdollisella tavalla.

P. Nikiforos Diamandouros ja Espanjan kansallinen oikeusasiamies Enrique Múgica Herzog esittelevät toimintaansa Euroopan oikeusasiamiehen Espanjan-tutustumismatkan yhteydessä järjestetyssä lehdistötilaisuudessa. Madrid, Espanja, 8.-10. toukokuuta 2006.

- Kesäkuun 6. päivänä Diamandourosia haastatteli Brysselissä Bruno Waterfield *Parliament Magazine*stä. Aiheena olivat oikeusasiamiehen työ, saavutukset, pyrkimykset tiedottaa kansalaisille paremmin oikeusasiamiehen palveluista, suositukset EU:n muille toimielimille, tulevaisuudentavoitteet ja neuvoston avoimuuden lisääminen.
- Kesäkuun 16. päivänä komission *En Direct* -uutiskirjeessä julkaistiin Diamandourosin artikkeli aiheesta "Haluan auttaa kollegojani", jossa oikeusasiamies kertoi tehtävistään.
- Kesäkuun 27. päivänä Olivier Verheecke antoi haastattelun Ana Lázarolle Andalusian *Canal Sur* -televisiokanavalta 30 espanjalaisen kansalaisyhteiskunnan foorumin ja kansalaisjärjestön edustajan vieraillessa Euroopan parlamentissa.
- Saksan kauppakamarin *DIHK*-uutislehden kesäkuun numerossa julkaistiin Diamandourosin artikkeli siitä, miten hän voi auttaa erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä, mikäli nämä kohtaavat ongelmia EU:n toimielinten kanssa. Uutislehti jaettiin 74 alueelliselle kauppakamarille Saksassa.
- Heinäkuun 6. päivänä Diamandouros esitteli oikeusasiamiehen työtä 14 toimittajan ryhmälle Albaniasta, Bosnia ja Hertsegovinasta, Kroatiaista, Kosovosta sekä Serbia ja Montenegrosta *European Journalism Centren* järjestämän "Kohti integraatiota" -seminaarin yhteydessä.

- Elokuun 24. päivänä oikeusasiamiehen haastattelu aiheesta "Joskus puhelinsoitto riittää ongelman ratkaisemiseksi" julkaistiin Saksan ammatinharjoittajien ja pienyrittäjien liiton ZDH:n uutislehdessä.
- Syyskuun 22. päivänä oikeusasiamiestä haastatteli Strasbourgissa Pauline Wirph-Duverger ranskalaisesta *Journal du Parlementista*.
- Syyskuun 27. päivänä Diamandouros antoi haastattelun Christina Siganidouille Kreikan *ERT3 Televisionilta*.
- Lokakuun 5. päivänä oikeusasiamiestä haastattelivat Thessalonikissa järjestetyn Eurochambresin kongressin aikana useat kreikkalaiset toimittajat, muun muassa Magda Constantinidou *Naftemborikista*, sekä itävaltalainen toimittaja Sabine Berger *Wirtschaftsblattista*.
- Lokakuun 19. päivänä oikeusasiamies kertoi työstään Strasbourgissa vieraileville toimittajille *Nordisk Journalistcenteristä* Århusista Tanskasta.
- Marraskuun 3. päivänä Nicholas Catephores esitelmöi Ateenassa Kreikassa sijaitsevan AKMI-oppilaitoksen journalistiikan opiskelijoiden kahdelle ryhmälle toimittaja Thanasis Kalfasin kutsusta. Catephores puhui Euroopan oikeusasiamiehen tehtävistä ja työstä.
- Marraskuun 14. päivänä Diamandourosia haastatteli Strasbourgissa Shirin Wheeler *BBC:lle*. Wheeler oli erityisen kiinnostunut erilaisista Euroopan tason kantelumekanismeista.
- Marraskuun 15. päivänä Diamandouros antoi haastattelun Ioannis Papadimitriouille *Deutsche Wellen* kreikankielistä osiota varten.
- Marraskuun 23. päivänä oikeusasiamies antoi haastattelun videoneuvottelun välityksellä Bulgarian *BTA*-uutistoimiston kirjeenvaihtajalle Atanas Mateville. Haastattelu koski oikeusasiamiehen tutustumismatkaa Bulgariaan.
- Myöhemmin samana päivänä Diamandouros antoi toisen haastattelun videoneuvottelun välityksellä *AFP:n* saksankielisen osion kirjeenvaihtajalle Andrea Schneiderille. Toimittajan raportti julkaistiin muun muassa *Spiegel* *onlinessa*.
- Marraskuun 27. päivänä Bulgariaan suuntautuneen Euroopan oikeusasiamiehen tutustumismatkan yhteydessä Diamandourosia haastatteli Deian Iodov *TRUD*-sanomalehdestä.
- Samana päivänä oikeusasiamies antoi haastattelun Snejana Ivanovalle *Bulgarian National Radiosta*.

© Bulgarian oikeusasiamies

P. Nikiforos Diamandouros antamassa haastattelua *TRUD*-lehden toimittajalle Deian Jodoville Euroopan oikeusasiamiehen Bulgarian-tutustumismatalla 27.-29. marraskuuta 2006.

- Marraskuun 28. päivänä Diamandourosia ja Bulgarian oikeusasiamiestä Guinio Ganevia haastateltiin suorana lähetyksenä *Balkan Televisionin (bTV)* aamu-uutisohjelmaan. Haastattelijana toimi Nicolay Barekov.
- Marraskuun 29. päivänä Diamandouros ja Ganev pitivät yhteisen lehdistötilaisuuden Bulgarian kansalliskokouksessa.
- Joulukuun 4. päivänä tiedottaja Gundi Gadesmann antoi puhelinhaastattelun saksalaiselle *Schlenker PR* -PR-toimistolle Euroopan unionin toimielimistä kertovaan radiosarjaan nimeltä "Living in Europe".
- Joulukuun 5. päivänä oikeusasiamies antoi kirjalliset vastaukset haastattelukysymyksiin espanjalaisen *Institución Futuro* -tutkimuslaitoksen uutislehteä varten. Ana Yerron laatima haastattelu koski pääasiassa oikeusasiamiehen näkemyksiä omasta työstään, hänen saamistaan kanteluista sekä ajankohtaisista Euroopan unionia koskevista asioista.
- Joulukuun 8. päivänä Diamandourosia haasteltiin Ljubljanassa Sloveniassa pidetyn ihmisoikeusseminaarin jälkeen Slovenian julkisille ja yksityisille TV-kanaville, Slovenian uutistoimistoon ja Slovenian radioon. Toimittajia kiinnostivat eniten oikeusasiamiehen näkemykset Slovenian ihmisoikeuskysymyksistä.
- Joulukuun 18. päivänä Diamandourosia haastatteli Viki Flessa Kreikan *NET*-television ohjelmaan nimeltä "Sta Akra".
- Joulukuun 27. päivänä Gerhard Grilliä haastatteli *Radio France Internationale*. Aiheena oli erityiskertomus, jonka oikeusasiamies oli laatinut neuvoston puheenjohtajakauden verkkosivuilla käytetyistä kielistä.

6.5 JULKAISUT

Oikeusasiamies pyrkii tavoittamaan mahdollisimman laajan yleisön, jotta kansalaiset tuntisivat paremmin oikeutensa ja erityisesti kanteluoikeutensa. Vuonna 2006 laadittiin ja jaettiin asiasta kiinnostuneille seuraavat julkaisut, jotta tärkeimmät sidosryhmät ja yleisö saisivat tietoa Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta ja palveluista, joita oikeusasiamies voi tarjota unionin kansalaisille ja asukkaille:

Vuosikertomus 2005, valokopioversio (englanniksi)

Oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2005 englanninkielinen valokopioversio tuli Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan jäsenten saataville toukokuussa, jotta valiokunta pystyi keskustelemaan oikeusasiamiehen työstä ennen täysistuntokeskustelua myöhemmin samana vuonna.

Vuosikertomus 2005: Tiivistelmä ja tilastotietoja, valokopioversio (20 kielellä)

Samoin toukokuussa tuli vetoamusvaliokunnan jäsenten saataville valokopioversio uudesta *Vuosikertomus 2005: Tiivistelmä ja tilastotietoja* -julkaisusta kaikilla 20 virallisella kielellä.

European Ombudsmen – Newsletter, numerot 6 ja 7 (5 kielellä)

Kaksi kertaa vuodessa ilmestyvän Euroopan oikeusasiamiesten verkoston ja kansainvälisen oikeusasiamiesinstituutin Euroopan alueen uutislehden numerot 6 ja 7 jaettiin huhti-lokakuussa Euroopan kansallisille, alueellisille ja paikallisille oikeusasiamiehille sekä Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan jäsenille.

Euroopan oikeusasiamies – Voiko hän auttaa sinua? (23 kielellä)

Vuonna 2006 julkaistiin uusi painos kantelijoiden oppaasta ja lomakkeesta *Euroopan oikeusasiamies – Voiko hän auttaa sinua?* 23 kielellä. Esite on erittäin hyödyllinen kantelua harkitseville kansalaisille, sillä se helpottaa suuresti kantelun tekemistä oikeusasiamiehelle. Esitteen uutta painosta jaettiin oikeusasiamiehille, Euroopan parlamentin jäsenille, komission edustustoille ja parlamentin tiedotustoimistoille jäsenvaltioissa, ja niitä toimitettiin myös EU-tietopisteille ja verkostoille jaettavaksi eteenpäin. Uusi painos kiinnosti eri tahoja kovasti, ja vuoden loppuun mennessä uutta painosta oli pyydetty tuhansia kappaleita.

Euroopan oikeusasiamies – Lyhyesti (25 kielellä)

Vuonna 2006 julkaistiin uusi painos esitteestä *Euroopan oikeusasiamies – Lyhyesti* 25 kielellä. Esite on tarkoitettu suurelle yleisölle, ja siinä selitetään, mitä Euroopan oikeusasiamies voi ja ei voi tehdä. Esitettä jaettiin laajalti, jotta oikeusasiamiehelle tehtäisiin vähemmän sellaisia kanteluja, joita ei voida ottaa tutkittavaksi.

Kymmenennen vuosipäivän muistojulkaisu, pehmeä- ja kovakantinen (ranskaksi)

Euroopan oikeusasiamieslaitoksen kymmenennen vuosipäivän kunniaksi järjestettiin erilaisia juhlatilaisuuksia. Kesäkuussa 2004 kokoontui niin sanottu perustajien työryhmä, joka kirjasi muistiin Euroopan oikeusasiamiehen perustamiseen johtaneet vaiheet ja määritteli kehityssuuntaukset, joita olisi hyvä seurata jatkossa. Työn tulokset päätettiin julkaista muistojulkaisuna. Julkaisun nimeksi annettiin *The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*, ja se painettiin vuonna 2005 englanninkielisenä pehmeä- ja kovakantisena versiona. Julkaisusta tuli erittäin suosittu, joten siitä tuotettiin ranskankielinen painos vuonna 2006.

Vuosikertomus 2005, painettu versio (20 kielellä)

Oikeusasiamiehen vuosikertomusta 2005 jaettiin lokakuussa aluksi 3 000 kappaletta EU:n 20 virallisella kielellä Euroopan parlamentin jäsenille, EU:n toimielimille ja laitoksille ja Euroopan komission tiedotuspisteille ja verkostoille. Lisäkappaleita jaettiin koko loppuvuoden ajan.

Vuosikertomus 2005: Tiivistelmä ja tilastotietoja, painettu versio (20 kielellä)

Lokakuussa valmistuneen *Tiivistelmiä ja tilastotietoja* -julkaisun 20:tä kieliversiota jaettiin aluksi 8 000 kappaletta koko vuosikertomuksen saaneille lukuisille tahoille sekä lisäksi kansalaisjärjestöille ja yliopistoille. Lisäkappaleita jaettiin koko loppuvuoden ajan.

Vuosikertomus 2005 – Päätöskokoelma (3 kielellä)

Tämä kattava sähköinen julkaisu sisältää vuosikertomuksen kolmannessa luvussa esiteltyjen tapausten päätökset täydellisinä englanniksi, ranskaksi ja saksaksi. Se on saatavana yhtenä sähköisenä asiakirjana oikeusasiamiehen verkkosivustolla, ja halukkaat voivat pyytää sen myös paperiversiona tai CD-ROM-versiona oikeusasiamiehen toimistosta.

Muut julkaisut

Oikeusasiamies jatkoi edelleen muidenkin julkaisujensa levittämistä vuoden aikana. Erityisen suosittu oli *Euroopan hyvän hallintotavan säännöstö*, joka on saatavana 25 kielellä. Vuonna 2006 säännöstö käännettiin makedoniaksi hyvän hallintotavan edistämiseksi entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa, joka on hakenut EU:n jäsenyyttä.

6.6 SÄHKÖINEN VIESTINTÄ

Yhteydenpito sähköpostitse

Huhtikuussa 2001 oikeusasiamiehen verkkosivustolle lisättiin sähköisesti toimitettava kantelulomake 12 kielellä. Euroopan unionin laajennuttua 1. toukokuuta 2004 lomake julkaistiin yhdeksällä uudella kielellä. Joulukuussa 2006 valmistauduttaessa Euroopan unionin uuteen laajentumiseen 1. tammikuuta 2007 lomake lisättiin verkkosivustolle bulgariaksi ja romaniaksi. Yli 57 prosenttia kaikista oikeusasiamiehelle vuonna 2006 tehdyistä kanteluista toimitettiin Internetin kautta, ja niistä suurin osa oli tehty sähköisellä kantelulomakkeella.

Vuonna 2006 Euroopan oikeusasiamiehen pääasiallisesta sähköpostiosoitteesta vastattiin 10 801 viestiin, joissa pyydettiin tietoja. Viesteistä 7 261 oli kansalaisten lähettämiä joukkoviestejä, jotka koskivat Euroopan oikeusasiamiehelle tehtyjä kanteluja. Joukkoviesteissä käsiteltiin esimerkiksi Espanjan viranomaisten hanketta teollisuussataman rakentamiseksi Granadillan kaupunkiin, lääkärin oikeutta kieltäytyä abortin tekemisestä ja uskonnollisten vähemmistöjen väitettyä vainoa Puolassa. Kaikkiin saatuihin sähköpostiviesteihin vastattiin kertomalla, missä vaiheessa asianomaisen kantelun käsittely oli.

Sähköpostitse saatiin vuonna 2006 yhteensä 3 540 yksittäistä tietopyyntöä, joita tuli vuosina 2005 ja 2004 molempina noin 3 200. Kuhunkin viestiin vastasi parhaiten asiaan soveltuva oikeusasiamiehen henkilöstön työntekijä.

Verkkosivuston kehittäminen

Oikeusasiamiehen verkkosivusto avattiin heinäkuussa 1998. Vuonna 2006 Euroopan oikeusasiamiehen verkkosuunnittelija teki tiivistä yhteistyötä viestintäjaoston johtajien sekä Euroopan parlamentin teknisten yksiköiden kanssa valmistellessaan verkkosivuston muuttamista nykyaikaiseksi, dynaamiseksi, informatiiviseksi, interaktiiviseksi ja alati kehittyväksi kansalaisille tarkoitetuksi palvelusivustoksi. Suunnitelmien mukaan uusi verkkosivusto on valmiina julkaistavaksi vuoden 2007 ensimmäisellä puoliskolla.

Toukokuussa 2006 Euroopan oikeusasiamiehen verkkosivustolla otettiin käyttöön kaikkien muiden EU:n toimielinten, laitosten ja virastojen tavoin uusi .eu-alue tunnus. EU:n toimielinten verkkosivustot on nyt helppo tunnistaa, sillä ne kaikki päättyvät tunnuksen ”europa.eu”. Vaikka oikeusasiamiehen verkkosivuston vanha osoite (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) on käytössä vielä jonkin aikaa, virallinen osoite on nyt <http://www.ombudsman.europa.eu>

Oikeusasiamiehen verkkosivustoa päivitettiin vuonna 2006, ja sinne lisättiin sähköisiä versioita monista eri julkaisuista sitä mukaa kuin ne olivat saatavilla. Näitä olivat muun muassa *Vuosikertomus 2005* ja siihen liittyvä *Tiivistelmä ja tilastotietoja* 20 kielellä, *Euroopan oikeusasiamies – Lyhyesti* 25 kielellä ja *Euroopan oikeusasiamies – Voiko hän auttaa sinua?* 23 kielellä.

Tammikuussa 2006 oikeusasiamies avasi verkkosivustolleen uuden osion, jossa käsitellään oma-aloitteista tutkimusta komission tehtävästä perussopimusten vartijana. Oikeusasiamies päätti käynnistää kyseisen tutkimuksen saatuaan lukuisia komissiota vastaan tehtyjä kanteluja, jotka koskivat Espanjan viranomaisten hanketta teollisuussataman rakentamiseksi Granadillan kaupunkiin Teneriffan saarella Espanjassa.

Oikeusasiamiehen verkkosivustolla vieraili 1.1.–31.12.2006 yhteensä 416 533 eri kävijää. Sivuston englanninkieliset sivut olivat suosituimpia, ja seuraavaksi suosituimpia olivat ranskan-, espanjan-, saksan- ja italiankieliset sivut. Maantieteellisesti tarkasteltuna sivustolla käytiin eniten Italiasta, ja sen jälkeen Ruotsista, Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Espanjasta ja Saksasta. Oikeusasiamiehen verkkosivustolta on linkit kaikkien eri puolilla Eurooppaa toimivien kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten sivustoille. Linkkisivuilla käytiin vuonna 2006 yli 44 000 kertaa mikä osoittaa, että Euroopan oikeusasiamiehen työstä Euroopan oikeusasiamiesten verkoston koordinoinnin alalla on hyötyä kansalaisille.

Jotta oikeusasiamiehen verkkosivusto pysyisi EU:n verkkosivustojen kärkikastissa, oikeusasiamiehen toimisto osallistui koko vuoden 2006 ajan toimielinten yhteisen Internet-toimitusneuvoston (*Inter-Institutional Internet Editorial Committee, CEii*) sekä siirtymistä uuden .eu-alueen käyttöön koordinoineen Ceiii:n työryhmän toimintaan.

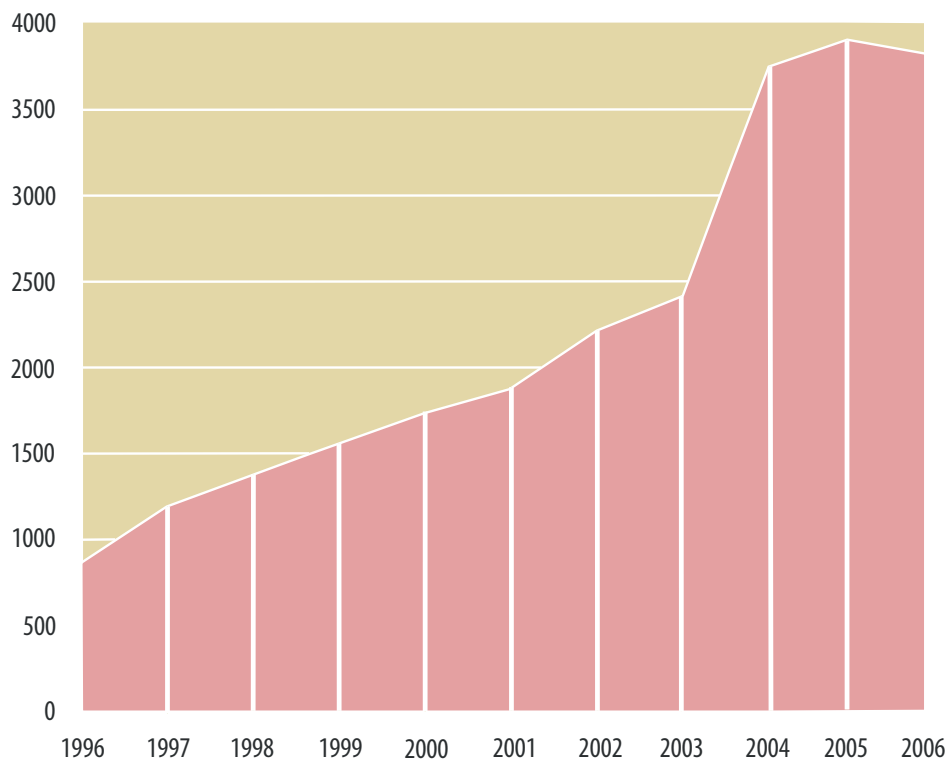

A TILASTOTIETOJA

1 VUODEN 2006 AIKANA TUTKITUT TAPAUKSET

1.1	TAPAUSTEN KOKONAISMÄÄRÄ VUONNA 2006	4 422 ¹
	– Kantelut, joita ei ollut saatu päätökseen 31.12.2005	315 ²
	– Kantelut, joiden tutkittavaksi ottamisesta ei ollut tehty päätöstä 31.12.2005	270
	– Vuonna 2006 vastaanotetut kantelut	3 830 ³
	– Tutkimukset Euroopan oikeusasiamiehen omasta aloitteesta	9

Vuosina 1996–2006 vastaanotettujen kantelujen määrä

¹ Näistä 281 kantelua koski samaa asiaa.

² Näistä kolme oli Euroopan oikeusasiamiehen omasta aloitteesta käynnistettyjä tutkimuksia ja 312 tutkittavaksi otettuja kanteluita.

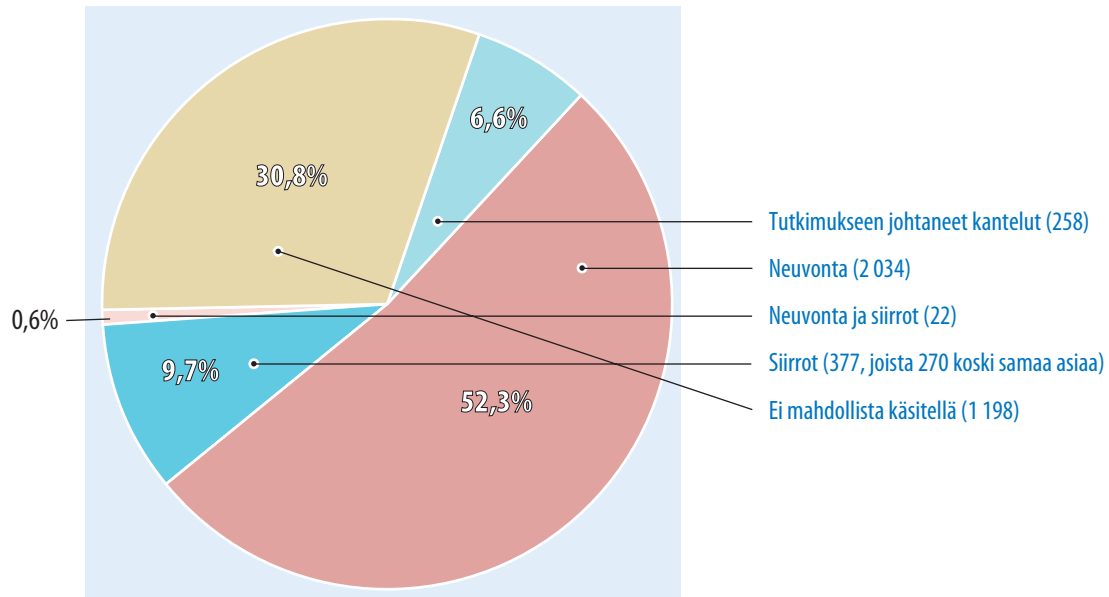
³ Näistä 281 kantelua koski samaa asiaa, kuten alaviitteessä 1 on mainittu.

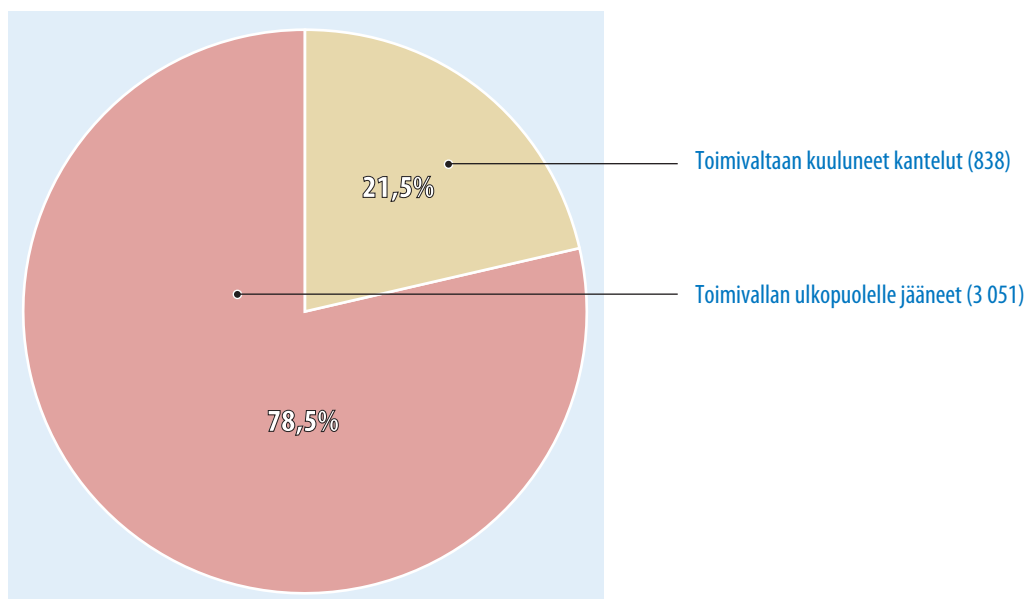
1.2 TUTKITTAVAKSI OTTAMISTA KOSKEVA KÄSITTELY SAATETTU LOPPUUN 95%

1.3 KANTELUJEN LUOKITTELU

1.3.1 Euroopan oikeusasiamiehen toimenpiteet kansalaisten hyväksi

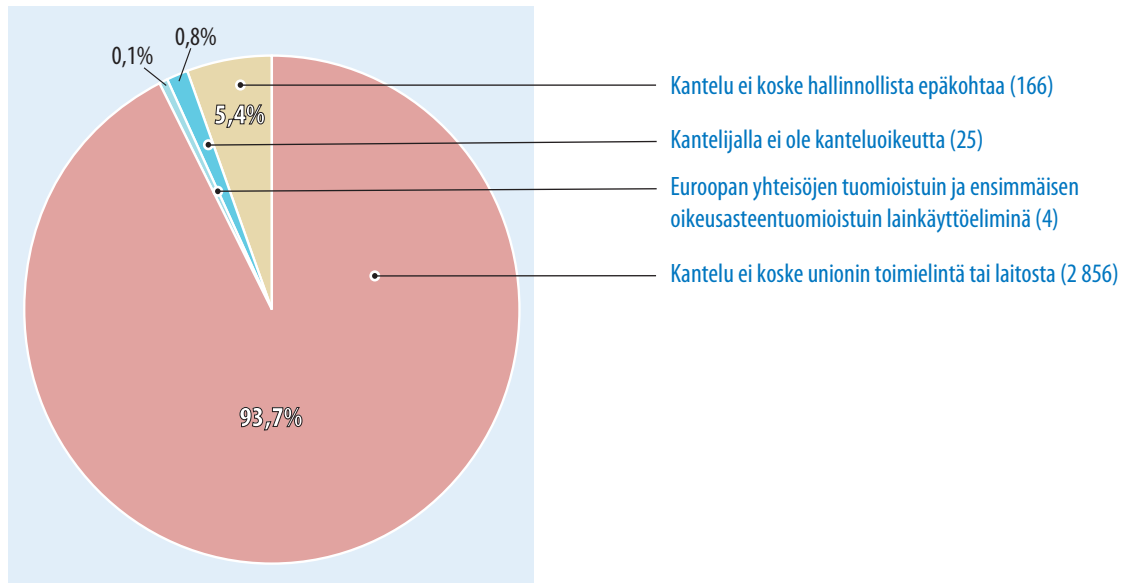

1.3.2 Euroopan oikeusasiamiehen toimivalta tapauksissa

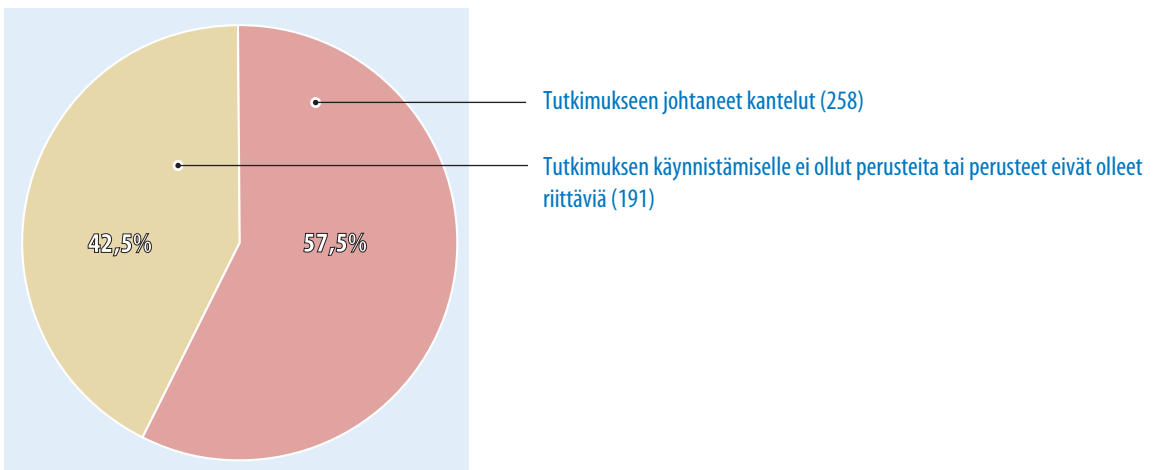

TOIMIVALLAN ULKOPUOLELLE JÄÄNEET KANTELUT

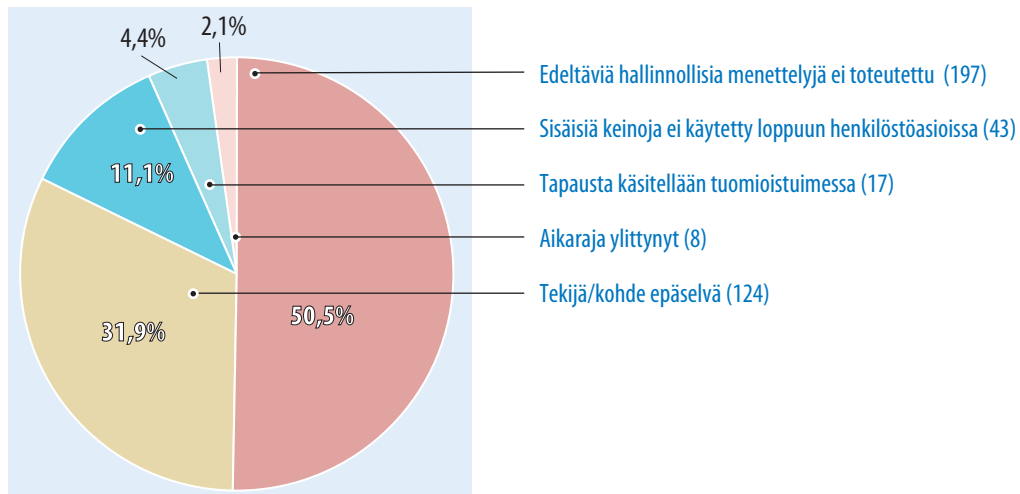

TOIMIVALTAAN KUULUNEET KANTELUT

Kantelut, jotka voitiin ottaa tutkittavaksi

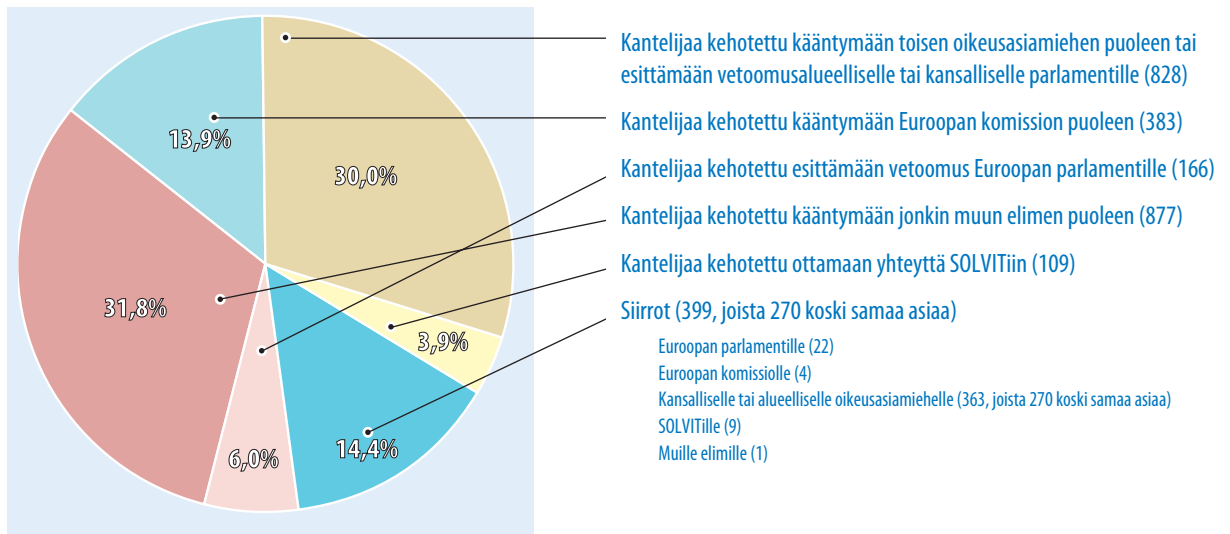
Kantelut, joita ei voitu ottaa tutkittavaksi

2 SIIRROT JA NEUVONTA

(Joissakin tapauksissa neuvottiin useita kertoja)

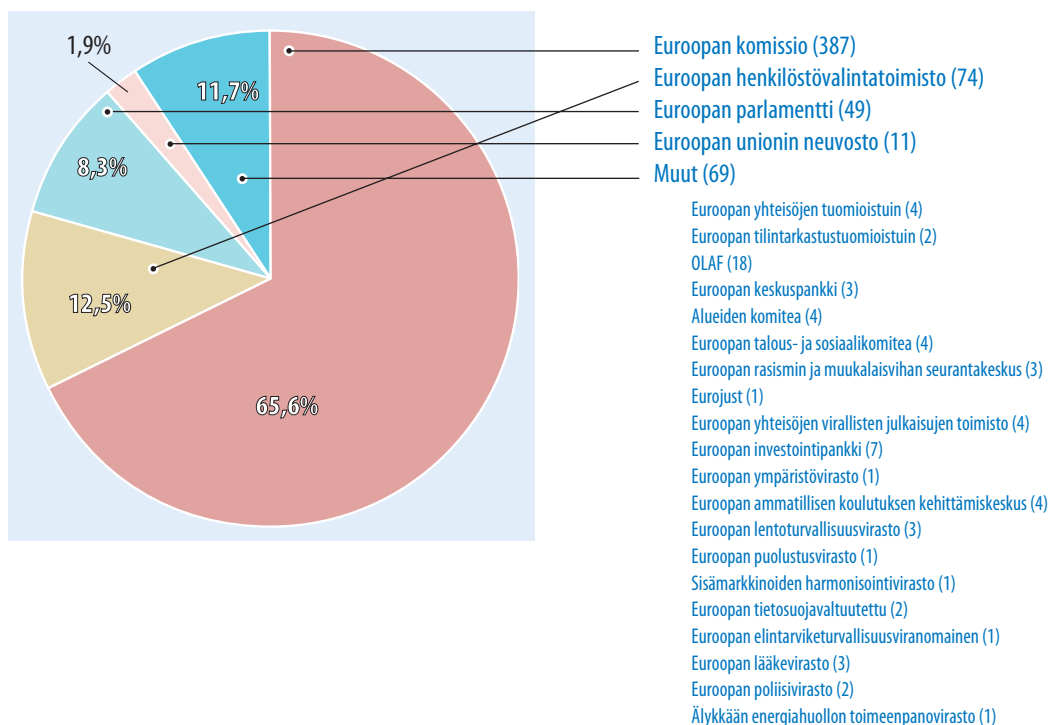

3 VUODEN 2006 TAPAUKSET 582

Vuonna 2006 Euroopan oikeusasiamies tutki 582 tapausta. Tapauksista 267, mukaan lukien 9, jotka käynnistettiin oikeusasiamiehen omasta aloitteesta, oli sellaisia, joiden tutkinta käynnistettiin vuonna 2006, ja 315 oli sellaisia, joiden tutkinta oli siirtynyt vuodelta 2005.

3.1 TOIMIELIMIÄ JA LAITOKSIA KOSKEVAT TUTKIMUKSET

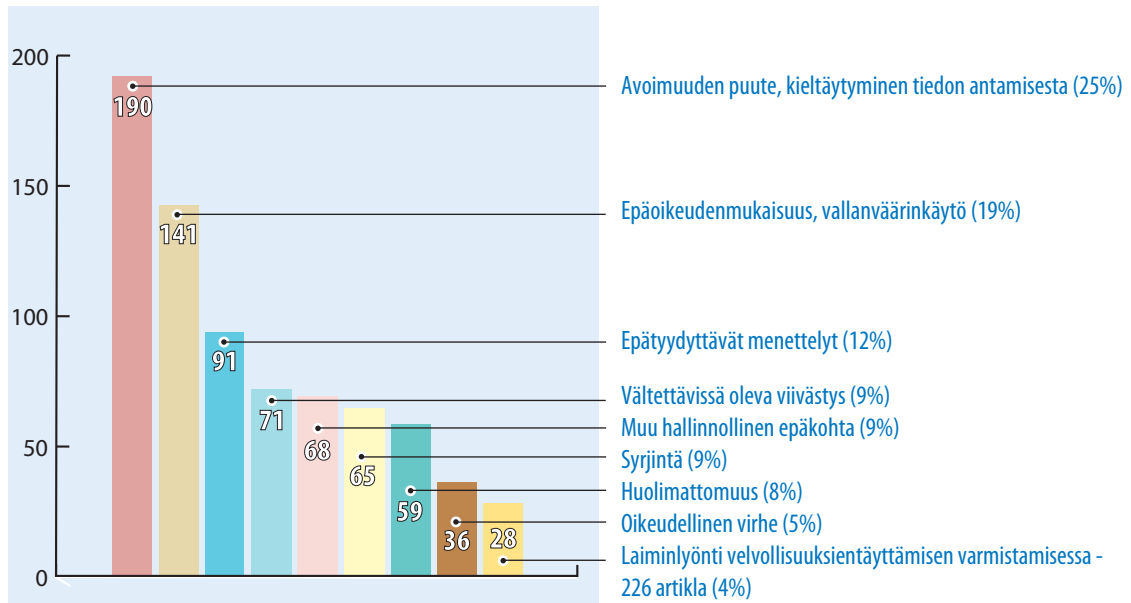
(Joissakin tapauksissa tutkimus on koskenut kahta tai useampaa toimielintä tai laitosta)

3.2 VÄITETYN HALLINNOLLISEN EPÄKOHDAN TYYPPI

(Joissakin tapauksissa on voitu mainita kaksi tai useampia hallinnollisia epäkohtia)

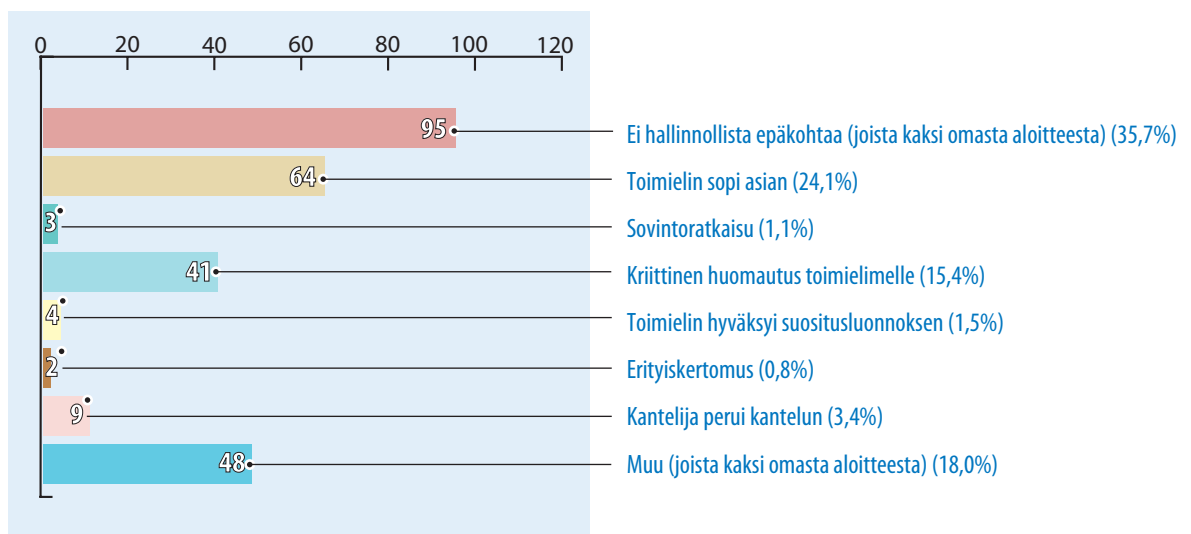

3.3 EHDOTUKSET SOVINTORATKAISUIKSI, SUOSITUSLUONNOKSET JA ERITYISKERTOMUKSET VUONNA 2006

– Ehdotukset sovintoratkaisuiksi	28
– Suositusluonnokset	13
– Erityiskertomukset	2

3.4 PÄÄTÖKSEEN SAADUT TUTKIMUKSET 250⁴

(Tutkimukset on päätetty yhdestä tai useammasta seuraavista syistä)

⁴ Näistä kolme käynnistettiin oikeusasiamiehen omasta aloitteesta.

4 VUONNA 2006 REKISTERÖITYJEN KANTELUJEN ALKUPERÄ

4.1 KANTELIJAT

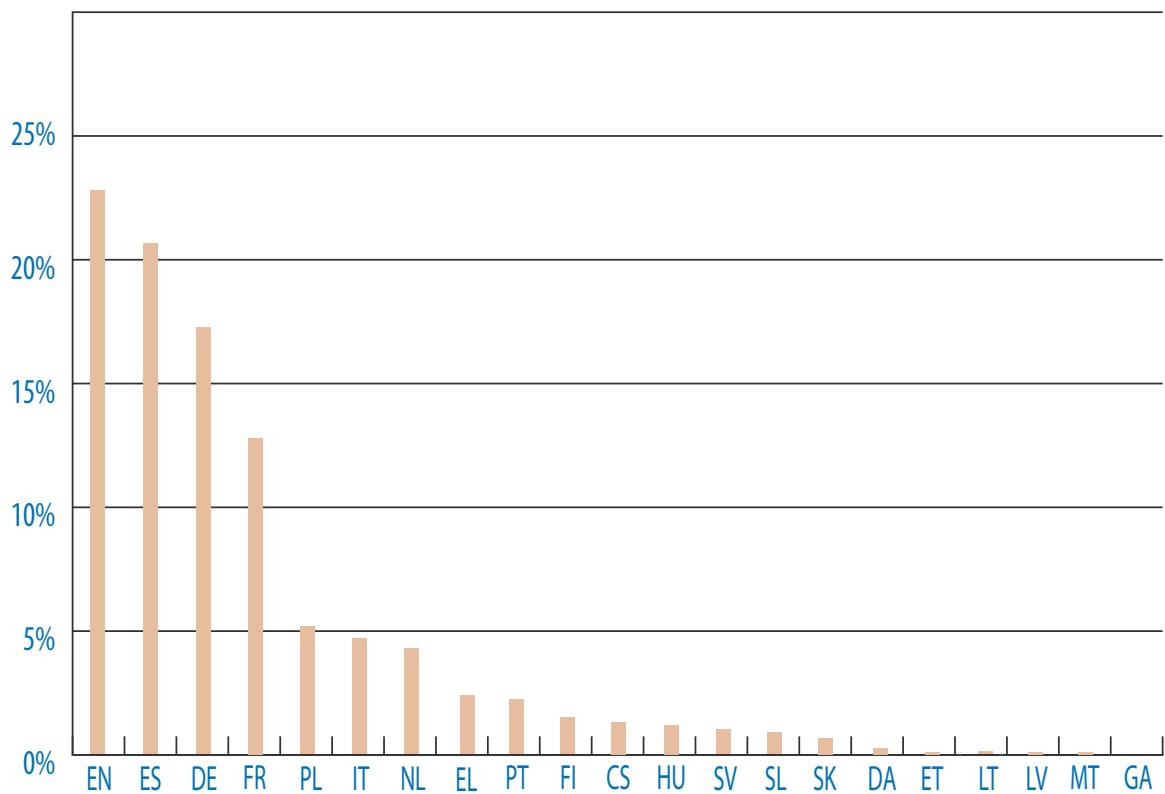

Yritykset ja yhdistykset
5,5 % (211)

Yksityiset kansalaiset
94,5 % (3 619)

4.2 KANTELUJEN JAKAUTUMINEN KIELITTÄIN

4.3

KANTELUJEN JAKAUTUMINEN MAITTAIN

Maa	Kantelujen määrä	Osuus kanteluista %	Osuus EU:n väestöstä %	Suhde ¹
Luxemburg	54	1,4	0,1	14,2
Malta	33	0,9	0,1	10,0
Kypros	44	1,1	0,2	7,6
Belgia	241	6,3	2,3	2,8
Slovenia	44	1,1	0,4	2,7
Espanja	781	20,4	9,4	2,2
Suomi	74	1,9	1,1	1,7
Irlanti	47	1,2	0,9	1,4
Itävalta	81	2,1	1,8	1,2
Kreikka	105	2,7	2,4	1,1
Portugali	96	2,5	2,3	1,1
Unkari	72	1,9	2,2	0,9
Slovakia	37	1,0	1,2	0,8
Tšekki	67	1,7	2,2	0,8
Saksa	537	14,0	17,8	0,8
Alankomaat	106	2,8	3,5	0,8
Puola	228	6,0	8,2	0,7
Ruotsi	53	1,4	1,9	0,7
Viro	7	0,2	0,3	0,7
Ranska	335	8,7	13,6	0,6
Latvia	12	0,3	0,5	0,6
Tanska	20	0,5	1,2	0,4
Italia	207	5,4	12,7	0,4
Yhdistynyt kuningaskunta	147	3,8	13,0	0,3
Liettua	9	0,2	0,7	0,3
Muut	291	7,6		
Ei tiedossa	102	2,7		

¹ Luku on saatu jakamalla kantelujen prosenttiosuus väestön prosenttiosuudella. Jos luku on enemmän kuin 1, oikeusasiamies saa kyseisestä maasta enemmän kanteluita kuin sen väkiluvun perusteella voitaisiin olettaa. Kaikki taulukon prosenttiluvut on pyöristetty yhden desimaalin tarkkuudella.

B OIKEUSASIAMIEHEN TALOUSARVIO

Itsenäinen talousarvio

Oikeusasiamiehen talousarvio on ollut itsenäinen pääluokka (nykyisin pääluokka VIII-A) Euroopan unionin talousarviossa 1. tammikuuta 2000 alkaen⁵.

Talousarvion rakenne

Oikeusasiamies laati vuoden 2006 talousarvion uuden talousarviorakenteen (nimikkeistö) mukaisesti. Uuden rakenteen tarkoituksena on lisätä avoimuutta ja helpottaa budjettivallan käyttäjän valvontatyötä siten, että samanluonteisista menoista saa nyt paremman yleiskuvan, kun ne jakautuivat aiemmin useisiin osastoihin tai lukuihin.

Oikeusasiamiehen vuoden 2006 talousarvio jaettiin siis kolmeen osastoon. Osastoon 1 sisältyvät palkat, korvaukset ja muut henkilöstöön liittyvät kustannukset. Osastoon 2 sisältyvät kiinteistöt, kalustot, tarvikkeet ja sekalaiset käyttömenot, ja osastoon 3 sisältyvät laitoksen yleisestä toiminnasta aiheutuvat menot.

Yhteistyö Euroopan parlamentin kanssa

Hallinnollisen ja teknisen henkilöstön tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi Euroopan parlamentti huolehtii muutamista teknisistä palveluista, joita oikeusasiamies tarvitsee toiminnassaan. Oikeusasiamies antaa palvelut joko kokonaan tai osittain parlamentin huolehdittavaksi seuraavilla aloilla:

- kääntäminen, tulkkaus ja painatus
- toimitilojen vuokraus
- tietotekniikka, televiestintä ja postin käsittely.

Euroopan oikeusasiamiehen ja Euroopan parlamentin välisestä yhteistyöstä on koitunut merkittäviä tehokkuussäästöjä yhteisön talousarvioon.

Euroopan parlamentin ja Euroopan oikeusasiamiehen välinen yhteistyö aloitettiin 22. syyskuuta 1995 tehdyllä puitesopimuksella. Sitä täydennettiin hallinnollista yhteistyötä sekä budjetti- ja rahoitusyhteistyötä koskevilla sopimuksilla, jotka allekirjoitettiin 12. lokakuuta 1995.

Yhteistyösopimuksia tarkistettiin vuonna 2005, jotta ne saataisiin sovitettua paremmin Euroopan oikeusasiamieslaitoksen ensimmäisen kymmenvuotiskauden aikana muotoutuneisiin käytäntöihin. Parlamentin puhemies Josep Borrell Fontelles ja Euroopan oikeusasiamies allekirjoittivat uuden sopimuksen 15. maaliskuuta 2006. Sopimus tuli voimaan huhtikuussa 2006. Sen tavoitteena on säilyttää yhteistyö parlamentin kanssa kaikilla niillä aloilla, joilla huomattavat mittakaavaedut ja budjettisäästöt ovat mahdollisia. Euroopan parlamentti tarjoaa näin ollen jatkossakin Euroopan oikeusasiamiehelle palveluja monilla aloilla, mukaan luettuina kiinteistöt, tietotekniikka, viestintä, lääkäripalvelut, koulutus, kääntäminen ja tulkkaus.

Uudessa sopimuksessa hinnoittelupolitiikka on selkeämpi. Palveluista maksetaan vastedes oikeudenmukaisen, avoimen ja kohtuullisen kustannusarvion perusteella lukuun ottamatta kirjanpito- ja tilintarkastuskuluja, joista sovittiin kiinteämääräinen korvaus. Nämä muutokset vastaavat myös oikeusasiamiehen itsenäistä päätösvaltaa henkilöstöhallinnossa ja rahoitusasioissa.

⁵

Neuvoston asetus (EY, EHTY, Euratom) N:o 2673/1999, annettu 13. päivänä joulukuuta 1999, 21 päivänä joulukuuta 1977 annettun Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen muuttamisesta, EYVL 1999 L 326, s. 1.

Vuoden 2006 talousarvio

Oikeusasiamiehen henkilöstötaulukossa oli vuonna 2006 yhteensä 57 virkaa. Vuonna 2005 virkoja oli 51.

Oikeusasiamiehen vuoden 2006 talousarviossa alun perin käytettävissä olleet kokonaismäärärahat olivat 7 682 538 euroa. Osaston 1 (toimielimessä työskentelevään henkilöstöön liittyvät menot) osuus oli 5 808 538 euroa. Osaston 2 (kiinteistöt, tarvikkeet ja sekalaiset käyttömenot) osuus oli 1 085 000 euroa, ja osaston 3 (toimielimen erityistoiminnoista aiheutuvat menot) osuus oli 789 000 euroa. Vuoden 2006 talousarvion kokonaistulot olivat 812 271 euroa.

Seuraavassa taulukossa esitetään vuoden 2006 menot sidottuina määrärahoina.

(euroa)

Osasto 1	5 347 167
Osasto 2	1 129 253
Osasto 3	607 819
Yhteensä	7 084 239

Vuoden 2007 talousarvio

Vuonna 2006 valmistellussa vuoden 2007 talousarviossa henkilöstön määrä on 57 virkaa (ei uusia virkoja).

Vuoden 2007 kokonaismäärärahat ovat 8 152 800 euroa. Osaston 1 (toimielimessä työskentelevään henkilöstöön liittyvät menot) osuus on 6 150 300 euroa. Osaston 2 (kiinteistöt, tarvikkeet ja sekalaiset käyttömenot) osuus on 1 251 500 euroa, ja osaston 3 (toimielimen erityistoiminnoista aiheutuvat menot) osuus on 751 000 euroa.

Vuoden 2007 talousarviossa kokonaistuloiksi on budjetoitu 939 980 euroa.

C HENKILÖSTÖ

Jotta oikeusasiamies voi hoitaa kunnolla tehtävänsä käsitellä hallinnollisia epäkohtia koskevia kanteluja 23:lla perussopimusten kielellä ja pitää yhteyttä EU:n kansalaisiin ja asukkaisiin lisätäkseen näiden tietoa kanteluoikeudesta, oikeusasiamiehellä on tukenaan pätevää kielitaitoista henkilöstöä. Tässä liitteessä on kattava luettelo henkilöstön jäsenistä vuonna 2006 työnimikkeineen ja yhteystietoineen sekä kuvaus toimiston osastojen ja jaostojen tekemästä työstä. Lopuksi kerrotaan lyhyesti henkilöstön tapaamisista ja henkilöstön retriitistä vuoden aikana.

EUROOPAN OIKEUSASIAMIES

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Euroopan oikeusasiamies

P. Nikiforos Diamandouros syntyi Ateenassa Kreikassa 25. kesäkuuta 1942. Hänet valittiin Euroopan oikeusasiamieheksi 15. tammikuuta 2003, ja hän aloitti viran hoitamisen 1. huhtikuuta 2003. Hänet valittiin uudelle viisivuotiskaudelle 11. tammikuuta 2005.

Vuosina 1998–2003 hän toimi Kreikan ensimmäisenä kansallisena oikeusasiamiehenä. Hän on työskennellyt myös vertailevan politiikan professorina Ateenan yliopiston valtio-opin ja julkishallinnon laitoksella vuodesta 1993 lähtien (tällä hetkellä virkavapaalla). Vuosina 1995–1998 hän toimi Kreikan kansallisen yhteiskuntatieteiden tutkimuskeskuksen (EKKE) johtajana ja puheenjohtajana.

Hän suoritti valtio-opin kandidaatintutkinnon (BA) Indianan yliopistossa vuonna 1963 sekä Columbian yliopistossa vuonna 1965 (MA), maisterin tutkinnon (MPhil) vuonna 1969 Columbian yliopistossa, ja väitteli tohtoriksi Columbian yliopistossa vuonna 1972. Ennen työskentelyään Ateenan yliopistossa vuodesta 1988 lähtien hän oli luennoijana ja tutkijana New Yorkin ja Columbian yliopistoissa (1973–1978). Vuosina 1980–1983 hän toimi Athens Collegen kehitysjohtajana Ateenassa Kreikassa. Vuosina 1983–1988 hän toimi Länsi-Eurooppaa ja Lähi-itää sekä Pohjois-Afrikkaa tutkivien hankkeiden johtajana yhteiskuntatieteiden tutkimusneuvostossa New Yorkissa. Vuosina 1988–1991 hän toimi Ateenassa Kreikan kansainvälisten ja strategisten opintojen tutkimusinstituutin johtajana (Ford- ja MacArthur-säätiöiden rahoittama poliittispainotteinen tutkimusjärjestö). Vuonna 1997 hänet nimitettiin Madridin yliopiston yhteiskuntatieteiden erityistutkimuksen (Juan March -keskus) vierailevaksi valtio-opin professoriksi.

Lisäksi hän on toiminut Kreikan valtio-opin yhdistyksen puheenjohtajana (1992–1998) ja modernin Kreikan tutkimuksen yhdistyksen puheenjohtajana Yhdysvalloissa (1985–1988). Vuosina 1999–2003 hän oli Kreikan kansallisen ihmisoikeuskomission jäsen ja vuosina 2000–2003 Kreikan hallinnon uudistamisesta vastaavan kansallisen neuvoston jäsen. Vuosina 1988–1995 hän toimi New Yorkissa sijaitsevan yhteiskuntatieteiden tutkimusneuvoston Etelä-Euroopan jaoston toisena puheenjohtajana (tutkimusneuvoston toimintaa rahoittaa Volkswagen-rahasto). Hän on myös "New Southern Europe" -sarjan toinen päätoimittaja, ja hänelle on myönnetty tutkimusapurahoja Fulbright- ja NEH-rahastoista (*National Endowment for the Humanities*).

Hän on kirjoittanut paljon Kreikan politiikasta ja historiasta sekä Etelä- ja Kaakkois-Euroopasta ja keskittynyt erityisesti demokratian kehittymiseen, valtion ja kansojen kehittymiseen sekä kulttuurin ja politiikan väliseen suhteeseen.

EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHEN SIHTEERISTÖ

Euroopan oikeusasiamiehen sihteeristö vastaa oikeusasiamiehen henkilökohtaisen toimiston pyörittämisestä. Sihteeristö hoitaa oikeusasiamiehen aikataulut, koordinoi saapuvaa ja lähtevää kirjeenvaihtoa, opastaa muihin EU:n toimielimiin ja laitoksiin liittyvissä suhteasioissa, hoitaa toimielimen työhön liittyvät protokolla-asiat ja vastaa oikeusasiamiehen yleisistä sihteerintehtävistä.

Alexandra ANDROULAKAKIS*Euroopan oikeusasiamiehen sihteeri**(30.6.2006 asti)*

Puh. +33 3 88 17 25 28

Kelly KOUNDOURI*Euroopan oikeusasiamiehen sihteeri**(1.7.2006 alkaen)*

Puh. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES*Euroopan oikeusasiamiehen avustaja*

Puh. +33 3 88 17 23 83

PÄÄSIHTEERI

Ian HARDEN*Pääsihteeri (1.8.2006 alkaen)*

Puh. +33 3 88 17 23 84

Kun Ian Harden nimitettiin pääsihteerin virkaan ja oikeudellisen osaston uuden johtajan valintamenettely oli vielä käynnissä, Ian Harden jatkoi oikeudellisen osaston johtajan tehtävien hoitamista myös 1. elokuuta 2006 jälkeen.

Ian Harden syntyi Norwichissä Englannissa 22. maaliskuuta 1954. Hän opiskeli oikeustiedettä Churchill Collegessa Cambridgessa ja suoritti kandidaatintutkinnon (BA) ensimmäisen luokan kunniamaininnalla vuonna 1975 ja oikeustieteen kandidaatin tutkinnon (LLB) vuonna 1976. Valmistuttuaan hän siirtyi Sheffieldin yliopiston oikeustieteelliseen tiedekuntaan, jossa hän työskenteli lehtorina vuosina 1976–1990, ylempänä lehtorina vuosina 1990–1993, apulaisprofessorina vuosina 1993–1995 ja julkisoikeuden professorina vuodesta 1995. Vuonna 1996 hän aloitti työnsä Euroopan oikeusasiamiehen toimiston oikeudellisena pääneuvonantajana. Vuosina 1997–1999 hän toimi sihteeristön johtajana ja vuodesta 2000 lähtien oikeudellisen osaston johtajana. Hänet nimitettiin oikeusasiamiehen toimiston pääsihteeriksi 1. elokuuta 2006. Hän on kirjoittanut useita EU:n oikeutta ja julkisoikeutta käsitteleviä julkaisuja, kuten *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992), *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (Lontoo CEPR, 1995) ja *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Hän on *Association française de droit constitutionnel* -yhdistyksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan *Study of Parliament Group* -ryhmän jäsen sekä Sheffieldin yliopiston kunniaprofessori.

OIKEUDELLINEN OSASTO

Oikeudellisella osastolla työskentelee pääasiassa lakimiehiä, joiden päätehtävänä on analysoida Euroopan oikeusasiamiehen saamia kanteluja ja suorittaa tutkimuksia oikeudellisen osaston johtajan ja kolmen päävalvojan alaisuudessa. Oikeudellisen osaston johtaja myös neuvoo oikeusasiamiestä oikeudelliseen strategiaan ja toimielimen johtamiseen liittyvissä asioissa sekä johtaa osastoa. Oikeudellisen osaston johtajan avustaja vastaa sisäisen laadunvalvonnan toiminnasta ja tietojärjestelmien hallinnoinnista sekä koordinoi osaston osuutta vuosikertomuksen laatimisessa.

Vuonna 2006 osastolla työskenteli yhteensä 21 henkilöä: oikeudellisen osaston johtaja; seitsemän oikeudellista pääneuvonantajaa, joista kolme toimii päävalvojina⁶; yksitoista lakimiestä; yksi lakimies-lingvisti; yksi oikeudellinen avustaja ja oikeudellisen osaston johtajan avustaja. Vuoden aikana oikeudellisen osaston ohjauksessa työskenteli viisitoista harjoittelijaa.

Murielle RICHARDSON*Oikeudellisen osaston johtajan avustaja*

Puh. +33 3 88 17 23 88

⁶

Kolmas oikeudellinen pääneuvonantaja, joka toimii päävalvojana, tuli osastolle 1. marraskuuta 2006.

LAKIMIEHET

Lakimiehet käsittelevät kanteluja, joita voidaan esittää oikeusasiamiehelle Euroopan unionin 23:lla perussopimusten kielellä. Lisäksi he ehdottavat ja suorittavat oma-aloitteisia tutkimuksia, vastaavat kansalaisten tiedusteluihin, avustavat oikeusasiamiestä oikeudellisissa asioissa, antavat neuvoja oman jäsenvaltionsa oikeudellisista menettelyistä, muutoksista ja perinteistä sekä edustavat oikeusasiamiestä joissakin julkisissa tilaisuuksissa.

Sabina BALAŽIČ*Lakimies*

Puh. +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY*Oikeudellinen avustaja*

Puh. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR*Lakimies*

Puh. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS*Brysselin toimiston päällikkö**Oikeudellinen pääneuvonantaja*

Puh. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY*Lakimies-lingvisti*

Puh. +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS*Oikeudellinen pääneuvonantaja**Päävalvoja*

Puh. +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO*Lakimies*

Puh. +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS*Lakimies*

Puh. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL*Oikeudellinen pääneuvonantaja**Päävalvoja*

Puh. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA*Oikeudellinen pääneuvonantaja*

Puh. +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS*Lakimies*

Puh. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ*Lakimies*

Puh. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ ARAGÓN*Oikeudellinen pääneuvonantaja*

Puh. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER*Lakimies*

Puh. +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON*Lakimies*

Puh. +32 2 284 14 17

Fergal Ó REGAN*Oikeudellinen pääneuvonantaja**Päävalvoja**(1.11.2006 alkaen)*

Puh. +33 3 88 17 67 84

Ida PALUMBO*Lakimies*

Puh. +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE*Lakimies*

Puh. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ*Lakimies*

Puh. +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE*Oikeudellinen pääneuvonantaja*

Puh. +32 2 284 20 03

HARJOITTELIJAT

Marta ARIAS DIAZ

Harjoittelija (1.9.2006 alkaen)
Puh. +33 3 88 17 29 77

Kadri BRÜGEL

Harjoittelija (28.2.2006 asti)

Anne EISENGRÄBER

Harjoittelija (31.7.2006 asti)

Ramin FARINPOUR

Harjoittelija (18.9.2006 alkaen)
Puh. +33 3 88 16 40 18

Farah JERAJ

Harjoittelija (1.9.2006 alkaen)
Puh. +33 3 88 17 24 12

Giedre KAZLAUSKAITE

Harjoittelija (31.7.2006 asti)

Beata KULPACZYNSKA

Harjoittelija (1.9.2006 alkaen)
Puh. +33 3 88 17 23 28

Riccardo MONACO

Harjoittelija (16.1.2006–31.12.2006)

Teresa PLANA CASADO

Harjoittelija (1.2.2006–31.7.2006)

Zvi RAMAN

Harjoittelija (1.9.2006 alkaen)
Puh. +32 2 284 21 80

Brigita SABALIAUSKAITE

Harjoittelija (1.9.2006 alkaen)
Puh. +32 2 283 23 27

Izabela SZOSTAK-SMITH

Harjoittelija (31.7.2006 asti)

Axel SCHNEIDER

Harjoittelija (1.4.2006 alkaen)
Puh. +33 3 88 16 40 72

Alexis VAN MAERCKE

Harjoittelija (31.7.2006 asti)

Katherine WORTHINGTON

Harjoittelija (31.7.2006 asti)

HALLINTO- JA TALOUSOSASTO

Hallinto- ja talousosasto vastaa kaikista oikeusasiamiehen toimiston muista töistä, jotka eivät liity suoranaisesti kanteluiden käsittelemiseen ja tutkimusten suorittamiseen. Siinä on neljä jaostoa: hallintojaosto, talousjaosto, kantelujen käsittelyjaosto ja viestintäjaosto. Hallinto- ja talousosaston johtaja koordinoi koko osaston työtä. Hän vastaa siten toimiston yleisistä järjestelyistä ja toiminnasta sekä toimiston henkilöstöpolitiikasta, ehdottaa ja toteuttaa toimielimen talousarvio- ja rahoitusstrategiaa sekä edustaa oikeusasiamiestä muutamissa toimielinten välisissä yhteyksissä. Vuonna 2006 osastolla työskenteli 35 henkilöä, joista 9 työskenteli kantelujen käsittelyjaostossa, jonka työ liittyy tiiviisti oikeudellisen osaston työhön.

João SANT'ANNA

Hallinto- ja talousosaston johtaja
Puh. +33 3 88 17 53 46

João Sant'Anna syntyi Setúbalissa Portugalissa 3. toukokuuta 1957. Hän opiskeli oikeustiedettä Lissabonin yliopistossa vuosina 1975–1980 ja aloitti asianajajan työn Lissabonissa vuonna 1981. Vuosina 1980–1982 hän työskenteli Portugalin sisäasiainministeriön Lissabonin alueen oikeus- ja hallinto-osaston lakimiehenä. Vuosina 1982–1984 hän jatkoi oikeustieteen opintojaan teollis- ja tekijänoikeuksien alalla Ludwig-Maximilian-yliopistossa ja Max-Planck-instituutissa Münchenissä. Palattuaan Portugaliin vuonna 1984 hänet nimitettiin Portugalin sisäasiainministeriön Lissabonin alueen oikeus- ja hallinto-osaston johtajaksi. Vuonna 1986 hän aloitti työnsä Euroopan parlamentin virkamiehenä ja työskenteli tiedotuksen ja suhdetoiminnan, tutkimuksen sekä henkilöstö- ja talousasioiden pääosastoilla ja myöhemmin Euroopan parlamentin oikeudellisessa yksikössä. Hän siirtyi Euroopan oikeusasiamiehen toimiston hallinto- ja talousosaston johtajaksi vuonna 2000.

HALLINTOJAOSTO

Hallintojaostolla on monenlaisia tehtäviä. Niihin kuuluvat henkilöstön rekrytointi ja henkilöstöhallinto, saapuvan ja lähtevän kirjeenvaihdon käsittely, puhelinvaihte, toimiston infrastruktuuri, asiakirjojen kääntämisen koordinointi, oikeustieteellisen käsikirjaston organisointi ja hallinta sekä dokumentointi- ja arkistointipolitiikka. Jaosto vastaa myös toimielimen tietotekniikkapolitiikasta ja toimiston tietoteknisten tarpeiden täyttämisestä ja tekee siinä tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa.

Alessandro DEL BON

Jaoston johtaja

Puh. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Hallintoavustaja, autonkuljettaja

Puh. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL

Sihteeri

Puh. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Tietotekniikkavastaava

Puh. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS

Hallintoavustaja

Puh. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN

Sihteeri

Puh. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Tietotekniikkavastaava

Puh. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sihteeri

Puh. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Sihteeri

Puh. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Sihteeri

Puh. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Sihteeri (1.6.2006 alkaen)

Puh. +33 3 88 16 40 96

Emese WALTZ

Sihteeri (1.6.2006 alkaen)

Puh. + 33 3 88 16 40 95

Félicia VOLTZENLOGEL

Sihteeri

Puh. +33 3 88 17 23 94

TALOUSJAOSTO

Talousjaosto varmistaa, että oikeusasiamiehen toimisto noudattaa siihen sovellettavia EU:n varainhoitosääntöjä, joilla taataan määrärahojen taloudellinen, tehokas ja tarkoituksenmukainen käyttö. Nämä vastuutehtävät perustuvat siihen, että Euroopan oikeusasiamiehellä on itsenäinen talousarvio. Neljä talousvastaavaa valmistelee ja toteuttaa talousarvion valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän alaisuudessa.

Loïc JULIEN

Jaoston johtaja

Puh. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Talousvastaava

Puh. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE

Talousvastaava

Puh. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE

Talousvastaava

Puh. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS

Talousvastaava

Puh. +33 3 88 17 24 03

KANTELUJEN KÄSITTELYJAOSTO

Kantelujen käsittelyjaosto vastaa Euroopan oikeusasiamiehelle toimitettujen kantelujen rekisteröinnistä, jakelusta ja seurannasta. Jaosto varmistaa, että kaikki kantelut rekisteröidään tietokantaan, ilmoitetaan saapuneiksi ja siirretään oikeudelliselle osastolle. Se vastaa kaiken kanteluihin liittyvän saapuvan ja lähtevän kirjeenvaihdon hallinnasta ja varmistaa, että kantelujen tiedot ovat tietokannassa ajan tasalla koko kantelumenettelyn ajan. Se seuraa myös määräaikojen noudattamista, laatii kanteluihin liittyviä tilastoja ja arkistoi kanteluja koskevat asiakirjat.

Isabelle FOUCAUD

Jaoston johtaja

Puh. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER

Sihtööri

Puh. +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE

Sihtööri

Puh. +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sihtööri

Puh. +33 3 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Sihtööri (1.4.2006 alkaen)

Puh. +33 3 88 16.40.71

Evelyne BOUTTEFROY

Sihtööri

Puh. +33 3 88 17 24 13

Véronique SCHOOR

Sihtööri (1.11.2006 alkaen)

Puh. +33 3 88 17 24 29

Elaine DRAGO

Sihtööri

Puh. +33 3 88 17 33 31

Caroline ZINCK

Sihtööri

Puh. +33 3 88 17 40 51

Euroopan oikeusasiamies ja oikeusasiamiehen toimiston henkilökuntaa.

VIESTINTÄJAOSTO

Viestintäjaosto auttaa oikeusasiamiestä pitämään yhteyttä kansalaisiin ja tiedottamaan heille yhteisön oikeuden nojalla kuuluvista oikeuksista. Se on näin keskeisessä asemassa kansalaisten sekä Euroopan unionin ja sen toimielinten välisten suhteiden ja luottamuksen rakentajana.

Jaosto hoitaa ja edistää suhteita tiedotusvälineisiin, laatii ja tuottaa oikeusasiamiehen julkaisut, ylläpitää oikeusasiamiehen verkkosivustoa, järjestää oikeusasiamiehen tutkimusmatkat ja muut tilaisuudet sekä koordinoi suhteita Euroopan oikeusasiamiesten verkostossa.

Rosita AGNEW

Jaoston johtaja

Puh. +32 2 284 25 42

Marc AMIR-TAHMASSEB

Verkkosuunnittelija

Puh. +33 3 88 17 44 10

Gundi GADESMANN

Tiedottaja

Puh. +32 2 284 26 09

Annika ÖSTERBERG

Julkaisuvastaava

Puh. +33 3 88 17 49 36

Ben HAGARD

Jaoston johtaja

Puh. +33 3 88 17 24 24

Dace PICOT-STIEBRINA

Viestintävastaava

Puh. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Sihteeri

Puh. +33 3 88 17 24 08

HENKILÖSTÖN TAPAAMISET

Oikeusasiamieskutsuhenkilöstönsäsäännöllisesti koollevarmistaakseen toimistonsamahdollisimman tehokkaan toiminnan ja menettelyt, taatakseen sujuvan tiedonkulun henkilöstön keskuudessa ja edistääkseen henkilöstön kehittymistä ammatissaan. Tapaamisten asialistalla on aina oikeusasiamiehen katsaus viimeaikaiseen ja tulevaan toimintaan sekä toimielimeen vaikuttavien hallinnollisten, oikeudellisten ja käytäntöjä koskevien muutosten esittely. Oikeusasiamiehen strategiana on edistää henkilöstönsä kehittymistä ammatissaan, joten tapaamisiin kutsutaan usein ulkopuolisia puhujia.

Johann Wolfgang Goethe Universität –yliopiston työ- ja siviilioikeuden ja oikeusalan tietojenkäsittelyn professori ja Saksan eettisen komitean puheenjohtaja Spiros Simitis puhumassa Euroopan oikeusasiamiehen toimiston henkilökunnalle. Strasbourg, Ranska, 3. helmikuuta 2006.

Euroopan komission varapuheenjohtaja, institutionaalista suhteista ja viestintästrategiasta vastaava komission jäsen Margot Wallström esitelmöimässä Euroopan oikeusasiamiehen toimiston henkilökunnalle. Strasbourg, Ranska, 13. joulukuuta 2006.

Vuonna 2006 esitelmöimässä kävivät Frankfurt am Mainissa Saksassa sijaitsevan Johann Wolfgang Goethe -yliopiston työ- ja siviilioikeuden sekä oikeusinformatiikan professori ja Saksan eettisen neuvoston puheenjohtaja Spiros Simitis, joka puhui aiheesta ”Tietosuojat – EU:n yhteisen lähestymistavan puutteet ja rajoitukset”, sekä institutionaalista suhteista ja viestintästrategiasta vastaava Euroopan komission varapuheenjohtaja Margot Wallström, joka esitteli komission toimia sen suhteiden parantamiseksi kansalaisiin.

HENKILÖSTÖN RETRIITTI

Oikeusasiamies järjesti vuonna 2006 henkilöstön retriitin, jonka tarkoituksena oli kehittää ja vahvistaa toimielimen arvojen ja tehtävän ymmärtämistä sekä edistää niiden tehokasta toteutumista.

Euroopan oikeusasiamiehen toimiston henkilökuntaa retriitillä 11.–13. lokakuuta 2006.

Tämä oli ensimmäinen kerta toimielimen lyhyen historian aikana, kun tällainen aloite toteutettiin. Retriitti on pohdiskeluharjoitus, johon osallistuu toimielimen koko henkilöstö. Se on laajassa käytössä oleva menetelmä, jota Diamandouros käytti onnistuneesti toimiessaan Kreikan ensimmäisenä kansallisena oikeusasiamiehenä.

Osana retriitin valmistelua henkilöstön jäseniä pyydettiin esittämään näkemyksensä toimiston yleisestä toiminnasta ja oikeusasiamiehen siihenastisen työn vaikutuksista osallistumalla itsearviointiharjoitukseen. Harjoitus toteutettiin kyselylomakkeella, jossa henkilöstön jäsenet arvioivat Euroopan oikeusasiamiehen työskentelytapoja ja -menetelmiä monilta kannoilta eri toiminta-aloilla sekä oikeusasiamiehen saavutuksia kansalaisten näkökulmasta yleisemmin. Tämän tärkeän harjoituksen tarkoituksena oli myös parantaa toimielimen riskinhallintaa EU:n sisäisen valvonnan standardien mukaisesti.

Kyselylomakkeen tulokset ja muu taustamateriaali jaettiin koko henkilöstölle ennen tapaamista. Ne olivat perustana tilaisuudessa käydyille keskusteluille, joissa pohdittiin, i) mitä hyvä hallinto tarkoittaa käsitteenä ja varsinaisessa toiminnassa, ii) miten tavoitetaan mahdollisimman suuri yleisö ja kohdennetaan toimia tiettyihin vaikutusvaltaisiin erityisryhmiin niin, että kanteluista yhä suurempi osa kuuluisi oikeusasiamiehen toimivaltaan, ja iii) miten palvelukulttuuria voitaisiin parantaa ja edistää oikeusasiamiehen toimistossa.

Kaikkia henkilöstön jäseniä kannustettiin osallistumaan aktiivisesti keskusteluihin – sekä koko henkilöstön yhteisiin että työryhmissä käytyihin – ja ilmaisemaan kantansa eri keskustelunaiheisiin. Retriitin jälkeen vallitsi laaja yksimielisyys siitä, että kokemus oli ollut selvästi erittäin tuottoisa ja hyödyllinen ja että se oli syytä toistaa.

Euroopan oikeusasiamiehen toimiston henkilökuntaa valmistautumassa 10-kilometrin juoksuun Strasbourgissa 14. toukokuuta 2006.

D PÄÄTÖSLUETTELO

1 TAPAUKSEN NUMERON MUKAAN

2003

0495/2003/ELB	75
0617/2003/IP	76
1537/2003/ELB	77
1764/2003/ELB	78

2004

0642/2004/GG	91
0674/2004/PB	87
0956/2004/PB	92
1217/2004/OV	62
2227/2004/MF	79
2312/2004/MHZ	95
2437/2004/GG	80
2467/2004/PB	71
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	93
3399/2004/OV	88
3403/2004/GG	81
3436/2004/ELB	66
3501/2004/PB	66

2005

0032/2005/ELB	89
0106/2005/TN	68
0191/2005/BB	59
0289/2005/GG	97
0552/2005/SAB	60
0582/2005/PB	82
0760/2005/GG	82
1037/2005/GG	83
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB	57

1429/2005/JF	90
1463/2005/TN	84
1482/2005/MHZ	63
1487/2005/GG	96
1729/2005/JF	73
1776/2005/GG	72
1841/2005/BM	68
1919/2005/GG	74
2172/2005/MHZ	92
2523/2005/TN	62
2601/2005/ID	61
2616/2005/SAB	64
2787/2005/OV	94
3172/2005/WP	69
3389/2005/WP	64
Q3/2005/IP	100

2006

0163/2006/MHZ	85
0242/2006/BM	95
0472/2006/DK	65
0786/2006/JF	89
0800/2006/WP	70
0817/2006/TN	75
0866/2006/SAB	86
1363/2006/MF	67
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70
OI/1/2006/TN	98
OI/2/2006/JMA	99
OI/3/2006/BB	99
Q1/2006/GK	100

2

AIHEEN MUKAAN

Maatalous (YMP)

Q1/2006/GK	100
------------------	-----

Kansalaisoikeudet

2467/2004/PB.....	71
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	93
1037/2005/GG	83
1487/2005/GG	96
1776/2005/GG	72
1841/2005/BM	68
1919/2005/GG	74
2601/2005/ID	61
0242/2006/BM	95
0817/2006/TN.....	75
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Sopimukset

2437/2004/GG	80
0191/2005/BB.....	59
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB.....	57
2523/2005/TN.....	62
0786/2006/JF.....	89
0866/2006/SAB.....	86
OI/1/2006/TN.....	98

Kehitysyhteistyö

1764/2003/ELB	78
---------------------	----

Koulutus, ammatillinen koulutus ja nuoriso

3172/2005/WP	69
--------------------	----

Ympäristö

1463/2005/TN.....	84
OI/2/2006/JMA	99

Henkilöiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus

0956/2004/PB.....	92
0289/2005/GG	97
Q3/2005/IP.....	100

Toimielimet

3403/2004/GG	81
3436/2004/ELB	66
2172/2005/MHZ.....	92
2601/2005/ID	61

Muut asiat

0800/2006/WP	70
--------------------	----

Asiakirjojen saaminen yleisön tutustuttavaksi

0617/2003/IP.....	76
3501/2004/PB.....	66
0582/2005/PB.....	82
2787/2005/OV	94
1363/2006/MF	67

Sosiaalipolitiikka

2944/2004/ID	58
--------------------	----

Henkilöstö

— Työhönotto

0674/2004/PB.....	87
2312/2004/MHZ.....	95
3399/2004/OV	88
0032/2005/ELB	89
1482/2005/MHZ.....	63
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	64
0472/2006/DK	65
OI/3/2006/BB.....	99

— Muut asiat

0495/2003/ELB	75
1537/2003/ELB	77
1217/2004/OV	62
2227/2004/MF	79
0106/2005/TN.....	68
0760/2005/GG	82
1429/2005/JF.....	90
1729/2005/JF.....	73
0163/2006/MHZ.....	85

Valtiontuki

0642/2004/GG	91
--------------------	----

3

VÄITETYN HALLINNOLLISEN EPÄKOHDAN MUKAAN

Vallan väärinkäyttö

1315/2005/BB.....	57
-------------------	----

Viivästys

1217/2004/OV	62
2944/2004/ID	58
0289/2005/GG	97
3172/2005/WP	69
0242/2006/BM	95

Syrjintä

3399/2004/OV	88
0760/2005/GG	82
1482/2005/MHZ.....	63
1487/2005/GG	96
OI/3/2006/BB.....	99

Virhe 226 artiklan mukaisessa menettelyssä

0956/2004/PB.....	92
2467/2004/PB.....	71
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	93
1037/2005/GG	83

Tiedottamatta jättäminen tai kieltäytyminen tiedon antamisesta

1764/2003/ELB	78
0674/2004/PB.....	87
2227/2004/MF	79
3436/2004/ELB	66
3501/2004/PB.....	66
0032/2005/ELB	89
1463/2005/TN.....	84
1487/2005/GG	96
1776/2005/GG	72
1919/2005/GG	74
2523/2005/TN.....	62
0163/2006/MHZ.....	85
0786/2006/JF	89

Avoimuuden puute

2172/2005/MHZ.....	92
0472/2006/DK	65
0817/2006/TN.....	75
1363/2006/MF	67

Oikeudellinen virhe

0617/2003/IP.....	76
2312/2004/MHZ.....	95
2467/2004/PB.....	71
0191/2005/BB.....	59
0582/2005/PB.....	82
1315/2005/BB.....	57
2601/2005/ID	61
2787/2005/OV	94
OI/2/2006/JMA	99

Huolimattomuus

0642/2004/GG	91
3403/2004/GG	81
1841/2005/BM	68
0786/2006/JF	89
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Menettelytapavirheet

1315/2005/BB.....	57
1429/2005/JF	90
0800/2006/WP	70

Riittämättömät perustelut

1217/2004/OV	62
0191/2005/BB.....	59

Epäoikeudenmukaisuus

0617/2003/IP.....	76
2437/2004/GG	80
3399/2004/OV	88
0106/2005/TN.....	68
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1429/2005/JF	90
1729/2005/JF	73
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	64
0866/2006/SAB.....	86

Muu hallinnollinen epäkohta

0495/2003/ELB	75
1537/2003/ELB	77
1429/2005/JF	90
2601/2005/ID	61
OI/1/2006/TN	98

4 MALLITAPAUKSET

2467/2004/PB	71
0106/2005/TN	68
1729/2005/JF	73
1776/2005/GG	72
OI/1/2006/TN	98
OI/3/2006/BB	99

5 TAPAUKSET, JOIDEN KÄSITTELYN PÄÄTTEEKSI ESITETTIIN KRIITTINEN HUOMAUTUS VUONNA 2006**2003**

0495/2003/ELB	75
0617/2003/IP	76
1419/2003/JMA	
1537/2003/ELB	77
1764/2003/ELB	78
1953/2003/PB	
2177/2003/PB	

2004

0075/2004/BB	
0281/2004/JMA	
0674/2004/PB	87
0994/2004/IP	
1219/2004/IP	
2227/2004/MF	79
2437/2004/GG	80
2961/2004/PB	
3399/2004/OV	88
3403/2004/GG	81
3531/2004/TN	
3553/2004/WP	

2005

0032/2005/ELB	89
0287/2005/JMA	
0582/2005/PB	82
0760/2005/GG	82
0818/2005/PB	
0880/2005/TN	
1037/2005/GG	83
1429/2005/JF	90
1459/2005/GG	
1463/2005/TN	84
1707/2005/GG	
1733/2005/BU	
1744/2005/IP	
1919/2005/GG	74
2053/2005/IP	
2924/2005/OV	
3509/2005/JF	

2006

0163/2006/MHZ	85
0786/2006/JF	89
0817/2006/TN	75
0866/2006/SAB	86
1085/2006/MHZ	

Jos viitenumero on lihavoitu, tiivistelmä päätöksestä on luettavissa tämän kertomuksen kohdassa 3.4. Kaikkia edellä lueteltuja tapauksia koskevat päätökset ovat saatavina täydellisinä oikeusasiamiehen verkkosivustolla osoitteessa <http://www.ombudsman.europa.eu>

EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHEN YHTEYSTIEDOT

OSOITE

Euroopan oikeusasiamies
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR - 67001 Strasbourg Cedex
Ranska

PUHELIN

+33 3 88 17 23 13

FAKSI

+33 3 88 17 90 62

SÄHKÖPOSTI

eo@ombudsman.europa.eu

VERKKOSIVUSTO

<http://www.ombudsman.europa.eu>

EUROOPAN OIKEUSASIAMIES TUTKII KANTELUITA HALLINNOLLISISTA EPÄKOHDISTA
EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA LAITOSTEN TOIMINNASSA

EUROOPAN OIKEUSASIAMIES HENKILÖSTÖINEEN

www.ombudsman.europa.eu